

બાહ્ય મળેકપુર નિવાસીનાં તથા કવિરાજ સંકલ્પકંદ મહામુખસંમન્યાં વૈશ-
ગી સારા સારાં પદો દાખલ કરી વધારો કર્યો છે, તેમજ કામગી તથા
છપામણ તથા બંધામણની કિંમતમાં ચારથી પાંચ ગણા ચાર્જ વધી જતાં
કિંમતમાં વધારો કરવો પડ્યો છે.

આમાની સજ્જાયો-પદો આદિક 'ધજાંગ' 'રસીલાં' અને વૈરાગ્યસપેષ
છે. વાંચવાથી કર્ણને મધુરતા ઉત્પન્ન છે અને શુભભાવનાઓ ઉદ્ભવવા માટે
છે. પ્રતીતિ માટે એ સજ્જાય વાંચવા મનામજુ છે. વાંચો ૫૪ ૧૯૮-૨૨૫
મા 'આત્માને જાગૃતિ ભારને ઉપદેશ' અને 'આત્માની અમિલાપા'.

આત્માને જાગૃતિભાવનો ઉપદેશ. ઢુલણા છંદ.

જમરે આતમા જમરે આતમા, મોહની ઉપમાં ચોર ભૂટે;
વિષ દારા અને વિષયની વાસના, પાસથી ચતુઓ ખૂન ફૂટે. જમ. ૧
તૃતિ નાદિર્દેહ કર્મ આટે ઝડે, આતમા જાગૃતિથી જાન જૂથો;
કોષને માનથી લોભ માયાથી, લક્ષ ચોરાશિમાં ખુન ઝૂથો. જમ. ૨
પામી માનવપણું પુણ્ય ઉત્કર્ષથી, મુક્તિ સાધન અરે તે વિસર્જ;
ખૂન અપકૃત્યથી પાપ માડું કર્યું, જાવું નરકમાં કેમ ધાર્યું. જમ. ૩
પાસ ઉચ્છવાસથી ક્રોધ આપ્યું ધરે, ખમર નહિ કાલની કેમ યાગે;
કાલનું કૃત્ય તે આ કલે કીડીએ, ધર્મથી આ અરાગ્ધિ તરાશે. જમ. ૪
કેટિ ધન આવશે નહિ કદી સાધમાં, પાપ ને પુણ્ય સાચેજ આને;
દાન કરજે સદા ધર્મ વાટે મુદા, દાનથી આતમા મોક્ષ પાવે. જમ. ૫
વિરમે.

આશાની અમિલાપા.

(રાગ—કાશી.)

વિરમે ન વન્હિ આશા, ઇધન ધનની પિપાસા; વિરમે નં ૧.

આશા અમનિ ધન ઇધનથી, તમિ ન પામે પિપાસા;

એ સતેજ મળે ન જુઝાવે, અરમ કરે ધરવાસા;

કાંજ એ કર્મ તમાસા.

વિરમે નં ૧

સત સદસ્તે સખ કેટિની આશા, રાગ્ય મળે તોય આશા;

સદા જુવાની આશા જાગે, જીવને ધાપનુ જાસા;

પડે પડી ઉપા જાસા.

વિરમે નં ૨

મઃવ ન સામર કીપ નમ જૂઝી, યાવ ન મરજે સમાસા;

અમલ અનિમ આવમમા એનો, જ્યા ત્યા આશા નિવાસા;

વધે ધન રધુ અમિલાપા.

વિરમે નં ૩

અંત મનિ હિર જાગેન દત્તરિખ, ખાવાના દોય સહસા;

વક વડે વધુ નેવ નાક મુખ, ચૂવે તોય અતિ આશા;

જામ લક આશા ખા.મા.

વિરમે નં ૪

અનુક્રમણિકા.

વિષયાંક. વિષયનું નામ.	પ્રથમ પદ.	પૃષ્ઠાંક.
૧ નવકારનો છંદ.	વંછિત પૂરે વિવિધ પદે.	૧
૨ શાંતિનાથનો છંદ	નમર હાંસજીપુર અતિરે	૨
૩ ચાર ચરણ.	પ્રહ હીને સમરિમે.	૪
૪ વિનયની સજ્જાય.	પપવજુ દેવી ચિત્ત ધરીછ,	૫
૫ પૃથ્વીચંદ્ર ને શુભસાગર	ઘાસન નાથક સુખકર્ડ.	૫
૬ અનુનભાગીની સં	સદગુર ચરણે નમી કનું.	૧૦
૭ કૃષ્ણવાસુદેવની સજ્જાય.	નમરી કારકામાં નેમિ.	૧૧
૮ ઈષુકાર કમળાવંતીની સં	મહોલે તે બેઠાં રાણી.	૧૨
૯ બળભદ્ર મુનિની સં	સા માટે બધેવ સુખથી.	૧૧
૧૦ મૈત્રેયકાદંડી સં	આજ મ્હારે એકાદંડી રે,	૧૧
૧૧ મનમમરાની સજ્જાય.	સુખ્યો મન બમરા તું ક્યાં.	૧૨
૧૨ વૈરાગ્યની સજ્જાય.	ઉચા તે મંદિર માગિયાં.	૧૧
૧૩ અમૃતવેસિની સજ્જાય.	ચેતન યાન અમૃતઆળીએ.	૧૦
૧૪ શ્રવણિત શીખની સં	બોધ જતન કર શ્રવણ.	૧૧
૧૫ મનોરમા સતીની સં	મોહનમારી મનોરમા.	૧૬
૧૬ સોગ સતીની સજ્જાય.	સરસતિ માતા પ્રજુમું મુદા.	૨૦
૧૭ શ્રવણીની સજ્જાય.	આદિ જિજ્ઞેસર પાપ પ્રજુમેવ.	૨૧
૧૮ મ્હેલી હોંચ ન કરવાની સં	હોયીશ બાધ હોંચ ન કીજે.	૨૧
૧૯ અભવ્યને ઉપદેશની સં	ઉપદેશ ન સામે અભવ્યને.	૨૨
૨૦ ઓએના કવલાની સં	આઠમ પાખી પરવ દિવસે.	૨૨
૨૧ ચેતનને શીખામણની સં	ચેતન અળ કણુ ચેતીયે.	૨૧
૨૨ એલામી કુમરની સં	નામ એલાપુત જળીએ.	૨૧
૨૩ સાધુવંદનાની સજ્જાય.	સાધુજીને વંદણા નિત નિત.	૨૬
૨૪ જંજુસ્વામીની સાવણી.	સજ સોળ ચણમાર બદનપર.	૨૦
૨૫ કામદેવ આપકની સં	એક દિન ઈદ્રે પ્રસંશીયો છ.	૨૬
૨૬ રેવતિ આંધિકાની સં	સોનાને સિંહાસન બેઠાં.	૩૦
૨૭ હરિકેશી મુનિની સં	સોવાગ કુળમાં ઉપન્મા.	૩૦
૨૮ ચિત્ત અને ઘસ્ટવતની સં	ચિત્ત કહે ઘસ્ટરાવને.	૩૨
૨૯ શ્રવણીની સજ્જાય.	ચતુર નર શ્રવ દયા ધર્મસાર.	૩૩
૩૦ નારતતના છંપા.	શ્રવણા નિત્ય પાળીએ.	૩૪
૩૧ ધર્મકેટી અજુમારની સં	સુષ્ણી શીખ સુગુપ્તણી.	૩૬
૩૨ ભરતનાદુર્ગગિનું હી હાં	સ્વસ્તિ શ્રી વરવા બણી.	૩૬

૩૩ ગોવત્સવામી સં.
૩૪ મરદેવી માતાનું ચોડા.
૩૫ અન્નપૂર્ણી સંજ્ઞા.
૩૬ અધ્યાત્મ ૧૮

૩૭ કાગિભદ્રનો સંધોડો.
૩૮ ઉપદેશી સંજ્ઞા.
૩૯ ઘનની સંજ્ઞા.
૪૦ ઉપદેશી સંજ્ઞા.
૪૧ ગોડાનું કૃત ચાત્રમેલ ૧
૪૨ " ચાત્રમેલ ૨
૪૩ " ચાત્રમેલ ૩
૪૪ " ચાત્રમેલ ૪
૪૫ " ચાત્રમેલ ૫
૪૬ " ચાત્રમેલ ૬

૪૭ પરમીની સંજ્ઞા.
૪૮ જોવનપત્રીશી.
૪૯ મનક મુનિની સંજ્ઞા.
૫૦ ચેલણી સંઘીની સં.
૫૧ દેવગીના છે પુત્રની સં.

૫૨ આકાશની સંજ્ઞા.
૫૩ સુગિભદ્રની સંજ્ઞા.
૫૪ નિવેશનું ચ.કાગિ.પુ.
૫૫ નિવેશનું સંજ્ઞા.
૫૬ કાગિભદ્રની સંજ્ઞા.

૫૭ કાગિભદ્રનો સંધોડો.
૫૮ માનનો સંધોડો.
૫૯ માનનો સંધોડો.
૬૦ માનનો સંધોડો.

૬૧ કોના કૃતપુ.
૬૨ મદ પુણ્યવર્ગનો. કામ.
૬૩ નેમનાથનો સંધોડો.
૬૪ ચિત્રકુમારની સાવણી.

૬૫ દારકા નમરોની સંજ્ઞા.
૬૬ મર્વનો સંજ્ઞા.
૬૭ સાધુને શીખામણ સં.

શી ગોવત્સવામી પુગ્ગા કરે.
માતાનું મરદેવી રે મરતને
વીર નિષ્કુંદ વંતોને ગોવત્સ.
દોડાવું દોડાવું ૧૫૬ કપાલવેલ.
સરસવિ માતા તમ પાપે લાગુ

નવું જરૂર મરી,
સખ રાખને જયોમતિરાણી.
ધી એક તણે વિશાસ
સામળી આવક સુવની વાનું.
સામળી સુવરેલ હેલજીવિલ.
આવક સ્વ સુણે છે ભારે.
સંમતી આવિશ ચોટી.

એક એક આવક છે જન.
કાણા આવક સુણે ડોલે.
મતિ તણે દો નાર નિરામી.
જોવનિવાનો લાડો. દહાડા.
નમે નમે મનક મદામુનિ
વીરે વખાણી રાણી ચેલણી.

મનકું તે મોટું મુનિવર.
આકાશનું પુણ્યને સધેલ.
પો યુગિભદ્ર મુનિમણી.
ગામગુડી નવરીને. વાસી
તેનહાન નવરે વસે.

ગામગુડી નમરી મોહારો છ.
જોવાણી કુ કુડું સંધોડો.
કામ. માન માનજન મ્હોટલ.
ચોખે મ.પ. તે મ્હોટલ છે છુપ.

જોખ મોટો. ચારના મક
નાર. ક. સુસ કરે નર મુરખ.
સ્વલિ શી મરદેવિના છ
સોલગુદિદાતા મહાનં.

૧ રાવરામ જનદેવ નમું.
૨ કુ નવર આવક.
૩ ન કંસોરે માવને.
૪ ને ને મુનવનો.

૪૦
૪૨
૪૬
૪૭
૪૮
૫૦
૫૧
૫૨
૫૩
૫૪
૫૫
૫૭
૫૭
૫૮
૫૮
૬૦
૬૧
૬૨
૬૩
૬૪
૬૬
૬૭
૬૮
૭૦
૭૧
૭૩
૭૪
૭૫
૭૬
૭૭

અનુક્રમણિકા.

વિષયાંક. વિષયનું નામ.	પ્રથમ પદ.	પૃષ્ઠાંક.
૧ નવકારનો છંદ.	વંછિત પૂરે વિવિધ પર.	
૨ શાંતિનાથનો છંદ	નમર દાંત્યજ્ઞપુર અતિરે	
૩ ચાર ચરજી.	પ્રહ હડીને સમરિયે.	
૪ વિનયની સજ્જાય.	પથવજુ દેવી ચિત્ત ધરીછ,	
૫ પૃથ્વીચંદ્ર ને ગુણસાગર	ચાસન નાથક મુખકર્ફ.	
૬ અર્જુનમાળીની સં	સદગુર ચરણે નમી કુંડું	૧૦
૭ કૃષ્ણવાસુદેવની સજ્જાય.	નમરી દારકામાં નેમિં	૧૧
૮ ઇંદુકાર કમળવતીની સં	મહોલે તે બેઠાં રાણી.	૧૨
૯ બળભદ્ર મુનિની સં	શા માટે બંધવ મુખથી.	૧૪
૧૦ મૈનએકાદશી સં	આજ મ્હારે એકાદશી રે,	૧૪
૧૧ મનમમરાની સજ્જાય.	જુથો મન બમરા તું ક્યાં.	૧૫
૧૨ વૈરાગ્યની સજ્જાય.	ઉઘા તે મંદિર માગિયાં.	૧૬
૧૩ અમૃતવેલિની સજ્જાય.	ચેતન યાન અમૃતમાળીએ.	૧૭
૧૪ જીવહિત શીખની સં	જોઈ જતન કર જીવડા.	૧૮
૧૫ મનોરમા સતીની સં	મોહનમારી મનોરમા.	૧૯
૧૬ સોળ સતીની સજ્જાય.	સરસતિ માતા પ્રજાનું મુદા.	૨૦
૧૭ જીવદયાની સજ્જાય.	આદિ જિજ્ઞેસર પાપ પ્રજામેવ.	૨૦
૧૮ મ્હોટી હોંઘ નકરવાની સં	હોટીડા બાછ હોંઘ ન કીજે.	૨૧
૧૯ અમઘને ઉપદેશની સં	ઉપદેશ ન લાગે અમઘને.	૨૨
૨૦ સોએના કથલાની સં	આદમ પાપી પરવ દિવસે.	૨૨
૨૧ ચેતનને શીખામજુની સં	ચેતન અગ કહુ ચેતીયે.	૨૫
૨૨ એલાચી કુમરની સં	નામ એલાપુત જાણીએ.	૨૫
૨૩ સાધુવંદનાની સજ્જાય.	સાધુજને વંદણા નિત નિત.	૨૬
૨૪ જંજુસ્વામીની લાવણી.	સજી સોળ જંજુમાર બદનપર.	૨૭
૨૫ કામદેવ આવકની સં	એક દિન ઈંદે પ્રસંશીયો છ.	૨૯
૨૬ રેવતિ અર્ધવિકાની સં	સેનાને સિંહાસન બેઠા.	૩૦
૨૭ દરિકેશી મુનિની સં	સોવાગ કુળમાં ઉપન્યા.	૩૦
૨૮ ચિત્ત અને ઘસ્ટદત્તની સં	ચિત્ત કહે ઘસ્ટરાપને.	૩૨
૨૯ જીવદયાની સજ્જાય.	ચતુર નર જીવ દયા ધર્મસાર.	૩૩
૩૦ નારવતના હપ્પા.	જીવદયા નિત્ય પાળીએ.	૩૪
૩૧ ધર્મરૂચી અજુમારની સં	સુણી શીખ સુગુરુતણી.	૩૬
૩૨ ભરતમાદુભગિનું હી દાં	સ્વસ્તિ શ્રી વરવા બણી.	૩૬

૩૩	ગાંધીજીની સં	શ્રી ગાંધીજીની પુસ્તક કરે.	૪૦
૩૪	મરદેવી માતાનું ચોદા.	માતાજી મરદેવી રે જરતને	૪૨
૩૫	જાણીયાની સંજ્ઞા.	વીર જિજ્ઞાસુ બાંધેને ગાંધી.	૪૬
૩૬	જાણીયા ૫૮	દોડવાં દોડવાં ૫૫ ૬૫૫૫૫૫	૪૭
૩૭	જાણીયાનો સંજોડો.	સરસતિ માતા તમ પાપે લાગુ	૪૮
૩૮	ઉપદેશી સંજ્ઞા.	જનું જરર મરી,	૫૦
૩૯	દાનની સંજ્ઞા.	જેમ રાજને જરોમતિરાણી.	૫૧
૪૦	ઉપદેશી સંજ્ઞા.	પડી એક તણે વિશ્વાસ	૫૨
૪૧	ગોડાજી દેવ ચાગખેડ ૧	સામગ્રી આવક મુવની વાનું	૫૩
૪૨	" ચાગખેડ ૨	સામગ્રી સુપરેસ છેલછખીલા	૫૪
૪૩	" ચાગખેડ ૩	આવક સ્વ મુલ્ય છે ભાવે.	૫૫
૪૪	" ચાગખેડ ૪	સાંભળો આવિકા ચોપડી.	૫૬
૪૫	" ચાગખેડ ૫	એક એક આવક છે જમ.	૫૭
૪૬	" ચાગખેડ ૬	જાણી આવક લઈને ડોલે.	૫૮
૪૭	પરજીની સંજ્ઞા.	મતિ તાર હો નાર બિરાની.	૫૯
૪૮	જોવનપચીથી.	જોવનિયાનો લટકો લટકા	૬૦
૪૯	મનક મુનિની સંજ્ઞા.	નમો નમો મનક મહામુનિ	૬૧
૫૦	ચેલણી સતીની સં	વીરે વખાણી રાણી ચેલણી.	૬૨
૫૧	દેવજીના ૭ પુત્રની સં	મનક તે મોઢું મુનિવર.	૬૩
૫૨	આઈખાની સંજ્ઞા.	આઈખું છુટવાને સપી.	૬૪
૫૩	સ્વર્ગભદ્રની સંજ્ઞા.	તો યુગભદ્ર મુનિમજુમા.	૬૫
૫૪	ન દિવેશનું ત્રીદાગિયુ.	મજુદી નયરીનો વારી	૬૬
૫૫	ન દામતીની સંજ્ઞા.	બેનદાન નયરે વસે.	૬૭
૫૬	જાણીયાની સંજ્ઞા.	રજગદા નમરી મોઢારો છ.	૬૮
૫૭	કોધનો સંજોડો.	કોધિતણો દુ કદું સંજોડો.	૬૯
૫૮	માનનો સંજોડો.	કોધના ભાઈ માનજગ મોઢારો	૭૦
૫૯	માયાનો સંજોડો.	ચોળે માયા તે મોઢારો છે જુપ.	૭૧
૬૦	લોખનો સંજોડો.	લોખ મોઢારો ચારના માછ.	૭૨
૬૧	ભોના દુગુલુ.	નાર્ગીજા પુત્રા કરે નર મૂરખ	૭૩
૬૨	ચદ ગુણવર્ણનો કામગ.	સ્વસ્થ શ્રી મરદેવિના છ.	૭૪
૬૩	નેમનાયનો સંજોડો.	સિદ્ધિપુદ્ધિદાતા વક્તાનો	૭૫
૬૪	વિજયકુમારની લાવણી.	વા વીતરામ જિનદેવ નયુ.	૭૬
૬૫	દારકા નમરીની સંજ્ઞા.	દાનુ બધર આરડો.	૭૭
૬૬	મર્તની સંજ્ઞા.	મર્ત ન કરસોરે માવનો	૭૮
૬૭	સાધુને શીખામણનો સં	નાર્ગીને સમે મુનિવરનો	૭૯

૧૩૩ રમણ કહીવાની સં	જગમાં જલથી જાર.	૧૭૧
૧૩૪ સંઘ સંજ્ઞા.	ધર્મ કરતાં એકજ વારે.	૧૭૨
૧૩૫ કપટ પચીશી.	કપટી મનુષ્યને વિશ્વાસ.	૧૭૩
૧૩૬ વાદની સંજ્ઞા.	કિણુયું વાદવિવાદ ન કીજે	૧૭૪
૧૩૭ ગાનપચીસી.	આદિ અનાદિનો જીવડો રે.	૧૭૫
૧૩૮ સમાધીપચીસી.	અપૂર્વ જીવ જિન ધર્મને પામ્યે.	૧૭૭
૧૩૯ લોભ પચીશી.	લોભી મનુષ્યની પ્રીતિ.	૧૭૯
૧૪૦ શાવત્યા કુમારજી મોહા.	સરસતી ચરણ કમળ નખી.	૧૮૧
૧૪૧ મુમદ્રાસતીની સં	મુનિવર શોભે રે ધરજી.	૧૮૩
૧૪૨ અંગ દરકણ વિચાર સં	શ્રી શીર્ષ પ્રભુ ગુરવંદિ.	૧૮૫
૧૪૩ સાર્વસિક વિમાનની.	જમદાનંદ વીનતું રે.	૧૮૬
૧૪૪ ચાદરવાનકિયા જીવની.	ગોતમ ગુરના પ્રભુથી પામ.	૧૮૭
૧૪૫ શ્રીમદ્ બુદ્ધિસામરજી કૃત પ્રભાતીયા.	જગરે આતમા જગરે આતમા	૧૮૮
૧૪૬ દયામાં સર્વ ધર્મવિતાગ.	દીસતાં રહેમ આણી અરે માં	૧૮૮
૧૪૭ ધર્મપ્રભાવ.	ધર્મકર આતમા ધર્મકર આતમા.	૧૮૯
૧૪૮ નિદ્રા ત્યાગ.	ઉષ નહિ આતમા ઉષ નહીં.	૧૯૦
૧૪૯ શુદ્ધ ચેતવણી ઉપદેશ.	ચેતરે માનવી ચેતરે માનવી.	૧૯૧
૧૫૦ સંસારની અસારતા.	સર્વ સંસારના ભાવ છે કારમા.	૧૯૧
૧૫૧ પ્રભાતિયું.	જગ અમ આતમા જગ અમ.	૧૯૨
૧૫૨ દસમુખબાઈ ગીરધરબાઈ કૃત વિર પ્રાર્થના.	નમુવીર સ્વામી, મહાકૃપમારી.	૧૯૨
૧૫૩ ક્રોધપ્રતિ પિષ્કાર.	અરેરે ક્રોધ આવો શું ?	૧૯૩
૧૫૪ ઉપદેશ પદ.	કેમ મોહી રહો પ્રાણીવારે.	૧૯૩
૧૫૫ ઉપદેશપદ.	જીવલડા ચેતારે.	૧૯૪
૧૫૬ ગર્ભજહોતેરી.	ઉત્પત્તિ જો જો આપણી.	૧૯૫
૧૫૭ નેમનાદની સાવણી.	ચલી જન થી નેમ જિજ્ઞાસી	૧૯૮
૧૫૮ હોરી પ્રારંભ.	વીર એસે જિન વંદનકુ હરિ.	૨૦૦
૧૫૯ નારણીનું છ દાનિયું.	વર્તમાન જિન વિનતું.	૨૦૨
૧૬૦ હોઝાની સંજ્ઞા.	હોઝો રે હોઝો શું કરો રે.	૨૦૩
૧૬૧ વંકજીની સંજ્ઞા.	જંબુકોપમા દીપતું રે સાલ.	૨૦૪
૧૬૨ શીખામણીની સંજ્ઞા.	કાષ્ટ નહિ ચેતો રે.	૨૦૫
૧૬૩ થીમદ બુદ્ધિસામરજી કૃત પદો વિગ્રે આત્મ વિગ્રહિ.	આતમા અરજી આ ઉરમાં સ્વિકારોરે.	૨૦૫

૧૧૪ ચેત ચેતન	ચેત ચેતન ચેત-ચેતન	૨૦૬
૧૧૫ કાયા અને-ચેતન વિશેષમાં.	બોલે કાયા કાફીરે.	૨૦૬
૧૧૬ ઉપરથી પદ.	જાળીને ભે-નું-છાયા	૨૦૮
૧૧૭ " " પદ.	પદ બોલ્યા ભિન પાર	૨૦૮
૧૧૮ " " પદ.	હમને ડુનિયાસે ન	૨૦૪
૧૧૯ " " પદ.	ચેતનજી સમને જીની	૨૦૯
૧૨૦ છાને ઉપરેલ	જારે છા જરા ચિ	૨૧૦
૧૨૧ અધમવત સર્વે કહિ.	જાનની સખા સદુ	૨૧૧
૧૨૨ મુનિરાજથી કાંઈમાંજ જુન છાને ઉપરેલ.	જારે છા જરા ચિન	૨૧૧
૧૨૩ દિવસિયા.	મુજિના પ્યારા	૨૧૧
૧૨૪ સંજવિરાજનો પેરામ,	સંજવિ નામે રાજ્યો દેલ	૨૧૨
૧૨૫ પાણી છાને દિખામજુ	પાણીમાં છારે પાણું	૨૧૩
૧૨૬ અતિથ-અધાર	એરે દિવસ કાઠ માધનું	૨૧૪
૧૨૭ મુનિજનો રાજ્ય કોમ	શિયારે જરનું વેર કપુત	૨૧૪
૧૨૮ પગલિદો નહિ જોવા વિષે	જુઓ જુઓ વિચારી	૨૧૫
૧૨૯ છાને દિખામજુ	કે સખજી ચિતની મરી	૨૧૬
૧૩૦	વિચારી જોને કાગળ અનઘોનું	૨૧૭
૧૩૧ નારી, પાનો મેલ જામવા વિષે.	કોત અતર વેવારી	૨૧૮
૧૩૨ કાલ અને મનહ	સનેદો સખજી દુ યુ દુ	૨૧૯
૧૩૩ રજા નિત પાવર વિષે	મેલે, જાણ વિચારી.	૨૨૦
૧૩૪ મોઢાનું કાં	મેલે છાને વિદા	૨૨૧
૧૩૫ ને જાણ ને જાણ ને જાણ	જાણ જાણ ને જાણ જાણીને	૨૨૨
૧૩૬ ને જાણ ને જાણ ને જાણ	જાણ ને જાણ ને જાણ જાણ	૨૨૩
૧૩૭ ને જાણ ને જાણ ને જાણ	જાણ ને જાણ ને જાણ જાણ	૨૨૪
૧૩૮ ને જાણ ને જાણ ને જાણ	જાણ ને જાણ ને જાણ જાણ	૨૨૫
૧૩૯ ને જાણ ને જાણ ને જાણ	જાણ ને જાણ ને જાણ જાણ	૨૨૬
૧૪૦ ને જાણ ને જાણ ને જાણ	જાણ ને જાણ ને જાણ જાણ	૨૨૭
૧૪૧ ને જાણ ને જાણ ને જાણ	જાણ ને જાણ ને જાણ જાણ	૨૨૮
૧૪૨ ને જાણ ને જાણ ને જાણ	જાણ ને જાણ ને જાણ જાણ	૨૨૯
૧૪૩ ને જાણ ને જાણ ને જાણ	જાણ ને જાણ ને જાણ જાણ	૨૩૦
૧૪૪ ને જાણ ને જાણ ને જાણ	જાણ ને જાણ ને જાણ જાણ	૨૩૧
૧૪૫ ને જાણ ને જાણ ને જાણ	જાણ ને જાણ ને જાણ જાણ	૨૩૨
૧૪૬ ને જાણ ને જાણ ને જાણ	જાણ ને જાણ ને જાણ જાણ	૨૩૩
૧૪૭ ને જાણ ને જાણ ને જાણ	જાણ ને જાણ ને જાણ જાણ	૨૩૪
૧૪૮ ને જાણ ને જાણ ને જાણ	જાણ ને જાણ ને જાણ જાણ	૨૩૫
૧૪૯ ને જાણ ને જાણ ને જાણ	જાણ ને જાણ ને જાણ જાણ	૨૩૬
૧૫૦ ને જાણ ને જાણ ને જાણ	જાણ ને જાણ ને જાણ જાણ	૨૩૭

મુખ્ય પૃથ ઉપર મુકેલા બ્લોકની સમજૂતી સાર

છ લેરયાનું સંક્ષિપ્ત વૃત્તાંત.

કેટલ એક મામથી ખીબ મામ તરફ જતા મામથી શુખ્યા થએલા છે મુસાફરો મોટા અરબના આબા, ત્યાં શુખથી પીડાતાં સર્વ દિશાઓમાં કંઈ ખાતાનું શોધવા લાગ્યા, તેવામાં ત્યાં પંજા હોયથી લગી પડતું અને જવનથી કુષતા પડેલો વડે મુસાફરોને પોતાની તરફ બોલતાનું હોય તેનું એક જનુ થયું એવું તે બેઠેલો એ છ મુસાફરોમાંના એક અતીશય અપંગર કુખ્ય મેસ્તાના પરિજામવાળા મનુષ્યે કહ્યું કે બે આપણે આ વૃક્ષને મૂળમાંથી ઉખેડીને નીચે પાડીએ તો નીચેતે એના રસાદિષ્ટ શ્રેયો સુખપૂર્વક માલ્યે.

તેના એવો અતિ અપંગર વિચાર બળીને વૃક્ષ ઉપર બળે કાંઈક દવા કરતો હોય તેમ ખીબ નીચે મેસ્તાના પરિજામવાલા મનુષ્યે તેના કરતાં રહેજ કામગ પરિજામથી પોતાનો અભિપ્રાય બજાવતા કહ્યું; અરે બાહ્ય 'આવડા મોટા આ વૃક્ષના થાને શા માટે કાપી નાખવું બેઠાએ ? તેની એક મોટી કાળી કાપીએ, કે જેથી તે ઉપરથી આપણને વેંદાએ તે કરતા કબુ વધારે શ્રેય મળશે.

ખીબનો અભિપ્રાય બળીને ચીંતે કાપેલ મેસ્તાનાનો બોલ્યો, એવડી મોટી એક કાળી આપણે કાપી નાખીશું, તા તરી પાછી એવડી મોટી તે ક્યારે થશે ? માટે નાની નાના કાળીયાબ કાપીએ, કેમકે તે પણ હોયથી જરેવી છે, તથા આપણે નિર્વાહ સારી મીને કરી મેડેશી મીબના કરતા મીબ એ જન. ત્યારે દવા ભરવા પોતાનો અભિપ્રાય બજાવ્યો.

બે લખમાંનાં બાળા તમ મેસ્તાનાનો મામવા, આપણે એ નાની કાળી-વાનુ પણ છુ કાપ છે ? બે મવાગી બધે એના કાળુંજ મહી, આપણને રહેવા જગ છે, તથા રશે તાનના મુન્કાઓના સતવજ મરજી મુખ્ય નેડીને તાબ તાબાં બાલોબ નાન. કાળીઓ ઉપર કબુ દવા મતાવતા પોતાનો અભિપ્રાય વગર કા.

એનાથી કબુ વધારે રવડું ચંચાલવાળો થાયનો વધમેસ્તા રાશે મનુ-ત્ર નાન, આપણને મુન્કાઓનું કા વવાબન નથી, આપણે તો રહેતી જાગ છે તેવડ ઉપર વડીલ કાળીનો કમનવરથી રહેતજ નાન બંધગીએ, તા આપણું કાપ લઈ મેડેશી.

બે લખમાંને કાળે પણ પોદ ન જવાના કિટખનિવાળા કબુ મુખ્ય મેસ્તા વ.થ. અદિક મુન.રડે નિર્મળ અભિપ્રાય બજાવતા. કહ્યું કે ઉપર વડીને રશે તાબ તાબાં વાનુ છુ કાપ છે ? કાળુ કે એમ કમવાથી તો કાથા અને વડા નવએ રશે તાબ વડીને તે વાવ વાવશે, આપણને કાથા રહેવા જગ વધી, આપણે તો જ પાક અને કાડક રશે કેવ તુ જ કાપ છે, તેડ કાડ રશે તે કાળેકા તાબ રવજરવજ વડા છે તા તે કાળે સદેવ

તે છ લેશ્યાનું સંક્ષેપ સ્વરૂપ વિશે કાવ્ય.

આવો આવો જયોદાના કંથ અમરેર આવોરે—એ રાગ.

- ૧ સંસાર વને એક જાણું વૃક્ષ રણેશ્વરે,
ત્યાં થઇને જાય મુકારે વટનું ટોળુરે;
પદ પંથીઓ જુદી જુદી સેસ્થાના જાણુરે,
ફૂલનીલ કાપોત, તેજે, પદ્ય મુકત પ્રમાણુરે. ૧
- ૨ ફૂલ સેસ્થાંવજો કહે મૂળથી ઉભેડીને ખાઇએરે;
ત્યારે નીલ સેસ્થાવાજો રહેજ કામગતા ધારીરે,
કહે કાપીએ થડ પજુ મૂળથી ન કાપો વિચારીરે. ૨
- ૩ જોથી વૃક્ષ રહેને પૂરાય પેટનો ખાડોરે;
પછી કાપોત સેસ્થાનો પંથી દયા જરી લાવેરે,
કહે કાપીએ થડ તો વૃક્ષ હું હું થઇ જાવેરે. ૩
- ૪ તે કરતાં કાણું કાપીને ફળ બહુ ખાઇએરે,
તેને કાપીને ખાતા વૃક્ષ રહે સ્થિરતાઇએરે;
પછી તેજે સેસ્થાનો પંથી કહે સુજો ખાઇરે,
એવાં કાળાએ કામતા લામ કે, કાંઈ ન કમાઇરે. ૪
- ૫ કામ માત્ર ફોળું આપણને છે ખાઇ રે,
તેથી જગત સુખ તોડીને જાડએ સજાઇએ;
પછી પદ્ય સેસ્થાવાજો પાગમે પંથી દયાળુરે,
કહે કામયું મુકાનું ફળ મુખ ખાઇએ મજાળુરે. ૫
- ૬ તર પંથી મુડીને ફળ ખાઇએ મગી સર્વેરે,
જોથી વૃક્ષ કે કાળને ચાપ ઈન્ન ન વિખરવેરે;
એમ સામગી શુક્લ સેસ્થા જે દયાનો દરીયોરે,
જોડ્યો સાત સુધારસ વાણી સમતા ભરીયોરે. ૬
- ૭ ખાઈ કામ છે પાકા નિષ્ઠ રજોનું તમારેરે,
તે વૃક્ષ નીચે છે પડેલા રાસ પ્રકારેરે,
તે ખાઇને બખ સમતીએ આપણુ ખાઇરે,
નાદક કરીએ ન પીડા આ વક્ષને કાઇરે. ૭
- ૮ મુખે પેટ ભરાય તો પાપે પેટ ન ભરીએ,
નિર્દોષ ફોળો ખાઈ સંતોષ વૃત્તિ આદરીએરે;
જેવા તેવા કામગ તીવ પ્રણામ માનવનારે,
તેવા તેવા ખાધે ખધ જીવો પરબવનારે. ૮
- ૯ એમ પ્રવૃત્તિ જુદી જુદીના જીવો ચૈદ રાજેરે,
જેવા અધવસામ તેવા પ્રુખ પાપ ઉપાજેરે;
જોથી નરક નિવોદના ખધ પડે તેથી કડીએરે,
એવી ફૂલ નીલ કાપોત સેસ્થા પરદરીએરે. ૯
- ૧૦ વળી તેજે પદ્ય ને શુક્લ સેસ્થા આદરીએરે,
વરી સદગ સમાધિ ભવેભવ દરીએ તરીએરે;
કથું પદ સેસ્થાનું સદગ સ્વરૂપ આનંદેરે,
ગુર કપૂરવિજય કૃપાથી સાંકડયદેરે. ૧૦

હતિ સમાસમ.

જેમ ગેડિ કયો. શ્રી શાંતિ ॥૨૦॥ ચારગતીનાં રે દુઃખ કહ્યાં, એ
અનતિ અનંતી વાર લક્ષ્યાં ॥ પચી રહ્યો જેમ તેલ વડો, શ્રી શાંતિ
॥૨૧॥ મહા સહિત તુમે તાપ તપો, ભવ્ય એવો સૌ તુમે ભપ
જપો ॥ માર્ગ મળ્યો છે નિપટ ખરો, શ્રીશાંતિ ॥૨૨॥ સંચારો એક
મસ તજો, સમ્મેત શખર સિદ્ધ હામ ભણો ॥ નવરો મુનિસે મુગતિ
વરો, શ્રી શાંતિ ॥૨૩॥ મુગતંછન સેતિ ધ્યાન રહ્યા, શ્રી શાંતિ
જિનેશ્વર મુગતિ ગયા ॥ પછે મેટ દિયો સવિ જન્મ મરો, શ્રીશાંતિ
॥૨૪॥ તુમ નામ ત્રિયાં સવિ કાજ સરે, તુમ નામે મુગતિ મહેલ
મળે ॥ તુમ નામે શુભ બંડાર ભરો, શ્રી શાંતિ ॥૨૫॥ કવિ જે
મતલ એ એક વિનંતી કહી, પ્રભુ તોરા ગુણનો પાર નહી ॥ મુજ
ભવ ભવનાં દુઃખ દૂર કરો, શ્રી શાંતિ ॥ ૨૬ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી ચારશરણાં પ્રારંભ.

પ્રક ઉડીને સમરિયે, દો ભવિયજી મંગલિક શરણાં ચાર ॥ આપદ
મટી સંપદા દુરે, દો ભવિયજી દોલતના ઠાનાર ॥ હૃદયમાં રાખીએ,
દો ભવિયજી મંગલિક શરણાં ચાર ॥૧॥ એ આકળી ॥ અરિકંત સિદ્ધ
આપુ તથા, દોડેવળાં ભાષિત ધર્મ ॥ એ શરણાં નિત ધ્યાનતાં, દો
તુરે અડે ધર્મ ॥૨॥ ॥૬૦॥૨૨॥ વારે વાટે ચાલતા, દોરાત કિવમ
મોકલ ॥ તમ નવરપુર વિચરતા, દો બિખ નિવારણ દાર ॥
૩૦૦ દો ॥૩૩॥ એ ચારે મુખકારિયા, દોએ ચારે જગ સાર ॥
એ ચારે ઉત્તમ કહ્યા, દો એ ચારે દિગ્ગાર ॥૪૦॥ દો ॥૪૪
લવજી નવજી જુગડા, દો સિદ્ધ ચિત્તને દૂર ॥ વેરી દુઃખન ચોર-
દા, દો રહે તે લપગા દૂર ॥૫૦॥ ॥૫૫॥ રાખો શરણાંની
આલસ, દો નેત્રે નહિ આવે દોન ॥ આજુક વર્તે ઇંજુ નામથી,
દો એ આવે નવન્યા ॥ પગલ ભતા ઇંજુ આવે, દો એક તથો
આજર ॥૬૦॥ ૬૦ ॥૩૩. મન ચિતિત મનેશ્વર ક્રો, દો વર્તે
કેડ કમળ ॥૬૬૬ બને ધ્યાનતા, દો નિશ્ચ પદ નિરવાણ ॥૬૭૦
દો ॥૬૮૦ ઇંજુ સરિખે સન્ન, નહી, દો ૭૫ ઇંજુ સરિખે નહિ નામ ॥
૭૬ સરિખે નિશ નહિ, દો તમ નવરપુર ॥૭૭૦ દો ॥૭૮૦
દોન દિવસ તપ જવન દો નામે નવરકર ॥૭૯૦ અરધ.

પ્રિયા પદ્માવતી તેહને, સુખ વિશ્વશે ગુણ ગેહ ॥ મેરે લાલ, ચતુર સ્નેહી
સાંભળો ॥ ૧ ॥ એ આંકળી ॥ સર્વાંશયી મુર ચવી, તસ કુખે અવતાર ॥
મેં ॥ રૂપ કળા ગુણ આગળે, પૃથ્વીચંદ્ર કુમાર ॥ મેં ॥ ચળા ॥ સમ
પરિણામી મુનિ સમો, નિરાગી નિરધાર ॥ મેં ॥ પિતા પરણાવે આગ્રહે,
કન્યા આડ ઉદાર ॥ મેં ॥ ચળ ॥ ઘીત વિલાપની સમ ગણે, નાટક
કાવ્ય કોતેશ ॥ મેં ॥ આશુભાજી તનુ જાર છે, લોખને રોગ ગણેશ ॥ મેં
॥ ચળ ॥ જા હું નિજ તાતને આગ્રહે, સંકટ પડિયો જેમ ॥ મેં ॥
પણ પ્રતિજ્ઞાપું એ પ્રિયા, માત પિતા પણ એમ ॥ મેં ॥ ચળાપા એ
સર્વિ સંયમ આદરે, તો થાયે ઉપકાર ॥ મેં ॥ અમ શુભ ધ્યાને ગુણ
નિહો, પદ્મદયો ભવન મગાર ॥ મેં ॥ ચળ ॥ નારી આડને ઇંમ
કહે, સાંભળો ગુણની ખાજ ॥ મેં ॥ લોગવતાં સુખ લોગ છે, નિપાક
કડુંવા જાણ ॥ મેં ॥ ચળાજા કિપાક ફળ અતિ મધુર છે, આપે
છટે માણ ॥ મેં ॥ તેમ વિષય સુખ જાણજે, એકવી જિનની વાણ ॥
મેં ॥ ચળ ॥ આમાં એ તૃપ્તિ ઈંધણે, નદીએ જળધિ પુરાય ॥ મેં ॥
તો વિષયસુખ લોગળી, એવ એ તૃપ્તો થાય ॥ મેં ॥ ચળાટા ભવ
ભવ જમતાં એવડે, એક આરોગ્યાં ધાન ॥ મેં ॥ તે સર્વિ એકમાં
એ કરે, તો સર્વિ નિરવર માન ॥ મેં ॥ ચળ ॥ ૧૦ ॥ વિષયસુખ
પદ્મદયો જોનવિયા ઇંજી એવ ॥ મેં ॥ તો પણ તૃપ્તજ નવિ થયે,
કાળ જન અવ અતીવ ॥ મેં ॥ ચળ ॥ ૧૧ ॥ ચતુરાં મમજો મુંઝરી,
મુઝ નવ વિષયને કાજ ॥ મેં ॥ તસાર અટવી કિતરી, લકિયે
એવ જન રાજ ॥ મેં ॥ ચળ ॥ ૧૨ ॥ કુમળની વાણી માંભળી, ભુત્રી
અનુ મુજબ ॥ મેં ॥ લગુકર્મ કદ નાહોના, ઉપાવ કરે ગુણખાજ
.. ૧૩ ॥ ૧૪ ॥ જન કદ જયમ મલે જનમન એક ઉપાવ
મેં ॥ ૧૫ ॥ જન કદ જન વિનયજે સંવમે જન ન થાય ॥ મેં ॥
૧૬ ॥ ૧૭ ॥ જન કદ પડાયા તું, કમળા નકિ ગુરુ એમ ॥ મેં ॥
૧૮ ॥ જન કદ જન જનમ હાડી જોન ॥ મેં ॥ ચળ ॥ ૧૯ ॥
૨૦ ॥ જન જન વિનય, નાહોને જન નવિ થાય ॥ મેં ॥ ઉજડી નારી
૨૧ ॥ ૨૨ ॥ જન જન નાજી એવ ॥ મેં ॥ ચળ ॥ ૨૩ ॥ એ કહે રાજ
૨૪ ॥ ૨૫ ॥ જન જન નાહોને કાજ ॥ મેં ॥ નરજનિ ઇંમ મન ચિંતરી,
૨૬ ॥ જન જન ૦ જ ॥ મેં ॥ ચળ ॥ ૨૭ ॥ વિનય ઉપર, પે આદરે,
૨૮ ॥ જન જન ૦ જ ॥ મેં ॥ ચળ ॥ ૨૯ ॥ રાજ રાજ વેસમિયે, એને મુઝની
૩૦ ॥ ૩૧ ॥ ૩૨ ॥ ૩૩ ॥ ૩૪ ॥ ૩૫ ॥ ૩૬ ॥ ૩૭ ॥ ૩૮ ॥ ૩૯ ॥ ૪૦ ॥

વ લહું નિરવાણું ॥ મુ૦ ॥ ધન૦ ॥ ૪૧ ॥ મુનિવર ધ્યાને હો જન ઉ-
ત્તમ પદ વરે, રૂપ કળા ગુણ જ્ઞાન ॥ મુ૦ ॥ કીર્તિ કમળા હો વિમળ
વિસ્તરે, જીવવિત્ય ધરે ધ્યાન ॥ મુ૦ ॥ ધન૦ ॥ ૧૫ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી અર્જુનમાલોની સજ્જાય.

(કિસકે એસે કિસકે પૂન. એ રશી.)

સદગુરુ ચરણે નમી કહું સાર, અર્જુનમાળી મુનિ અધિકાર ॥
ભવિ સાંભળો ॥ રૂડી રાજગૃહી પુરિ જાણુ, રાજ કરે શ્રેષ્ઠિક મણિ
રાણુ ॥ ભવિ૦ ૧ ॥ નગરી નિકટ એક વાડી અનુપ, સકળ તરુ જિ-
હાં શેભે સરૂપા ભવિ૦ ૨ ॥ દીપે મુદ્ગર યજ્ઞ તિહા દેવ, અર્જુનમાળી
કરે તસ સેવ ॥ ભવિ૦ ૨ ॥ અંધુમતિ ગૃહિણી તસુ જાણુ, રૂપ જો
વને કરી રંજ સમાન ॥ ભવિ૦ ૩ ॥ એકદા અર્જુનને ત્રિયા દેવ જોડ,
ગયા વાડીએ ગિહુ ધરી નેહ ॥ ભવિ૦ ૩ ॥ ગોઠિલ પડે નર આ-
વ્યા તિવાર, વિકળ ગયા દેખિ અંધુમતિ નાર ॥ ભવિ૦ ૪ ॥ અર્જુનને
જાંધી એકાંત, લોગવી અંધુમતિ મનની હો ખાત ॥ ભવિ૦ ૪ ॥
અર્જુન ચિંતે મુદ્ગરપાણિ આજ, સેવકની તું કરજે સાજ ॥ ભવિ૦ ૫ ॥
ઇમ નિ-ણી યજ્ઞ પેઠો હો અગ, અધન ત્રોડી ચાડ્યો મન રંગ ॥
ભવિ૦ ૫ ॥ ગોડીવ પટ નર માતમી નાર મુદ્ગરશું ભારીને ચાડ્યો
તિવાર ॥ ભવિ૦ ૬ ॥ કિન કિન પટ નરને એક નાર, હણ્યા છ માસ લ-
ગે એક હજાર ॥ ભવિ૦ ૬ ॥ અસ્સે સાઠ વળી ઉપર જાણુ હણ્યા
તે માણુસ મુદ્ગર પાણિ ॥ ભવિ૦ ૭ ॥ વિસ્તરી નયરી માંહે તે વાત, લોગ
જીન્યા તે બહાર ન જાત ॥ ભવિ૦ ૭ ॥ ઇણુ અવસર રાજગૃહી
ઉવાન, સમવસરયા મહાવીર સુજાણુ ॥ ભવિ૦ ૮ ॥ શેઠ મુદ્ગરેન સુણિ
તતકાજ વંદનને ચાડ્યો સુકુમાળ ॥ ભવિ૦ ૮ ॥ દેખી દોડ્યો ય-
જ્ઞ હણવાને કાજ, શેઠ પ્રતિજ્ઞા કરી પંથમાંજ ॥ ભવિ૦ ૯ ॥ ઉપસર્ગથી
જો ઉગરું એણીવાર, પાતું નહિતો અવજાવ ચાવિહાર ॥ ભવિ૦ ૧૦ ॥
હા કરી નમોત્યુજ ધ- હવે ધ્યાન, ઉપાડ્યો હણવા મુદ્ગર પાણિ
॥ ભવિ૦ ૧૦ ॥ ધર્મ પ્રભાવે હાય થંબ્યા અકાશ, ગયો અર્જુન દેહથી
યજ્ઞ નાથ ॥ ભવિ૦ ૧૦ ॥ ધરતી ઉપર પડ્યો અર્જુન દેહ, ચિત્ત વ-
જ્યું ઘડિ એકને છેહ ॥ ભવિ૦ ૧૧ ॥ શેઠ પ્રતિજ્ઞા અર્જુન પેખી; કિંહાં

કર, હરી પોતે મન હરણી ॥ હો ॥ નહિ ॥ ૧૬ ॥ જાંઘવકૂળ અ-
જવાળયુરે નેમિછ, સમુદ્રવિજય કૂળ દીવો ॥ ઇંદ્ર કહેરે શિવાદેવીના
નંદન, કોઠ દીવાળી છવો ॥ હો ॥ નહિ ॥ ૧૭ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી ઇયુઝાર કમલાવતીની સજ્ઞાય.

મહોત્તે તે બેઠાં રાણિ કમળાવતી, ઉડે છે એવેરી ખેહા ॥ સાં-
ભળ હો દાસી ॥ જોઈને તમાસો ઇયુઝાર નગરીનો, મનમાં તે ઉપ-ચે
ચડેહ ॥ સાંભળ હો દાસી, આજ રે નગરીમાં ખેપટ અતી ધણી
॥ ૧ ॥ કાંતો દાસી પ્રધાનનો ઠંડ લીયો, કાં છુટયાં રાજાએ ગામ ॥
સાંભળ હો દાસી ॥ કાં કેહનાં ધનના ગાડા નીસરયાં, કાં કોઈની પા-
ડી રાજાએ મામ ॥ સાંભળ હો દાસી, આજ રે નગરીમાં ખેપટ અતિ
ધણી ॥ ૨ ॥ નધિરે બાઈછ પ્રધાનનો ઠંડ લીયો, નધિ છુટયાં
રાજાએ ગામ ॥ સાંભળ હો બાઈછ ॥ નથી કેહનાં ધનનાં ગાડાં
નીસરયાં, નથી કોઈની પાડી ગળાએ મામ ॥ સાંભળ હો બાઈછ,
દુકમ કરો તો ગાડા બાદિ ધડ ॥ ૩ ॥ બુગુ પુરોહિતને જસા ભા-
રજા, વળિ તેહના દોય ડુમાર ॥ સાંભળ હો બાઈછ ॥ સ. પુ પાસે
ગર્જી વચમ બાહરે ॥ ૪ ॥ ધન કાંતે છે આજ ॥ સાંભળ હો બાઈ-
છ, દુકમ કરો ॥ ગાડા બાદિ ધડ ॥ ૫ ॥ વચમ બુગુને માગુ ધુળાવી
બુ, જીલ્લુ પાંચો રંગના ॥ સાંભળ હો ॥ નેહની સદિ લેવી બુગુની
નહિ, રાજાના માડા છે નાન્ય ॥ સાંભળ હો દાસી, રાજાતો મત
બેહ બુગુને નહી ॥ ૬ ॥ નહી કોઈ ઉતરયા ॥ રાણિ કમળાવતી, આ-
ખ. ત્યહ કંઠ હામુર ॥ સાંભળ હો ગામ ॥ રચન કહે છે ધણાં આકર્ષા,
જિમ કોપેથી વડીયો નેલો મુન ॥ સાંભળ હો રાજા, જાલુ છંદી
સદિ મત આહરે ॥ ૭ ॥ વચ. ને આહારની ઇચ્છા કુણ કરે, કરે
વળિ મ્હાન ને કાન ॥ સાંભળ હો ગામ ॥ પડેતુ જે દાન દીપું હાથ
કું, તે પાંડુ ને રંગ આરે હાજ ॥ સાંભળ હો રાજા, જાલુની
છંદી સદિ મત આહરે ॥ ૮ ॥ કાંતે ગણી રને કોલો લાગીયો, કાં
કેહવે દિધી મનવાળ ॥ સાંભળ હો ગણી ॥ ૯ ॥ કોઈએ બૂન બાંતરે
છાતો, કાં કેહનાં દિધી વિચનળ ॥ સાંભળ હો ગણી, રાજાને કાલુ
વચમ નધિ કોઈએ ॥ ૧૦ ॥ નધિ રે મહનજા એલો લાગીયો, નથી
કેહવે દીધી મનવાળ ॥ સાંભળ હો ગામ ॥ નથી કોઈ બુન બાંતરે

બળ લેજો રે સાથ ॥ સાંભળ હો રાજ, આજ્ઞા આપો તો સંયમ
આદરે ॥૨૧॥ રાણીનાં વચણ સુણી કરી, જુઝ્યા કવ ઈયુકાર ॥ સાં
ભળિ એક ચિત્તે ॥ તન ધન જોવન જાણ્યા કરમાં, જાણ્યો સંસાર
અસાર ॥ સાંભળિ ० છએ જીવે તે સંયમ આદર્યો ॥૨૨॥ જૂગુ પુ-
રોહિત, જ્યા ભારજ, વળિ તેહના દોવ કુમાર ॥ સાંભળો એક
ચિત્તે ॥ રાજ સહિત રાણી કમળાવતી, લીધો કાંઈ સંયમ ભાર ॥
સાંભળો એક ચિત્તે, છએ જીવે તે સંયમ આદર્યો ॥૨૩॥ તપ જપ
કરી સંયમ પાળતા, કરતા કાંઈ ઉત્તર વિહાર ॥ સાંભળો એક ચિત્તે,
કર્મ ખપાવી કેવળ પામીયા, પહોંત્યા કાંઈ મુગતિ મોઝાર ॥ સાંભળો
એક ચિત્તે, છએ જીવે તે સંયમ આદર્યો ॥૨૪॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી વલમદ્રમુનિની સજ્જાય.

શા માટે બંધવ મુખથી ન બોલો, આંસુડે આનન પાતાં મો-
રારી રે ॥ પુન્ય જોગે ફરીએ એક પાણી, જડ્યો છે જંગલ જોતાં
મોરારી રે ॥ શા ० ॥૧॥ એ આંકણી ॥ ત્રીકન રીસ ચઢી છે તુજને
વનમાંહે વનમાંથી મોરારી રે ॥ વડી રે વારનું મનાવું છું બહાલા,
તુલો વચન ન બોલે ફરીવાળી મોરારી રે ॥ શા ૦ ॥૨॥ નગરીરે દા-
હીને શુદ્ધ ન લીધી, મહારી વાણી ન મુણ બહાલા મોરારીરે ॥ આ
વેળામાં લીધો અજોલો, કાનજી કાં ચયા કાલા મોરારી રે ॥ શા ૦ ॥
૩॥ શી શી વાત કહું સામગિયા, વિકૂલજી આ વેળા મોરારી રે ॥
શાને કાજે મુજને સંતાપો, હરિ હરી બેલોને હેલાં મોરારી રે ॥
શા ૦ ॥ ૪ ॥ પ્રાણ હમણા જાય પાણી વિણ, અધધડીને અણજોલે
મોરારી રે ॥ આરતી અધળી જાએ અજગી, બાંધવ જો તું બોલે મો-
રારી રે ॥ શા ૦ ॥ ૫ ॥ પટ ખાસ લગે પાળ્યો છબીલો, દેયા ઉપર
અનિ હિને મોરારી રે ॥ સિંધુનટે મુરને સડેતે, હરિ હરન કરમ શુભ
રીતે મોરારી રે ॥ શા ૦ ॥ ૬ ॥ સંયમ લેઈ ગયો દેવલોકે, કવિ ઉદ-
વરતન ઈમ બોલે મોરારી રે ॥ સંસાર માંહે બળદેવ મુનિને, કોઈ
નવ આવે તેલે મોરારી રે ॥ શા ૦ ॥ ૭ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી મોનર્પદર્શની સજ્જાય.

આજ મ્હારે એમદહી રે, નમુદત મોન કરી મુખ રહીએ ॥

પૂજ્યાનો પડુતર પાડે, કેહને કાંઈ ન કહીએ ॥ આજ ૦ ૥૧ ॥ એ
 જાંકડી઼ા મ્હારો નજુદોઈ તુજને જ્ઞાલો, મુજને ત્હારી વીરો ॥ મુ
 માથાના જાયજા ભરતાં, હાય ન આવે હીરો ॥ આજ ૦ ૥૨ ॥ ધરનો
 ધપા મલ્લે કયો પલ, એક ન આવ્યો આવે ॥ પરભવ ભતાં પા-
 લવ જલે, તે મુજને દેખાડે ॥ આજ ૦ ૥૩ ॥ માગયર શુદ્ધિ અગીયારશ
 મ્હેટી, નેવુ જનનાં નિરખે ॥ દોહસો કલ્યાણક મ્હેટાં, પોથી ભેળને
 દરખો ॥ આજ ૦ ૥૪ ॥ મુનન રોક ધયો શુદ્ધ ધાવક, મોન ધરી મુખ
 રહીયો ॥ પાવકપુર સપળે પરભળ્યો, એહનો કાંઈ નહીયો ॥ આ-
 જ ૦ ૥૫ ॥ આજ પહોર પોચા તે કરીએ, ધ્યાન પ્રમુખ ધરીએ ॥ મન
 વચ કાયા ભે વચ કરીએ, તો ભવસાગર તરીએ ॥ આજ ૦ ૥૬ ॥ ઈર્ષ્યા-
 સમિતિ ભાષા ન બેલે, આડું અવગું પેએ ॥ પડિછમણાઈ પ્રેમ
 ન રાખે, કહો કેમ લાગે લેએ ॥ આજ ૦ ૥૭ ॥ કર ઉપર તો આગ
 ફિરતી, એવ રૂંદે વનમાંદી ॥ ચિત્તડું તો ચિહું દિશિયે યેલે, ઈ
 બજને મુખ નાંદિ ॥ આજ ૦ ૥૮ ॥ પાવપગાળે બેઠાં ધરને, ચાર
 કયા વળી સાંધે ॥ કાંઈક પાપ મિટાવજુ આવે, ભારગનું વળિ ભાંપે
 ॥ આજ ૦ ૥ ૯ ॥ એક ઉઠતી આગસ મોટે, બીજી કાંધે ભેડી ॥
 નરિયેમાંથી કાંઈક નિસરતી, જઈ દરિયામાં પેડી ॥ આજ ૦ ૥૧૦ ॥
 આઈબાઈ નજાંદ બેજાઈ, ન્હાની મ્હેટી વહુને ॥ સામુ સમરો મા-
 ને માસી, શીખામણ છે સહુને ॥ આજ ૦ ૥ ૧૧ ॥ ઉદય રતન વા-
 ચક ઉપદેશે, જે નરનારી રહેશે ॥ પે.સામાદિ પ્રેમ ધરીને, અવિ-
 ચળ લીલા લહેશે ॥ આજ ૦ ૥ ૧૨ ॥ ઈતિ ॥

અથ શ્રી મનભમરાની સજ્જાય.

જુલ્યે મન ભમરા તું કયા ભગ્યે, ભમિયે. દિવસ ને રાત ॥
 માથાનો ભાંધે: પ્રભુયે, ભને પરિમલ જલ ॥ જુલ્યે ૦ ૧ ॥ કુંભ
 કાંધે રે કાયા કારમી, તેહનાં કરો રે જલમ ॥ વિજયતાં વાર લાગે
 નદી, નિર્મલ મખેરે મગ ॥ જુલ્યે ૦ ૨ ॥ કેન ઉઃર કેનાં વાઘર,
 કેનાં માવ ને ભાપ ॥ અતે જલુ ઉ એકજાં, સાયે પુન ને પાપ ॥ જુ-
 લ્યે ૦ ૩ ॥ જાને અપા કુજર રોવડી, મનુ પગડાં રે હેડ ॥ મન
 સચી સચી કાંઈ કરો, કરો રવની રેડ ॥ જુલ્યે ૦ ૪ ॥ ધપા કરી મન
 મિલનું, લાગે ઉપર દોડ ॥ મરણની વેળા માનવી, લીધે કહેડો

છાડ ॥ ભુજ્યો ॥ ૫૫ ॥ મુરખ કહે ધન માહરું, ધાએ ધાન ન ખાય ॥
 વસ્ત્ર વિના જઈ પોદ્યું, લખપતિ લાકડા માંય ॥ ભુજ્યો ॥ ૫૬ ॥ ભવ-
 સાગર દુઃખ જળ ભર્યો; તરવો છે રે તેહ ॥ વિચમાં મય સત્રળો
 થયો, કર્મ, વાયરો ને મેહ ॥ ભુજ્યો ॥ ૫૭ ॥ લખપતિ છત્રપતિ સવિ
 ગયા, ગયા લાખ બે લાખ ॥ ગર્વ કરી ગોખે બેસતા, સર્વ થયા બ-
 ણી રાખ ॥ ભુજ્યો ॥ ૫૮ ॥ ધમણ ધખંતી રે રહી ગઈ, જુજ ગઈ લાલ
 અંગાર ॥ એરણકો કબકો મટયો, ઉઠ ચાલ્યો રે લોહાર ॥ ભુજ્યો ॥ ૫૯ ॥
 ઉવટ મારગ ચાલતાં, જાણું પેલે રે પાર ॥ આગળ હાટ ન વાળીયો,
 સંગળ લેજો રે સાર ॥ ભુજ્યો ॥ ૬૦ ॥ પરદેશી પરદેશમે, કુલ્યું
 કરો રે સ્નેહ ॥ આયા કાગળ ઉઠ ચાલ્યા, ન ગણે આધી ને મેહ
 ॥ ભુજ્યો ॥ ૬૧ ॥ કેઈ ચાલ્યા રે કેઈ ચાલ્યો, કેઈ ચાલણુહાર ॥ કેઈ બેઠા રે
 જુદા બાપડા, જાએ નરક મગાર ॥ ભુજ્યો ॥ ૬૨ ॥ જે ઘેર નોબત વા-
 ગતી, ચાતા છત્રીસે રાગ ॥ ખડેર થઈ ખાલી પડ્યાં, બેસણ લા-
 ગ્યાં છે કાગ ॥ ભુજ્યો ॥ ૬૩ ॥ ભમરો આલ્યો રે કમળમાં, લેવા કમળનું
 ફલ ॥ કમળની વાંછાયે માંહિ રહ્યો, જિમ આથમતે મુર ॥ ભુજ્યો ॥
 ૬૪ ॥ રાતનો ભુજ્યો રે માનવી, દિવસ મારગ આવ ॥ દિવસનો
 ભુજ્યો રે માનવી, ફિર ફિર ગોચા ખાવ ॥ ભુજ્યો ॥ ૬૫ ॥ સહજુર કહે
 વસ્તુ વોરિયે, જં કમ આરે રે મથ ॥ આપણો લાભ ઉગારીએ,
 કેવું સંહિત કાય ॥ મુજ્યો ॥ ૬૬ ॥

અથ શ્રી વ્રતગ્યની મઝાવ.

ત્રિવ્ય ને મહિર માળીયા, નાડવ વાળીને મુત્તા ॥ કાચે કાચે રે
 એને સદુ કહે, જાણે જનમ્યો જ ન્દોતો ॥ એક રે દિવસ એવા આવશે
 ॥ ૧ ॥ એ આકળી ॥ મને સુખજો જ માલે ॥ મંત્રો મળ્યા સર્વે કા-
 રમા, તેનું કાઈ નવ ચાલે ॥ એક રે ॥ ૨ ॥ આવ સોનાનાં રે સાંકળાં,
 પહેરણ નવ નવા વધા ॥ ધોગુ વસ્ત્રર એના કર્મનું, તે તે શોધ
 વા લાગ્યા ॥ એક રે ॥ ૩ ॥ ચક્ર કદાઈ આ અનિ ધણા, ખીસનું નહી
 લેખું ॥ ખેખરી દાત્રી એના કર્મની, તે તે અગળ રેખું ॥ એક રે ॥
 ૪ ॥ કેના છોડું ને કેના વાંછડું કેના નાચ ને જાપ ॥ અંતકાળે
 જાણું (જીવને) એકજી, સાચે પુન્ય ને પાપ ॥ એક રે ॥ ૫ ॥ સગી રે
 ન્દરો એની કામિની. ત્રિમી કમમ જુવે ॥ તેનું પજુ કાઈ ચાલે

નતા પાપરે ॥ રતિ અરતિ નિંદા માયામૃયા, વળિય મિથ્યાત્વ સં-
તાપ રે ॥ ચૈ૦ ૧૪ ॥ પાપ જે એકવાં સેવિયાં, તેહ નિંદિયે ત્રિહું
ઠાજ રે ॥ સુકૃત અનુમોહના ઠીજીએ, જિમ હોયે કર્મ વિસરાજ રે ॥
ચૈ૦ ૧૫ ॥ વિશ્વ ઉપગાર જે જિન કરે, સાર જિન નામ સંયોગ
રે ॥ તે ગુણ તાસ અનુમોહિયે, પુણ્ય અનુબંધ ગુણ યોગ રે ॥ ચૈ૦
૧૬ ॥ સિદ્ધની સિદ્ધતા કર્મના, કથ થકી ઉપની જેહ રે ॥ જેહ
આચાર આચાર્યનો, ચરણ વન સિંચવા મેહ રે ॥ ચૈ૦ ૧૭ ॥ જેહ
ઉવગાયનો ગુણ બલો, સૂત્ર સંપ્રજાય પરિણામ રે ॥ સાધુની જે વળી
સાધુતા, મૂળ ઉત્તર ગુણ ધામ રે ॥ ચૈ૦ ૧૮ ॥ જેહ વિરતિ દેશ
ધાવક તણી, જેહ સમકિત સદાચાર રે ॥ સમકિતદૃષ્ટિ મુર નરતણે
તેહ અનુમોહિયે સાર રે ॥ ચૈ૦ ૧૯ ॥ અન્યમાં પણ કયાકિ ગુ-
ણ, જેહ જિનવચન અનુસાર રે ॥ સર્વ તે ચિત્ત અનુમોહિયે, સમ-
કિત બીજ નિરધાર રે ॥ ચૈ૦ ૨૦ ॥ પાપ નવિ તીવ્રભારે કરે, જે-
હને નવિ ભવ રાગરે ॥ ઉચિત રિથિન જેહ સેવે સદા, તેહ અનુ-
મોહવાં લાગ રે ॥ ચૈ૦ ૨૧ ॥ યોગલો પણ ગુણ પરતણો, સાંભળી
હઈ મન આણરે ॥ દોષ લવ પણ નિજ દેખતાં, નિજ ગુણ નિજ-
તમા જાણ રે ॥ ચૈ૦ ૨૨ ॥ ઉચિત વ્યવહાર અવલંબને; ઈમ કરી
રિથર પરિણામ રે ॥ ભવિયે શુદ્ધ નય ભાવના, પાપ નાશકતણું
દામ રે ॥ ચૈ૦ ૨૩ ॥ દેહ મન વચન પુરગત થકી, કર્મથી મિત્ર
તુજ રૂપ રે ॥ અણ્ય અકલંક છે જીવનું, જ્ઞાન આનંદ સરૂપ રે ॥
ચૈ૦ ૨૪ ॥ કર્મથી કપના ઉપજે, પવનથી જિમ જળધિ વેલરે ॥
રૂપ પ્રગટે સકળ અપણુ, દેખતા દૃષ્ટિ રિથર મેલ રે ॥ ચૈ૦ ૨૫ ॥
ધારતા ધર્મની ધારણા, મારતાં મોહવ ક ચોરરે ॥ જ્ઞાનરૂચિવેલ વિ-
સ્તારતાં, વાતી કર્મનું ઝોર રે ॥ ચૈ૦ ૨૬ ॥ રાગ વિષ દોષ ઉત્પારતાં,
ભારતાં દ્રેષ રમ રોષ રે ॥ પૂર્વ મુનિવચન મનારતાં, ચારતા કર્મ નિ-
રોષ રે ॥ ચૈ૦ ૨૭ ॥ દેખીએ માર્ગ શિવ નગરનો; જે ઉદ્ધસિન પ-
રિણામ રે ॥ તેહ અનુક્રેડતા ચ ત્રિવે, પામિયે જિમ પરમ ધામરે ॥
ચૈ૦ ૨૮ ॥ શ્રી નવવિજય ગુરુ શિષ્યની રીખડી અમૃતવેલ રે ॥
એહ જે ચતુર નર આકરે, તે સદે ગુજન રમરેલ રે ॥ ચૈ૦ ૨૯ ॥

અથ શ્રી જીવ દિનશીલ્પની સંજ્ઞાય.

જેઈ જીવ કર જીવડા, આનુ અનુવયુ બાપરે ॥ લે સ્થાને:

લક્ષ્મી તણે, પછી કાંઈ નવિ થાય રે ॥ જો ॥ ૧૧ ॥ એ આંકણ
 ॥ દુલહો ભવ માણસ તણે, દુલહો દેહ નિરોગો રે ॥ દુલહો કવ
 ધર્મ વાસના, દુલહો સુગુરો સંયોગો રે ॥ જો ॥ ૧૨ ॥ દિન ભિન્ને દિન
 આધમે, ન વળે કોઈ દિન પાછો રે ॥ અવસરે કાજ ન કીધકું, તે
 મનમાં રહેશે લઃછે રે ॥ જો ॥ ૧૩ ॥ હોભ લગે લખ રચિયા, તે
 પર ધન હરિ લીધાં રે ॥ કેડે ન આપે કોઈને, કેડે કરમ રક્ષાં કીધાં
 રે ॥ જો ॥ ૧૪ ॥ મા માતા ઉકરે ઉપો રક્ષો, કોડિ ગુણ દુઃખ દીધરે ॥
 યોનિ જન્મ દુઃખ જે હુવે, તે પુજ લાગે છે મીઠાં રે ॥ જો ॥ ૧૫ ॥
 હે હે ભવ જોળે ઝયો, જોળે અરથ ન સાધ્યો રે ॥ જો ॥ ૧૬ ॥ માંન મને કો-
 મુલ્કી મલ્કી, તો પશુ સંવેગ ન વાધ્યો રે ॥ જો ॥ ૧૭ ॥ માંન મને કો-
 મિતિ કરો, જમ હત્યો નવિ કેલે રે ॥ સુકૃત કાજ ન કીધકું, બે
 ભવ હારિયો છે તેણે રે ॥ જો ॥ ૧૮ ॥ જપ જમડીયાનાં નામને, કાંઈ
 નિચતો તું મુવે રે ॥ કાજ કરે અવસર લડી, સવિ દિન સરિખા
 ન હુવે રે ॥ જો ॥ ૧૯ ॥ જમ જાતો જાણી કરી, તિમ એક દિન ઘ-
 જ ભવો રે ॥ કર કરવો જે તુંજને હુવે, પછી હોશે પસવવો રે ॥
 જો ॥ ૨૦ ॥ તિથિ પરવે તપ નવિ કર્યો, કેવળ કાયા તં પેરિ
 રે ॥ પરભવ જાતાં ઇલુ ભવને, સંબળ વિષુ કિમ હોસિ રે ॥ જો
 ॥ ૨૧ ॥ મુષ પ્રાણી પ્રેમે કહી, લખિ લહી ભમવાણી રે ॥ સંબળ
 સાથે સંબહો, ધમ કહે કેવળજાણી રે ॥ જો ॥ ૨૨ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી મનોરમા સતીની સજ્જાય.

મોહનગરી મનોરમા, સેઠ સુદયં નારી રે ॥ શીંગ પ્રભાવે શા-
 સન સુરી, યદ જલ સાન્નિધ્યકારી રે ॥ જો ॥ ૧ ॥ એ આંકણી
 કમિવાહન નૃપની પ્રિયા, અમયા દીએ કલંકરે ॥ કોપ્યો ચપ્પપરિ
 કહે, શુગી રોપણ વંકરે ॥ જો ॥ ૨ ॥ તે નિમુલ્કીને મનોરમા, કરે
 કાઉસજ ધરી ધ્યાનરે ॥ કોપવી શીંગ જો નિમંયુ, તો વધા શાસ-
 ન પ્રમ રે ॥ જો ॥ ૩ ॥ શુગાં સિદ્ધાસન યદ, શાસન દેવી હજુ
 રે ॥ સયમ મહી થયા કેવળી, કપતિ દોયે સગુર રે ॥ જો ॥ ૪ ॥
 જાનવિમળ સુષુ શીંગળી, શાસન શેલે ચક્રવે રે ॥ સુર નર સર્વ-
 નમ કિ કરા, શિવ સુદની તે પાવે રે ॥ જો ॥ ૫ ॥ મનિ .

અથ શ્રી સોલ સતીની સજ્જાય.

સરસતિ માતા પ્રભુમુ મુદા, તું તુડી આપે સંપદા સોજ સતી-
નાં લીજે નામ, જિમ મનવંછિત સીએ કામ ॥ ૧ ॥ વ્રાહ્મી મુંઠરી
મુળસા મતી, જપતાં પાતક ન રહે રતી ॥ કોશલ્યા કુંતિ સતિ સા-
ર, પ્રભાવતી નામે જ્યકાર ॥ ૨ ॥ ભગવતી શીખવતી ભય હરે, મુ-
ખ સંપતિ પદ્માવતી કરે ॥ દ્રોપદી પાંડવ ધરણી જેહ, શિયળ અખં-
દ વખાણ્યું તેહ ॥ ૩ ॥ સુતા કમયાંતિ દુઃખ હરે, શિવાદેવી નિત્ય
સાન્નિધ્ય કરે ॥ ચંદનબાળા ચંદતી કળા, વીરપાત્ર દીધા બાકુળ
॥ ૪ ॥ રાજિમતી નવી પરણ્યા નેમ, તોયે રાખ્યો અવિહત પ્રેમ ॥
સીતાતણું શીયળ જગ જ્યો, અગ્નિ ટળીને પાણી થયો ॥ ૫ ॥ ધન્ય
ધન્ય સતી શુભદ્રા ધીર, કાચે તાંતણે ચાતણી નીર ॥ ચંપાપોળ ઉ-
ધારી ચંગ, મૃગાવતી પ્રભુમું મનરંગ ॥ ૬ ॥ પ્રહર ઉડી સતી જપિયે
સોજ, જિમ લલિયે શ્રદ્ધિ વૃદ્ધિ ધૃત ગોજ ॥ શ્રી વિનયવિજય વાચ-
ક સુપસાય, રૂપવિજય ભાવે શુભ ગાય ॥ ૭ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી જીવદયાની સજ્જાય.

આદિ જિણેસર પાય પ્રભુમેવ, સરસતી સામિતી મન્ન ધરેલા
જીવદયા પાળો નર નાર, જે તરો નિથે સંસાર ॥ ૧ ॥ પાણી ગળ-
તાં જ્યણા કરો, ખારાં મીઠાં જુઠાં ધરો ॥ જેહેને મને દયા પરધાન, તે
ધર દીસે જાહુ સંતાન ॥ ૨ ॥ મારે જુને ફાડે લીખ, નરનારીને એહ
જ શીખ ॥ તેડને ધેર નહીં નંતાન, દુઃખ દેખે તે મેરુ સમાન ॥ ૩ ॥
પશી ઉદર માણસના બાળ, જે પાપી મારે ચિરકાળ ॥ તેડને પરભવે
એહજ દુઃખ, છાડતાણું નવિ હોયે મુખ ॥ ૪ ॥ માખણ મધુ બીલી
અથાણુ, આડ મુરણુ વજે બાણુ ॥ ગાજર મુગા રતાણુ જેહ, શુદ્ધ
શ્યાવક તે છડે એહ ॥ ૫ ॥ ફાગટ કુલે માયા કરે, કહો કેમ તે ભવ-
સાગર તરે ॥ જેહેને દેવશુરશું દેષ, મુખ ન પામે તે લવલેષ ॥ ૬ ॥ જહુ
હઠાડાનું મેળો કરી, માખણ તાવે અગ્નિયે ધરી ॥ તેહ મરીને નરકે ભથ,
માનવ હોય તો દાવજવર યાયા ॥ ૭ ॥ દૂધનંદુ વળી લોલે જેહ, પાડા બૂખે
મરે તેહ ॥ ૮ ॥ શરતા ઢોરમાંતેજયે વળી, જુખે તરશે મરે ટળવળી ॥ ૯ ॥ આંખ
કુટી દીએ જે ગાળ, પરભવ અધો યાયે બાળ ॥ મરો ફીટો દીયે જે
ગાળ, પરમત મુખ ન પામે બાળ ॥ ૧૦ ॥ પાટ પાટકા ને વચ્ચડીન,

સવિ શેકુ બળિ શંકુ ધાન ॥ મુનિવર દે મન ઉદ્ધાસ, લસ ઘર
 લક્ષ્મી રહે ચિત્તવાસ ॥૧૦॥ દેતાં દાન વિભાસવ કરે, દેઈ દાન મન
 ચિંતા ધરે ॥ મુખ સંપતિ પામે અભિરામઃ ઉદટે ન દોરે વસવા
 કામ ॥૧૧॥ ધન મેડું ને રિયે દાન, મદિયલ તેહને વાપે વાન ॥
 કવિને દેઈ કરે રંગદાન, લગ્ન ધન લક્ષ્મી કરે કલોલ ॥૧૨॥ મુખ
 સંપતિ ને બાવી મળી, યેસાની દેવા મનિ ટળી ॥ ધન ઉપર શામે
 ને નેહ, પરભવ સાપ પળે થાય તેહ ॥૧૩॥ અધિકે બોળે બાપે
 તોલ, દે વાચા નવિ પાળે બેલ ॥ તંહની લોકમાં ન દોરે લાજ,
 પરભવ તેહનાંન સરે કાજ ॥૧૪॥ પેશી બાળે બોળે નેહ, પર-
 ભવ મૂખ થયે તેહ ॥ બળે મુળે દે પેશી દાન, પરભવ નર તે
 વિદ્યાવાન ॥૧૫॥ ન્દાના મોટા કુવલા હરી, ખાતે મુટે લીલા કરી ॥
 કીર્તિ કર્મ નવિ ઠેલાય, મરિને નર તે કુદિયે થાય ॥૧૬॥ પાંખ
 પખીની કાઢે નેહ, પરભવ કુટે થાયે તેહ ॥ પગ કાપે ને કરે મગ-
 મળે, મરિ નર તે થાયે પાંગળા ॥૧૭॥ પાટશીમું વડે દિન લાલ,
 પરભવે ને ન પામે સંદાન ॥ માત વિદ્યા મુલ જ્યેર ધણી, પરભવ
 તેહને વદાવલ ઘણી ॥૧૮॥ અણુદીડું અણુસાંભળ્યું કહે નેહ, પર-
 ભવ બ્દેઈ થાયે તેહ ॥ પરકી નિદા કરે નર નર, જશ નવિ પા-
 મે તેહ લગ્ન ॥૧૯॥ પરભવ અણુગુણ લાંકે નેહ નર નરો જશ
 પામે તેહ ॥ નિદા કરે ને રિયે ને જગ પરભવ નર તે પામે અણ
 ॥૨૦॥ શત્રિમેળન કરે નર નર ન પામે રક્ષાઃ જગતર ॥ નાને
 પાળી ન જાયે ધન અણુલ દે ન દાન નાન ॥૨૧॥ મુખ નનિયે
 અણુલ દેવ મનવને અણુની ૭૫. ધર્મી - ૭૬. હાથે તેહ ન
 શત્રિમેળન દાણે તેહ ॥૨૨॥ દોનમ પાને અણુમ. ૭૭. લગ્ન થયે વડી
 ૭૮. ૭૯. ૮૦. ૮૧. ૮૨. ૮૩. ૮૪. ૮૫. ૮૬. ૮૭. ૮૮. ૮૯. ૯૦. ૯૧. ૯૨. ૯૩. ૯૪. ૯૫. ૯૬. ૯૭. ૯૮. ૯૯. ૧૦૦.

અય ધાં મોટી દોશ ન કરવાની સજ્જાય.

૧. ૨. ૩. ૪. ૫. ૬. ૭. ૮. ૯. ૧૦. ૧૧. ૧૨. ૧૩. ૧૪. ૧૫. ૧૬. ૧૭. ૧૮. ૧૯. ૨૦. ૨૧. ૨૨. ૨૩. ૨૪. ૨૫. ૨૬. ૨૭. ૨૮. ૨૯. ૩૦. ૩૧. ૩૨. ૩૩. ૩૪. ૩૫. ૩૬. ૩૭. ૩૮. ૩૯. ૪૦. ૪૧. ૪૨. ૪૩. ૪૪. ૪૫. ૪૬. ૪૭. ૪૮. ૪૯. ૫૦. ૫૧. ૫૨. ૫૩. ૫૪. ૫૫. ૫૬. ૫૭. ૫૮. ૫૯. ૬૦. ૬૧. ૬૨. ૬૩. ૬૪. ૬૫. ૬૬. ૬૭. ૬૮. ૬૯. ૭૦. ૭૧. ૭૨. ૭૩. ૭૪. ૭૫. ૭૬. ૭૭. ૭૮. ૭૯. ૮૦. ૮૧. ૮૨. ૮૩. ૮૪. ૮૫. ૮૬. ૮૭. ૮૮. ૮૯. ૯૦. ૯૧. ૯૨. ૯૩. ૯૪. ૯૫. ૯૬. ૯૭. ૯૮. ૯૯. ૧૦૦.

અથ શ્રી સોલ સતીની સજ્ઞાય.

મરસતિ માતા પ્રણમુ મુદ્ધા, તું તુહી આપે સંપદા સોળ સતી-
નાં લીજે નામ, જિમ મનવંછિત સીજે કામ ॥ ૧ ॥ પ્રાણી મુંઝરી
મુળસા સતી, જપતાં પાતક ન રહે રતી ॥ કૌશલ્યા કુંતિ સતિ સા-
ર, પ્રભાવતી નામે જયકાર ॥ ૨ ॥ ભગવતી શીખવતી ભય હરે, મુ-
ખ સંપતિ પદ્માવતી કરે ॥ દ્રૌપદી પાંડવ ધરણી જેહ, શિયળ અખં-
ટ વખાણું તેહ ॥ ૩ ॥ સુદા દમયંતિ દુઃખ હરે, શિવાદેવી નિત્ય
આન્નિધ્ય કરે ॥ ચંદનખાળા ચઢતી કળા, વીરપાત્ર દીધા બાકુળ ॥
૪ ॥ રાજિમતી નવી પરણ્યા નેમ, તોયે રાખ્યો અવિઢક પ્રેમ ॥
સીતાતણું શીમળ જગ જ્યો, અગ્નિ ટળીને પાણી થયો ॥ ૫ ॥ ધન્ય
ધન્ય સતી શુભદ્રા ધીર, કાચે તાંતણે ચાલણી નીર ॥ ચંપાપોળ ઉ-
ધારી ચંચ, મૃગાવતી પ્રણમું મનરંગ ॥ ૬ ॥ પ્રહર ઉડી સતી જપિયે
સોળ, જિમ લહિયે ઋદ્ધિ વૃદ્ધિ ધૃત ગોળ ॥ શ્રી વિનયવિજય વાચ-
ક સુપસાય, રૂપવિજય ભાવે શુભ ગાય ॥ ૭ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી જીવદયાની સજ્ઞાય.

આદિ જિજ્ઞેસર પાય પ્રણમેવ, સરસતી સામિતી મન્નધરેવા ॥
જીવદયા પાળે નર નાર, જે તરે નિથે સંસાર ॥ ૧ ॥ પાણી ગળ-
તાં જમણા કરે, ખારાં મીઠાં જુઠાં ધરે ॥ જેહેને મને ક્યા પરધાન, તે
ધર હીસે બહુ સંતાન ॥ ૨ ॥ મારે જુને ફોડે કીખ, નરનારીને એહ
જ શીખ ॥ તેડને પેર નહીં નંતાન, દુઃખ દેખે તે મેરુ સમાન ॥ ૩ ॥
પત્રી ઉદર માણસના બાળ, જે પાપી મારે ચિરકાળ ॥ તેહને પરભવે
એહજ દુઃખ, છોડતાનું નવિ હોયે મુખ ॥ ૪ ॥ માખણ મધુ બીલી
અથાણુ, આડ મુરણુ વગે જાણુ ॥ ગાજર મુળા રતાશુ જેહ, શુદ્ધ
થાવકે તે છડે એહ ॥ ૫ ॥ ફાગટ કુલે માયા કરે, કહો કેમ તે ભવ-
સાગર તરે ॥ જેહને દેવગુરુશું દેખ, સુખ ન પામે તે ભવલેશ ॥ ૬ ॥ બહુ
હકાણનું મેળો કરી, માખનુ તાંચે અગ્નિયે ધરી ॥ તેહ મરીને નરકે ભય,
માનવ હોય તો દાવજીવર યાયાજા ॥ દૂધનણે વળી લોલે જેહ, પાટા જૂપે
મરે તેહ ॥ ૭ ॥ રતા ઢોરમાંતેજ્યે વળી, જુપે તરશે મરે ટળવળી ॥ ૮ ॥ આંખ
કુટી હીએ જે ગાળ, પરભવ અધો ધાયે ખાળ ॥ મરે ફીટો હીયે જે
ગાળ, પરમવ મુપ ન પાયે બાળ ॥ ૯ ॥ પાટ પાટના ને વણદાન,

વિષુ ઠેમ કરિયેરે ॥ હોં ॥ ૩ ॥ શીસાની અકોટી આપી, આપી
તરૂઆની ત્રોટી ॥ તે સોનાર કને કેમ માગીશ, સોનાની કરી મહો-
ટીરે ॥ હોં ॥ જાણિમદ્ર ધન્ને કયવન્ને, મૂળદેવ ધનચાર ॥ પુ-
ન્ય વિશેરે પ્રત્યક્ષ પામ્યા, અલ્પવેશરે અવતાર રે ॥ હોં ॥ પાપાએલું
જાણી રૂડું પામી, કરજો, ધર્મ સખાઈ ॥ સાધુ હૃદ કરજો વિનવે,
દીધું લેશે ભાઈ રે ॥ હોં ॥ ૬ ॥ ઈતિ. ॥

અથ શ્રી અમલ્યને ઉપદેશ ન લાગવાની સજ્ઞાય.

ઉપદેશ ન લાગે અમલ્યને, બહુ વિધશું બુઝવે કામરે ॥ ગંગા
જળે ન્હવરાવીએ, પણ પાયસ હંસ ન હોય રે ॥ ઉં ॥ ૧ ॥ એ
આંકણી ॥ જેમ જેમ પ્રતિજોષીએ, તેમ તેમ બમણો યાયરે ॥
હાં છ કુટિલ અન્યતણી પરે અવળે અવળે ઉભય રે ॥ ઉં ॥
॥ ૨ ॥ પય ને સાર પાતાં યકાં, વિષધરને વધે વિષ પૂરે ॥
હાં છ હાણુ કરે હિત હાખતાં, તે માટે વસીએ દુર રે ॥ ઉં ॥ ૩ ॥
અજાણુ દુઃખે સમજાવીએ, સુખણુ ધણું સુલભ રે ॥ હાં છ કા-
ધારંગા માનવી, બુઝવતાં મહા દુર્લભ રે ॥ ઉં ॥ ૪ ॥ મારક ઉઠાઈ
રાયનો, નમુચી નામે પ્રધાનરે ॥ તેતો બાર વરસ લગે બુઝવે,
પણ ન વળી તસ સાનરે ॥ ઉં ॥ ૫ ॥ શીખામણુ દેતાં યકાં, જે સ-
મજે નહી કલ્પાંતરે ॥ હાં છ અવશ્યજારી જાણવો, મુશીબ વાનર
હાંતરે ॥ ઉં ॥ ૬ ॥ કુસંગ શંગ ન કીજો, ધરિયે નવપદ ધ્યાન રે ॥

અથ શ્રી સીયોના કથલાની સજ્ઞાય.

(આપા આમ પધારો પૂજ્ય, અમ ધર વોહરજી વેળા એ દેશી.)

આઠમ પાખી પરવ દિવસે, ઉપાશરામાં આવે ॥ નારી વીશ
પચીશ મળીને, વખાણુ સુણવા ભાવે ॥ રૂટે રંગ ધરીને રાજ, સુણજો
વાત સયાણી ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ પાટે બેસી પૂજ્ય તિવારે, ધર્મકથા
ઉપદેશે ॥ આવિકા મળિને માંહે માંહે, કયલો કરવા બેસે ॥ રૂં ॥
॥ ૨ ॥ એક કહે સાંભળ રે સજની, 'હારી સામુ મહોટી ॥ મહારા
ઉપર મન નવિ રાખે, એ વાતો છે ખોટી ॥ રૂં ॥ ૩ ॥ બીજી નારી
કહે સુણ પાઈ, મુજ સામુ મુજ મીડી ॥ પણુ જારી વસ્તુ અંગ લેઈ,

આપે જઈને બેઠી ॥૩૦૧૧॥ ત્રીજી નારી તુરત કહે તવ, મુજ સા-
 મુ શુક્રલીલી ॥ મહારી ઉપર કહિય ન કોપે, જતન કરે મન જીલી
 ॥૩૦૧૨॥ ચાલી નારી બેઠે બાઈ, મુજ વહુઅર ગુણવંતી ॥ ૪
 રનું કામ ઉપાડી લીધું, મુજને કરી નિશિંતી ॥૩૦૧૩॥ પાંચમી
 નારી પ્રેમ ધરીને, બેઠે સાંભળ બાઈ ॥ વિનવવતી છે મહારી વ-
 હુઅર, રીસ નહી તિલ રાઈ ॥ ૩૦ ॥ ૭ ॥ છઠી નારી બેઠે નાની,
 તુજ વહુઅર ગુણ બારી ॥ વાતો કરતો કિમલિ ન થાકે, બેસે પર
 ધર બારી ॥૩૦૧૪॥ આતમી નારી કહે મુજ સજની, રી કહું મુજ
 ધર વાતો ॥ મહારી સામુ મહારી સામે, વદયા કરે દિન રાતે ॥ ૩૦
 ॥૧૫॥ આઠમી નારી કહે મુજ બાઈ, મુજ પ્રિતમને નચાવે ॥ મુજ
 સામુ છે અતિ અણખીલી, તે દેખી દુઃખ પાવે ॥૩૦૧૬॥ નવમી
 નારી બેઠે નેહ, મુજ સુત મુજને દારે ॥ વહુઅર ક્યારે વેઠ કરે
 તો, આપી તેહને વારે ॥૩૦૧૭॥ દશમી કથિયા બેઠે દેખી, બાઈ
 તુમ બલિહારી ॥ વહુઅરને હું રીસ કરે તો, પુત્રથી થાઉં ખારી
 ॥૩૦૧૮॥ એકાદશી ઇલિપરે આખે, મુજ વહુઅર વિકસળી ॥ રીખ
 દિયંતાં શુનિ દે છે, અપગ મહા અંકાળી ॥૩૦ ॥ ૧૩ ॥ દ્વાદશમા
 ઇમ બેઠે બાળા, મુજ વહુ ધણીજ સયાણી ॥ સઘળી ધરની ત્રેવડ
 સમજે, પણ આખે છે કાણી ॥ ૩૦ ॥ ૧૪ ॥ એ કહે સાંભળ રે અ-
 બા, મુજ પાઠેયણ પાપી ॥ વિના સવારથ વેઠ કરાવે, ઘોખી વાતો
 થાપી ॥ ૩૦ ॥ ૧૫ ॥ એક કહે બાઈ હું શું આવું, ઉપાશરે, ઇલિ
 વેળા ॥ જૂથો ઈયે સોજન માજે, ટળે જો રાંધણ વેળા ॥૩૦૧૬॥ એક
 કહે મુજ વહુઅર સોળી, હઠ ધણી તે તાણે ॥ એકલે હાથે કામજ
 કરવું, તે પરમેશ્વર બાણે ॥૩૦૧૭॥ એક કહે મુજ સજની મહારી,
 દુખની રી કહું વાતો ॥ સામુ શુણી નણંદ હસીલી, તિમ દિયરિયો
 તાતો ॥ ૩૦ ॥ ૧૮ ॥ એક કહે મુજ મહારી માતા, મેં હવે કેમ રહે-
 વાય ॥ સામુ સસરો પિયુ પનોતો, સઘળાં ખાવા માય ॥ ૩૦ ॥ ૧૯ ॥
 એક કહે મુજ સાધણ આપણે, એકજ લગને પરણી ॥ ત્યારે ઈયે
 છાકમ છાળા, મહારે નહી અધરણી ॥ ૩૦ ॥ ૨૦ ॥ એક કહે મહારે
 પાઠે આબો, એક કહે મહારે પાડી ॥ બાઈ તું લેવાને આવજો
 છાથ કરે શું બારી ॥ ૩૦ ॥ ૨૧ ॥ એક કહે ઇમ મારી સામુ, મુજને
 લાડ લડાવે ॥ વરે વાવરે સારો સુધારો, મુજ વિણ મુજ ન બાવો
 ॥૩૦૨૨॥ એક કહે તું વહુઅર વાડ, તુજને બલેજ બાઈ ॥ મહારી

વહુઅર મુજને વિગોવે, ખટરસ ભોજન ખાઈ ॥૩૦૧૨૩॥ એક કહે
 સાંભળ તું ફેઈ, સખરબાઈની વાતું ॥ મ્હારે ઢ્ઢાતું ચોખું મજિયું,
 મેં જોવરાંયું ખાતું ॥૩૦૧૨૪॥ એક કહે મુજ અમુકી બાઈ, અ
 ઘરણીને ખોળે ॥ સાત સોપારી મુજને નાપી, મેં આપીતી સોળે ॥
 ૩૦૧૨૫॥ જોઈતીબાઈએ જમવાં તેડયાં, શીરો સધળે ખુટયો ॥ સાક
 દિવસની સુખડી આણી, ખવરાવી કરી કુટો ॥ ૩૦ ॥ ૨૬ ॥ એક કહે
 મુજ માંચો ખુટયો, પાયે એકજ ભાંગ્યો ॥ સજ્જ કરયા વિજ કેમ
 મુવાયે, અણચિંત્યો દુઃખ લાગ્યો ॥ ૩૦ ॥ ૨૭ ॥ એક કહે મુજ
 અંગ અકળાયે, આળસ અધિક આવે ॥ માંકડ મુખ કરડે રાતે,
 તેહથી ઊઘજ નાવે ॥ ૩૦ ॥ ૨૮ ॥ એક કહે મુજ સુલો ભાગ્યો, તે
 જઈ કરાવો રૂપે ॥ એક કહે મુજ પ્રિતમ પ્યારે, ચૂપે આવ્યો ચૂટો
 ॥ ૩૦ ॥ ૨૯ ॥ એક કહે મારે રેટીયાનો, ત્રાકલો ત્રટકલો ॥ એક
 કહે મુજ માળજ કાપી, કિશુ નહિ કંતાલો ॥ ૩૦ ॥ ૩૦ ॥ એક કહે
 ઉપાશરે આવ્યાં, કહો કિશું કોઈ આવે ॥ બે કોકડી કાંતું જો બાઈ,
 યરમાં શાકજ આવે ॥ ૩૦ ॥ ૩૧ ॥ એક કહે પેવાને જઈએ, જો બાઈ
 તું આવે ॥ એક કહે મુજ ધાન્ય સળ્યો તે, ઘર ધધે મન ધાવે ॥
 ૩૦ ॥ ૩૨ ॥ એક કહે છે મ્હારી સાચણ, જો તું મુજ ઘર આવે ॥
 માથું ગુંથીને મન ગમતી, કરશુ વાતો ભાવે ॥ ૩૦ ॥ ૩૩ ॥ એક
 કહે મેં કળથી રાંધી, એક કહે મેં ચોળા ॥ એક કહે મેં વાલ વધા-
 રયા, તે યયા છાકમ છોળા ॥ ૩૦ ॥ ૩૪ ॥ એક કહે મુજ ઘેબર મીઠાં,
 એક કહે દળ ખાજાં ॥ એક કહે મુજ લાડુ ભાવે, સખર જલેથી અ-
 જાં ॥ ૩૦ ॥ ૩૫ ॥ એક કહે દેશ માળવ મીઠો, એક મુજરાત વખાણે ॥
 એક કહે છે મરૂઘર મ્હોટો, સોરઠ સકળ મુજને ॥ ૩૦ ॥ ૩૬ ॥ એક
 તો આપણું રાજ્ય વખાણે, અપર રાજ્ય એક નિંદે ॥ એક કહે રા-
 જાં તો તેહજ, નહી વરો નહી દંટે ॥ ૩૦ ॥ ૩૭ ॥ એક કહે એક ખુદિ
 વંતી બેઠી, શું બાઈયો તુમ કહિમે ॥ કચપચ કરીને કાનજ ફેડયા,
 વખાણ કેળીપરે સુણિયે ॥ ૩૦ ॥ ૩૮ ॥ ધર્મસ્થાને આવો ધાઈ, વાતો
 કરવા માંડો ॥ પાપ પોટલા ખાંધો પ્રાચે, કામ ધર્મનાં છાંડો ॥ ૩૦ ॥
 ૩૯ ॥ એક કહે અકાળ થયો ઇંમ જાણી, ઉપદેશ પુરો કીધો ॥ અવિધા,
 સંરવે વાંદી ગુરૂને, મારગ ધરનો લીધો ॥ ૩૦ ॥ ૪૦ ॥ રે બાઈએ તમે
 ઇંધણ વિધ આવી, વિકયા વાતજ વારો ॥ મનુશુદ્ધિ વિજ મુગતિપુરિનો
 કારજકિણિ વિધિ સારો ॥ ૩૦ ॥ ૪૧ ॥ વળિ કહે ગુરૂ સુલો અવિધા,

નર સાદ ॥ પાય તળ ધુધરા ધમધમે, ગાજે અંબર નાદ ॥ કર્મ ૦ ૧૬ ॥
 દોય પગ પહેરીરે પાવડી, વંશ ચડ્યો ગજ ગેત ॥ નોધારે ધર્મ ના-
 ચતો, ખેલે નવ નવા ખેલ ॥ કર્મ ૦ ॥ ૭ ॥ નટવી રંભારે સારિણી,
 નયણે દે મરે જામ ॥ જો અંતે ઉરમાં એ રહે જનમ સફળ મુજ
 તામ ॥ કર્મ ૦ ૧૮ ॥ તવ તિહાં ચિતે રે ભુપતિ, લગ્યો નટવીની
 સાથ ॥ જો નટ પડેરે નાચતો, તો નટવી કરુ મુજ હાથ ॥ કર્મ ૦
 ૧૯ ॥ કર્મ ધરે રું નટ ચ્યો, નાચું છું નિરધાર ॥ મન નવિ મા-
 નેરે રાયનું, તો કોણ કરવો વિચાર ॥ કર્મ ૦ ૧૦ ॥ દામ ન આપે રે
 ભુપતિ, નટે જાણી તે વાત ॥ હું ધન વંછું છું રાયનું, રાય વંછે મુજ
 પાત ॥ કર્મ ૦ ૧૧ ॥ દાન લહું જો હું રાયનું, તો મુજ જીવિત સા-
 ર ॥ એમ મનમાંહેરે ચિંતવી, ચડીયો યોથીરે વાર ॥ કર્મ ૦ ૧૨ ॥
 યાજ ભરી શુદ્ધ મોદકે, પદમણી ઉભી છે બાર ॥ ક્યો ક્યો કહે છે
 લેના નથી, ધન ધન મુનિ અવતાર ॥ કર્મ ૦ ૧૩ ॥ એમ તિહાં
 મુનિવર વહોરતા, નટે દેખ્યા મહાભાગ ॥ ધિક ધિક વિષયા રે જીવ-
 ને, એમ નટ પામ્યો વેસગ ॥ કર્મ ૦ ૧૪ ॥ સંવર ભાવે રે કેવળી
 ચ્યો તે કર્મ જપાય ॥ કેવળ મહિમા રે સુર કરે, લખિવિજય ગુણ
 ગાય ॥ કર્મ ૦ ૧૫ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી સાધુવંદનાનો સજ્જાય.

સાધુજીને વંદવા નિત નિત કીજે, પ્રક ઉગમતે સુર રે ॥ પ્રા-
 ની ॥ નીચ ગતિમાં તે નવિ જાવે, પામે કદિ ભરપૂરે ॥ પ્રાણી ॥
 સાધુજીને ॥ ૧ ॥ મ્હેટાં તે પંચ મહાવન પાળે, છકાયના પ્રતિપા-
 જ રે ॥ પ્રાણ ॥ જમર બિશ્નુ મુનિ મુજતિ લેવે, દોષ બેતાળીય ટાળે
 ॥ પ્રાણ ॥ સાધુગાગા ॥ કદિ સંપદા મુનિ કારમી જાણી, દીધી સંસાર
 ને પૂઠ રે ॥ પ્રાણ ॥ એક પુરુષોની સેવા કરતાં; આઠે કરમ જાવે દુટ
 રે ॥ પ્રાણ ॥ સાધુગાગા ॥ એકેકા મુનિવર રમના ત્યગી, એકેકા જ્ઞા-
 ન જાંઘરે ॥ પ્રાણ ॥ એકેક મુનિવર વેચાવચ વેસગી, એના ગુણ-
 નો નવે પાર રે ॥ પ્રાણ ॥ સાધુ ॥ જગ ગુણ સત્તવીયે કરી દીપે,
 જીત્ય પરીમા જાવીમ રે ॥ પ્રાણ ॥ આવન તો અનાચારજ ટાળે, તેદ-
 ને નમસ્તુ મ્હારૂં મીથ રે ॥ પ્રાણ ॥ સાધુ ॥ ૫ ॥ જાજ સમાન તે
 મંત મુનીશ્વર; અન્ય જીવ એસે આપ રે ॥ પ્રાણ ॥ પર ઉપકારી મુનિ

કહેલી ધર્મ વારંવારી ॥ ૯ હો કં ॥ કહ્યું ॥ ૨ ॥ કઠણ પયે હે
 સાધુ કેરા, એસી ધોરા અલશકિત ॥ ૯ હો એં ॥ જેસા જોભ મેરૂ
 કેરા, એસી-હે સંયમ ભકિત ॥ તણ પલંગને કરી સંચારો, ઉઘાડે
 પાઈસે ચલના ॥ ૯ હો ઉં ॥ કરમાં જોળી ઘર ઘર ફિરના, માગીને
 ભોજન મિલના ॥ શરીર મુકુમાળ મુંદર કાયા, જિંના નિત્ય પીના
 પાણી ॥ ૯ હો જિં ॥ ધોળા કપડા ધરી અંગ પર, મુખસે વડવિ
 નિર્વંધ વાણી ॥ ૯ તવા પરિસહ બાવીશ આકરા, સિંહ નાઠ જેસા
 ગાજે ॥ ૯ હો સિંં ॥ એસી કરણી ફક્કર કરવી, શીશ જલેને પાઉં
 દાઝે ॥ શીયાળે શીત પડે આકરી, ઉનાળે અમી ભારી : ॥ ૯ હો
 ઉં ॥ કહ્યું ॥ ૩ ॥ આશા પૂરો અલમેલા હમારી, સરખો સૈયરકી
 ટોળી ॥ ૯ હો સં ॥ એક વરને વરતું આઠે, એવી કીધી પહેલી
 જોલી ॥ જંખૂ કાંતિ જોઈ અનોપમ, મગન જોત દુઈ મનમેં ॥ ૯
 હો મં ॥ મન ભંગ કેમ કરો પિયુડા, મુકો છે અમને વનમેં ॥
 એક નારીને કાજે રામે, રાવણને નાંખ્યો ભારી ॥ ૯ હો રાં ॥
 લંકાગઢ ઉત્થાપન કીધો, ઘર લાયા અપની નારી ॥ નારી એસી
 નરને બહાલી તુમે તજે છે અજ અમને ॥ ૯ હો તું ॥ હસી ખુશી
 જોલાવો હમને, પાય પડું સ્વામી તમને ॥ જંખૂ કહે તુમે મુજો
 નારિયો, ધર્મ ધ્યાન હેડે ધારી ॥ ૯ હો ધં ॥ કહ્યું ॥ ૪ ॥ જન્મ
 મરણનો ભય છે મહોટો, અનંત દુઃખ છે દિલ ધરના ॥ ૯ હો અં ॥
 ફેરા લાખ ચોરાશો ફિરના, પ્રભુ જ્ઞાન હેડે ધરના ॥ મુખમાં સ્વામીને
 બાંદિયા, મેં સૂણી ઉનકી વાણી ॥ ૯ હો મેં ॥ નરક નિગોહકી
 મુણી વેદના, માયા સખ જુકો જાણી ॥ શીલ મત તુમે જ્યો સો-
 ભાગી, બીજા બાધા બહુ અમી ॥ ૯ હો બીં ॥ કિનકી મારી
 કિનકી લાડો, મતલબકો હે સખ બાજી ॥ પતિ તણી જો રાખે
 પ્રીતડી, સંયમ જ્યો સ્વામી સાથે ॥ ૯ હો સંં ॥ અનંત મુખને
 વરિયે પ્રેમદા, મુગતિ મળે મુંદર સાથે ॥ રામા રીઝી વાણી મુણીને,
 મમતા સખ નાંખી ભારી ॥ ૯ હો મં ॥ કહ્યું ॥ ૫ ॥ સામુ જૂઝવી
 સસરા જૂઝવ્યા, જૂઝવિયાં પિતા માડી ॥ ૯ હો જું ॥ તેવા સમયમાં પ્રભુ
 આવિયો, ચોરી કરી ખાતર પાડી ॥ ધન માલકો બાંધી ગાંઠડિયો, મૂરો
 પૂરો બહુ બલિયો ॥ ૯ હો મૂં ॥ વાણી મુણી શ્રી જંખુ કુમારની
 કરજો પાયે પડીયો ॥ પાંચથે ને સત્તાવીશ જુઝવ્યા, ત્યાગ દિયો
 સંસાર તટીં ॥ ૯ હો ત્યાં ॥ કરજોડી મુખમંની પાસે, મહાવત

લોખાં પચ સહા ॥ સંવત જોગણીયે એકત્રીય, જેઠ માસ પુનમ
શાસી ॥ ૮ ॥ હોં જે ॥ મુનિવાલ કરજોડી વડે, સારંગપુરનો રહે-
વાસી ॥ મહેર કરે મહારાજ મુજ પર, નમું પાય વારવારી ॥ ૮ ॥
નં ॥ ૮ ॥ ૬ ॥ ૬ ॥ ૬ ॥

અથ શ્રી કામદેવની સજ્જાય.

એક દિન ઇંદ્રે પ્રસથિયો ૮, સરિ રે સમાને માંય ॥ અતિ
હૃતાઈ કામદેવની, જાકું દેવ ન શકે ચળાય ॥ આવક શ્રી વીરનાં,
ચપાના વાસી ૮ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ સરથો નહીં એક દેવતા ૮,
રૂપ પિસાય બનાય ॥ કામદેવ પાસે આવીને, એતો વચન કહે દુઃખ
દાય ॥ આવકગારા હોયે કામદેવ ગુરુને, કલપે નહીં છે કાંચ ॥
તારે ધરમ નહીં છોડવો પણ, મેં છોડવશું તોય ॥ આં ॥ ૩ ॥ રૂપ
પિસાયનું દેખિને ૮, દરીયા નહીં મન માંય ॥ ભર્યો મિથ્યાતી
દેવતા, દિયો ધ્યાનમેં ચિત્ત લગાય ॥ આં ॥ ૪ ॥ એક વાર મુખશું
કહે, એમ દેવ કહે વારવાર ॥ તો પણ તે બેઠ્યા નહીં, ત્યારે દેવ
આંયો બહાર ॥ આં ॥ ૫ ॥ હાથી રૂપ વેકેય કિયો ૮, પિસા-
ચપણે કિયો ૬૨ ॥ પેપથયાજામાં આવિને, જે તો બેઠે છે વચન
કરે ॥ આં ॥ ૬ ॥ મને દરી ચગાયા નહાં તવ, હાથીએ ગુદમાં પા-
લ ॥ પેપથયાજા બહાર આવીને, દિયો આકાશ માહી ઉઠાજા ॥
આં ॥ ૭ ॥ જા કપડા પર ઝલીને ૮, કમળની પેરે રાજા ॥ ઉઠ્યા
વેદન્ય ઉપની પણ, નવિ ચન્દ્ર ધ્યાન અદેજા ॥ આં ॥ ૮ ॥ ગજ
તણને તપેજ દુઝે ૮, કળે નહાં વિકરેજા ॥ ૯ ॥ કિયો કામદેવને
એ તો કાંધા મહા ચડાજા ॥ આં ॥ ૧૦ ॥ ઉઠ્યા વેદન્ય ઉપની, પણ
દરીયા નહાં તિલ ભાગ ॥ આં ॥ ૧૧ ॥ વનઃ દુઝે, યથે દેવતા
રૂપ સાદાજા ॥ આં ॥ ૧૨ ॥ કરજોડી એન વીનવે ત્હારા મુખપતિ કિય.
રે વખાણ ॥ મેં ગુદમતિ સરથો નહાં ૮, તો ઉપચરું દિયો અધાન ॥
આં ॥ ૧૩ ॥ તન મનગુ ડોળીય. નહાં ૮, ધન પાયો પગમાજા
ખમળ્યો અપરાધ મહારો, કમ કદાને ગયે. નં ૬૨ ॥ આં ॥ ૧૪ ॥
વીર નિજાં સમોમરયા ૮, કામદેવ વદન જાય ॥ વી. કહે ઉપચર્ગ
દિયો, તમે દેવ મિથ્યાતીએ આપ ॥ આં ॥ ૧૫ ॥ હા આમી સાચું
અં ૮, તવ અનજા અમળિને બેઠાય ॥ ૧૬ ॥ બેઠા પનિસક સહા,
કમે પરસરો નિભાય ॥ ૧૭ ॥ ૧૮ ॥ ૧૯ ॥ ૨૦ ॥ ૨૧ ॥ ૨૨ ॥ ૨૩ ॥ ૨૪ ॥ ૨૫ ॥ ૨૬ ॥ ૨૭ ॥ ૨૮ ॥ ૨૯ ॥ ૩૦ ॥

આવડનાં મત બાર ॥ પહેલા દેવલોકમાં ઉપન્યા, ચવિ જાશે મોક્ષ
મોક્ષાર ॥ આગા ૧૫૫ મરુધરદેશ સોઢામણો ॥ અપુર કિયોરે ચોમાયા
અષાઢસ શત છારીએ, ખુશાલચંદ્રએ જોડ પ્રકાસિ ॥ આગા ૧૧૫

અથ શ્રી રેવતિ શ્રાવિકાની સજ્જાય.

(આખી રે પનોતી જાસ'ગને. એ રેશી.)

સોનાને સિદ્ધાસન બેઠા રેવતી, બેઠાં બેઠાં મંદિર મોક્ષાર શેઠ
જન્મગતિ દીધા મુનિ આવતા, સુદર સિંહ અજગાર રે ॥ મંદિર પ-
ધારે મેરે પુત્ર્ય ॥ ૧૧૫ ॥ એ આંકણી ॥ આજ સુરતરૂ રૂપો આં-
ગળો, માનીડે પુડિયા મેઢરે ॥ સિંહ અજગાર પધારતાં પ્રકટયો ધર્મ
સનેહ રે ॥ મંદિર ॥ ૧૨૫ ॥ ગંગા રે જાગમાં જેમ કમલડી, મધુકર કેળિ
કરંત રે ॥ તેજ મુજ મન મધુકર પરે, ઉત્તરયો રાગ અત્યંત રે ॥
મંદિર ॥ ૩૫ ॥ પુત્ર્ય ॥ ને વાંધિ નિદાળતાં, તેમ તેમ રાગની રેઠ
રે ॥ શાંત સ્વભાવિ નોઢામણા, સુરતિ મોહનવેલ રે ॥ મંદિર. ॥
૫૪ ॥ આજ માન દીધા યજ્ઞા, પુછે કાઠ સિંહ અજગાર રે ॥ કહે
પુત્ર્ય કેમ પધારીયા ॥ આરેગ વેળા મુવિચાર રે ॥ મંદિર. ॥ ૫૫ ॥ મુજ
મુરવે તુમ પર મોકળો માનુની પાક વહેરાય રે ॥ રેવતિ કહે પુ-
ત્ર્ય કેમ હલુ કેવળ જાન પમાવ રે ॥ મંદિર ॥ ૧૧૫ ॥ મુજ પ્રજામે
કરી આપીયો, બીજેસ પાક ઉદાર રે ॥ મળાં માણેક માની તણી
પુત્રિ દુર્ગ રાણીવાન રે ॥ મંદિર ॥ ૧૨૫ ॥ દેવ આપુલ નિદાં આપોયુ,
રેવતીએ નેણીવાન રે ॥ બીજ પ્રજા મુજ સપા, સજ્જા કયો અવ-
તાર રે ॥ પંચ કાંધા નવાન રે ॥ મંદિર ॥ ૩૫ ॥ પુત્ર જત્રા રે સં-
સારે ॥ તેમ વડા નરી નવાન રે ॥ ૧૨ ॥ મનિ બીજા પુત્રા કોપડી,
નરવતી વજ્રજાગ રે ॥ મંદિર ॥ ૩૫ ॥ ઝિનાકિયે જીન ધર્મ આકયો
જન જન રે નર નર રે ॥ રીવન રીકર એમ એ.ચરે, દાનથી જયજય
કરે રે ॥ મંદિર ॥ ૧૫ ॥ રીવન ॥

અથ શ્રી દમિકાની મુનિને સજ્જાય.

રેવતિ પુત્રના રૂપે ॥ રે ॥ મુનિવર મુજ નજાં મંદિર ॥ ૩૫ ॥
નરવતી ॥ ૧૫ ॥ રે ॥ મુનિવર ॥ ૩૫ ॥ મુજ નજાં મંદિર ॥ ૩૫ ॥

અથ શ્રી ચિત્ત અને વ્રહ્મદત્તની સજ્જાય.

ચિત્ત કહે બ્રહ્મગયને, કમ્પુ દિલમાં આણેછ ॥ પુરવ ભવની
 પ્રીતી, તે તો મુજથી મ તોડે છે ॥ બધવ બોલ માનો છે ॥ ક-
 નિવારીનો સૂત્ર જ્યુ, ત્રોટયું જોડે છે ॥ બં'ના જો આંકળી ॥ ૧ ॥ રેય
 થ્યાંજોનો રાણો, બવે પહેલે દાસો ॥ બીજો ભવ કાંજિંજરે,
 આપણ મુગ વનવાસો છે ॥ બં' ॥ ૨ ॥ ત્રીજો ભવગંગા નદી, આ-
 પણે બેઠું દગ્ધ હુતા ॥ ચોથો ભવ ચંદ્રાગને, ઘેર જનમ્યા પૂત
 છે ॥ બં' ॥ ૩ ॥ ચિત્ત સંભુતિ બેઠું જણા, સગલી મુજ પુરા ॥
 જન મદ્દ નિહાં મોહિ રશ્ન, ધરણીધર મુરા છે ॥ બં' ॥ ૪ ॥ વિષા
 અજુખ કરે ધણી ॥ રામને ભરવાયે ॥ દેશવટો તિહાંથી કિયો, ગયા
 મરવાને બાવે છે ॥ બં' ॥ ૫ ॥ પર્વત ઉપર મુનિ મન્યા, પગે લાગ્યા
 ધાઈ ॥ અકામ મરણ મુનિ ભાંખીયો, ધર્મદેશના મુજાઈ છે
 બં' ॥ ૬ ॥ ધર્મ મુજી ધર હાંપીયો, આપણે બેઠું સંયમ કીધો છે ॥
 નીચાણે તે આશ્યો, કર્મ બંધે તે કીધો છે ॥ બં' ॥ ૭ ॥ નારી
 રમને નિરખતા, તપનો ફળ હાંચો ॥ મેં છુને વાંચો ધણે, તે
 કાંઈ ન વિચાર્યો છે ॥ બં' ॥ ૮ ॥ પાકયો કૌત જ્યુ વેચાયો, શીરા-
 મજા સારે ॥ ખેતારિની પરે ઝુરયો, કહું છું તે માટે છે ॥ બં' ॥
 ૯ ॥ પદમગુરુ વિમાનમાં, ભવ પાંચમે કીધો ॥ તિહાંથી મ
 વિને ઉપન્યે, કપિલપુર પ્રસિધ્ધ છે ॥ બં' ॥ ૧૦ ॥ ચક્રવર્તી પદવી
 તેં લઈ, સજ હી અદકાર ॥ કીધાનાં ફળ પામીયો, ત્યારી ક-
 રણી સારી છે ॥ બં' ॥ ૧૧ ॥ પુરિમાંજો છું ઉપન્યે, આવક હી-
 આચારી ॥ સંયમ મારમ આશ્યો, મેં નારી નિવારી છે ॥ બં' ॥
 ૧૨ ॥ મેં પજુ રૂઢિ લીધી, બદુ વિધ મકારે ॥ શુભ માનવ
 ભવ પામીને, કૌલ મૂળ્ય હારે હા ॥ બં' ॥ ૧૩ ॥ ઇજ સંચારમાં
 સચીયા. વિવચા રચના બધે ॥ તારણ નવ તળી પરે, ધર્મ કોઈ
 ન લેલે છે ॥ બં' ॥ ૧૪ ॥ ચિત્ત કહે બ્રહ્મગયને, કમ્પુ દિલમાં આ-
 ણેછ ॥ આ જનર હી દેહિલે, ધર્મ મારમ બળે છે ॥ બં' ॥
 ૧૫ ॥ નિવાંડુ કરી મુજ લક્ષ્ય, માનવ ભવ કેરાં ॥ ઇજ કારણથી
 બદલે, ત્યાર નગકપાં યે છે ॥ બં' ॥ ૧૬ ॥ છો બવે જુજુ આ,
 આજુ મે આઈ ॥ હવે મનનું હી દેહનું, જિમ પર્વત રહ્યે છે
 બં' ॥ ૧૭ ॥ કમ્પુ કહે કુલે રાવ ॥ અમ આ જદિ ત્યામે ॥

અ અવસર છે પરવડે, સંયમ મારગ લાપા હો ॥ બ'૦ ॥ ૧૬ ॥ શપ
કહે સુલો સાધુજી, કહુ અવરે જતાવો છો ॥ આ જલિ તો છુટે નહિ,
મુજ હોવે પશ્તાવો હો ॥ બ'૦ ॥ ૧૭ ॥ ચિત્ત કહે પ્રજા ૧૫ને ત્હારી,
ભવ ત્યતિ નાઈ છો ॥ કહારા વારયા નહિ વગો, ત્હારાં કર્મ સખાઈ
હો ॥ બ'૦ ॥ ૧૮ ॥ ચિત્તે વચન કયાં પળાં, નિજ મનને રાગે છો ॥ બ'૦ ૨૧ ॥ ચિત્ત મુનિ
કરમી ઇંચો, કહે કિન્નિ પરે જાગે હો ॥ બ'૦ ॥ ૨૨ ॥ ચિત્ત મુનિ
તિહાંથી વળ્યા, કહિલુ કર્મને ધોતા છો ॥ જ્ઞાન લહી મુગતે ગયા,
ચકો સાવમી પહોંચા હો ॥ બ'૦ ॥ ૨૩ ॥ મન વચ કાયાએ કરી, જે
કોઈ જિન ધર્મ કર્યો છો ॥ ટાળી કર્મ પરંપરા, તે શિવપુરી વચ્યો
હો ॥ બ'૦ ॥ ૨૪ ॥ ઉત્તરાધ્યયનને તેરમે, જોડ અરથ વખાણ્યા છો ॥
૨૫ મુનિ મુપસાધથી, જેઠમજીએ જણ્યા હો ॥ બ'૦ ॥ ૨૬ ॥

અથ શ્રી જીવદયાની સજ્જાય.

(કપૂર હોય અતિ ઉજ્જોરે. અં રશી.)

અનુર નર, જીવ દયા ધર્મ સાર ॥ જેથી પામીએ જવનો પાર
૧૧ ॥ બ'૦ ॥ જીવ દયા ધર્મ સાર ॥ ૧ ॥ એ આંખની ॥ ગજનવે સમજો
ઉગારીયો રે. કરુણા આપી અપાં ॥ યેલિકને ધર ઉપન્યોરે અં
જય મેય કુમાર ॥ ૨ ॥ જીવ ૦ ॥ ૩ ॥ વીર વારી વાળી મુલ્લી રે. લીધો
સંયમ જાગ ॥ વિજય વિમાને ઉપન્યો રે. સિધયો મહાવિદેહ મજા
૨ ॥ ૪ ॥ જીવ ૦ ॥ ૫ ॥ નેમિ પ્રભુ ગયા પરજીવ. રે. નહિ પમુડાનો
પોગાર ॥ ૬ ॥ પમુડાની કરુણા ઉપની રે. તજ્યા રાજાની નાં ॥ ૭ ॥
જીવ ૦ ॥ ૮ ॥ ધરજો પદેરો ઉગારીયો રે. મુજને નેધરથ રાય ॥ ૯ ॥
વિનાય ચકો ધયા રે. દયા તજે જીવસ. ૫ ॥ ૧૦ ॥ જીવ ૦ ॥ ૧૧ ॥ માન
જમલુને પારજો રે. ધર્મડચી અજુગ. ૨ ॥ ૧૨ ॥ યેની કરુણા ઉપની રે
લીધો કરુણા જી. નો. અ. ફાર ॥ ૧૩ ॥ જીવ ૦ ॥ ૧૪ ॥ સર્વાય સિદ્ધમા
ઉપન્યા રે. સિધ્યા વિદેહ મોઝ ૨ ॥ ૧૫ ॥ ધર્મધે પગ. શિવ ધયા રે. ઉડી
દયા. તજા એ પસ. ૫ ॥ ૧૬ ॥ જીવ ૦ ॥ ૧૭ ॥ અમુતમ. ગા. આજુજો રે
લીધો તયમ જ. ૨ ॥ ૧૮ ॥ કર્મ છ ન મે તય ગરી રે પસંધ્યા મુગનિ નજા.
૧૯ ॥ જીવ ૦ ॥ ૨૦ ॥ દેવકીન જ. ને. જા. માનુ. ન. ને. ને ગજનકુમા.
ધિખ ધિખની સમડી સહીરે. આપી દયા. રે. અપાર ॥ ૨૧ ॥ જીવ ૦ ॥ ૨૨ ॥
અ ધર્મ છે મુરતરે સમે રે જેઠની રાજા. ૨૩ ॥ ૨૪ ॥ જીવ ૦ ॥ ૨૫ ॥

સેવજો રે, જોહ છે મુગતિનો દાય ॥ ચ૦ ॥ ૭૧૦ ॥ ૧૦ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી વાસતના છપ્પા.

જીવદયા નિત્ય પાળીએ, મત પહેલું કહીએ ॥ સૂક્ષ્મ જાણે
જીવને, અભયદાનજ દઈએ ॥ સાધારણ પ્રત્યેકમાં બહુ પાપ જાણે,
અનંતકાયને જોગખી, દયા મન આણે ॥ છકાયની રક્ષા કરે, સર્વકુટુંબ
જાણે આપણું ॥ પ્રકાશસિંહ વાણી વડે, તે બંધે તુજ ઘણાપણું ॥ ૧ ॥

મૃધાવાદ નવિ બેસિયે, વૃત્ત બીજું કહીએ ॥ ભરવી કૂડી સા-
ખ, તેથી અગગા રહીએ ॥ પંચમાં પૂછે વાત ત્યાં નવિ બેસિયે
જોડું ॥ આ ભવ પામે માન, પરભવ સુખજ મોડું ॥ જોહવું
જાણી પ્રાણિયા, મૃધાવાદ નવિ ભાંખીએ ॥ પ્રકાશસિંહ વાણી વડે,
તો જિભા જતન કરી રાખીએ ॥ ૨ ॥

અદત્તાદાન ન લીજીએ, ચોરિ નવિ કીજે ॥ વરતુ પરાઈ હાય
જડે તો, પાછી હીજે ॥ કૂડાં તોલા ત્રાજુઆં, વળી માપજ મોડું ॥
મીડું જોલે સુખ થકી, પણ ચાલે જોડું ॥ જોહવી માયા કેળવી,
મલકાણે મનમાં ઘણું ॥ પ્રકાશસિંહ વાણી વડે, કે રાત્ર્ય નથી
જાઈ પોષાતણું ॥ ૩ ॥

પરનારીનો સંગ નિવારો, તમે ઉત્તમ પ્રાણી ॥ શિયળ પાળો
નિર્મળ, આતમ કિત જાણી ॥ પરનારીના સંગ થકી, તમે નિર્ધન
થારો ॥ આ ભવ હડે રાત્ર્ય, પરભવ નરકે જાણો ॥ જોહવું જાણી
પ્રાણિયા, શિયળ મત સોદામણો ॥ પ્રકાશસિંહ વાણી વડે, કે મહિમા
મત ચોચાતણો ॥ ૪ ॥

સોનું રૂપ ધન માલ, તું તો પામ્યો કોટી ॥ કુદ કપટ છજલેક
કરી, તે માયા જોડી ॥ આચા તૃપ્તિ નવિ મટે, મન વાળે જોડી ॥
તૃપ્તિ ન પામ્યો આતમાં, મન હોંચ ઘણેરી ॥ અંત સમય મુકી કરી,
એકલક જાઉં સહી ॥ પ્રકાશસિંહ વાણી વડે, કે મનની મમતા
મનમાં રહી ॥ ૫ ॥

ઊંચિ નિચી જળવાટની, તું જયણ કરજે ॥ છકૂ મતની
વાત, ત્હારે હેડે ધરજે ॥ અધિકી રાવઈ જોહની, તું ટાળે પ્રાણી ॥
તો સુખ પામીશ ચાશ્વતાં, ઇમ બેઠ્યા નાણી ॥ જોહવું જાણી પ્રા-
ણિયા, રાવઈ (ટાળ) દેશ પરદેશની ॥ પ્રકાશસિંહ વાણી વડે, તો જુ-

અથ શ્રી ધર્મરૂચિ અળગારની સજ્ઞાય.

મુષી શીશ મુગુરુ તણી, હો મુનિવર ॥ આશ્યા પરકણ કામ ॥
 ખયવરની પેઠે મજપતા હો મુગ ॥ તરણ તારણ ઋષિ જામ ॥ ધન
 ધન તપસી છ, હો મુનિવર ધર્મરૂચિ અળગાર ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥
 ઇંદ નિભાડે બાંધને, હો મુગ ॥ ટપકો પાડયો જામ ॥ વાસ થકી આ-
 ની કીડીયો, હો મુગ ॥ મરણ પામી તિણ કામ ॥ ધન ॥ હો મુગ
 ॥ ૨ ॥ મુનિવર મનમેં ચિંતવે, હો મુગ ॥ કીડા ખોટો કામ ॥ કીડિ-
 યોની કયા વયો, હો મુગ ॥ મરણ સિયો તિણ કામ ॥ ધનગા હો મુગ
 ॥ ૩ ॥ નધયો આહાર પરકબ્યા થકી, હો મુગ ॥ અનરથ મોયો અ-
 પાર ॥ નિરવધ ઠોઠો માહરો, હો મુગ ॥ એસો નહિ ઠોઠ કાર ॥ ધ-
 ન ॥ હો મુગ ॥ પાપ દોડી વાર દુવા પછે, હો મુગ ॥ પીપા આપ
 ધરી ॥ કયા જાવ રીઝમા વરો, હો મુગ ॥ છઠાય છવના પીર ॥
 ધન ॥ હો મુગ ॥ ધોડી વાર દુવા પછે, હો મુગ ॥ વેદન દુધ
 અપાર ॥ નકે સર પાસ્યો નદી, હો મુગ ॥ તરણ તારણ મુખકાર ॥
 ધન ॥ હો મુગ ॥ ૬ ॥ પૃથ્વી ધામું એધને, હો મુગ ॥ કામાસાગર
 મુળ પી ॥ બલિદારી ઈજા આપુને હો મુગ ॥ જુઝમા કમં શુરવીર
 ॥ ધનગા હો મુગ ॥ ૭ ॥ મચરો શુધ મને કરી, હો મુગ ॥ કીધો તેમે
 કામ ॥ અપુર પૂર્વ કરી નયા, હો મુગ ॥ મર્થાઈ સિદ્ધ વિમાન ॥
 ધન ॥ હો મુગ ॥ ૮ ॥ નૈવરત્નાગરના અડિએ, હો મુગ ॥ અવિને
 દુનનિમિષાય ॥ ઋષિ ધ્યેયમણી ઇંદ બગે, હો મુગ ॥ નિત્ય પ્રજાપી
 જે પદ ॥ ધનગા હો ॥ ૯ ॥

અથ શ્રી મગ વાટવલીનું દીદાસિયું.

અગ્નિ શ્રી વગ્વા બજાં, પ્રજાપી જગમ જિજ્ઞાસ ॥ આશુ તસ
 મુનુ કનિજગી, આદ્યજિ મુની અદ ॥ ૧ ॥ કરને માડ મહાસ વરમ,
 આશ્યા વદ અદ કમ . અનિ ઉચ્ચવ અણકા, વનિયા કીધ પ્ર-
 પેસ ॥ ૨ ॥ અગ્નિ અગ્નિ નદી, અગ્નિ અગ્નિ માક ॥ મર્તીશર
 કરને તદ, કહે મગમ નું નાક ॥ ૩ ॥ ભામી તેં નિજ મુખ
 બગે વદ કમ વદ અદ ॥ ૪ ॥ અગ્નિ અગ્નિ અગ્નિ, નિવ કીધ
 કમ કદ ॥ ૫ ॥ કુદ નર મદે કે. નદી, તમ છાજુ અમર ॥
 ૬ ॥ ૭ ॥ ૮ ॥ ૯ ॥ ૧૦ ॥ ૧૧ ॥ ૧૨ ॥ ૧૩ ॥ ૧૪ ॥ ૧૫ ॥ ૧૬ ॥ ૧૭ ॥ ૧૮ ॥ ૧૯ ॥ ૨૦ ॥ ૨૧ ॥ ૨૨ ॥ ૨૩ ॥ ૨૪ ॥ ૨૫ ॥ ૨૬ ॥ ૨૭ ॥ ૨૮ ॥ ૨૯ ॥ ૩૦ ॥ ૩૧ ॥ ૩૨ ॥ ૩૩ ॥ ૩૪ ॥ ૩૫ ॥ ૩૬ ॥ ૩૭ ॥ ૩૮ ॥ ૩૯ ॥ ૪૦ ॥ ૪૧ ॥ ૪૨ ॥ ૪૩ ॥ ૪૪ ॥ ૪૫ ॥ ૪૬ ॥ ૪૭ ॥ ૪૮ ॥ ૪૯ ॥ ૫૦ ॥ ૫૧ ॥ ૫૨ ॥ ૫૩ ॥ ૫૪ ॥ ૫૫ ॥ ૫૬ ॥ ૫૭ ॥ ૫૮ ॥ ૫૯ ॥ ૬૦ ॥ ૬૧ ॥ ૬૨ ॥ ૬૩ ॥ ૬૪ ॥ ૬૫ ॥ ૬૬ ॥ ૬૭ ॥ ૬૮ ॥ ૬૯ ॥ ૭૦ ॥ ૭૧ ॥ ૭૨ ॥ ૭૩ ॥ ૭૪ ॥ ૭૫ ॥ ૭૬ ॥ ૭૭ ॥ ૭૮ ॥ ૭૯ ॥ ૮૦ ॥ ૮૧ ॥ ૮૨ ॥ ૮૩ ॥ ૮૪ ॥ ૮૫ ॥ ૮૬ ॥ ૮૭ ॥ ૮૮ ॥ ૮૯ ॥ ૯૦ ॥ ૯૧ ॥ ૯૨ ॥ ૯૩ ॥ ૯૪ ॥ ૯૫ ॥ ૯૬ ॥ ૯૭ ॥ ૯૮ ॥ ૯૯ ॥ ૧૦૦ ॥

વાળે રણતુર, ચકી ચાંચો સેનાને પૂર ॥રાજગાજા પહોંચે બહોળી
દેશની રીમ, સુધી બાહુબળી ચયો અતિ ભીમ ॥ રાજગ ॥ રણ
ભાખ બાહુબળિના રે પૂત, કોષે ચક્રવા જેણે જનના રે દૂત ॥રાજગ ॥
૧૮૮ ॥ સેના સમુદ્ર તણે અનુકાર, કહેતાં કિમહી ન આવે પાર ॥રા-
જગ ॥ ચકીચરની સેના સર્વ, તૃણ જેમ ગણાતો મહોટો ગર્વ ॥રાજગ ॥
૧૮૯ ॥ પહેરી કવચ અસવારી કીધ, બાહુબળી રણ કંઠા દીધ ॥રાજગ ॥
જરતે પહેયો વગસનાહ, ગજ રતને ચક્રયો અધિક ઉગ્રાહ ॥રાજગ ॥
૧૯૦ ॥ બેહુ સામા આવ્યાં સેન, કંખ્યા ગગને પૃથ્વી જેણ ॥રાજગ ॥
થોડે થોડા ગજે ગજરાજ, પાળે પાળા અટે રણ ઠાજ ॥રાજગ ॥૧૯૧ ॥
જગડે ભાણા ભીમ ખડખ, તીરે છાયો ગગનનો મગ્ગ ॥ રાજગ ॥
શુર શુભટ લડે છે તેમ, નાંખે ઉઝાળી ગજ કાંકરી જેમ ॥ રાજગ ॥
૧૯૨ ॥ રૂધિર નદીયો વહે ઠામો ઠામ, બાર વરસ એમ કીધો સંઘામ ॥રાજગ ॥
બેહુમાં કોઈ ન હારયા જામ, ચમર સુધમૈદ્ર આવ્યા તમામ ॥રાજગ ॥૧૯૩ ॥
તાવણ સહિ કરી છે એહ, કાંઈ પમટો તેહને છેહ ॥રાજગ ॥
ભાઈ દોય ગ્રહો રણ ભાર, જેમ ન દોય જનનો સંહાર ॥રાજગ ॥૧૯૪ ॥
માન્યુ વચન બે ભાઈએ જામ, દેવે ચાખ્યાં ત્યાં પાંચ ॥રાજગ ॥૧૯૫ ॥
હૃદિ વચન બાહુ મૂઢી ને કંડ, બેહુ ભાઈ કરે મુદ્ધ ॥રાજગ ॥૧૯૬ ॥

(715L)

અનિમિષ નયણે ભેવતાં, ધરી એક યથા જામ ॥ ચક્રીને નયણે
તુરત, આબ્યાં આંખુ તામ ॥ ૧૧ ॥ સિંહનાદ ભરતે કિયો, ભણે કુટ્યો
જશાંક ॥ ૧૨ ॥ ખેડ નાદ બાદુબળે, તે હાંક્યો અતિ ચંડ ॥ જરતે
બાદુ પસારિયો, તે વાળ્યો જિમ કંબ ॥ વાનર જિમ હીચે જરત,
બાદુબળિ ભુજ લંબ ॥ ૧૩ ॥ ભરતે મારી મુષિકા, બાદુબળિ શિર
માંચ ॥ જાનુ લગે બાદુબળી, ધરતી માંહી ભય ॥ ૧૪ ॥ ગગન ઉછા-
ળી બાદુબળે, મૂડી એકવી મુક ॥ પેકો જરતેધર તુરત, ધરતી માં-
હે અકંઠ ॥ ૧૫ ॥ જરત હટે બાદુતણે, ચૂંચો મુગટ સહેર ॥ જરત
તણે બાદુબળે, કિયે કવચ ચક્રમુ ॥ ૧૬ ॥ બેઠ્યા સાખી દેવતા,
હાથો જરત નરેશ ॥ બાદુબળિ ઉપર યથા, પુણ વૃષ્ટિ મુનિશેષ
દગ ॥ ચક્રી અતિ વિશ્વખે યયો, વાચા ચૂક્યો તામ ॥ ૧૭ ॥ બાદુબળિ જા-
ઈ જાળી, મૂક્યું ચક્ર ઉદ્ધમ ॥ ૧૮ ॥ ઘરમા ચક્ર ફરે નહી, કરી મક-
જિલ્લુ તાજ ॥ નેચે જગદગનું યકુ, ચાંચુ ચક્રી પાજ ॥ ૧૯ ॥ વાં-

બાહુભજિ મુનિરાજ ગાતાં, રામવિજય જયશ્રી વરે ॥ ૧૧૥ ॥ ઇતિ.

અથ શ્રી ગૌતમપૂચ્છા.

પ્ર૦—શ્રી ગૌતમસ્વામી પૂચ્છા કરે કહોને સ્વામી વદ્ધમાન
છ ॥ કેલે કર્મે નિરધન નિરવંશી, કેલે કર્મે નિર્જન હોય ॥ કહોને
સ્વામી વદ્ધમાન છ ॥૧૥

ઉ૦—પરધન ભાગે ને પર ક્રમે, તેલે કર્મે નિરધન હોય ॥ હો
વચ્છ ગોયમા સાંભળો ॥૨૥ ॥ ચાપલ્ય મોસો રે ને કરે, તેલે કર્મે
નિરવંશી હોય ॥ હો વચ્છ ॥ ૩૥ ॥ ઘાન ઘાલે ગર્ભાવાસની, તેલે
કર્મે નિર્જન હોય ॥ હો વચ્છ ॥ ૪૥ ॥

પ્ર૦—કેલે કર્મે વેશ્યા ને વીધવા, કેલે કર્મે નપુસક હોય ॥
કહોને સ્વામી ॥૫૥

ઉ૦—દુઃખ કરે જિન ધર્મની, તેલે કર્મે વેશ્યાજ હોય ॥ હો
વચ્છ ॥ ૬૥ ॥ શિયળ ખડીને ભોગભોગગ્યા, તેલે કર્મે વીધવા હોય ॥
હો વચ્છ ॥ ૭૥ ॥ વેશ્યાને સંગજ ને કરે, તેલે કર્મે નપુસક હોય ॥
હો વચ્છ ॥ ૮૥ ॥

પ્ર૦—કેલે કર્મે ગર્ભા ગળા જાવે, કેલે કર્મે પિડી ભરયા
ભાય ॥ કહોને સ્વામી ॥ ૯૥

ઉ૦—વાડી વેદાવે કુળા મે.ગરા, તેલે કર્મે ગરભથી જાય ॥
હો વચ્છ ॥ ૧૦૥ ॥ કુલ વિધાની કર્મે માધિયા, તેલે કર્મે પિડી ભર્યા
જાય ॥ હો વચ્છ ॥ ૧૧૥ ॥

પ્ર૦—કેલે કર્મે પાગળા કેલે કર્મે જાનિ અથ હોયા ॥
કહોને સ્વામી ॥ ૧૨૥ ॥

ઉ૦—જે જીવ કરે ૭ નાર નમા, તેલે કર્મે પાગળા હોય ॥ હો
વચ્છ ॥ ૧૩૥ ॥ આખે કાડે ૭ જીવની, તેલે કર્મે જાનિ અથ
હોય ॥ હો વચ્છ ॥ ૧૪૥ ॥

પ્ર૦—કેલે કર્મે ક્રોધ જ ક્રોધને કેલે કર્મે કલકે ચકલ ॥
કહોને સ્વામી ॥ ૧૫૥ ॥

ઉ૦—વેદો ને વેદો ને કરે તેલે કર્મે શોકક ક્રોધજન ॥ હો
વચ્છ ॥ ૧૬૥ ॥ શાખ જરીને કમ આધીયા, તેલે કર્મે કલકે ચકલ ॥
હો વચ્છ ॥ ૧૭૥ ॥

૭૦—એવે મોઢે ઠેવળ ન પામીએ, મોઢાળી ન હોય નિર્વાણ
॥ હો વચ્છ ॥ ૩૭ ॥

ગોત્રમ ઠેવળ પામીયા, મહાવીરસ્વામી પોત્યા નિર્વાણ ॥ હો
વચ્છ ॥ ૩૮ ॥

—❦—

અથ શ્રી મરુદેવીમાતાનું ચોદાઢિયું.

દાસ ૧ લી.

(જોબનીયાનો લઢકો રે હલાડા ચારનો. એ રેશી.)

માતાજી મરુદેવી રે બરતને ઇમ કહે, ધન ધન પુત્ર મુજ કુળ
તુજ અવતાર જો ॥ પળ દારીનાં દુખડાં તેં નવિ જાણીયાં, ઠેઈ વિધ
કરી તુજ આગળ કરું પોકારજો ॥ માતાજી મરુદેવી રે, બરતને ઇમ
કહે ॥ ૧ ॥ એ આંકળી ॥ જો દિનશી જપભજીએ દીશ અદરી, તે
દિનશી મુજ આ સધજું ન ખમાય જો ॥ આંખલડી અડુલ્લી રે ઘઈ
ઉજાગરે, રાત દિવસ મુજ નિદ્રા વિદુજા જાય જો ॥ માતા ॥ ૨ ॥
તુજ સરિખો કાંઈ પુત્રજ માદરે લાડકો, તાતની ખબર ન લેતો દેશ
પરદેશ જો ॥ અનેક મુખ વિલસે તું રંગ મહોલમાં, જપભજી તો વ-
નમાં વિરજો વેષ જો ॥ માતા ॥ ૩ ॥ ખરા રે ગયોરે કરતો ગો-
ચરી, શિર ઉઘાટે પાય અજવાળું જાયજો ॥ અરસ નિરસ ઉનાં જળ
મેલાં કપડાં, ઘર ઘર આગળ ફરે ॥ હીંડે સાય જો ॥ માતા ॥ ૪ ॥
જાળલીલા મંદિરિયે રમતો આગણે, યજ્ઞ વિદ્યાધર સોહમ ઇંદ્રને સંગ
જો ॥ હું દેખી મનમાદી દેડે હીનની, નેસડું ઇંદ્ર આવી કરતા ઉલ્લેખ
જો ॥ માતા ॥ ૫ ॥ મહારા રે સુખડા તેં સુત સાથે ગયાં, દુઃખનાં હોડે
ચલી આઁયાં છે પૂરજો ॥ પૂર્વની અતરાય તે આજ આવી નડી,
ઠેઈ વિધ કરીને ખીરજ રાખુ ઉર જો ॥ માતા ॥ ૬ ॥ પુરી અયોદ્યા
ઠેરે સુત તું રાણ્યો, રાજ ઝહિ મંદિર બહોળો પરિવાર જો ॥
રાજધાનીના સુખમાં વાત ન સાંભરે, રાત દિવસ રહેતો રંગમહોલ
મોઝાર જો ॥ માતાજીજ સહસ વરસ જપભજીને કરતાં વહિ ગયાં,
હજી ખબર નહિ સંદેશો નવિ નામ જો ॥ એવું તે કહણ રે હેડું કેમ
થયું, સુગુણ સુતનાં એહવાં નવિ હોય કામજો ॥ માતા ॥ ૮ ॥ ખ-
બર કડાવો મુલટ બહુજા મોકલી, જુઓ તાત તણી ગતિ શી શી
હોય જો ॥ સેવકના સ્વામી રે એહવું કહાવજો, નિજ માતા દિન

મહેરી માતાનું ચોકાગિયું.
દિન વાટલડી નેય ને ॥ માતાગાહ્યા

(૪૩)

॥ દાલ ૨ જી. ॥

(દેશી ઉપર પ્રમાણે.)

ઝોલંભા એહિ વિધ મુની દાદી તણા, ભરત લળી લળી બેલે
મધુરી વાણને ॥ તુંજ મુતની વાતો રે દાદી રી કહું, કેઈ વિધ કરી
હું મુખથી કરું વખાણ ને ॥ ઝોલંભા એહિ વિધ મુણી દાદી તણા
॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ પંચ મહામત મુખાં તુજ સુતે આદ્યો, ટાળ્ય
મનના કોધાદિક ને ચાર ને ॥ વેર વિરોધ ઇત્રિ રે પાંચે વચ કરી,
નવ વાડે મુદ પાળે છે બ્રહ્મચાર ને ॥ એ ૦ ॥ રા પંચ આચાર ને
વળી પંચ સુમતી પ્રહી, તણુ શુપતિ આતમ વચ દીધા સોય ને
॥ સત્યાવીર્ય શુભે રે કરીને શોભતાં, નિદોષી અણુગાર મુનીશ્વર
હોય ને ॥ ઝોલાગા ॥ બારે ને મસવાડ તપપૂરો તપ્યા, સંચિત કર્મ
ક્રિયાં તે સધળા ગુર ને ॥ મોહ માયાનાં દળ સધળાં ગુરણ કર્યાં,
ચડતે પ્રણામ વડિયો નેર રણ ગુર ને ॥ ઝોલાગા ॥ સગન કહું મની
તેહને મન ઇચ્છા નહી, રાજ જહિ સિદ્ધિ તસ સકળ અકામ ને
॥ અતે તે અજગુ એ સધળું જાણિયું, તે છંડી જઈ વિચર્યા અનેરે
ધામ ॥ ઝોલાગા ॥ ધન તે દેશ ને ધન તે નગર સોહ્યામણું, ધન તેહની
વન વાડી ધન મુજ હામ ને ॥ ધન્ય જમિ જિહાં પ્રભુજી પગ માંડતાં,
જેણે વાધા તેના સિદ્ધ દયા સવિ કામ ને ॥ એ ૦ ॥ ૧ ॥ જહિ અ-
નંતી આગળ ગુન નેત પામરે શાશ્વતા મખ મુગતિ કરાં નેય ને
યોડ રે દહોડાના દાદી જાણવે કેવળ મહાં-છવ ગુમ મુત કરો હોય
ને ॥ એ ૦ ॥ ૨ ॥ ઇમ દાદીને ધીરજ દેગ દિન પ્રતે, મુણી મુણી
દાદી ધીરજ ધનતી મનન ને ॥ અ. રા. ને વિહુદિ રે માડી નિત રહે,
રોડી જલનુ ધ્યાન ગુનનને તન ને ॥ એ ૦ ॥ ૩ ॥ સહસ વરસ
ફરતા હમ છંદુ વિધે થયા કર્મ ખપાવી નાનવસરયા ઉદ્યાન ને ॥
હમમતે સુરે રખતદે, વપનુ ગમે. મગ નાલી નિર્મળ કેવળશાન
ને ॥ એ ૦ ॥ ૪ ॥ હંધુ અનનન. ભરત લળામા વધામણી, પુરિ-
મતાળે પિતાને વવગનાણુ ને ॥ ૫ ॥ સેવક રતન માગે વધા-
મણી, ભવ બધનથી ઇત્રી કરે નિરવ. જ ને ॥ એ ૦ ॥ ૬ ॥

દાલ ૩ જી.

(દેશી ઉપર પ્રમાણે)

નગરી અયોદ્યામા ॥ અ. ૧. - ૫. ૫. મુનિ. મુનિ શ્રી આદી

ઉઠ—એણે મોઢે કેવળ ન પામીએ, મોઢથી ન હોય નિરવાણ
 ॥ હો વચ્છ ॥ ૩૩૭ ॥

ગૌતમ કેવળ પામીયા, મહાવીરસ્વામી પોત્યા નિર્વાણ ॥ હો
 વચ્છ ॥ ૩૮૧ ॥

અથ શ્રી મહાદેવીમાતાનું ચોદાઢિયું.

ઢાલ ૧ લી.

(જોખનીયાનો લાડકો રે હહાડા ચારનો. એદશી.)

માતાજી મહાદેવી રે ભરતને ઇમ કહે, ધન ધન પુત્ર મુજ કુળ
 તુજ અવતાર જો ॥ પળ કાઢીનાં દુખડાં તે નિવિ જાણીયાં, કેઇ વિધ
 કરી તુજ આગળ કરૂં પોકારજો ॥ માતાજી મહાદેવી રે, ભરતને ઇમ
 કહે ॥૧॥ એ આંકણી ॥ જે દિનથી જપમણએ દીક્ષા અદરી, તે
 દિનથી મુજ આ સઘજું ન ખમાય જો ॥ આંખણી અણુણી રે થઇ
 ઉત્તમરે, રાત દિવસ મુજ નિદ્રા વિહુણા જાય જો ॥ માતાજી ॥૨॥
 તુજ સરિખો કાંઇ પુત્રજ માંહરે લાડકો, તાતની ખજર ન લેતો દેશ
 પરદેશ જો ॥ અનેક મુખ વિલસે તું રંગ મહોલમાં, જપમણ તો વ-
 નમાં બિરુએ વેષ જો ॥ માતાજી ॥ ૩ ॥ ખરા રે બપોરે ફરતો ગા-
 ચરી, શિર ઉઘાડે પાય અણુવાળો જાયજો ॥ અરસ નિરસ ઉનાં જળ
 મેલાં કપડાં, ઘર ઘર આંગણ ફરતો હીડે સોય જો ॥ માતાજી ॥૪॥
 ભાગલીલા મંદિરિયે રમતો આંગણે, યજ્ઞ વિધાધર સોહમ ઇંદ્રને સંગ
 જો ॥ હું દેખી મનમાદી રેડે દીનની, આસડ ઇંદ્ર આવી કરતા ઉલંગ
 જો ॥ માતાજી ॥૫॥ મહારાં રે મુખડા તે મુત સાથે ગયાં, દુઃખનાં હેડે
 ચડી આવ્યાં છે પૂરજો ॥ પવની અંતરાય તે આજ આવી નથી,
 કેઇ વિધ કરીને પીરજ રાખું ઉરજો ॥ માતાજી ॥૬॥ પુરી અયોદ્યા
 કેરો મુત તું રાણ્યો, રાજ મદિ મંદિર બહોળો પરિવાર જો ॥
 રાજધાનીના મુખમાં વાત ન સાગરે, રાત દિવસ રહેતો રંગમહોલ
 ખેજર જો ॥ માતાજી ॥૭॥ નહસ વરસ જપમણને ફરતાં વડિ ગયાં,
 હજુ ખજર નહિ ન દેગો નિવિ નામ જો ॥ એવું તે કહણ રે હેડું કેમ
 થયું, મુગુણ મુતનાં એહવાં નિવિ દોય કામજો ॥ માતાજી ॥ ૮ ॥ ખ-
 બર કહ્યો મુખડ બદુળા મોકલી, જુઓ તાત તણી ગતિ શી શી
 હોય જો ॥ એવકના સ્વામી રે એહજું કહાવજો, નિજ માતા દિન

ભુગતિશું, આછો સેહેર અજમેર ॥ માતાજી ॥ ૧૫ ॥ સંવત
અઢારશે હો વરસ પચાવને, શીખ જેઠા માસ ॥ પૂન્યજેમણ
હો પુન્ય પસાયથી, જ્ઞાન અભ્યાસ ॥ ૧૬ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી અદ્વિમુક્તાની સજ્જાય.

વીર જિણુંદ વાંદીને ગૌતમ, ગૌચરિયે સંચરિયા ॥ પોલાસપુર
નગરીમાં મુનિવર, ઘર ઘર આંગણ ફરિયા ॥ આધા આમ પધારો
પૂન્ય, અમ ઘર વહોરણ વેળા ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ ઇણે અવસરે અ-
ધમુક્તે રમતાં, મન ગમતા મુનિ દીકા ॥ કંચન વરણી કાયા દેખી,
મનમાં લાગ્યાં મીઠાં ॥ આધા ॥ ૨ ॥ બોલે કુમર અભિરસ વાણી એક,
કહો અભિરામે ॥ ખરે બપોરે પાય અજવાણે, જમવું તે કિણ કામે
॥ આધા ॥ ૩ ॥ સાંભળ રાજકુમાર સોભાગી, શુદ્ધ ગવેલણા કીજે
॥ નિહુંપણુ ને નિરતિચારી, ભાવે ભીક્ષા લીજે ॥ આધા ॥ ૪ ॥ આપો
આજ અમારે મંદીર, કહેશે તે વિધિ કરશું ॥ જેએઇએ તે ભુગતિ
કરીને, ભાવે ભિક્ષા ધરશું ॥ આધા ॥ ૫ ॥ એમ કહી ઘર તેડી આ-
લ્યા, આવ્યા મન આણુંદે ॥ અધમુક્તાશું ગૌતમ દેખી, શ્રી વીપય
વદે ॥ આધા ॥ ૬ ॥ આજ અમારે રત્ન ચિંતામણિ, મેઠ અમીરસ
તુકયા ॥ કે અમ આંગણ સુરતડ ફળિયા, અમ પર ગૌતમ તુકયા
॥ આધા ॥ ૭ ॥ રે બાલુડા બહુ બુદ્ધિવંતા, ગૌતમ ગણધર આવ્યા ॥
યાજ ભરી મીઠા મોઢક, ભાવ સહિત વહોરાવ્યા ॥ આધા ॥ ૮ ॥
પય પ્રણમી અધમુક્તો પૂજે, કિહાં વસે કિરયાળ ॥ વીર સમીપે વ-
સિયે સુણીને, સાથે ચાલ્યા મુકુમાર ॥ આધા ॥ ૯ ॥ કુમર કહે એક
ભાજન આપો, ભાર ઘણો તુમ પાસે ॥ ગૌતમ કહે અમે એકને
દેઇએ, ચારિત્ર લે પ્રભુ પાસે ॥ આધા ॥ ૧૦ ॥ ચારિત્ર લેઇશ હું પ્રભુ
પાસે, એળી દિયે મુજ હાથે ॥ ગૌતમ પુછે અનુમતિ કેહની, માથે
મોકલ્યા અમ સાથે ॥ આધા ॥ ૧૧ ॥ વીર વાંદી જિન વાણી સુણીને
આવ્યા ઘર ઉલ્લાસે ॥ અનુમતિ આપો માતા મુજને, દીક્ષા લેઉ પ્રભુ
પાસે ॥ આધા ॥ ૧૨ ॥ શ્રીદેવી કહે મુજ નાનકિયા, સંચમની શી વાતો,
શું જાણું તું બાળપણમાં, આગમના અવદાતો ॥ આધા ॥ ૧૩ ॥ વિનય
કરીને માત પીંતાને, કહે કુમરકુળ બાણું ॥ જે જાણું તે હું નવી જાણું,
નવિ જાણું તે જાણું ॥ આધા ॥ ૧૪ ॥ એક દિવસનું રાત્ર્ય કરીને, માથ

અથ શ્રી શાલિભદ્રનો સલોકો.

સરસતિ માતા તમ પાચે લાગું, કહેવા સલોકો વરદાન માગું
 શાલિભદ્રને કહું રે સલોકો, એક મને કરિ સાંભળજો લોકો ॥૧॥
 જેહને સાંભળે મહા સુખ થાય, નવખંડ ધરતીમાં તેહ વંચાય ॥૨॥
 વીશમાં તીર્થ કર મહાવીર જાણું, તેહના મુનિવરનાં શુભ વખાણું
 ॥૨૧॥ મગધદેશ દેશમાં અધિકારી, રાજગૃહી નગરી અત્રકા અનુદારી ॥૩॥
 માંદો વસે છે મ્હોટા વેપારી, જેહની દીર્ઘિ જગ માંદે સારી ॥૪॥
 દાન પુન્ય ને ધર્મનાં તામ, રાજ્ય કરેછે શ્રેણીક મહારાજ ॥ જેહની
 વરતે અખંડ આણ, તેહની નગરીનાં કરે વખાણ ॥૫॥ જોજન ચા-
 નીય ઉપર આઠ, ગઢ કોશીશા કોરણીનો ઠાઠ ॥વાવ્ય સરોવર વાડી
 અતિ ભારી, ચોખિત ઉપાધ્યય ધર્મચાળા સારી ॥૬॥ તેહની નગ-
 રીમાં મ્હોટો વેપારી, ગામદ્ર શેક ધર ભદ્રા છે નારી ॥ તેહનો નંદનદેવ
 અવતારી, શાળિભદ્રને બનીય છે નારી ॥૭॥ સંગમને ભવે મુકુત
 દીધા, મુનીને ખીરનો દાનજ દીધા ॥ પિતાજી બેઠા દેવલોક મો-
 જાર, નવાણું પેટી નિત આવે ઉદાર ॥૮॥ ગોખે તે બેઠાં રાજા ને
 રાણી, વણજારો આવ્યો કુનુઈ જાણી ॥ મસ્તક નમાવી કહું છું મ-
 હારાજ, રત્નકંભજ લેઈ આવ્યો મું આજ ॥૯॥ બે કરબેડી પદમણી
 બેઠે, અજ નદી કોઈ નુમારે તોડે ॥યાપણને કાજે લોભડી લીજે,
 એહ મનેપરય પુર્ણ કરીજે ॥૧૦॥ જોઈ નિરખીને મૃત્યુ કરાવે, એક
 કંબળનું મૃત્યુ કનવે ॥વણજારો બાંખે એક વચન, સવાણાખનું કં-
 ભજ રત્ન ॥૧૧॥ મૃત્યુ કનવી રાજા ને કીર્યો, વણજારો નગરી
 માંદિ પરવરિયો ॥ગેડ પારેજ દોરી વખાણું, રાંદાગા મ્હોટા ધન-
 વંત જાણું ॥૧૨॥ સાચી સંધવિ ને બાવન વીર, લખખીયે પુર્ણ જ-
 ચો વડ ચીર ॥ મૃત્યુ કરાવી ધરધરી જાય, વણજારો મનમાં દીક્ષગીર
 થાય ॥૧૩॥ રત્નકંભજ એ રાખેરે જેહ, એહવે ક્રિય જતાપો તેહ ॥
 શાળિભદ્ર છે ગામ મોજર, રત્નના તોરણ બાંધ્યા છે બાર ॥૧૪॥
 મંદિર પુકીને વણજારો જાય, કદિ કેખીને વિરમય થાય ॥ કસિંધા-
 સણ બેઠાં શાળિભદ્ર જાય, રમજન કરતી માંદેલી આવ ॥ ૧૫ ॥
 એકેક સાંદેલી ચાપે છે પાવ, એકેક સાંદેલી ટોળે છે વાવ ॥ ગાય ગી-

* જાહનરેનસ પાખનું બેઠાં શાળિભદ્ર જાય, રમજન કરતી વદાર
 આવ ॥ બાર વદાર ચાપે છે પાવ, બાકીની સવગી દોળે છે વાવ ॥

તને બેઠે રસાળ, એકલે વણજરે દીકા તે ખ્યાલ ॥૧૫॥ શાળિભદ્ર
 તો સુખજ માણે, વણજરે વેપારને કાંઈ ન જાણે ॥ રતનકંબળ લેઈ વ-
 ણજરે આવે, નેઈ નિરખીને મૂલ્ય કરાવે ॥ ૧૬ ॥ વણજરે માંખે
 એક વચન, સવાલાખનું કંબળ રતન ॥ માણેકે મોલી રતન ને દીરા,
 વીર લાખ લેઈ વ્યાધ્યા તે વીર ॥૧૭॥ સોળના કટકા કયો જતીશું,
 વહુજરેને તર ઉપની રીયા ॥૧૮॥ વાત માંખળી ચેલણુ શાળી, કહે
 બેટણાં જામને શું દીધાં ॥૧૯॥ વાત માંખળી ચેલણુ શાળી, કહે
 જમું નદી જામને પાણી ॥૨૦॥ બાળીને રાજ તેડાવે, વણજરે આવી
 વાત જામને ॥૨૧॥ સાંખળી યેલિક પામ્યા ઉણસ, જોવા જાગે હું
 એકની પાસ ॥૨૨॥ મુલતશું રાજ પરવરીયા, આવાજ દીધ રતનમય
 જડિયા ॥ ૨૩ ॥ નીલ રતન જિમ પાણિયે ભરિયા, અભયકુમાર તે
 છુદિયા દરિયા ॥ નાંખી મુદ્રિકા જોવે તપાસી, ચેખી જૂઝીએ બેડા
 વિમાસી ॥૨૪॥ બદા માતા તે તેડવા જાય, પુત્ર વ્યાધ્યા છે યેલિક
 મહારાય ॥ યેલિક આવે તે વખારે ભરજો, લાલ બાળીને વણજર
 કરજો ॥૨૫॥ નહિ નહિ પુત્ર એક કરિયાણુ, યેલિક નામે રાજ
 એ જાણે ॥૨૬॥ નહિ છત્ર છાયામાં રહીએ, આજા તેડની અપણે
 વહીએ ॥૨૭॥ જાળસ છાંદીને કુમર ઉઠે, વ્યાધ્યા તવ તે માતાની પૂઠા
 રતન જાગજ પરીવાં છે ચાર, આવી રાજને કયો જુહાર ॥ ૨૮ ॥
 જોએ બેસાયા શાળીકુમાર, ધન મોરી નગરી ધન્ય અવતાર ॥
 રાજા જાણે મુજો કુમાર, જઈ જોગવો સુખ સંસાર ॥૨૯॥ બદા
 માંખે રાય અવધારે, જોગન કરીને પછે પધારે ॥ નવજ કરવા બેડા
 છે છદા, વીર પડી મઈ કુદમા તીર ॥ ૩૦ ॥ રાજા તીર તવ
 ખંડ પાવે, બદા જુહારી થાજ જરાવે ॥ દેખી ધરાજામા મુદ્રિકા
 ઉપી, એકની રુદિ દીસે અસખી ॥૩૧॥ બેડા જોગન કરીને રાય પધારે,
 શાળીભદ્ર તે મનમા વિચારે ॥ માહરે માણે દીને છે ધણી તો હવે
 છંડ રુદિ એ ધણી ॥૩૨॥ દિન પ્રાયે છટે અકેકી નાર, પછીથી સ-
 યમ લેવે, નિરધાર ॥ ૩૩ ॥ જાળ નભડા શાળિભદ્ર પ્યારી, ધમશાહની
 દેડેરી નારી ॥૩૪॥ રવનીને વાને, ચે.જે છે જેડવે જાઈની વાન
 જાળી તેડવે ॥ આખના આમ વહે અપર, મહારાજ પુછે કિમ
 નાર ॥૩૫॥ હાથી હેડ નય છે રજા, દસ દસોનિ નહિ કાઈ
 ॥૩૬॥ કહેજ હવે નકે. ર. ને નરિયે બધેજ એક ॥૩૭॥
 નારી મોડેરી નારી ॥૩૮॥ : ખ શુ છે રે પ્યારી પ્રસુભડા

ભાંખે, સુષ્ણે પ્રાણેશ, મ્હારે બીજું નહિ દુઃખ લવલેશ ॥૩૧॥ બં-
ધવ છડે એકેકી નાર, પછી લેશે તે સંયમ ભાર ॥ ધન્નો કહે તે મૂરખ-
દીસે, તાહરે બધેવ વીસવા વીસે ॥૩૩॥ જોહને લેવો સંયમ ભાર,
છાંડ્યાનો તે હવે દીશે વિચાર ॥ કહેતાં તો સ્વામી સોહેતું એમ,
છાંડી જુએ તે છાંડાય કેમ ॥ ૩૪ ॥ મુણી નારીનાં વચનજ એવાં,
ધન્નોચાહ ઉડ્યા સંયમ લેવા ॥ અવી સાળાને ભાંખે છે એમ, કા-
ચર થઈને બેડો છું કેમ ॥૩૫॥ શાળીભદ્ર ને ધન્નો તેવાર, વીર પ્ર-
ભુપે સંયમ ધાર ॥ મ્હાસ ખમણા કરે ઉદાર, સંયમ પાળે નિરતિઆર
॥૩૬॥ દોય મુનિવર ભગવંત સંગે, મહિયલ માંહિ વિચરે છે રંગે ॥
એક દિન રાજગૃહી ઉદ્યાન, પધાયો પ્રભુ શ્રી વર્દમાન ॥૩૭॥ માસ-
ખમણું પારણું આય, વહોરાવશે તમને તમારી માય ॥ માતાને
ઘેર આપે જિવાર, વાંઢવા સદુ કેા ધાય તૈયાર ॥૩૮॥ પાછા વળીને
નગરીમાં જાય, ગોચરી કરવા તે મુનિરાય ॥ પુરવણા ભવની મહિયારી
માત, તેણે વહોરાવ્યું ગોરસ ભાત ॥ ૩૯ ॥ ગોચરી કરી પ્રભુપે
આશે, પારણું કરી મહા મુખ પાવે ॥ બાર વર્ષની દીક્રા તે પાળે,
અતિચાર કાંઈ સપળા તે ટાળે ॥ ૪૦ ॥ એક માસનો કીધો સં-
ચારો, અનુત્તર વિમાને લીધો અવતારો ॥ એક ભવ કરી મુગતિ-
માં જાયે, માહા વિદેહમાં માહા મુખ પાગે ॥ ૪૧ ॥ એક સલો-
કો મુજે ને ગાય, તેહનાં પાતક દુર પલાય ॥ એક સલોકો શોધી
મુખ કીધો, જપિ જોડાજનો મનોરથ સીધો ॥ ૪૨ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી ઉપદેશી સંજ્ઞાપ્રમાણ.

(જોહની રે અમને વ્હાડા મી મહાવીર. એ રશી.)

જાણુ જરૂર મરી, જીવજરે ત્હારે જાણુ જરૂર મરી ॥ એ આંકળીય
અનંતકાળથી ભવમેં ભટકતાં, પુન્યે નર દેહ ધરી ॥ ૧ ॥ મળ મુ-
ત્રમાં જીવે શીર લટકયો, જાણુ વડે વાણુગી ॥ ૧ ॥ અર્જુનસની
અંકર છુજને, વેદન અનંતી પરી ॥ ૨ ॥ જન્મ ટાળે મહાકૃત સદાં,
તે લે જાણે એક દરી ॥ ૩ ॥ ૨ ॥ સંસારનો જન્મ વાયુ વાયો તમ,
વેદન મયે વિસરી ॥ ૪ ॥ ૫ ॥ પચપન માતાનું કરીને, જોગન વચ વસ
॥ ૬ ॥ ૩ ॥ કામની માયે પ્રેમ કરીને, કર્મ બધનો કરી ॥ ૭ ॥
માત વિદ્યાથી જુદો પડીને, વસ્તુ ધરમા ભરી ॥ ૮ ॥ ૪ ॥ ઇતિ વિયા

અંતારે મુખ આગળ પાળા જાયો, અહો ॥૧૧॥ ચાલુ ; મુખાનુ પ્રેમ
 યેખો, આસના વાસના કરી સંતોષો ॥જેથી જવોજવ હોય મુખ-
 કાયો, અહો ॥૧૨॥ નવ નિધાન હાથી ને ઘોડા, વળિ જવેર જહિત
 કુંડળ જોડા ॥હુઆ ચોક સેનાપતિ ને રાયો, અહો ॥ ૧૩ ॥ ચક્રી
 જળને વાસુદેવો, વળી જુગાગિયાનાં મુખ લેવો ॥ દાનશુ કમી ન
 રહે કાયો, અહો ॥ ૧૪ ॥ ચંદનખાળાયે ખાકુળા કીધા, વીર ત-
 ભા અભિશદ્ધ પુરણ કીધા ॥ શિવપુર પહોંત્યાં કેવળ પાયો, અહો ॥
 ૧૫ ॥ જેહ ભાત પાણીની અંતરાય કરશે, તે જવસામર ફેરા
 ફરશે ॥ એમ બેઠ્યા શ્રી જિનરાયો, અહો ॥ ૧૬ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી ઉપદેશી સજ્જાય.

મદી એક તથો વિશ્વાસ, શ્વાસનો નાહો રે ॥અણુચિંત્યો આવશે
 કાળ, તથો તે અણો રે ॥૧॥ જેમ તોરણે અણ્યો વિંદ પાછો ન
 હિ વળશે રે ॥તહારા સજ્જન કુંડુબ પરિવાર. સદુ ટળવળશે રોારા
 મહે સાપ ઊંઘરને જેમ, ચીટી સિંચાણોરે ॥ જમરાત કોપે ત્યાંહી,
 નથી ઠેકાણો રે ॥૩॥ જેમ તેતર ઉપર બાજ, મચ્છ ને બગડો રે ॥
 તહારી નવલ મુરંગી ફેહ, કરી દેશે ઢગલો રે ॥જા સાવજ મુખથી
 ફૂરંગ, ન ચકે નસી રે ॥ અચાનક આવી કાળ, દેશે ગળે કાંસીરે
 ॥પાઠા વળે જગ વાજળને પૂર, વિવિધ પ્રકારે રે ॥ પજુ કાળ અણિતો
 ઠોઈ, પાછો નવિ વાળે રે ॥ ૬ ॥ દેવ દાનવ માનવ ઇંદ્ર, સૂરજ ને
 ચંદ્ર રે ॥તીર્થકર ચક્રિ કેશવ, રામ મુખિંદારે ॥જા નૃપ ચોક સેના
 પતિ ઇન્દ્ર, તહાર ટંગાટી રે ॥ તેને બાળી કીધા રાખ, હુઇ ગઇ માટી
 રે ॥૮॥ હુલી ચોડી આવી સાત, દેતને જુદારે ॥બીટી બખતર પહેરી
 રોપ, મહી આમુદા રે ॥૬॥ આંચો કાળસેન કોટવાળ, નાંખ્યા
 સવિ ઉપા રે ॥ તેણે જપ્ત કર્યે લોક, લાગી બહુ મુધારે ॥૧૦॥ શું
 ધરવી આશા મોટી, ખોટી મુથાવું રે ॥ તણ રમણી રાજ્ય જાંઘર
 અંતે જાવું રે ॥૧૧॥ ધરીયા કેશરીયા વેશ, સોઢે લેરખડારે ॥ કાને
 કુંડળ દેડે હાર, બાંહે બેરખડારે ॥૧૨॥ કમ પોંચી બાનુબધ વેક
 ને વીંટીરે ॥ચિરપર બાધી રૂડી પાત્ર, સાનેરી લીંટીરે ॥૧૩॥ રૂડી કુંડુમ
 વરણી કાવ, છાયા નિરખેરે ॥રૂપે રંજા સરખી નાર, દેખી દિલ હરખેરે
 ॥૧૪॥ મુખ આંખ ને મહંદે મોઢો, કબને વટકેરે ॥અણુચિંત્યો આવી કાળ,

ગળી જાયે જટકે રે ॥ ૧૫ ॥ ત્હારે સુંદર મંદિર ગોહલ, ગંગાલી જાયે
તી રે ॥ કાંઈ પુલે ગુંથી સેજ જડીયાં મોલી રે ॥ ૧૬ ॥ પોઠે ઝો
પટકળ, મુખમલ ધોલી રે ॥ ૧૭ ॥ પવન ઝડેળ, નિંદ્રા હોલી રે
૥ ૧૮ ॥ અઘો જમ હંડીદુલ, સાંધો જોલી રે ॥ ૧૯ ॥ રહી રહી પડત
માત, રમણી રોલી રે ॥ ૨૦ ॥ અ કાચી કાચા છાયા, જેસી બાહલકી
રે ॥ જળ ઉઠ ચલેગો હંસ, માટી જંગલકી રે ॥ ૨૧ ॥ જેવો ખેડો
સધા વાન, પિંખળ પાનરે ॥ કાચી માટી કેરો કુંભ, કુંભર કાન રે
૥ ૨૨ ॥ હજ રહિત પવનનો રંગ, ઘાએ ભંગ રે ॥ વગી કાચન કૂંપા
રૂપ, જોડી અંગ રે ॥ ૨૩ ॥ ઘણી છોડે અનંગનો રંગ, જોડવું
જાણી રે ॥ અંજની જળ અયુ જેમ, પુરતું પાણી રે ॥ ૨૪ ॥
અતે ભાવું છે એક વાર, મન સમજાવી રે ॥ ખેડીદાસ ગુરને ચરણે,
શીય નંખાવી રે ॥ ૨૫ ॥ સંવત જોગણીસે સોળ, અસે માસે
રે ॥ કરી જેતપૂર માહિ જોડ, રહી ચામસે રે ॥ ૨૬ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી સોહાજી કૃત ચાવલા.

તત્ર પ્રથમ મુધરેલા વિપે ચાવલા. ૧

સાંભળે યાવક સુવની વાતું, અમે અ કુખડું નથી ખમાતું
॥ ૧ ॥ દિવસ જોખવીને રાખુ, પણ હવે નથી જોખવાતું ॥ ઉભરો
થઈને ઉપર આવે છે, ચિરાટે નથી સમાતું ॥ સાંભળો ॥ ૨ ॥ એ
આંકણી ॥ એકાં થઈ ઇંદો ભલે. નવિ જ પે દિવસને રાતું ॥ હવાને
તો દેશવટો દિધો. કરે સાપ વિછીની ધાતું ॥ સાંભળો ॥ ૩ ॥ નિજ ધર-
મને નિશ્ચય નહી, નથી યાસતું લેણ સોહાતું ॥ કેવળજાનીનું કહ્યું
અવગુણી, મન જોગ્યામા જોયા ખાતું ॥ સાંભળો ॥ ૪ ॥ સાપુડું કહ્યું કહિ
સરેષે નહો, નવિ બાપિ ધરમડ ભાતું ॥ કદ કરીને કોણ મરે, નથી સ્વ
જં નરક દેખતું ॥ સાંભળો ॥ ૫ ॥ ઉપદેશ રૂપી અપધથી પણ, દિલનું
દરક નથી જાતું ॥ વસ માન સુખ તે બહાલ જાગે છે, પણ અતે સો-
ધાયે ખાતું ॥ સાંભળો ॥ નાતિ જાતિને અવહાર ન બાલે, નવિ માને
પિતા ને માતૃ ॥ વિનય મલોહ મૂકીને જોડ. એને અંગે અભિમાન
ન ખાતું ॥ સાંભળો ॥ ૬ ॥ સ્નાન વિનય કરી ચાલે નહી, નિત્ય સ્ને-
હન ભાવે છે તાતું ॥ ભણ અભણને લક્ષ નહી. એનું અંતર નથી
અંકરતું ॥ સાંભળો ॥ ૭ ॥ ધરમને દરકર છે ॥ નિહા રાત્રીયાની

રે 'વિલોત્ત' ॥ કુધારાથી કુધારે થયો, એમ એક સદન નથી થાતું ॥
 સાંભળાં ॥ જરૂર મુધરથે છાકરા, તેથી રહેથે ધરમની વાતું ॥ માત
 પિતાનું માન વધારથે, નિર્મળ કરથે નાતું ॥ સાં ॥ ૬ ॥ પણ એ
 વાતના વાંધા ચંચા, થયું ભણતર કારમુ કાતું ॥ મુધરેતાનું ચણતર
 જોઈ, દયાવંતનું હિલ અકળાતું ॥ સાં ॥ ૧૦ ॥ ઉદ્યોગનું ફળ અતિ
 પોમ્યા, ખરે રસ્તે નથી ખરચાતું ॥ પુનરવિવાહની પ્રીતિ ધણી,
 લણી નાંખે અસલ અવદાતું ॥ સાં ॥ ૧૧ ॥ મણિ જેવો મનુષ
 ભવ મંજિયો, તેમાં નથી શુભ થાતું ॥ ખોડાલ કહે છે ખરેખર
 અતે આવશે માંડવે ગવાતું ॥ સાં ॥ ૧૨ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી ઉછસતી વયના સુધરેલાવિપે ચાવલો. ૨

સાંભળો સુધરેલ છેલ છખીલા, થયા કેમ ધમ કરેવા લીલા ॥
 કંઠમૂળ કેરો કેર કરો, ઢોળી પાછી કરાવો ગીલા ॥ જાંટની પેરે ઉછ-
 ગતા ફરે, પહેરો ખુટ જડાવી ખીલા ॥ સાંભળો ॥ ૧ ॥ ચોપડી વાં-
 ચવા ચૂંપ ધણી, નવિ શોધા ધરમના ચીલા ॥ ત્યાગ વૈરાગ્યની વાત
 ન જાણો, તમે વચન બોલો છો વીલા ॥ સાં ॥ ૨ ॥ મનમોહને
 અતિ મિજાલ, લડો છો લાલ રગીલા ॥ માત પિતાને માનો નહી,
 હલ રહ્યા કીલાને કીલા ॥ સાં ॥ ૩ ॥ અલબેલા આછકલા તમેતો,
 હિંસામાંહી હોંશીલા ॥ બોધ રૂપી બહુ પાછી પડે, તોહી યાતા ન-
 થી તુમે લીલા ॥ સાં ॥ ૪ ॥ ભર્યા ધણું પણ ગર્યા નહી, નવિ
 દુર્ગુણ દોષને પીડ્યા ॥ તકરારી ને તંતીલા થયા, વળી વિશેષે વાહીલા ॥
 ॥ સાં ॥ ૫ ॥ સદગુણની ચેરી નવી શોધી, હૃદય કહણ જેમ શિલા,
 ખોડાલ કહે છે જમવિકરાળા, અડકથે તે ચીલા ॥ સાં ॥ ૬ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી શ્રાવકને શિક્ષા વિપે ચાવલો. ૩

શ્રાવક સુત્ર મુણે છે ભાવે, તોહિ કેમ જ્ઞાન અંતર નવિ આવે
 ॥ બિન્ન બિન્ન લેહ કરીને મુનિવર, નિત નિત સમજાવે ॥ વાંસ ન-
 ળીમાં કુંક તણી પરે, કરણ થકી વહી જાવે રે ॥ શ્રાવક ૦ ॥ ૧ ॥ એ
 આંકણી ॥ જીવ અજીવને જાણે નહી ॥ ગુરૂદેવ ધરણ નવિ ધ્યાવે ॥
 અમાયિક કરે તેની શુદ્ધિ નહી, ઝુકી ઝુકીને ઝોલા ખાવે રે ॥ ધ્યાં ॥
 ॥ ૨ ॥ ધન્ય વાણી સત્ય વાણી કહીને, મસ્તક ડોલ્યાવે ॥ હરકત એક તો

રે વિલાતું ॥ મુધારાથી મુધારો થયો, અમે એક સહન નથી થાતું ॥
 સાંભાટા ॥ ભણ્યું મુધરશે છોકરા, તેથી રહેશે ધરમની વાતું ॥ માત
 પિતાનું માન વધારશે, નિર્ભાગ કરશે નીતું ॥ સાં ॥ ૬ ॥ પણ એ
 વાતના વાંધા થયા, થયું ભણતર કારમુ કાતું ॥ મુધરેલાનું ચણતર
 ભેઈ, દયાવંતનું દિલ અકળાતું ॥ સાં ॥ ૧૦ ॥ ઉદ્યોગનું ફૂળ અતિ
 પાગ્યા, અરે રસ્તે નથી અરચાતું ॥ પુનરવિવાહની પ્રીતિ બહી,
 લાગી નાંખે અસલ અવકાતું ॥ સાં ॥ ૧૧ ॥ મણિ જેવો મનુષ
 ભવ મળિયો, તેમાં નથી શુભ થાતું ॥ ખોડાછ કહે છે અરેખો
 અતે આવશે માંડવે ગલાતું ॥ સાં ॥ ૧૨ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી કુલસ્તી વયના સુધેરલાવિપે વાવલો. ૨

સાંભળો મુધરેલ છેલ્લે છબીલા, યથા કેમ ધર્મ કરેવા દીક્ષા ॥
 કહમૂળ કેરો કેર કરો, કાળાં પાળી કરાવો ગીલા ॥ કાંટની પેરે ઉછ-
 ગતા કરો, પહેરો બુદ્ધ મદવી ખાંલા ॥ સાંભળો ॥ ૧ ॥ ચાપરી વાં-
 ચવા વૃષ બહી, નવિ શોધા ધરમના ચીલા ॥ ત્યાગ વૈરાગ્યની વાત
 ન ભણે, ૧મે વચન યોગે છે વીલા ॥ સાં ॥ ૨ ॥ મનમોહને
 અનિ મિત્રા, કદો છે કાલ ર ગીલા ॥ માત પિતાને માને નહી,
 દાસ રક્ષા કીલાને કીલા ॥ નાગ ૭૩ ॥ અલખેલા આછકલા તમેતો,
 કિંસામાફા હારીલા ॥ માથ ૩ ॥ બદ્ધ પાળી પડે, તોહી થાતા ન-
 થી તુમે લીલા ॥ સાં ॥ ૪ ॥ બપવા પહાં પણ ગણ્યા નહી, નવિ
 કુશુંજ દોષને કાળ્યા ॥ ૧૫૪.૨૧ ને ૧ નીલા યથા, વળા વિશેષે વારીલા ॥
 ૫૪.૦ ॥ પદા નરનુજની ચેડી નથી રેખી, દુઃખ કડલ જેમ ચિલા,
 ખોડાછ કહે છે અમવિકર. ॥, અડશે તે લીલા ॥ સાં ॥ ૫ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી શ્રાવકને શિક્ષા વિપે વાવલો. ૩

શ્રાવક મુત્ર મુલે છે મ.વે, ને.દિ કેમ જાન અંતર નવિ આવે
 ૫ મિન્ન મિન્ન જેવ કરીને મુનિવર, નિત નિત સમજાવે ॥ વાસ ન-
 જીમ્મ કુકે નહી પડે કન્ઝ થકી વહી જાવે રે ॥ શ્રાવક ૦૫૧ ॥ એ
 આકલ્પી ॥ ૭ ॥ અજીવને જાણે નહી ॥ મુકેવ ધરણ નવિ ધ્યાવે ॥
 સમવિકર કરે નેની શુદ્ધિ નહી, મુકો મુકીને જોલા આવે રે ॥ શ્રાવક
 ૨ ॥ ૫-૪ ૨.૨૧ ॥ ૫-૪ ૨.૨૧ ને મમ્મ ૩ દેતાવે ॥ ૬૨૩ ને એક તે

વશ ન થાયે, એતો બેઠો ગપોટાં ફાલે ॥ શાશ્વત ॥ ૧ ॥ છિદ્રગા-
હી છળ તાકતો હીડે, ને મમં પરાયા બોલે ॥ દગલગાળ કરેશ-
ન ધર્મ, પાણ ત્રાનુએ ઓઠું તોલે ॥ શાશ્વત ॥ ૨ ॥ અવગુણ રૂપી
ખાજો ફેળી, તિહાં કાગડો ચઢિને ડોલે ॥ અગડ લેઈ એકે પાળે
નહી, એતો ચલાવે પાને પોલે ॥ શાશ્વત ॥ ૩ ॥ મુખે ભાંધી મુ-
કપતી લખવી, ને ધર્મ લખવ્યો ઢોલે ॥ બોલણ કહે માત તાતને
લખવ્યાં, ને ગુરુને લખવ્યા બોલે ॥ શાશ્વત ॥ ૪ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી પરશ્વીની સજ્ઞાય.

(રાગ હોરી.)

મતિ તાક હો નાર બિરાંની, હારે એ તો નરક નીચાની ॥
મતિ ॥ એ આંકણી ॥ પરનારી છે કાળી નાગણ, કે વિપવેલી સમા-
ણી ॥ તેજ પ્રસાદમ પીડણ કાળે, એ ઘર મંડી ઘાણી ॥ કે ગુણ વન
ખાળણ છાણી ॥ મતિ ॥ ૧ ॥ રાવણ નર ત્રીખંડકો નાયક, સીતાહ-
રી ઘર આણી ॥ રામ ચઢયો દગબાકળ લેકર, માર્યો હે સારંગપા-
ણી ॥ કથા આગમ માહે આણી ॥ મતિ ॥ ૨ ॥ પદમોતર નિજ લાજ
ગમાઈ, કીચકે નીચ લહાણી ॥ મણિરથ મુખે મયણરેહા વશ, અ-
પજશ લીધો અનાણી ॥ જગમા પ્રગટ કહાણી ॥ મતિ ॥ ૩ ॥ ગો-
પ્રાદ્ય ખાળહત્યા ઝવિ, નાગિ હત્યા વળી જાણી ॥ તિણથી પાપ
અધિક પણ લાગે, ભાંખ્યો હે કેવળનાણી, કે અતંત દુઃખારી ખા-
ણી ॥ મતિ ॥ ૪ ॥ રત્ન ચત્ન કરી શીળ આરાધો, છડોને કુમતિ
પુરાણી ॥ મુગતિ મહેલની સંહલ અચળ મુખ, મુગતિ રમણની ચિ-
રાણી ॥ કે વીર જીજ્ઞાસી વાણી ॥ મતિ ॥ ૫ ॥ સાલ છાશીએ મહા
મંદિરમે, શીળ કથા મુવખાણી ॥ શીળ વિના સહુ જનમ અકારથ,
ક્યાં રાજા ક્યાં રાણી ॥ કે ચિયળ જગ ઉત્તમ પ્રાણી ॥ મતિ ॥ ૬ ॥

અથ શ્રી જોવનપદ્મોશી.

જોવનિયાનો લટકો દહાડા ચારનો, પુર પાણીનું જાતાં ન લાગે
વાર ભે ॥ કાચનો કૂંપો બટકયો કટકા યઈ પડે, અધિર ડાહ્ય અણી
ઉપર જળ ઠાર ભે ॥ જોવનિયાનો ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ મદ માતા
જોવનમાં નર ને નારીયો, માન ગુમાન તો તનમાં ક્યાંહી ન માય

પાસે શોગઠે, વિષય મુખ વિલસે ગત અંગ ઉચ્ચાટ ને ॥ ને૦ ॥
 ૧૫ ॥ મહનાંકુર પ્રગટયોરે જોવન પૂરમાં, લલના સાથે લીન મગન
 રહે મત્ર ને ॥ અંકુશને નવિ માને વિકળ જેમ હાથિયો, કાળ
 કાદવમાં ખુટયા કામી જન ને ॥ ને૦ ॥ ૧૬ ॥ નાચ નાટકે નિરખે
 નિમુણે નિત ગાવણાં, મધુર રાગ રાગણિયે રદ્યા લલચાય ને ॥
 આંજરનાં જણુણાટ ધુધર ધમકારમાં, મહ અધાનું મનડું વ્યાકુળ થાય
 ને ॥ ને૦ ૧૭ ॥ હારય વિલાસ વિનોદ વિવિધ કીડ કરે, પંચ વિ-
 ષયમાં પુરણ પ્રસયો પ્રેમ ને ॥ માયામાં મગરુર કુમર કોઠામણ, ધટ રસ
 સ્વાદી રૂપે રતિ ગતિ જેમ ને ॥ ને૦ ॥ ૧૮ ॥ ભાત ભાતનાં લોજન નિ-
 ત નિત નિપજે, આરોગે ઉપ્પુ અનુકુળ આહાર ને ॥ સેવ શિખંડ
 પયપાક કંસાર જમણુ બલાં, આંખા કેળાં સાક અથાણાં સાર ને ॥
 ને૦ ॥ ૧૯ ॥ મોહક મીઠાં મગદળ દીઠાં દિલ ઠરે, ધોળવડાં ઘેબર ને
 મોતીચુર ને ॥ અદ્વિયા સેવેયા લાખણુસાઈ લાડુઆ, ખાળાં જલે-
 ણી સાટા પાક સતુર ને ॥ ને૦ ॥ ૨૦ ॥ સાત ભાત પકવાન મેવા
 મન ભાવતા, ખાંત ધરી અમૃત સમ કરતા સ્વાદ ને ॥ વાળે વાસિત
 પાણી શીતળ પીવતા, મચ્યા મતવાળા અંગ અનંગ ઉનમાદ ને ॥
 ને૦ ॥ ૨૧ ॥ પાન પિયરડી લવિંગ સોપારી એલચી, તજ જાવંત્રી
 જાયફળ મુખવાસ ને ॥ જોવનરસ ઝુકયો જાણે મરવું નથી, ધન મેળણુ
 મન માંહી અનંતી આશ ને ॥ ને૦ ॥ ૨૨ ॥ સ્વપ્ન જાણ સંસારમાં
 શું રાજ થયા, અતે છે દાવાનળ સરિખાં દુઃખ ને ॥ પરભવ જાતાં
 ભાતું હ્યો બુખ લાગશે, મતિ લજવો માતા ઠેરી કુખને ॥ ને૦ ॥ ૨૩ ॥
 જરા ફાળે જોવન મોળાં છુટશે, જુદાપણમાં થશે પુરા હવાલ ને ॥
 વિવિધ જાતના રોગ શરીરે જાગશે, મન સમજાવી ધર્મ ક્યોમાં માલ ને
 ॥ ને૦ ॥ ૨૪ ॥ સંવત આગણી સોળને પોષ પુરણ તિથિ, જોવન પચી-
 શી જોહી ગોંડળ વાસ ને ॥ પૂજ્ય પુંજી સ્વામી ગુણના પુંજ છે,
 વૃદ્ધ જવિનો શિષ્ય કહે જોહીદાસ ને ॥ ને૦ ॥ ૨૫ ॥

અથ શ્રી મનક મુનિની સજ્ઞાપ.

નમો નમો મનક મહામુનિ, જાળપણે જત હીધો રે ॥ પ્રેમ પિ-
 તાશું રે પરહીયો, માયશું મોહ ન કીધો રે ॥ નમો નમો મનક મહા
 મુનિ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ પૂરવ ચોદ પુરવ ધણી, સિન્જાંલવ જસ
 તતો રે ॥ ચોચો પટોધર વીરનો, મહિયલ માંહી વિખ્યાતો રે ॥

અથ શ્રી દેવ િની છ પુત્રની સજ્જાય.

(ઇસુ અવસર એક આવી જ'બુકી રે, એ દેશી.)

મનડું તે મોહું મુનિવર માંહેં રે, દેવકી કહે મુવિચાર રાત્રી-
 ૭ તે વાર આવ્યા તુમે રે, મ્હારો સકળ કયો અવતાર રે ॥ મનડું ૦
 ૧૧ ॥ એ આંકણી ॥ સાધુ કહે સુધુ દેવકી રે, અમે છીએ છએ જ્ઞા-
 ત રે ॥ ત્રણ સંધાડે ધર તાહરે રે, લેવા આહારની હાત રે ॥ મં ॥
 ૨ ॥ સરખી વય સરખી કળા રે, સરખાં રૂપ શરીર રે ॥ તન વાન
 શોભે સારિખ. રે, જે દેખી જુલો ધીર રે ॥ મં ॥ ૩ ॥ પુરવ નેહ ધરી
 દેવકી રે, પુછે સાધુને વાત રે ॥ કોણુ ગામ વસતાં તમે રે, કોણુ પિ-
 તા કોણુ માતરે ॥ મં ॥ ૪ ॥ ભદ્રીલપુર વસે પિતા રે, નાગ ગાહા-
 વર્ધ મુજસા માત રે ॥ નેમિ જિજ્ઞંહની વાણી મુણી રે, પામ્યા વે-
 શાય વિખ્યાત રે ॥ મં ॥ ૫ ॥ જત્રીશ કોડી સોવન તજી રે, તજી જ-
 ત્રીશ જત્રીશ નાર રે ॥ એક દિવસે સંયમ લીયો રે, જાણી અસ્થિર
 સસાર રે ॥ મં ॥ ૬ ॥ પુરવ કર્મને ટાળવાં રે, અમે ધયો છુ તપ
 ઉદાર રે ॥ આજ તે છઠને પારણે રે, આવ્યા નગર મજાર રે ॥ મં
 ૭ ॥ જા ન્હાનાં મ્હોટાં જહુ ઘરે રે, ફરતા આવ્યા તુજ વાસ રે ॥ એમ
 કહી સાધુ વળ્યા રે, પહોત્યા નેમિ જિજ્ઞંહની પાસ રે ॥ મં ॥ ૮ ॥
 સાધુ વચન મુણી દેવકી રે, ચિંતવે હૃદય મજાર રે ॥ જાળપણે અર્ધ
 મુતે મુજને કહ્યું રે, મથુરા નગરી માંહી સાર રે ॥ મં ॥ ૯ ॥ આઠ
 પુત્ર હોશે તાહરે રે, તેહવા નહિ જન્મે અનેરી માત રે ॥ આ ભરત
 હોત્રમાં જાણુજે રે, તે તો જુકી નિમિત્તની વાત રે ॥ મં ॥ ૧૦ ॥ એ
 સશય નેમિ જિન ટાળશે રે, જઈ પુણું પ્રથ ઉદાર રે ॥ ૨૪માં બેસી
 આશ્યાં દેવકી રે, જઈ વાંધાં નેમિ જિજ્ઞંહને સાર રે ॥ મં ॥ ૧૧ ॥
 નેમિ જિજ્ઞંહ કહે દેવકી રે, સુણો પુત્ર કેરી વાત રે ॥ છ અણુગાર દેખી
 તિહારે, તવ ઉપ-યો રનેહ વિખ્યાત રે ॥ મં ॥ ૧૨ ॥ દેવકી એ છએ
 મુત તાહરા રે, તે ધયાં ઉદર નવ માસ રે ॥ હરિણુગમેપી દેવતા રે,
 જન્મતાં હરયા તુજ પાસ રે ॥ મં ॥ ૧૩ ॥ મુજસાની પાસે ઠવ્યાં રે,
 પહોતી મુજસા કેરી આશ રે ॥ પુણ્ય પ્રભાવે તે પામિયા રે, સંસારના
 ભોગ વિલાસ રે ॥ મં ॥ ૧૪ ॥ નેમિ જિજ્ઞંહની વાણી મુણી રે, પામી
 હર્ષ ઉદાસ રે ॥ છએ અણુગાર જઈ વાંદિયા રે, નિરખે નેહ ભ-
 રી તાસ રે ॥ મં ॥ ૧૫ ॥ પાનો પ્રગટયો તિહાં કને રે, વિક્રમા રો-

અથ શ્રી દેવ િની છ પુત્રની સજ્જાય.

(છણ અવસર એક આવી જંબુકી રે, એ દેશી.)

મનડું તે મોહું મુનિવર માંહેકે રે, દેવકી કહે મુનિચાર રાત્રી-
 છ તે વાર આઘ્યા તુમે રે, મ્હારો સફળ કયો અવતાર રે ॥ મનડું ૦
 ૥૧૥ એ આંકણી ॥ સાધુ કહે સુધુ દેવકી રે, અમે છીએ છએ જ્ઞા-
 ત રે ॥ ત્રણ સંધાડે ધર તાહરે રે, લેવા આહારની હાત રે ॥ મં ॥
 ૨ ॥ સરખી વય સરખી કળા રે, સરખાં રૂપ શરીર રે ॥ તન વાન
 શોભે સારિખ. રે, જે દેખી ભુકી ધીર રે ॥ મં ॥ ૩ ॥ પુરવ નેહ ધરી
 દેવકી રે, પુછે સાધુને વાત રે ॥ કોણુ ગામ વસતાં તમે રે, કોણુ પિ-
 તા કોણુ માતરે ॥ મં ॥ ૪ ॥ ભલીલપુર વસે પિતા રે, નાગ ગાહા-
 વર્ધ મુજસા માત રે ॥ નેમિ જિણુંદની વાણી સુણી રે, પામ્યા વે-
 રાગ્ય વિખ્યાત રે ॥ મં ॥ ૫ ॥ જત્રીય કોડી સોવન તણુ રે, તણુ જ-
 ત્રીય જત્રીય નાર રે ॥ એક દિવસે સંયમ લીયો રે, બાણી અસ્યર
 સસાર રે ॥ મં ॥ ૬ ॥ પુરવ કર્મને ટાળવાં રે, અમે ધયો છકુ તપ
 ઉદાર રે ॥ આજ તે છકને પારણે રે, આઘ્યા નગર મજાર રે ॥ મં
 ૥ ૭ ॥ ન્હાનાં મ્હોટાં જહુ ધરે રે, ફરતા આઘ્યા તુજ વાસ રે ॥ એમ
 કહી સાધુ વળ્યા રે, પહોત્યા નેમિ જિણુંદની પાસ રે ॥ મં ॥ ૮ ॥
 સાધુ વચન સુણી દેવકી રે, ચિંતવે લૂહય મજાર રે ॥ બાળપણે અર્ધ
 મુતે મુજને કહ્યું રે, મથુરા નગરી માંહી સાર રે ॥ મં ॥ ૯ ॥ આઠ
 પુત્ર હોયો તાહરે રે, તેહવા નહિ જન્મે અનેરી માત રે ॥ આ ભરત
 હોતમાં બાણુ રે, તે તો બુકી નિમિત્તની વાત રે ॥ મં ॥ ૧૦ ॥ એ
 સંશય નેમિ જિન ટાળશે રે, જઈ પુણું પ્રજા ઉદાર રે ॥ રથમાં બેસી
 આસ્યાં દેવકી રે, જઈ વાંધાં નેમિ જિણુંદને સાર રે ॥ મં ॥ ૧૧ ॥
 નેમિ જિણુંદ કહે દેવકી રે, સુણો પુત્ર કેરી વાત રે ॥ છ અણુગાર દેખી
 તિહારે, તવ ઉપનયો ર્નેહ વિખ્યાત રે ॥ મં ॥ ૧૨ ॥ દેવકી એ છએ
 મુત તાહરા રે, તે ધયો ઉદર નવ માસ રે ॥ હરિણુગમેથી દેવતા રે,
 જન્મતાં હરયા તુજ પાસ રે ॥ મં ॥ ૧૩ ॥ મુજસાની પાસે કબ્યાં રે,
 પહોતી મુજસા કેરી આશ રે ॥ પુણ્ય પ્રભાવે તે પામિયા રે, સંસારના
 ભોગ વિલાસ રે ॥ મં ॥ ૧૪ ॥ નેમિ જિણુંદની વાણી સુણી રે, પામી
 હર્ષ ઉદાર રે ॥ છએ અણુગાર જઈ વાંઢિયા રે, નિરખે નેહ જ
 રી તાસ રે ॥ મં ॥ ૧૫ ॥ પાનો પ્રગટયો તિહાં કને રે, વિકસા રા-

અથ શ્રી દેવ િની છ પુત્રની સજ્જાયા.

(૬૭ અવસર એક આવી જાણી છે, એ દર્શી.)

મનકું તે મોળું મુનિવર માંહેરૂં રે, દેવકી કહે સુવિચાર રાત્રી-
 છ તે વાર આઘ્યા તમે રે, મહારા સજ્જા કયો અવતાર રે ॥ મનકું
 ॥૧॥ એ આંકણી ॥ સાધુ કહે સુજા દેવકી રે, અમે છીએ છએ જા-
 ત રે ॥ ત્રણ સંપાડે ઘર તાહરે રે, લેવા આહારની કાત રે ॥ મં ॥
 ૧ ॥ સરખી વય સરખી કળા રે, સરખાં રૂપ શરીર રે ॥ તન વાન
 શોભે પ્રાણિ. રે, જે કેળી બુઢી પીર રે ॥ મળાડા પુરવ નેહ ધરી
 દેવકી રે, પુછે સાધુને વાત રે ॥ કોણ ગામ વસતાં તમે રે, કોણ પિ-
 તા કોણ માતરે ॥ મળા ના ભરીતપુર વસે પિતા રે, નાગ ગાહા-
 વર્ધ મુળાયા માત રે ॥ નેમિ જિજ્ઞાંહની વાછી મુછી રે, પામ્યા ને-
 શાન્ય વિખ્યાત રે ॥ મં ॥ કા બત્રીશ કોટી સોવન તજી રે, તજી બ-
 ત્રીશ બત્રીશ નાર રે ॥ એક દિવસે સયમ લીયો રે, બાછી અરિયર
 સહા રે ॥ મં ॥ ૧૧ ॥ પુરવ કમને ડાગવા રે, અમે ધર્મો છું તપ
 ટિહાર રે ॥ આજ રૂં કડને પારણું ॥ આઘ્યા નાગ મજાર રે ॥ મં
 ૧૨ ॥ નાગ મજાર મંદુ વા ॥ ૩૨ ॥ આઘ્યા ગુજ વામરે ॥ એમ
 કહી સાધુ વાજ ॥ પદ્મવા નેમિ જિજ્ઞાંહની પાસ રે ॥ મં ॥ ૧૩ ॥
 સાધુ વચન મુજી દેવકી ॥ નવરે દૂરવ મજાર ॥ ૧૪ ॥ બાગપો અર્ધ
 મુને મુજને કહી ॥ મનુ. નનરી નાદા ના ॥ ૧૫ ॥ ૧૬ ॥ આક
 પુત્ર કહે રૂ. ॥ ૧૭ ॥ નાદા મનુ. બનેરી માત ॥ ૧૮ ॥ આ ભરત
 કાવચ. અનુજ ॥ ૧૯ ॥ અડા નામગની કાત ॥ ૨૦ ॥ ૨૧ ॥ એ
 નાચ નેમિ એન કાતે ॥ અડ પુત્ર એક કોતર ॥ ૨૨ ॥ રમમા બેત્રી
 અલખ. દેવકી ॥ અડ વા. નેમિ અજુકને નાર ॥ ૨૩ ॥ ૨૪ ॥
 નેમિ જિજ્ઞાંહ કહી દેવકી ॥ મુજ. ૧૫ કહી ર. ૧ ॥ ૨૫ ॥ અજુકાર દેવો
 નેમિ ૧૬ કોતર નેમિ ૧૭. ૧ ॥ ૨૬ ॥ ૨૭ ॥ દેવકી એ છએ
 મુજ પાદ. રે, ૧ વય કહો નવ નવ ॥ ૨૮ ॥ દરિજામેત્રી દેવકી રે,
 અનુજ કાવ. ૨૯ ૨૯ ॥ ૩૦ ॥ ૩૧ ॥ મુળાયાની પાસ કહ્યા રે,
 પદ્મને મુજક. કં ૩૨ ॥ ૩૩ ॥ પુણ્ય પ્રભાવ ત પામિય રે, નાંસારન
 નેવ નેમિ રે ૩૪ ॥ ૩૫ ॥ નેમિ જિજ્ઞાંહની વાછી મુજી રે, પામી
 કહી કોતર ॥ ૩૬ ॥ અજુકાર અડ વા. દેવ. રે, નિરખે નેહ જ
 રી ૩૭ ॥ ૩૮ ॥ ૩૯ ॥ અનુજ નેમિ ૪૦ ॥ ૪૧ ॥ ૪૨ ॥ ૪૩ ॥ ૪૪ ॥ ૪૫ ॥ ૪૬ ॥ ૪૭ ॥ ૪૮ ॥ ૪૯ ॥ ૫૦ ॥ ૫૧ ॥ ૫૨ ॥ ૫૩ ॥ ૫૪ ॥ ૫૫ ॥ ૫૬ ॥ ૫૭ ॥ ૫૮ ॥ ૫૯ ॥ ૬૦ ॥ ૬૧ ॥ ૬૨ ॥ ૬૩ ॥ ૬૪ ॥ ૬૫ ॥ ૬૬ ॥ ૬૭ ॥ ૬૮ ॥ ૬૯ ॥ ૭૦ ॥ ૭૧ ॥ ૭૨ ॥ ૭૩ ॥ ૭૪ ॥ ૭૫ ॥ ૭૬ ॥ ૭૭ ॥ ૭૮ ॥ ૭૯ ॥ ૮૦ ॥ ૮૧ ॥ ૮૨ ॥ ૮૩ ॥ ૮૪ ॥ ૮૫ ॥ ૮૬ ॥ ૮૭ ॥ ૮૮ ॥ ૮૯ ॥ ૯૦ ॥ ૯૧ ॥ ૯૨ ॥ ૯૩ ॥ ૯૪ ॥ ૯૫ ॥ ૯૬ ॥ ૯૭ ॥ ૯૮ ॥ ૯૯ ॥ ૧૦૦ ॥

આવશે ॥ સાધુજી ॥ એમ ચિંતે ચિત્ત મજાર નંદિયેણ વાહાલો, સાધુજી ॥
રહેવા ગણિકાને ધામ કે યધને નાહલો ॥ સાધુજી ॥ ૫ ॥

દાલ ૩ જી.

(૬૨ી પ્રથમ કાળની.)

લોગ કરમ ઉદય તસ આવો, શાસનદેવીયે સંભળાવ્યો હો ॥
મુનિવર વૈરાગી ॥ રહ્યો બાર વરમ તસ આવાસે, વેશ મહેસ્યો એક
જુ પાસે હો ॥ મું ॥ ૧ ॥ દશ નર દિન પ્રતે પ્રતિજુએ, દિન એક
મૂરખ નવિ જુએ હો ॥ મું ॥ જુગવતાં દુર્ધ બહુ વેળા, લોગની
યધ અવેળા હો ॥ મું ॥ રાઠ કહે વેસ્યા જીઠો સ્વામી, એ દશમે
ન જુએ કોઈ હો ॥ મું ॥ વેસ્યા વનિતા કહે ધસમસતી, આજ
દશમા તુમે હીજ હસતી હો ॥ મું ॥ ૩ ॥ એક વયજુ મુળીને આ-
સ્યો, ફરી સંયમશું મન વાળ્યો હો ॥ મું ॥ ફરી સયમ લીયો
ઉઠાસે, વેશ લેઈ ગયો જિન પાસે હો ॥ મું ॥ ૪ ॥ આરિત્ર નિત્ય
ચોખુ પાળી, દેવલોક ગયો દેઈ તાળી હો ॥ મું ॥ તપ જપ સં-
યમ કીરિયા સાધી, ઘણા જીવને હી પ્રતિભોધી હો ॥ મું ॥ ૫ ॥
જયવિજય ગુરૂ શીશ, તસ દર્શનમે નિરા દીશ હો ॥ મું ॥ મેરૂ
વિજય ઇમ જોલે, એહવા ગુરૂને કુજુ તોલે હો ॥ મું ॥ ૬ ॥ ૬ ॥

અથ શ્રી નંદા સતીની સજ્જાય.

બેનાતટ નયરે વસે, વ્યવહારી વડ મામરે ॥ શેઠ ધનાવહ નંદની,
નંદા ગુણમણિ ધામ રે ॥ સમકિત શીજ ભુપજુ ધરે ॥ ૧ ॥ એઆંકણી ॥
જિમ જીહો અવિચળ કીલ રે ॥ સહજ મળે શિવમુંકરી, કરિય ક-
ટાક્ષ કંઠોલ રે ॥ સં ॥ ૨ ॥ પ્રસેનજિત નરપતિ તણે, નંદન
એણિક નામ રે ॥ કુમરપણે તિહાં આવિયો, તે પરણી બલે મામરે
॥ સં ॥ ૩ ॥ પંચ વિષયમુખ લોગવે, એણિકશું તે નાર રે ॥ અ-
ગજ તાસ સોહામણો, નામે અભય કુમાર રે ॥ સં ॥ ૪ ॥ અનુકમે
એણિક તુપ થયા, રાજગૃહી પુરી કેવારે ॥ અભયકુમાર આવી મળ્યા,
તે સંબંધ ધણેવારે ॥ સં ॥ ૫ ॥ ચંદ્રિહ બુદ્ધિતણા ધણી, રાજ્ય
પુરધર બહીરે ॥ પણ તેણે રાજ્ય ન સંઝાયું, નિસુણી પીરની વાહીરે
॥ સં ॥ ૬ ॥ બુદ્ધિબળે આજ્ઞા ગ્રહી, ચેલણાને અવહાતરે ॥ કહે
એણિક બા ઇહાં યરી, એહની તે ધણી વાતરે ॥ સં ॥ ૭ ॥ ૭ ॥

૧૮. સ્વામી, હીંદી સંભાર રે ॥ વિજય વિધાને ઉપવા, કાવો
 ભોજ અવતર રે ॥ સં ॥ ૮ ॥ એવિા કુણિને ચલા, નેરણાં અનુભવ
 રે ॥ તે સ્વિ અસવ સંભાર પાત્ર, તે સ્વિ રમ' સંભાર રે ॥ સં
 ॥ ૯ ॥ જાનવિમજ પ્રભુ વીર છ, અણુપર એ દિવ્ય રે ॥ તે નિવ
 નિત્ય હીંદી સહે, અગતી અસવચોસ રે ॥ સં ॥ ૧૦ ॥ કાંતિ ॥

जय र्था शालिभद्री सङ्हाय.

[illegible]

તોજમાં ॥ તુમે લેજ્યો ॥ ૧૧ ॥ જેમ તમને સુખ ઉપજે ॥ ૧૨ ॥
 પૂર્વે કરી પૂછતાં નહી, તો આમાં સૂં પૂછો સહી ॥ મોરી માતા ॥
 હું નવિ બંધુ વળજમાં ॥ ૧૩ ॥ રાય કરિયાણું લેને ॥ મોક
 માયા કામ રેને ॥ ૧૪ ॥ નાંજાં ચૂકવી ॥ ૧૫ ॥ રાય બંધારે નેજાવી
 લીયો ॥ ૧૬ ॥ વળતી માતા ઈમ કહે, સાચી નંદન સંકે ॥
 કાંઈ માયે ॥ ૧૭ ॥ શ્રેણિક રાય પધારિયા ॥ ૧૮ ॥ કાજમાં કરે કાંઈ
 મળ્યો, કાજમાં કરે ગિરાજ્યો ॥ કાંઈ કાજમાં ॥ ૧૯ ॥ આય અન્યાય
 કરે સહી ॥ ૨૦ ॥ પૂર્વે સુકૃત નવિ કીધાં, સુપાવેદન નવિ
 કીધાં ॥ મુજ માંમે ॥ ૨૧ ॥ હજુ પલુ એકવા નાય છે ॥ ૨૨ ॥
 અમ નો કરજી કરજું ॥ ૨૩ ॥ પંચ વિનય પરિવરજું ॥ ૨૪ ॥ પાત્રી સં-
 ધમ ॥ ૨૫ ॥ નાય મનાયયજું સહી ॥ ૨૬ ॥ ઈંદુવત અંગ તેજ
 ॥ ૨૭ ॥ આવે મંદુને હેજ ॥ ૨૮ ॥ નામચિખ લગી ॥ ૨૯ ॥ અગો પાંગ શોમે
 પજાં ॥ ૩૦ ॥ મુજાફળ જિમ અગકે ॥ ૩૧ ॥ કાને કુંડળ અગકે ॥ ૩૨ ॥
 રામ શ્રેણિકે ॥ ૩૩ ॥ યાગિમદ્ર બોળે લીયો ॥ ૩૪ ॥ રામ કહે કુંજો
 માંતા ॥ ૩૫ ॥ હુમ કુમર મુમલાતા ॥ ૩૬ ॥ હવે એકને ॥ ૩૭ ॥ પાછા મંદિર
 મોકલે ॥ ૩૮ ॥ યાગિમદ્ર નિજ પર આવ્યા ॥ ૩૯ ॥ રાય શ્રેણિક યેર
 નિખાવ્યા ॥ ૪૦ ॥ પાત્રી યાગિમદ્ર ॥ ૪૧ ॥ ચિત્તા કરે મનમાં ધળી ॥
 ૪૨ ॥ યાં જિનનંદ પમં આદર માલમાયાને પરિકરે ॥ ૪૩ ॥ હાંડું
 ॥ ૪૪ ॥ રાય પાછા પાછા ॥ ૪૫ ॥ ગુણિને માતા વિરજે ॥ ૪૬ ॥
 નરીયો વધતી વડન ॥ ૪૭ ॥ નિજિ વેળા ॥ ૪૮ ॥ અચાતા પાત્ર્યાં ધળી
 ॥ ૪૯ ॥ માત્ર વિદ્ય ને જ્ઞાન ॥ ૫૦ ॥ સદુ આગ પંપાગની વાત ॥
 ઈંદુ જનના ॥ ૫૧ ॥ અન્યાયના અન્યે મત્તા ॥ ૫૨ ॥ કસે વિદ્યા યાં
 નરેવનિવા, વિદુ વિદ્યા યા મરિનિવા ॥ ૫૩ ॥ મોક વગ વગાં ॥ ૫૪ ॥ કયાદ
 એવ કરે વળે ॥ ૫૫ ॥ સર્વનીં અમર્ય ॥ ૫૬ ॥ વાતકે તેજ કુલેક
 ॥ ૫૭ ॥ એક વળે ॥ ૫૮ ॥ યાગિ મનાવજુ માંદિયે ॥ ૫૯ ॥ ધન્દ યેર
 મુજા. નરી, ॥ ૬૦ ॥ મદદ મે. જરી ॥ ૬૧ ॥ સમાન ॥ ૬૨ ॥ અંજા
 આનુ પેરી ॥ ૬૩ ॥ તેજ કોની મેડી, જાત નાંદીરી મવડી
 હુલુ હુલિ ॥ ૬૪ ॥ તે કમ આનુ પેરી ॥ ૬૫ ॥ યાગિમદ્રની
 એડી, જાગે એવડની નમ્રહાડી ॥ ૬૬ ॥ તે નાદરે ॥ ૬૭ ॥ મો
 રેવુ પટે ॥ ૬૮ ॥ જનના એકજ જાડી મોકે, સંવમ દેવ મંદ
 કરે ॥ ૬૯ ॥ એક એક ॥ ૭૦ ॥ વિદિ વિદ્યને પરિકરે ॥ ૭૧ ॥ એ
 ને વિદ ॥ ૭૨ ॥ હુલુ જવર ॥ ૭૩ ॥ અંજાડી ॥ ૭૪ ॥

તોલિમાં ॥ તુમે લેજો. ૯ ॥ જેમ તમેને સુખ ઉપજે ૯ ॥ ૧૬ ॥
 પૂર્વે કરી પુછતાં નહી, તો આમાં સુ પૂછા સહી ॥ મોરી માતા ૯ ॥
 હું નવિ જાણું વણુજમાં ૯ ॥ ૧૭ ॥ રાય કરિયાણું લેજો ૯, મોહ
 માયા દામ દેજો ૯ ॥ નાણું ચૂકવી ૯ ॥ રાય ભંડારે નખાવી
 દીયો ૯ ॥ ૧૮ ॥ વળતી માતા ઇમ કહે, સારી નહન સહે ॥
 કાંઈ સાચે ૯ ॥ શ્રેણિક રાય પધારિયા ૯ ॥ ૧૯ ॥ શણમાં કરે કાંઈ
 સણયો, શણમાં કરે બેરાણયો ॥ કાંઈ શણમાં ૯ ॥ ન્યાય અન્યાય
 કરે સહી ૯ ॥ ૨૦ ॥ પૂર્વે સુકૃત નવિ કીધાં, સુખત્રેહન નવિ
 કીધાં ॥ મુજ માયે ૯ ॥ હજુ પણ એહવા નાય છે ૯ ॥ ૨૧ ॥
 અંબ તો કરણી કરશું ૯ ॥ પચ વિપચ પરિહરશું ૯ ॥ પાણી સં-
 યમ ૯ ॥ નાયે સંનાયયશું સહી ૯ ॥ ૨૨ ॥ ઇદુવંત અંગ તેજ
 ૯, આવે સહુને હજ ૯ ॥ નખચિખ લગી ૯, અંગો પાંગ ચોલે
 ધણું ૯ ॥ ૨૩ ॥ મુક્તાકળ જિમ ચગકે ૯, કાંને કુડળ અંગકે ૯ ॥
 રાંત શ્રેણિકે ૯ ॥ શાજિભદ્ર ખોળે લીયો ૯ ॥ ૨૪ ॥ રામ કહે મુજો
 માતા ૯, તુમ કુમર સુખસાતા ૯ ॥ હવે એહને ૯ ॥ પાછો મંદિર
 મોકલો ૯ ॥ ૨૫ ॥ શાજિભદ્ર નિજ ઘર આવ્યા ૯, રાય શ્રેણિક ઘેર
 સિધાવ્યા ૯ ॥ પછી શાજિભદ્ર ૯ ॥ ચિંતા કરે મનમાં ધણી ૯
 ॥ ૨૬ ॥ શ્રી જિનનો ધર્મ આદરે, મોહમાયાને પરિહરે ॥ હું છાંડું
 ૯ ॥ મજ રથ યોગ પાલખી ૯ ॥ ૨૭ ॥ મુણિને માતા વિલંબે ૯,
 નારીયો સઘળી તલખે ૯ ॥ તિણિ વેળા ૯ ॥ અસાતા પામ્યા ધણી
 ૯ ॥ ૨૮ ॥ માત પિતા ને જાત ૯, સહુ આજ પપાજની બાંત ૯ ॥
 ઇણ જગમાં ૯ ॥ સ્વાચરનાં સરવે સગાં ૯ ॥ ૨૯ ॥ હંસ વિના શાં-
 સરોવરિયાં, પિયુ વિના શાં મંદિરિયાં ॥ મોહ વશ યકાં ૯ ॥ ઉચ્ચાટ
 એમ કરે ધણો ૯ ॥ ૩૦ ॥ સર્વનીર અમૂલ્ય ૯, વાટકડે તેલ દૂલેલે
 ૯ ॥ શાહ ધન્ને ૯ ॥ ચરિર સમારણ માંડિયો ૯ ॥ ૩૧ ॥ ધના ઘેર
 મુખદ્રા નારી, ૯, મેહા મહોલ મોઝરી ૯ ॥ સમારતાં ૯ ॥ એકજ
 આંમુ ખેરીયુ ૯ ॥ ૩૨ ॥ જામદ્ર ચેહની બેટી, ભદ્રાબાઈ તોરી માંવેટી
 મુણ મુદરિ ૯ ॥ તે કેમ આંમુ ખેરીયુ ૯ ॥ ૩૩ ॥ શાજિભદ્રની
 બેનટી, બત્રીય ભોજાઈની નજુડલી ॥ તો તોહરે ૯ ॥ શાં માટે
 રેણું પડે ૯ ॥ ૩૪ ॥ જગમાં એકજ ભાઈ માહરે, સંયમ લેવા મેન
 કરે ॥ નરિ એક એક ૯ ॥ દિન દિન મત્યે પરિહરે ૯ ॥ ૩૫ ॥ એ
 તે. મિત્ર કાપડ, ઇં કે ક્યમ સાચે ૯ ॥ ૩૬ ॥ ૩૭ ॥ મુખ માયા

તોભમાં ॥ હુંમે સેજ્યો ॥ ૭ ॥ જેમતમેને મુખ ઉપજે ॥ ૧૬ ॥
 પૂર્વે કરો પૂજતાં નહી, તો આમાં સૂં પૂજો સહી ॥ મોરી માતા ॥
 હું નવિ નંજી વળુંજમાં ॥ ૧૭ ॥ રાય કરિયાલું લેજો ॥ મોઢ
 માયા શામ લેજો ॥ નાંજી ચૂકવી ॥ ૧૮ ॥ રાય લંઢારે નંજાવી
 લીયો ॥ ૧૯ ॥ વળતી માતા હમિ કહે, સાચી નંદન સંકે ॥
 કાંઈ માયે ॥ ૨૦ ॥ શ્રેણિક રાય પધારિયા ॥ ૨૧ ॥ શળમાં કરે કાંઈ
 સજ્યો, શળમાં કરે બેસાજ્યો ॥ કાંઈ શળમાં ॥ ૨૨ ॥ ન્યાય અન્યાય
 કરે સહી ॥ ૨૩ ॥ પૂર્વે મુદ્રત નવિ કીધાં, મુખતેજાન નવિ
 કીધાં ॥ મુજ માયે ॥ ૨૪ ॥ હજુ પણ એકવા નાય છે ॥ ૨૫ ॥
 અમ નો કરણી કરશું ॥ ૨૬ ॥ પંચ વિગય પરિહરશું ॥ ૨૭ ॥ પાળી સં-
 ધમ ॥ ૨૮ ॥ નાય ચનાય ચગુ સહી ॥ ૨૯ ॥ ઈશુવત અંગ તેજ
 છે, અંચે સદુને હેજ ॥ નમચિખ શગી ॥ અંગો પાંગ યોમે
 પજાં ॥ ૩૦ ॥ મુજાશુજા જિમ ચગકે ॥ કાંને કુડંગા બગકે ॥
 રાજા શ્રણિકે ॥ ૩૧ ॥ શાગિભદ્ર ખામે લીયો ॥ ૩૨ ॥ રાજા કહે કુંજો
 માતા ॥ ૩૩ ॥ મુમ કુમર મુખચાતા ॥ ૩૪ ॥ એકને ॥ ૩૫ ॥ પાછા મંદિર
 મોકલે ॥ ૩૬ ॥ શાગિભદ્ર નિજ વર આવ્યા ॥ ૩૭ ॥ રાય શ્રેણિક યેર
 નિષાળ ॥ ૩૮ ॥ શાગિભદ્ર ॥ ૩૯ ॥ ચિત્તા કરે મનમાં ઘણી ॥
 ૪૦ ॥ શાગિભદ્ર રમ આવડા મોઢમાયાને પરિહરે ॥ ૪૧ ॥ છાંડું
 ॥ ૪૨ ॥ શાગિભદ્ર ॥ ૪૩ ॥ શાગિભદ્ર માતા વિરખે ॥
 ૪૪ ॥ શાગિભદ્ર ॥ ૪૫ ॥ શાગિભદ્ર ॥ ૪૬ ॥ શાગિભદ્ર ॥ ૪૭ ॥
 શાગિભદ્ર ॥ ૪૮ ॥ શાગિભદ્ર ॥ ૪૯ ॥ શાગિભદ્ર ॥ ૫૦ ॥
 શાગિભદ્ર ॥ ૫૧ ॥ શાગિભદ્ર ॥ ૫૨ ॥ શાગિભદ્ર ॥ ૫૩ ॥
 શાગિભદ્ર ॥ ૫૪ ॥ શાગિભદ્ર ॥ ૫૫ ॥ શાગિભદ્ર ॥ ૫૬ ॥
 શાગિભદ્ર ॥ ૫૭ ॥ શાગિભદ્ર ॥ ૫૮ ॥ શાગિભદ્ર ॥ ૫૯ ॥
 શાગિભદ્ર ॥ ૬૦ ॥ શાગિભદ્ર ॥ ૬૧ ॥ શાગિભદ્ર ॥ ૬૨ ॥
 શાગિભદ્ર ॥ ૬૩ ॥ શાગિભદ્ર ॥ ૬૪ ॥ શાગિભદ્ર ॥ ૬૫ ॥
 શાગિભદ્ર ॥ ૬૬ ॥ શાગિભદ્ર ॥ ૬૭ ॥ શાગિભદ્ર ॥ ૬૮ ॥
 શાગિભદ્ર ॥ ૬૯ ॥ શાગિભદ્ર ॥ ૭૦ ॥ શાગિભદ્ર ॥ ૭૧ ॥
 શાગિભદ્ર ॥ ૭૨ ॥ શાગિભદ્ર ॥ ૭૩ ॥ શાગિભદ્ર ॥ ૭૪ ॥
 શાગિભદ્ર ॥ ૭૫ ॥ શાગિભદ્ર ॥ ૭૬ ॥ શાગિભદ્ર ॥ ૭૭ ॥
 શાગિભદ્ર ॥ ૭૮ ॥ શાગિભદ્ર ॥ ૭૯ ॥ શાગિભદ્ર ॥ ૮૦ ॥
 શાગિભદ્ર ॥ ૮૧ ॥ શાગિભદ્ર ॥ ૮૨ ॥ શાગિભદ્ર ॥ ૮૩ ॥
 શાગિભદ્ર ॥ ૮૪ ॥ શાગિભદ્ર ॥ ૮૫ ॥ શાગિભદ્ર ॥ ૮૬ ॥
 શાગિભદ્ર ॥ ૮૭ ॥ શાગિભદ્ર ॥ ૮૮ ॥ શાગિભદ્ર ॥ ૮૯ ॥
 શાગિભદ્ર ॥ ૯૦ ॥ શાગિભદ્ર ॥ ૯૧ ॥ શાગિભદ્ર ॥ ૯૨ ॥
 શાગિભદ્ર ॥ ૯૩ ॥ શાગિભદ્ર ॥ ૯૪ ॥ શાગિભદ્ર ॥ ૯૫ ॥
 શાગિભદ્ર ॥ ૯૬ ॥ શાગિભદ્ર ॥ ૯૭ ॥ શાગિભદ્ર ॥ ૯૮ ॥
 શાગિભદ્ર ॥ ૯૯ ॥ શાગિભદ્ર ॥ ૧૦૦ ॥

તોલેમાં ॥ તુંમે લેજ્યો ૭ ॥ જેમ તમને મુખ ઉપજે ૭ ॥ ૧૬ ॥
 પૂવેં કંદી પૂજતાં નહી, તો આમાં સૂં પૂછો સહી ॥ મોરી માતા ૭ ॥
 હું નવિ જાણું વણજમાં ૭ ॥ ૧૭ ॥ રાય કરિયાણું લેને ૭, મોઢે
 માંચા દામ કેને ૭ ॥ નાંણું ચૂકવી ૭ ॥ રાય ભંદારે નંખાવી
 દીયો ૭ ॥ ૧૮ ॥ વળતી માતા ઈમ કહે, સાચી નંદન સહી ૭ ॥
 કાંઈ સાચે ૭ ॥ શ્રેણિક રાય પધારિયા ૭ ॥ ૧૯ ॥ દણમાં કરે કાંઈ
 રાજ્યો, દણમાં કરે બેરાજ્યો ॥ કાંઈ દણમાં ૭ ॥ ન્યાય અન્યાય
 કરે સહી ૭ ॥ ૨૦ ॥ પૂવેં સુકૃત નવિ કીધાં, મુખત્રેહાન નવિ
 કીધાં ॥ મુજ માયે ૭ ॥ હજુ પણ એહવા નાય છે ૭ ॥ ૨૧ ॥
 અબ તો કરણી કરશું ૭ ॥ પંચ વિષય પરિહરશું ૭ ॥ પાણી સં-
 ધમ ૭ ॥ નાય સનાયયશુ સહી ૭ ॥ ૨૨ ॥ ઈંદુવત અંગ તેજ
 ૭, આવં સહુને હેજ ૭ ॥ નખશિખ લગી ૭, અગો પાંગ શોભે
 ધણું ૭ ॥ ૨૩ ॥ મુક્તાકુળ જિમ ચળકે ૭, કાંને કુંડળ જળકે ૭ ॥
 રાત્ર શ્રેણિકે ૭ ॥ શાગિભદ્ર બોલે કીયો ૭ ॥ ૨૪ ॥ રાત્ર કહે મુંઝો
 માતા ૭, તુમ કુમર મુખસાતા ૭ ॥ હવે એહને ૭ ॥ પાછો મહિર
 મોકલો ૭ ॥ ૨૫ ॥ શાગિભદ્ર નિજ ધર આવ્યા ૭, રાય શ્રેણિક ઘેર
 નિધાવ્યા ૭ ॥ પછી શાગિભદ્ર ૭ ॥ ચિંતા કરે મનમાં ઘણી ૭
 ॥ ૨૬ ॥ શ્રી જિનનો ધર્મ આદર, મોહમાયાને પરિહરે ॥ હું છાંડું
 ૭ ॥ ગજ રથ ધોડા પાસખી ૭ ॥ ૨૭ ॥ મુણિને માતા વિલંબે ૭,
 નારીયો વધણી તલંબે ૭ ॥ નિષ્ણિ વેળા ૭ ॥ અશાતા પામ્યાં ઘણી
 ૭ ॥ ૨૮ ॥ માત પિતા ને જાત ૭, સહુ આજ પંપાળની વાત ૭ ॥
 ઇંછુ જગમાં ૭ ॥ સ્વાસ્થતા સરવે સગાં ૭ ॥ ૨૯ ॥ હંસ વિના શાં-
 સરોવરિયાં, પિયુ વિના શા મહિરિયા ॥ મોહ વશ થકાં ૭ ॥ ઉચાટ
 એમ કરે ઘણો ૭ ॥ ૩૦ ॥ સર્વનીર અમૃત્ય ૭, વાટકડે તેજ કૂલેવે
 ૭ ॥ શાહ ધને ૭ ॥ શરિર સમારણ માંડિયો ૭ ॥ ૩૧ ॥ ધના ઘેર
 મુભદ્રા નારી, ૭, ખેડા મહોત્ત મોઝારી ૭ ॥ સમારના ૭ ॥ એકેજ
 આંસુ ખેરીયુ ૭ ॥ ૩૨ ॥ ॥ ભદ્ર શેઠની બેઠડી, ભદ્રાબાઈ તોરી માવડી
 મુણુ મુહરિ ૭ ॥ તેં કેમ આસુ ખેરીયુ ૭ ॥ ૩૩ ॥ શાગિભદ્રની
 બેનડી, બત્રીય બેબાઈની નણુહડલી ॥ તો તાહરે ૭ ॥ શા માટે
 રોણું પડે ૭ ॥ ૩૪ ॥ જગમાં એકજ ભાઈ માહરે, સંધમ લેવા મન
 કરે ॥ નારિ એક એક ૭ ॥ દિન દિન પ્રત્યે પરિહરે ૭ ॥ ૩૫ ॥ એ
 તે. મિત્ર કાયર, મુજ કાવચ નયરે ૭ ॥ મહાગ્રી ૭ ॥ મુખ માયા

ચકી તે લેકજ લહી ॥ કોષે કરીને લોહી સુકાય, ધર્મ તણી તે વાત ન
 યાય ॥૪૫॥ કોષે તે સરજે વીછી ને સાપ, કોષે વડે તે પુત્ર ને બાપ ॥
 કોષે કરીને વડે બે ભાઈ, કોષે મરે તે ઝેરજ ખાઈ ॥ ૫૫ ॥ કોષે પા-
 છીમાં છુટીને મરે, કોષે પોતાની ઘાતજ કરે ॥ કોષે કરીને કાંસો તે
 ખાય, કોષે મરીને કાંતિ જાય ॥૬૫॥ કોષે વડે તે સ્વાસુ ને વહુ, કોષે
 કુટુંબમાં વડે તે સહુ ॥ કોષે તે ભવ કરે અનંત, કોઈ કાળે તે પામે
 ન અંત ॥૭૫॥ સુખુદિ ટાળી દુખુંદિ યાય, કોષે તે અછલ ચાતુરી
 જાય ॥ કોષે સંસારનું જાય તે સુખ, કોષે દેહમાં યાયજ દુઃખ ॥૮૫॥
 કોષે કરીને કમાણી જાય, કોષે તે ધરમાં અવશુષ્ઠ યાય ॥ કોષે કરીને
 સહુશું લહે, કોષે કરી સ્વ આતમ કાઢે ॥૯૫॥ કોષીની કોઈ આણે
 ન પ્રીત, કોષે ન હોવે કોઈશું પ્રીત ॥ એવું બાણીને કોષને વારે,
 તે કોઈ કાળે પામીએ આરો ॥૧૦૫॥ કોષ હુવે ત્યાં હયા ન આવે,
 હયા વિના સમજિન કિમ પાવે ॥ તપનું અશરણ બાણુએ કોષ, ચાર
 માંહીલી આવે ન છુદ્ધ ॥૧૧૫॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી માનનો શલાકો.

કોષને ભાઈ માનસંગ મ્હોટો, મહા જળજર ગુણ છે ખોટો ॥
 માનના લીધા વડે બુપાજ, કંઈક જીવનો આણે તે કાજ ॥૧॥ માને
 તે ખરચે દ્રવ્ય અપાર, માને તે કરે ખાલી જાંઠાર ॥ માનના લીધા
 જટકા તે ખાય, માનના લીધા નરકમાં જાય ॥ ૧ ॥ માને થયો તે
 દુયોધન દુઃખી, માને કોઈ તે યધો ન સુખી ॥ માને તે ખરચે દ્રવ્ય
 નીમુક, યાય હાથીને વધારે સૂંઢ ॥ ૩ ॥ અનંતાનુબધી માનનો
 બધે, પાપાણુ કેરો કરીએ તે યંભ ॥ અપવ્યખાણી માનનું રૂપ, વાડના
 યંભ તણું સરૂપ ॥૪૫॥ પવ્યખાણી તે માનનો લેહ, કાદનો યાંત્રો નિકો
 તે વેહ ॥ સંજળનું માન ચેલી સરૂપ, જગવંત એમ વાણી પ્રરૂપ
 ॥૫૫॥ માનના લીધા મોહવશ પડિયા, ચોવીશ હંડકમાં તે રહવડિયા ॥
 માને જીવોને લંકાને પતી, રામની નારી સીતાજી સતી ॥ ૬ ॥
 રામાયણ માંહી જીવોને સાખ, લંકા બાણીને દીધી છે રાખ ॥ માન
 હુવે ત્યાં વિનય ન આવે, વિનય વિણ હયા હોયેથી જાવે ॥૭૫॥

અથ શ્રી માયાનો સલોકો.

ત્રીએ માયા તે મ્હોટો છે બુધ, તેનું તમોને કહું સરૂપ ॥ મા-

॥ લોભે માંભજે કડળ વેળ, મગાં સાંધનું માને ન ઠેળ ॥ ૧૦ ॥
 લોભે કરીને કુચુર યાય, લોભે મરીને દુર્ગતી જાય ॥ લોભને વચે
 કરે છે ચોરી, નાજે રાજ તો હોઈ જાય દોરી ॥ ૧૧ ॥ લોભને વચે
 માયાં વડાવે, પહેરી જખતરને લઢવા આવે ॥ લોભે કરીને કરમરે
 દીન, લોભે પોતાનું રેખાડે લીજી ॥ ૧૨ ॥ લોભને વચ કરે કડગાઈ,
 પાડા આવે તે પ્રાજ્ઞ પાઈ ॥ લોભે કરીને મારે છે ગામ, ચાકર
 મારે છે પિતાને સ્વામ ॥ ૧૩ ॥ લોભે કરીને જગાડે કાજ, યોડું
 ખરવું છે દ્રવ્ય મેં આજ ॥ પોતે જમે છે બાળીને પેટ, ધન થાટે
 છે મરનીની દેડ ॥ ૧૪ ॥ ફાટયું કુમડું માંપીને રાખે, મુરખ પોતાની
 આકળ બાળે ॥ મેંયું ધન તે ખરવે ન આપ, મરીને યાય મજીમર
 લાય ॥ ૧૫ ॥ આપ્યું નિહાંથી આપ્યું ન પામું, દુધ મુડીને જમે છે
 છાશું ॥ કહે જગત એમજ વાત, લોભે દયાની યાય છે ધાત ॥ ૧૬ ॥
 અનંતનુજાંથી લોભને જગ, ઉપટે નદી જેમ કરમજનો રંગ ॥
 ઉપમા લોભ અપદમાત્રી જેમ, માણની પરી ઉપમા નેમ ॥ ૧૭ ॥ પ-
 ચાચાવળી લોભ છે એમ, કુમડું કરારે ખરડયું લોભ નેમ ॥ લોભ
 ન જગની ઉત્તમા જેમ, રત દળધરના ઉપટે નેમ ॥ ૧૮ ॥ ચર બેઠ
 ને દેખના બાજુ, શ્રી ચિતવર એમ આચરે વાજુ ॥ પોતાની નારી
 પડવે દુષ્ટ, દેને જલને રેરે છે વાત ॥ ૧૯ ॥ લોભે દોકડ દીકરીના
 લીવે, દેને દીકરી દલને લીવે ॥ લોભે પુત્રીને મરાવે સ્વામ, લોભે
 જાડ મારે પલડું ચામ ॥ ૨૦ ॥ મેંવીચ હાંકે લોભનો વાન, કુજ
 લીટીને ફરવી રી આચ ॥ એવું જાણીને લોભને તમે, રેવ મુઠને
 પર્જને ભમે ॥ ૨૧ ॥ નર્વ સ્વાચની છે નગમ, પુત્ર પિતાને એજ
 જાડ ॥ નવ્ય નિજનિયા નતેષાં રેડ, સ્વાચ અમગ કરે છે પેડ
 વરચ દેને કરી ઓ પુત્રને મારે, પુત્ર માત્રને કાંઈ ન ઉચારે ॥ મિ-
 દનજન્ય ચર છે પેટી, પુત્ર દયાને કરે છે કેટી ॥ ૨૨ ॥ એ ચારે
 જનિ મનિયા છે પેટા, કાલે વડા છે મોટાં આપુલા ॥ બનુંવિધવે
 જામે છે આજુ, અનંત દુવન્ય કહે છે પ્રજા ॥ ૨૩ ॥ મિઠાકિ અ-
 જગ મુઠ ને મરે, કરે સંપત્ત ને પિંચા તે કરે ॥ મરે ન કોઈને
 દેણ ન માર, અનંત દુવન્ય જાંજાં છે યાવ ॥ ૨૪ ॥ ચેડેડેડમાં
 રેવ છે મરી, દુવન્ય ન મરે રેડ ન રની ॥ રત રેવ એ મિઠન
 પુત્ર, ન જાવ એજો શ્રી ચરવન મુત્ર ॥ ૨૫ ॥

ઝલિવંતા મહવંતા હતા, ખત્તા ખાઈને તેહ થયા ધૂળધાણીમાંથી
નહી બળવંત કોઈ, ખોડિદાસ કહે અચરીજની કહાણી ॥૮૮॥

‘દોરડું’ દેખીને દોટ દિયે, મહા પતંગને પકડે નિજ હાથે ॥ સી-
યાંજ શબ્દ સુણી ઠરપે, લડવા ધરે હિમ્મતસિંહની સાથે ॥ નિઃસ-
ત્વની નીસરણી ચડતાં, નિરભીક ચડે ગિરિશિખર માથે ॥ ખરેખર
ખોડિદાસ કહે, અમળા સમળા નરછે પણ નાથે ॥૮૯॥

વાત કરીને ખસે દણુમાં, અનરથ કરી વળી યાય અન્નણી ॥
અંતર વિષ હળાહળ સારિખી, મીષ્ટ મધુર વડે મુખ વાણી ॥ જાણી
સમયને શાણી થયાણી, ભગી જાય સર્વમાં લી‘બુનું’ પાણી ॥ સ્વારથ
સાધી રહે અજગી, ખોડિદાસ કહે એ વાત પુરાણી ॥૯૦॥

કલ્પિત કોડ કરે ન ઠરે, અણુહુતાં અનેકને આજ લીયે છે ॥
નાથને હાથ તાળી દઈને, વહી જાય અવરની ઓટ લીયે છે ॥
સોગન જુઠ લવી જીવતિ, સમજી નરને ચઢી ઓટ લીયે છે ॥ પ્રાક્રમ
પાર નહી ખોડિદાસ, કથી કહું વાત હજી ઘણીએ છે ॥૯૧॥

સાયર જીજ તરે તરણી, વળી છીતર નીર દેખી ઠરપે છે ॥ રેન
તમસ્વી દેખી મેરે, જેમ ચેહ સમાન તેમા અડપે છે ॥ પુલની
માળ હરે મૂર છે, ઝટ લોહની સાંકળને ઝડપે છે ॥ ખાડની જીજ
ઠરે કરી જીજ, કહે ખોડિદાસ કૃવા તળપે છે ॥૯૨॥

મનહર હંદ.

વાંકડી મૂંઝડીવાળ, રંગીલા જે રઢીયાળા ॥ છયલ છેગ્યાળા ભા-
ળ્યા, નારીએ નમાડિયા ॥ માની મચ્છરાળા જ્ઞાની, ધ્યાની વળી
જીજવાળા ॥ દૂદાળા કુંદાળા ચોર, ચંડાળને ચાડિયા ॥ વૃદ્ધ જીવાન
ખાળા, ભેગી ભોગીને ક્યાળા ॥ વરસે દિવજ કાળા, ભાભાયે
ભમાડિયા ॥ દેવતાના દિગપાળા, જળ મળ વ્યોમવાળા ॥ ખોડી-
દાસ સ્વાર પ્રાળા, સમાએ રમાડિયા ॥ ૧ ॥

અથ શ્રી ચંદગજા અને યુગાવલી રાગીના કાગલ.

તત્ર પ્રથમ ચંદરાજા લિખિત પત્ર પ્રારંભ.

દાલ ૧ લી

(મેતારજ મુનિવર, ધન ધન તુમ અચતાર એ દરશી,)

ઋદિવંતા મદવંતા હતા, ખત્તા ખાઈને તેહ થયા ધૂળધાણી ॥ અંચો નહી બળવંત કોઈ, ખોડિદાસ કહે અચરીજની કહાણી ॥ ૮૮ ॥

દોરડું દેખીને દોટ દિયે, મહા પત્રગને પકડે નિજ હાથે ॥ શી-યાંજ શબ્દ સુણી ડરપે, લડવા ધરે હિમ્મત સિંહની સાથે ॥ નિઃસ-ત્વની નીસરણી ચડતાં, નિરભીક ચડે ગિરિશિખર માથે ॥ ખરેખરે ખોડિદાસ કહે, અબળા સબળા નરછે પલુ નાથે ॥ ૮૯ ॥

વાત કરીને ખસે દણુમાં, અનરથ કરી વળી થાય અભણી ॥ અંતર વિષ હળાહળ સારિખી, મીઠ મધુર વડે મુખ વાણી ॥ ભણી સમંચને શાણી શયાણી, ભળી ભય સર્વમાં લીંબુનું પાણી ॥ સ્વારથ સાધી રહે અળગી, ખોડિદાસ કહે એ વાત પુરાણી ॥ ૯૦ ॥

કલ્પિત કોડ કરે ન ડરે, અણહુતાં અનેકને આજ દીયે છે ॥ નાથને હાથ તાળી દઈને, વહી ભય અવરની ઝોટ લીયે છે ॥ સોગન બૃહ લવી બુવતિ, સમજુ નરને ચઢી ચોટ લીયે છે ॥ પ્રાકમ પાર નહી ખોડિદાસ, કથી કહું વાત હજી ઘણીએ છે ॥ ૯૧ ॥

સાયર ભુજ તરે તરુણી, વળી છીલર નીર દેખી ડરપે છે ॥ રેન તમસ્વી દેખી મેરે, જેમ ચેહ સમાન તેમા અડપે છે ॥ પુલની માળ હરે મૂર છે, ઝટ લોહની સાંકળને ઝઢપે છે ॥ ખાડની ખુબ ડરે કરી ખુબ, કહે ખોડિદાસ કૃવા તળપે છે ॥ ૯૨ ॥

મનહર છંદ.

વાંકડી મૂછડીવાળ, રંગીલા જે રઢીયાળા ॥ છયલ છેગાળા ભા-જ્યા, નારીએ નમાડિયા ॥ માની મચ્છરાળા તાની, ધ્યાની વળી ગુણુવાળા ॥ દૂદાળા કુંદાળા ચોર, ચંડાળને ચાડિયા ॥ વૃદ્ધ જીવાન ખાળા, ભોગી ભોગીને ક્યાળા ॥ વરણે ઉત્તવળ કાળા, ભાભાયે ભમાડિયા ॥ દેવતાના દિગખાળા, જળ થળ બ્યોમવાળા ॥ ખોડી-દાસ સ્વાર પ્રાળા, સમાએ રમાડિયા ॥ ૧ ॥

અથ શ્રી ચંદરાજા અને ગુગાવલી રાણીના કાગલ.

તત્ર પ્રથમ ચંદરાજા લિખિત પત્ર પ્રારંભ.

દાલ ૧ લી

(મેતારજા મુનિવર, ધન ધન હુમ અવતાર એ દેરી,)

સુહાગ ॥ જડબુદ્ધિ પશુવ ક્રિયા, બહુ પંડિત કવિરાય ॥૨॥ પુસ્તક
વીણા કર ખરે, શ્રી અંભરી ખાસ ॥ કાસમીર ભરૂં અવ્યયે તેહનો
દામ નિવાસ ॥૩॥ એ જગદલા પદ નમી, વરણુખીને લેખ ॥ આ-
તાને મુણતાં યકાં, પ્રગટે હવં વિશેષ ॥૪॥ ચંદ લેખ વાંચી કરી,
ગુણાવળી નિજ નાર ॥ ઉત્તર પાછો કંચને, લેખ લખે શ્રીજર ॥૫॥

॥ દાલ ર જો. ॥

(ધવળ શેઠ સેધ ભેદણું. એ રરી)

સ્વસ્તિ શ્રી વિમળાપુરે, વીરસેન કુળ ચંદરે ॥ રાજ રાજેશ્વર
રાજિયા, આહિજ ચંદ નરંદરે ॥ વાંચલે લેખ મુજ વાલહા ॥૧॥
એ આંકણી ॥ શ્રી આલાપુર નગરથી, હુકમી દાસી સકામ રે ॥ લ-
ખિતજ રાણી ગુણાવળી, વાંચલે મહારી સલામરે ॥ વાં ॥૨॥ આ-
હિજ પુણ્ય પસાયથી, ઇલાં છે કુશળ કન્યાલુ રે ॥ બહાલાના જેમ
કુશળ તણા, કાગળ લખલે મુજલુ રે ॥ વાં ॥૩॥ સમાચાર એક
પ્રીછલે, દાત્રીવંશ વણર રે ॥ મુજ દાસીની ઉપરે, કૃપા કરી વટપીર
રે ॥ વાં ॥૪॥ બહાલાલે લેખ ને મોકલ્યો, સેવક ગિરધર આયેરા
જેમ કુશળે આવીયો, પહોત્યો છે હાથે હાથ રે ॥ વાં ॥૫॥ બહા-
લાને કાગળ દેખીને, દળિયા દુઃખના વૃંદરે ॥ પિયુને મળવા નેટહો,
ઉપન્યો છે રે આણંદ રે ॥ વાં ॥૬॥ મુરજ કુંદની મહેરથી, સ-
ફળ થયો અવતારરે ॥ તે સહુ કુશળ દત્યાલુના, અન્યા છે સમા-
ચાર રે ॥ વાં ॥૭॥ સોગ વરસના વિયોગનું, પ્રગટયું દુઃખ અપાર
રે ॥ કાગળ વાંચતાં વાંચતાં ચાલી છે આંમુની ધાર રે ॥ વાં ॥૮॥
ને બહાલાલે લેખમાં, લખિયા એકંબા નેહ રે ॥ મુજ અવગુણ
નેતાં યકાં, યોગ લખિયા છે એહરે ॥ વાં ॥૯॥ આહિજ લખવા
એજ છે, હું સાંભળવા ભોગ રે ॥ નેહવા દેવ તેવી પતરી, સ્ત્રી
કહેવત લોક રે ॥ વાં ॥૧૦॥ સમસ્યા ચાર લખી તુમે, તે સમજ
હું સ્વામ રે ॥ મનમાં અર્થ વિચારતાં, હરખે છે આવમરામ રે ॥
વાં ॥૧૧॥ હું તો અવગુણની ભરી, અવગુણ ગાતાં લાખ રે ॥ નિ-
મ કોઈ વાકુંના ભોગથી, બગડી આંખ સાખ રે ॥ વાં ॥૧૨॥ મુજ
અવગુણ નેતાં યકાં, નવેતમને મહેર રે ॥ પલુ ગિરજા ગંભીર
છે, નેહવી સવર લહેર રે ॥ વાં ॥૧૩॥ ગિરજા સહજે ગુણ કરે,
કંતમ કાણુ બાજરે ॥ વાં ॥૧૪॥ સરોવર ભરે, મેવ ન માગે દાણરે ॥

રની રીત ॥ પણ હું એમ નવિ જાણતો છું. તુંજને એવી અવિનીત
 ॥ ગુણા ૧૯ ॥ તુંજને ન ઘટે કામિની છું, કરવો અંતર એમ ॥ માહરી
 પ્રીત ખરી હતી છું, તું પલટાણી કેમ ॥ ગુણા ૨૦ ॥ મુજથી છાની
 ગોઠી છું, સામુથી કરી જેઠ ॥ જિમ વાવ્યાં તિમ તે લણ્યાં છું, ફળ
 પામી તું એક ॥ ગુણા ૨૧ ॥ હું બહાલો નહીં તાહરે છું, બહાલી
 સામુ છે એક ॥ તો વહુને સામુ મળી છું, મોકળે મહાલખ્યો છેક ॥
 ગુણા ૨૨ ॥ દોષ કીચો તુંજ દીજિયે છું, જોતાં હઈટે વિમાસ ॥
 ભાવી ભાવ મટે નહીં છું, લખિયા જે કર્મ તમાસ ॥ ગુણા ૨૩ ॥
 તુંજ અવગુણ સંભારતાં છું, મનમાં આવે છે રેખ ॥ પ્રીતિ દયા
 સંભારતાં છું, બહુ ઉપજે છે સંતોષ ॥ ગુણા ૨૪ ॥ કાગળ યોડો
 ને હિત ધણું છું, મુજથી લખ્યું નવિ જાય ॥ સાગરમાં પાણી
 ધણું છું, ગાગરમાં ન સમાય ॥ ગુણા ૨૫ ॥ અથ સમસ્યા ॥
 'ઘઉંની પહેલાં નીપજે છું, પીગું તરુવર તાસ ॥ પહેલે ચોથી
 માતરા છું, તે છે તુમારી પાસ ॥ ગુણા ૨૬ ॥ 'દો નારી અતિ સા-
 મળી છું, પાણી માંહે વસંત ॥ તે તુંજ સત્ત્વન દેખવા છું, અગળે
 અતિય થરંત ॥ ગુણા ૨૭ ॥ 'મઠમાંહે તાપસ વસે છું, વિચે દીજે
 છકાર ॥ તુમ અમ એવી પ્રાંતકી છું, જાણે છે કિરતાર ॥ ગુણા ૨૮ ॥
 'સાત પાંચ ને તેરમા છું, મેળવજ્યો દોઈ ચાર ॥ તેહના પાસે તુમે
 વસ્યા છું રનેહ નહીંય લગાર ॥ ગુણા ૨૯ ॥ એ ચારે સમસ્યા તણે
 છું, કરજ્યો અર્થ વિચાર ॥ પ્રીતિદયા જિમ ઉણસે છું, પ્રકટે હપં
 અપાર ॥ ગુણા ૩૦ ॥ કાગળ વાચી એહનો છું, લખજો તુરત જવાબ
 ॥ સામુને ન જણાવજો છું, જો હોય હડાપણ આપ ॥ ગુણા ૩૧ ॥
 ૩૧ ॥ વળાં હલકારા મુખયકી છું, સહુ જાણુજો અવદાત ॥ કાગ-
 લથી અધિકી ઘણી છું, કહેશે મુખથી વાત ॥ ગુણા ૩૨ ॥ ઇશ્વિ-
 પરે અંહ નરેસરે છું, લખિયો લેખ શ્રીકાર ॥ દીપવિજય કહે
 સાંભળો છું, આગળ વાત રસાળ ॥ ગુણા ૩૩ ॥

અથ દ્વિતીય ગુણાવલી રાણી લિખિત પત્ર.

(દોહા)

શ્રી વરદા જગદલિકા, શારદા માતા હયાળા સુરનરજસ સેવા
 કરે, વાણી જસ રસાળ ॥ ૧ ॥ ત્રિભુવનમેં કીરતિ સદા, વાહન હંસ

૧ છવ. ૨ આખની કીકી, ૩ મહાક. ૪ એકત્રીસ માણસ.

દે ૩૩ વાં ૧૧૩૩૩ નુજ બહેની બહાલી ધણું, પ્રેમલાલચી જેહરે ૥
તેહને બહુ હેતે કરી, બોલાવને ધરી નેહ દે ૥ ૧૧૩૩૩૩ શમસ્યા
'શાધાપતિકે કર વસે, પંચજ અહાર લેને દે ૥ પ્રથમ અગ્ર દૂરે
કરી, વધે તે મુજને રેભેરે ૥ ૧૧૩૩૩૩ બે હવે સૂરજ દુઠાળી. વિધન
થયાં વિચારજરે ૥ તો સહુ પુણ્ય પનાયથી, ફળયે મંગળ માળ.
દે ૥ ૧૧૩૩૩૩ ઈમ લખી લેખ ગુણાવળી, પેથો પ્રીતમ પાસ દે ૥
દીપવિજય કહે ચંદની, હવે ફળયે સહુ આશરે ૥ ૧૧૩૩૩૩ જાઈનિ ૥

અથ શ્રી નેમનાથનો સલોકો.

સિદ્ધિ ભુદિ દાતા પ્રદાની બેટી, બાળ કુમારી વિધાની પેટી ૥
હસવાહન્ય જગમાં વિખ્યાતા, અહાર આપીને સરસલી માતા ૥ ૧૧
નેમણ કેરો કહેશું સલોકો, એકે મનેથી સાંભળજો લોકો ૥ ૧૧ બુદ્ધી
પના બરતમાં બાલું, નયર સૌરીપુર સરગ સમાલું ૥ ૧૧ અગ્રિયા યે
રાશી બારે ફરવાજ, રાત્ર્ય કરે તિહાં યદુવંશી રાબા ૥ સમુદ્રવિજય
ધર શિવાદેવી રાણી, રીજે સોતાને રૂપે ઈંદ્રાણી ૥ ૩૩ તેહ તણી ને
કુખે અવતરીયા, સહસ્ર અકોતર લક્ષ્મે બરિયા ૥ ખારો ખારો ને
મીડો ને આહાર, ગર્ભને હેતે કીને પરિહાર ૥ ૩૩ ઘેર ઘટાયે જળ
ધર ગાળે, સજ્જ લીલાંબર પુહવી બિરાળે ૥ વાહજ ફરમાંહે વીજ-
લગૂંકે, સજ્જ સજ્જ અંતર મેહ ટળૂંકે ૥ ૬૬ પૂરણ નરીએ આપ્યાં ઉ
પૂર, પૂરણ પુહવી પસરિયો અંદર ૥ ઋતુ મનોહર દાહરે ડહકે, બ-
યો સરોવર હહેરે તે લહકે ૥ ૬૬ છબી હરિયાંની અજળ છબીલી,
નીલે આબરજે ધરવી રંગીલી ૥ રાગ મહારની ઋતુ બરેલી, અજ-
આળી પાંચમ આવજુ કેરી ૥ ૬૬ પૂરણ પસરયો પાવસ કાળ, પૂરણ
પુહવી પસરયા મુગાળ ૥ મધ્યરાતને પૂરણ માસે, નેમણ જનમ્યા
રાજ અવાસે ૥ ૮૮ સોસક ઈંદ્ર ને છપ્પન કુમારી, અગ્રછવ કરીને ગયા
નિજ હારી ૥ થયો પરભાત રાત વિહાઇ, દાસીએ જઇને દીધી
વધાઇ ૥ ૮૮ દૂર તે કીધું દાસી આચરણ, અનેક આપ્યાં વજ્ર આભ-
રણ ૥ સોવન યાજની માહે રૂપેયા, સવાલાખ તે આપ્યા સોનૈયા
૥ ૧૦૧ અતિ આનંદ પામ્યો નરેશ, રાજસમામા કીધો પ્રવેશ ૥ પુત્ર
જનમ્યાની નોખત વાણ, નાદે તે રહું અંબર ગાણ ૥ ૧૧૧ બત્રીશ

વાં ૧૩૧ ॥ પત્થર મારે છે તેહને, ફળ આપે છે અંબરે ॥ તિમ
 તુમ સરિખા સાહિબા, ગિરુઆ ગુણની જુબરે ॥ વાં ૧૪ ॥
 કાપે થઈને તેહને આપે છે મુગધ અપાર રે ॥ મુજ અવગુણ નાવં
 હિયે, ધન્ય ધન્ય તુમ અવતાર રે ॥ વાં ૧૫ ॥ મુજ સરિખી કોઈ
 ધાપિણી, હીસે નહી સંસાર રે ॥ માન્યું સામુનું કહ્યું ઉતરિયો ॥ અર-
 થાર રે ॥ વાં ૧૬ ॥ મેં જાણ્યું નહી એહતું, હું તો બોળી નાર
 રે ॥ સામુને કાને ચડી, સમજી નહી લગાર રે ॥ વાં ૧૭ ॥ મેં આ-
 ગળથી લહી નહી, સાસુ એહવી નાય રે ॥ ખાલી ગાંડની ખીચડી,
 જાણું ઘેઝાની સાથ રે ॥ વાં ૧૮ ॥ કાંઈક કાચા પુણ્યથી, સહજુદિ
 પછુ પશ્ચાત્ત રે ॥ જિમ શાળીને જોળતું, ખાધાનું મન થાયરે ॥ વાં
 ૧૯ ॥ કરી પ્રપંચ ઇંજ સામુએ, ધણો દેખાઠયો સગ રે ॥ પછે તો
 વાત વધી ગઈ, થયો પીછનો કાગ રે ॥ વાં ૨૦ ॥ કિહાં આજા
 વિમળાપુરી, જોયા જેહ તમાસ રે ॥ હાંસીથી ખાંસી થઈ, કરવા પ-
 ડિયા વિમાસ રે ॥ વાં ૨૧ ॥ પરવ્યાની સહુ વાતડી, મુજને કહી
 પ્રજાત રે ॥ જો તે ઠેકાણે ઢાટડી, તો અંબડું નવિ થાત રે ॥ વાં
 ૨૨ ॥ મિંઢળની સહુ વાતડા, મેં કહ્યાં સામુને કાન રે ॥ પછે તો
 જાણ્યું નવિ રહ્યું, પ્રગટ્યું ત્રીમ તાન રે ॥ વાં ૨૩ ॥ મ્હારું કયું
 મુજને નહ્યું, આડું ન આન્યું કાઈ રે ॥ ચોરની માતા કોડીમાં, મુખ
 ધાલી જિમ રોય રે ॥ વાં ૨૪ ॥ પસ્તાવો શો કરવો હવે, કહ્યું કાંઈ
 ન જાય રે ॥ પાણી પી ઘન પૂછતા, લોકોમા હારી થાય રે ॥ વાં
 ૨૫ ॥ જે કાંઈ જાવી ભાવમા, જે વિધિ લખિયા લેખરે ॥ તે સ-
 વિ ભોગવવા પડે, તિહા નહી નીન ને મેખ રે ॥ વાં ૨૬ ॥
 સામુના જાયા વિના, સોજ વરસ નયા જેહ રે ॥ મુજ અવગુણની
 વાતડી, જાણે કેવળી તેહ હે ॥ વાં ૨૭ ॥ પછુ કુકંટથી જે
 નર થયા, તે વિસ્તરશે વાત રે ॥ નાસુ સાંભળશે કહા, વળી
 કરશે ઉત્પાત રે ॥ વાં ૨૮ ॥ તે માટે સાવધાનથી, રહેજો ધ-
 રિય ઉશ્માન રે ॥ જેહવા તેહવા લોકનો, કરશે નહિ વિમાસ રે ॥
 વાં ૨૯ ॥ સામુને કહેવરાવજો, ઇહાં આન્યાનો ભાવ રે ॥ પ-
 છે જેહવા પાસા પડે, તેવા ખેલજો દાવ રે ॥ વાં ૩૦ ॥ મુજ
 અવગુણની ગાંઠડી, નાખજો ખારે નીર રે ॥ નિજ દાસી કરી જાણજો,
 મુજ નણ્ણીના વીર રે ॥ વાં ૩૧ ॥ કાગળ લખજો રેરી રેરી, કૃપા
 કરી એક મળ રે ॥ જેહાં દરિયાજી આપજો, શરીરનાં કરજો જત્ત

દે ॥ વાં ૦ ॥ ૩૩ ॥ નુજ જાહેની જાલી ઘણું, પ્રેમલાલથી જોડે ॥
તેહને જાદુ હેતે કરી, બેલાવલે ધરી નેહ ॥ વાં ૩૪ ॥ શુભશ્યા
શાધાપતિકે કરે વસે, પંચજ અક્ષર લેલે ॥ પ્રથમ અક્ષર દૂર
કરી, વધે તે મુજને દેહેરે ॥ વાં ૩૫ ॥ એ દવે સૂરજ દુઠમી વિધન
યયાં વિચારાગરે ॥ તો સદુ પુણ્ય પનાયમી, ફળયે મંગલ માળ
દે ॥ વાં ૩૬ ॥ ઈમ લખી લેખ ગુણાવળી, પેથે પ્રીતમ પાસ ॥
દીપવિજય કહે ચંદની, હવે ફળયે સદુ આશરે ॥ વાં ૩૭ ॥ ૩૭ ॥

અથ શ્રી નેમનાથનો સલોકો.

સિદ્ધિ ભુદિ દાતા પ્રજ્ઞાની બેથી, જાળ કુમારી વિદ્યાની પેથી ॥
હસવાહન્ય જગમાં વિખ્યાતા, અક્ષર આપીને સરસવી માતા ॥
નેમજી કેરો કહેશું સલોકો, એક મનેથી સાંભળલે લોકો ॥ જાં ભુદી
પના ભરતમાં જાણું, નવર દોરીપુર સરગ સમાણું ॥ ૧ ॥ ચત્રિયા યિ
સથી જાદે દરવાજા, રાજ્ય કરે તિહાં યદુવંશી રાજા ॥ સમુદ્રવિજય
ધર શિવાદેવી રાણી, રીંગે સીતાને રૂપે ઈંદ્રાણી ॥ ૩ ॥ તેહ તણી જે
કુખે અવતરીયા, સહસ્ર જગોતર લક્ષ્મી જરિયા ॥ ખાદો ખાદો ને
મીકો જે આહાર, ગર્ભને હેતે કીજે પરિહાર ॥ ૫ ॥ ઘેર ઘટાયે જળ
ધર ગાળે, સજ્જ લીલાંબર પુહવી બિરાળે ॥ વાદળ દરમાંહે વીજ-
જાંજૂકે, લક્ષ્મી લક્ષ્મી અંતર મેહ ટપૂકે ॥ ૬ ॥ પૂરજ નદીએ આગ્યાં ઉ
પૂર, પૂરજ પુહવી પસરિયો અંકૂર ॥ જતુ મનોહર દાહર હહકે, જા-
યોં સરોવર લહેરે તે હહકે ॥ ૮ ॥ છબી હરિયાંની અજબ છબીલી,
નીલે આભરણે ધરવી રંગીલી ॥ રાગ મહારની જતુ ભરેલી, અજુ-
આળી પાંચમ ધાવણુ કેરી ॥ ૯ ॥ પૂરજ પસરિયો પાવસ કાળ, પૂરજ
પુહવી પસરયા મુગાળ ॥ અધરાતને પૂરજ માસે, નેમજી જનમ્યા
રાજ અવાસે ॥ ૧૦ ॥ ચોસક ઈંદ્ર ને છાપન કુમારી, ચોસક વકરીને ગયા
નિજ હારી ॥ યયો પરજાત રાત વિહાઈ, દાસીએ જઈને દીધી
વધાઈ ॥ ૧૧ ॥ દૂર તે કીધું દાસી આચરણ, અનેક આખ્યાં વચ આલ-
રણ ॥ ચોપન યજ્ઞની માહિ રૂપેયા, સવાલાખ તે આખ્યા સોનૈયા
॥ ૧૨ ॥ અતિ આનંદ પામ્યો નરેશ, રાજસમામા કીધો પ્રવેશ ॥ પુત્ર
જનમ્યાની નોખત વાણ, નાદે તે રહ્યું અંબર ગાળ ॥ ૧૩ ॥ જત્રીયા

બદ તિહાં નાટક થાય, ઘેર ઘેર કુંકુમ હાથા દેવાય ॥ દાન યાચકને
 હીધાં અછેહ, બજે કે પુકયો ઉત્તર મેહ ॥ ૧૨ ॥ તોરણ બાંધ્યા ઘર
 ઘર ભાર, ઘર ઘર ગાયે મંગળ ચાર ॥ ભાર દિવસ ભજેં એચ્છવ
 કીધો, લખમી તણો ત્યાં લાહોજી લીધો ॥ ૧૩ ॥ અરથ ગરથના ખર-
 મ્યા ભંડાર, નામ તે કયું નેમકુમાર ॥ દિન દિન વાપે ચંદ્ર વહિતો,
 કેડછે લહે કેસરી છત્યો ॥ ૧૪ ॥ ત્રિવળી દેખીને ત્રિભુવન મોહો, ગંગા
 જમુનાને સરસતિ સોહો ॥ નાસા નિરૂપમ દીપસિખારી, નવણ
 પંકજ પત્ર પ્રકાશી ॥ ૧૫ ॥ આમુખથી બોલે અમીરસ વાણી, મનમાંહે
 દરજે શિવાદેવી રાણી ॥ જાળગ્રીવામાં બુદ્ધિ ભંડાર, દેખીને મોહો
 મુર નર નાર ॥ ૧૬ ॥ એક દિન નેમણ બજાર માંહે, નગરીના ખ્યાલ
 જુએ ઉચ્છાહો ॥ કૃષ્ણતણી જિહાં આયુદ્ધશાળા, તિહાં કણે પોહો-
 ત્યા કીનકયાળ ॥ ૧૭ ॥ શંખ ચક્ર ને ધનુષ ઉદાર, કોઈંદ તાણીને
 કીધો દંકાર ॥ વળતા સેવક ઇણિ પરે બોલે, ગોવિંદ વિના એ ચક્ર
 ન યોલે ॥ ૧૮ ॥ ટચી આંગુળિયે ચક્ર ઉપાકયું, ચાકતણી પરે ભણું
 ભમાકયું ॥ અચંક ઉભા ઇણિ પરે ભાંજે, શંખ ન વાજે કૃષ્ણણ
 પાજે ॥ ૧૯ ॥ હજવેશું લેઈ શંખ બજાયો, સાતે પાતાળે સરગે
 મુણાયો ॥ શેષ નગસળિયા ધરા તિહાં ધમકો, ઝરૂંજે બેડી કામિની
 ઝમકો ॥ ૨૦ ॥ હજક લાગીને હાર તિહાં ટયા, કંચુક તણા બધે
 વિજીટયા ॥ નમુદ્રજળ હળિયાં ચઢિઆં કડ્યોલે, કાપર કપે નેકુંગરા
 યોલે ॥ ૨૧ ॥ હાથી હજકયા ઝગકયા જુહાર, તેણ ત્રાહને દરિયા કિગ-
 પાળ ॥ પવન થંબ્યો ને ધરતી પેસાઈ, કૃષ્ણણ કહે મુણે બજભદ્ર
 ભાઈ ॥ ૨૨ ॥ કોઈંક નયો તે વેરી અવતરીયો, મ્હોટો બજાવત
 મચ્છર ભરીયો ॥ નાકે અનહક અંબર ગાજે, એહયો શંખ તે કેલે
 ન વાજે ॥ ૨૩ ॥ ત્રિભુવન માંહે તો કોઈં ન સૂજે, ચક્રો ભારે ન ઈર્ષ
 અકુજે ॥ જહુનથને ઘઈ તે બજ, વાત મુણીને યથા દેરાન ॥ ૨૪ ॥
 પુજે ભુષર ચિને મનમાંવ, રાજગજ તે મેઘ્ય કહેવાય ॥ મુગુણ
 હોનાની સ્પર્શતિક શુદ્ધ, એકે વાતે એ નરી અપુરો ॥ ૨૫ ॥
 મુજથી બળિયો એ મહાજળ ધારી, મ્હોટો સાંસે તે પડયો મોસરી
 વળી વળી મનમાં ચિને વનમાંની, રાજ્ય અમારું લેશે ઉલ્લાની
 ॥ ૨૬ ॥ ઇણે અવનરે નેમ કુમાર, મહાપતાં આવ્યા સમા મોહાર ॥
 અથા આવે છ અહર હીયો, સમા સદુ કોઈં પરણામ કીધો ॥ ૨૭ ॥
 પાણી પમારી સારંગજાળી, મુખથી યોગ્યા તે એહવી વાણીઆજ

જે, રૂપ દેખીને રતિપતિ લાગે ॥ જાન લેઇને જાહવ સધાવ્યા, ઉમ-
 સેનને તોરણે આપ્યા ॥ ૪૫ ॥ દેખી રાજુલ મનમાં ઉઠ્ઠસે, ચંદ્ર દેખી
 જેમ રામુદ્ર ઉઠ્ઠસે ॥ ઘણા દીવસની રાજુલ તરસી, સજી મજુગાર જુએ
 આરંસી ॥ ૪૬ ॥ અંજન અંજીત આંખ અળીઆળી, વેણી સરળીને
 સાપણ કાળી ॥ શીશ પુતને સેયે મિંદુર, મયજરાભનું પસરયું છે
 પૂર ॥ ૪૭ ॥ ગાલે ગોરીને આલ અમુકે, મઠમર માતીને નજર ન ચૂકે ॥
 નાસા નિર્મળ અધર પરવાળી, કેડે થોડીને ઘણું મુકુમાળી ॥ ૪૮ ॥
 જૂવણ જુવિત મુંદર રૂપ, મુખ પૂનમચંદ અનુપ ॥ રૂડાં રૂપાળાં
 કુચ ઉતંગ, કસને કસીને કીધા છે તંગ ॥ ૪૯ ॥ હેયે લાખીણો નવ-
 સર દાર, ચરણે આંઝર રણજળકાર ॥ સજી મજુગાર ઉખી અરૂણે,
 નિરખી નેમને મનમાંહે હરણે ॥ ૫૦ ॥ મોટા મંઠપની રચના અતિ
 રૂઢી, ગાળે વાજિંત્ર ઉછળે મૂડી ॥ જુગળ લેરીને વાળે નફેરી,
 જુએ રાજુલ નેમને હેરી ॥ ૫૧ ॥ ગોળે ચઢીને રાજુલ જાંખે, દીવસ
 દોહલા જયા તુમ પાળે ॥ કંત તે કાંઈ ઠામજી કીધું, મન માદરે
 ઉઠાળી લીધું ॥ ૫૨ ॥ આજ દરકે છે જમણું રે અંગ, સહો એ
 યારે રંગમાં જાંગ ॥ કહે રાજુલ મુણે સાહેલી, રણે જાહવ જાવ
 મુજને મહેલી ॥ ૫૩ ॥ પગ પેખીને પાયો વેનાય, મુગતિ રમણી શું
 કીધી છે રાગ ॥ નેમજી પુરવની પ્રીત પાળીજે, એમ છટકીને ઉઠ
 ને દીજે ॥ ૫૪ ॥ મુગતિ મદીરમાં આવજો મળશું, સદા સર્વંદા રમન
 રમણ ॥ દાન સંવચરી જિનવરે લીધું, નેમ રાજુલે સંજમ લીધું
 ॥ ૫૫ ॥ પુરવની પ્રીત અવિદઃ પાળી મુગતિમાં કરમ પેન્યા પ્રજાળી
 પવેચે વિરદની વેદના ટાળી, શિવમંદીરમાં જોજો સંભાળી ॥ ૫૬ ॥
 શીંગ પાળે જે ચતુર મુખજી, નામે તેડને કોડ કમ્વાળ ॥ ઉઠ્યરત્ન
 કવિ ઇળી પરે બેલે, કોઈન આવે શ્રી નેમને તોલે ॥ ૫૭ ॥ ઇતિ.

અથ શ્રી વિજયકુમાર અને વિજયકુંવરની લાવળી.

શ્રી જૈનસાગ જિન દેવ નમું શિર નામી, કદં શીંગનવો અધિ-
 કાર મુજિ જિજ્ઞાસી ॥ જિદાં વચ્છરેયમે દોશજિનમરી જાળી, તે
 દિગ્ધિય રેયમે પ્રકટપણે વચ્છલી ॥ નિદાં રોડ તણે મુન વિજયકુમાર
 વેરાળી, મુજિ શીંગનવે મદીમા મનમે લવ લાગી ॥ તજ દામ
 બેઝર મુનિયે મુંગન માગી, દુવા એક માસમે દૃષ્ટપક્ષા ત્યા

ગી ૫૧૫ ધન્ય વિજયકુમરકી કરી કરી કાણનાં છ, ચિત થિજે રી.
 જ આદ્યું ભરજેવનમાં છ ॥ એ આંકણી ॥ શુદ્ધ પાળે આવક મર્મ
 જ્ઞાન મુખ ઉચરે, પેસક પડિછમજાં સંવમ કરતા વિચરે ॥ કરિ દયા
 જાન સંતોષ રીજ શુદ્ધ પાળે, ધરિ મર્મ ધ્યાન જોર અતમકું અનુ-
 અળે ॥ ૬૬ સમકિતધારી શંકા કંખા નરિ આતે, પર પાળંદીકે પ-
 રચે નહીં જખાલે ॥ દેવાદિકનાં દુઃખ દેખિ મર્મ નરિ છટે, ચાતે પ-
 રિજામે કરણી અધિકી મટે ॥ ધનગારા ॥ પુણ્યયોગે વિજયાકુમરી-
 મળી ગુણવંતી શુદ્ધ ચિસક કજાની જાણ મદા બુદ્ધિવતિ ॥ જજ-
 મણી રમણી બેહે કૈકિલિ ચાલી, તનું કંચન સોહે જહન ભાજ જલ-
 કાલી ॥ અતિ અધર લાલ કોમળ કપોજ બહુ સોહે, કર ચરણ ઉદર
 નયનકમળ એઈ મન મોહે ॥ બહુ હર્ષ લાવણું વિજય કુમર છ ન્યા-
 હા, પુણ્ય યોગે જોડ મળી પરણી ધર આયા ॥ ધન ॥ ૩૩ ॥ હવે વિ-
 જયકુમર છકી સોહે સુંદરતાઈ, ઈણ અવસર સુંદર દેવો પ છબિ છાઈ
 ॥ બિંદુ કાને કુંડળ રત્ને જડિયાં સોહે, શિર લાલમુકુટ મુકાફજ મુરન
 ર મોહે ॥ મળે કાર રત્ને જડિયા સોહે બહુ ભારી, કરકંડલ ચમકણ મુ-
 દ્રીયાં છબિ ન્યારી ॥ અરુણન ભાલ નિર્મળ શશિ નેત્રે સોહે, ઇ-
 ત્યાદિક ગુણે કરિ વિજયકુમર મન મોહે ॥ ધનગારા ॥ તજ રંગ મહે-
 લમે' બેશ પલંગ બિછાઈ, પ્રીતમકી સેન્યા સુદર તન સજ આઈ ॥
 અણિયાળાં કજજળ વીજળીયાં ચમકંતી, કરજોડી ઉભી પિયુ આગળ
 મકપંતી ॥ ચમકે મુડિયાં સાર મણિયે ચમકતિ, નકવેસર વેણી
 જુમરીયાં જમકંતી ॥ કર કડિયાં જડિયા મુદ્રિયાં જમકંતી, અરુનેઉર
 પત્રમે મુધરીયાં ધમકંતી ॥ ધનગારા ॥ જળ જહન દિખાવે કામ જ-
 આવે બાળ, ઇંદ્રાણી સરખી ઉભી રૂપ રતાળા ॥ પ્રીતમકો આકર
 માગે સુંદરિ ઉમાઈ, તનમન ઉલસંતી ઉભી આશા લાઈ ॥ કહે વિજ-
 ય કુમર છ, અહો સુંદરિ ભલે આઈ, પણ હમણા તુમશું કામ નહીં મુ-
 જ કાંઈ ॥ દિન તીન લગે' તો નહીં મહનકી છાદી, ફીર તુમ હમ પીછે
 મુખે મુખે કિત જાઈ ॥ ધનગારા ॥ કહે કુમરિ કુમરકું કહો કારણ
 છે કાંઈ, હું સુંદર તન સજકર આઈ છું ઉમાઈ ॥ અબ અવસર ક-
 રિયાં કેમ તમે પ્રીતમ છ, મેં નિયમ લિયા છે તું સુંદરી નહિ સમ છ
 ॥ તજ કુમરી પૂછે કહો પ્રીતમ છ હમકું, અબ કિસી ભાંતકા નિ-
 યમ લિયા હે તમકું ॥ મુજ બાળપણથી રીયજ રૂચ્યો મનમાંહી,
 કિયા કુંજ પશુકા નિયમ મુનિયે' જાઈ ॥ ધનગારા ॥ તજ વિજયા

કુમરી ઉભી મુખ કુમળાઈ, મુજ મનકી આશા ભરી રહી, મનમાંઈ
 ॥ કહે વિજયકુમર મુણ સુંદરી કયું કુમળાઈ, પણ જિમ છે તિમ મુજ
 વેગ કહો પુરમાંઈ ॥ તખ વિજયાકુમરી ધીરજપણું મનદાઈ, નીચાં
 નેત્રે કરી વાત કરે મુન્દાઈ ॥ મુજ બાળપણથી શીજ રૂચ્યો મન
 માંહી, પહિલા પરણેકા પરિણામ હતા નહી કાંહી ॥ ધન૦ ॥ ૮ ॥
 શુદ્ધિયે કિયા મેં શુક્લ પક્ષકા સોગન, અખતોં હમારે હુવા દોનું
 પક્ષકા આગન ॥ પ્રીતમજી તુમ તો પરણો નારી અનેરી, પણ પ-
 હેલી ધન્યા શીજતણી હુધ મેરી ॥ કહે વિજયકુમરજી અહો વહન
 શુણ્વંતી, અજ તુમ હમ ભેડી મળો બહુ દીપંતી ॥ હવે રત્ન છોડ
 કોણ કાચ મહે મુણ પ્યારી, શુદ્ધ શીજ પાળશું મુક્તિ રમણિ છે નારી
 ॥ ધેન૦ ॥ ૯ ॥ બહુ દેવલોકનાં મુખ વિલસાં વાર અનેરી, પણ મન-
 ધન્યા પુરણ ભઈ નહી કુણ કેરી ॥ જીવ નરક નિગોહ ભમ્યો ભવસા-
 વર માંહી, બહુ કાળ ગમાયો ગરજ સરી નહી કાંહી ॥ અજ ઉત્તમ
 કુળ અવતાર લીયો છે આઈ પુણ્યયોગે મુનિવરનિ યોગવાઈ પાઈ
 ॥ અજ માત તાત સખ જાત મિત્રે સ્વાસ્થકા, ચડતે પરિણામે શિય-
 ના પાળશું નિત્યકા ॥ ધન૦ ॥ ૧૦ ॥ અજ અદ્ય સંપદા દેખી કહો
 કિમ ખોઈએ, પણ ખાટી નાટે ખેળ ખોયા દુ ખ હોઈએ ॥ અજ એહ
 ખાત અપને નહી કરની કિન્નિકુ, જો હમ દોનું ને નિયમ લિયાહે ખુ-
 સીકુ ॥ કરજોડી કુમરી કહે કુમ-જી અ-જી, પણ વાત એ છાની કિમ
 રહશે કુમરજી ॥ મુણાં સતરો - ૧ ॥ મુણાં ખીજશે તુમશું, પણ
 કિસી સરમસેં રંગા અયશે હમજી ॥ ધન૦ ॥ ૧૧ ॥ મુણ પ્રીતમ પ્યારી
 એહ આપની શિક્ષા યહ બાત પ્રગટા નખ નિશ્ચે લેવી દીક્ષા ॥ એક
 જી સેજે સોવે હોય સુંદરિ અરસાદી ॥ મુતે મુતે ખાત કરે જયુ ગર્જન ને
 ભાઈ ॥ દો ખેર કરે પરિભ્રમણ ન માયિક આઈ, કરે દાન શીજ તપ
 ભત્રી ભાવના નાઈ ॥ તિહા બાર વરન વહિ ગયા એમ કરંતાં, પણ
 વાત વિરતરો શાંતપણે વિચનતા ॥ ધન૦ ॥ ૧૨ ॥ તખ દક્ષિણ દેશ
 મેં વિજયા વિજયજી કેરા, શ્રી વિનયકેવળી કિયા વખાણુ ઘણેરાં ॥
 બેડે ચરમ શરીરી છે મહા ઉત્તમ પ્રાણી, સહુ અચરિજ પામ્યા મુણિ
 કેવળિ મુખ વાણી ॥ મુણી જિનદાસ આવક હુઓ બહુત પ્રસન્ન ॥
 હું બાઈ કરું તિહા હવે ધરી હરથાન ॥ બહુ હવે બાવ શું આવ્યો ન
 ગરિ કોસખી, શ્રી વિજયકુમરની વાત મુણી અચંબી ॥ ધન૦ ॥ ૧૩ ॥
 બહુ હવે શાંતી મળિયો કુમર કુમરિયા, પરિવાર જિભાયા બ-

॥ માં ॥ ૨૨ ॥ કિહારે દારકાની સાહણી રે ભાઈ, કિહારે ગજગજનો
 માં ॥ સજગજનો રેળો કિહારે ભાઈ, કણમાં હુવા ધણપાટ રે ॥
 ॥ માં ॥ ૨૩ ॥ હાથી યોગ રથ બળે રે ભાઈ, બેતાળી લાખ ॥ અ-
 કતાળી કોઠ પાળા હુતા રે ભાઈ, કણમાં હુઈ મયા રાખરે ॥ માં ॥
 ॥ માં ॥ ૨૪ ॥ હગધરને હરજી કહે રે ભાઈ, ધિક કાયરપણું મોય ॥ નગરી
 બળે મુજ રેખતાં રે ભાઈ, મુજ ભેર ન ચાલે કોય રે ॥ માં ॥ ૨૫ ॥
 નગરી બળે મુજ રેખતાં રે ભાઈ, રાખી ન ચકુ રે જોમ ॥ ઇંદ્રધનુષ
 મેં ચક્રવિયુ રે ભાઈ, એ બજ ભાગ્યું કેમ રે ॥ માં ॥ ૨૬ ॥ જેણે કિયો
 બેતા તેણે કિયો રે ભાઈ, સેવક સહસ્ર અનેક ॥ હાથ ભેટી ઉભા
 ખડા રે ભાઈ, આજ ન હીસે એક રે ॥ માં ॥ ૨૭ ॥ ગા મહોટા મહોટા
 સજની રે ભાઈ, શરણે રહેતા અ.ય ॥ ઉવટો શરણે તાકીયો રે
 ભાઈ, વેરણ વેળા આય રે ॥ માં ॥ ૨૮ ॥ વાઙગ વીજતણી પરે રે ભાઈ,
 જહિ બહસાય એ સોય ॥ ઇંદ્ર દોહિલીમેં આપણો રે ભાઈ, સગેય
 ન હીસે કોય રે ॥ માં ॥ ૨૯ ॥ મહોલ ઉપગરણ આયુધ બળે રે ભાઈ,
 બળે મહુ પરિવાર ॥ આ આપણા પૂરી પડી રે ભાઈ, કીમે કવલ
 વિચાર રે ॥ માં ॥ ૩૦ ॥ ૧૦ ॥ વાગતા હજધર ઇંમ કહે રે ભાઈ, પ્રગટવાં
 પુરવનાં પાપ ॥ બીજુ તે સધજું રથુ રે ભાઈ, માંદી બળે માય
 ભાપ રે ॥ માં ॥ ૩૧ ॥ દોનુ બાધવ માહે ધસ્યા રે ભાઈ, નગરીમાં
 અસ્થા બાધ ॥ રથ ભેટી તેણે સમે રે ભાઈ, માંદી માથાં માય
 લાગ રે ॥ માં ॥ ૩૨ ॥ દોનુ બાધવ બુનિયા રે ભાઈ, અભ્યા પાગની
 ભાધ ॥ દોનુ ત્રાંધવ તહાર નીકળ રે ભાઈ, હરવાને પડીયો આવરે
 ॥ માં ॥ ૩૩ ॥ પાણુ વાગી બુલે નિહા રે ભાઈ, ધણુ યવા દિગમીર
 ॥ છાની તે છાની કાદવા રે ભાઈ, નવને વજુટવા નીર રે ॥ માં ॥
 ૩૪ ॥ હગધરને હરજી કહે રે ભાઈ, શાજગ બચવ વાય ॥ કિણો
 કિંઈ અપજુ બચશુ રે ભાઈ, તે કિંઈ મોલ અપાય રે ॥ માં ॥ ૩૫ ॥
 વચન મુઠ્ઠી માધવનજા રે ભાઈ, હગધર બેઠે એક ॥ પાંડવ ભાઈ
 કુંડા લાગુ રે ભાઈ, અજ ચાલે તેહને એક રે ॥ માં ॥ ૩૬ ॥ વચન
 મુઠ્ઠી હગધરનજા રે ભાઈ, બાધવ બેઠે એક ॥ રેશવટો રેઈ કાઠિ-
 વા રે ભાઈ, તે હેં ભડ કેમ રે ॥ માં ॥ ૩૭ ॥ વચન હગધર
 ઇંમ કહે રે ભાઈ, રેખી રેખી દિગમીર ॥ તે કેમ અવધુજ અજ-
 રે રે ભાઈ, વિરજ્ય મુજુ જામીર રે ॥ માં ॥ ૩૮ ॥ તે તેહનું કાજ
 કિંઈ રે ભાઈ, જાગડો જાગડો ભવ ॥ રેશવટો મેંદી અનિને રે

રે રે હું તો છું કૃષ્ણ રે ॥ બાણે કહે મને વીધીયો, એત્રો કાણ
 છે હુજ્જન રે ॥ ગ૦ ॥ ૧૫ ॥ શબ્દ તે કૃષ્ણનો સાંભળી, વૃક્ષ તજે
 જરાકુમાર રે, ॥ કાં હું વસુદેવ પુત્ર છું, રહું છું અઃ વન મોઝર રે
 ॥ ગ૦ ॥ ૧૬ ॥ કૃષ્ણ રખોપાને કારણે, વર્ષ થયાં મુજ બાર રે ॥
 પણ નવિ હીઠો કોઈ માનવી, આજ લગે તે નિરધાર રે ॥ ગ૦
 ॥ ૧૭ ॥ દુષ્ટ કર્મ તણે ઉઠ્ય, આંહી આવ્યા તુમે આજ રે ॥ મુ-
 જને હત્યા રે આપવા, વળી લગાડવા લાજ રે ॥ ગ૦ ॥ ૧૮ ॥
 કૃષ્ણ કહે આવેં બધવા, જિણ કાજ સેવો છો વન રે ॥ તે હું
 કૃષ્ણ તેં મારિયો, ન મટે શ્રી નેમનાં વચન રે ॥ ગ૦ ॥ ૧૯ ॥
 ધમ મુણી આંમુડે વરસવા, આવ્યો કૃષ્ણની પાસ રે ॥ મોરારી
 તવ બોલીયા, લેઆ કૌસ્તુભ ઉઘાસ રે ॥ ગ૦ ॥ ૨૦ ॥ એ ની-
 શાની પાંડવને આપજે, જા તું ધંધાંધી વેગ રે ॥ નહી તો જગ-
 ભદ્ર મારશે, ઉપજશે ઉઠવેગ રે ॥ ગ૦ ॥ ૨૧ ॥ આ સમે ક્રીમ
 જાઉં વેગળો, એ તુમે મોકલો મોરારી રે ॥ ફરી ફરી પાછું જોતો
 થકો, વરસત આંમુ જગ ધાર રે ॥ ગ૦ ॥ ૨૨ ॥ દષ્ટિ અગોચર
 જો થયો, તેવીશમી ઢાળ રે ॥ ઉઠતન કહે એ યજ્ઞ, સદુ મુણને
 ઉજમાળ રે ॥ ગ૦ ॥ ૨૩ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી માધુને શીશ્વામળની સજ્જાય.

નારીને સંગે મુનિવરને નવિ જોવું, નારીને સંગે મુનિવરને નવી
 રહેવું ॥ જગદાનાની કાળી નાગજી મન વિચારો એવું રે ॥ નારીને
 ૧૧ ॥ એ આકાળી .. સવમની કંઠાગે નારી, લટપટ કરશે બારી ॥
 સંગે કન્વ.થી ભગ શિવગનો, રન હશે ઉતારી રે ॥ ના ॥ ૧૨ ॥ હાવ
 આવ દેખાડો પ્યાન વાન કહે બહુ મારી ॥ નાંભગવાના સ્વાદી
 થાશે, જાગે નયમ હાન રે ॥ ના ॥ ૧૩ ॥ વાણી મીડી દિલની દીડી
 રીંગ દહન અગીડી ॥ માધુ યજ્ઞને સંગત કરશે, લાજજ તેહની નીડી રે
 ॥ ના ॥ ૧૪ ॥ આંખડાયે ઉલગી ત્હારું, ચિત્તડું લેશું ચેરી ॥
 પ્રમ વાલે પાને તુજને, દુર્ગાનિ જશે દેરી રે ॥ ના ॥ ૧૫ ॥ મુખને
 મટકે કરને લટકે, ચાકમા ચિત્ત ન્યું અટકી ॥ હાવ આવ દેખાડો
 નારી પાડા હશે પટકા રે ॥ ના ॥ ૧૬ ॥ કામ કુટુહલ કોડાકારી, ગો-
 ગાવે લલકારી ॥ ગ.ગ.ર.ગ.મા.જે કુખ્યાણા, જાણે બ્રહ્માચારી રે ॥ ના
 ૧૭ ॥ રમઝમ કરની ॥ રે જાવે, વંદન કરે બહુ આવે ॥ ભરજોવનમ

જે ભણાવે, તે ઝાઝા ખત્તા ખાયે રે ॥ નાં ॥ ૮ ॥ એકાંતે અજગ્ર સંગાયે, કરે વાતોના કિલોલ ॥ નાં ॥ વિદુણા જે નિટોગા, ભણે કુટલ દોલ રે ॥ નાં ॥ ૯ ॥ અધિ અગળ દારૂ રહેવે, નિદે ભાવે છાંડી ॥ નારીને સંજેથી ભણે, ભવગ્રામરમાં જુડી રે ॥ નાં ॥ ૧૦ ॥ વાટે ભાતાં વનિતા સાયે, વાતલિયો નવિ કરિયે ॥ દૂર રહે ભણી આપણિયો, પાપણીયો પરિહરિયે રે ॥ નાં ॥ ૧૧ ॥ ભણે કૂટ કપટની કૂંડી, ભાખા ભાવહ ભંડી ॥ ભવમાં કેઈ ભટકાધ્યાને, કેઈ ગયા છે ઉડી રે ॥ નાં ॥ ૧૨ ॥ છતાં ભેગને છટાવીને, લીધે સંયમભારા ॥ વગ્યા વિષની વાંછા કરતાં, સદુ દેશે વિદ્યારે ॥ નાં ॥ ૧૩ ॥ અંખ કાન ને નાશ વિદુણી, વિજુડમાં સરવે અંમ ॥ મો વરસની યેસીને પલ્લ, દરવે નહી તસ સંગ રે ॥ નાં ॥ ૧૪ ॥ દેવાંગનાના ચગ્રવ્યાં તે, નવિ ચળે મુનિરાય ॥ ૬૬ ચિયળ મતધારી તેહના, ઈદ્રાકિ ગુણ ગાય રે ॥ નાં ॥ ૧૫ ॥ નવવાટે વિશુદ્ધ મત પાળે, નારીથી રહે ન્યારા ॥ મૂળ ઉત્તર ગુણ અપરાધી તે, પરમેશ્વરના ખ્યારારે ॥ નાં ॥ ૧૬ ॥ ઝોગલોયે સત્તરની સાલે, નાતનપુર ચોમાસો ॥ અધિન પંચમી શુકલ પશે, વાર રથીર છે ખસે રે ॥ નાં ॥ ૧૭ ॥ ખેડાણ કહે છે. યે પ્રાણી, અજગ્રાને આસંગે ॥ મોહ ભરમ છોડીને, અતમ ધર્મને રંચે રે ॥ નાં ॥ ૧૮ ॥ ઇતિ

અથ શ્રી શીયજવંતી સતીને શીખામણ.

(જનક મુનિ હું નામ ધરાવુ, રામ છે અંનરખમી. એ રશી.)

નિમુણે સકળ સોહામણ નારી, ચિહ્ના અતિ સુખકારી ॥ મનડું વારી વિષય વિસારી, સજે શીયજ શલુગારી ॥ મુણજ્યે સતીયાં ॥ દૂર કરી કુમતિયાં, સુણજ્યે સતિયા, જ્યુ હોવે શુભ ગતિયાં, સુણ જ્યે સતીયાં ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ પંચ સામે પરવયો તે પ્રીતમ, આતમને અધિકારી ॥ એહ ટાળી અવર નર મળીએ, લાલ ફકીર ભીખારી ॥ મું ॥ ૨ ॥ પ્રગટ પુરંદર રૂપે મુંદર. નગ કુબેર અનુહારી ॥ વૃણતણે તોલે ત્રેવડિયે, હોય એ સુર અવતારી ॥ મું ॥ ૩ ॥ નટ વિટ નર હપટ હુઆથી, પગલાં પાછાં ભરીએ ॥ જમલા સરિખા દુષ્ટને દેખી, દુરથી વેગમાં તરીએ ॥ મું ॥ ૪ ॥ તાળી પાડી હાંત દેખડી, ખડખડ હોકે હસડી ॥ કામ કુનૂડજ કીકારી, વાતન કરીએ ઉપાડી ॥ મું ॥ ૫ ॥ શીયજવંતીને નિત્ય નવિ નહાવું, વટરસ સ્વાદે વ ખા-

હું ॥ નિત્ય શૂંગાર શરીરે ન સજવા, પર ઘર ઘણું નહીં જાવું ॥ મુઠ
 ॥૬॥ તાત જાત સરીખા નરહું, વાટે વાત ન કરીએ ॥ દુષ્ટજ દુર્જન
 દોષ ચકાવે, અપજ્જશથી અતિ ઠરીએ ॥ મુઠ ॥ ૭ ॥ આવળ કુલ
 સરીખા ફાકટ, શીયળ રહિત નરનારી ॥ નકટીને આબુપણ અંગે
 શોભા ન દીસે સારી ॥ મુઠ ॥૮॥ ચીર પટંબર અંબર ઝોડયાં, સજ્યા
 સોળ શણગારા ॥ શીયળ વિના જાણે તે સધળા, આગતણાં અંગારા
 ॥ મુઠ ॥૯॥ કુલટા નારી જાણ્યાચારી, પ્યારી શીખ ન લાગે ॥ બા-
 જપણે રંદાયા પામે, મત લેઇને જે ભાગે ॥ મુઠ ॥૧૦॥ ઘર ઘર ભટકે
 વાટે અકકે, વાત કરે કર ભટકે ॥ અંચળ ગતિયે ચાલે ચટકે, સજ્જન
 સહુને ઘણું ખટકે ॥ મુઠ ॥૧૧॥ કેઇક કુળખંપણ કમનિધે, ધમુર
 બાપનું બેળે ॥ બેહુ લોકનું કાજ બગાડે, મતને રણમાં રોળે ॥ મુઠ
 ॥ ૧૨ ॥ કુસતીયો કલંક લગાડે, ગુણ આરામ ઉભાડે ॥ સજ્જનને
 સંતાપ પમાડે, સૂતા શત્રુ જગાડે ॥ મુઠ ॥૧૩॥ નિર્લજ્જ નિર્જીવ નાક
 વિહુલી, વાટે ઘાટે વિગેલાયે ॥ શીયળથી સંપૂર્ણ થાયે, સુર નર
 તસ ગુણ ગાયે ॥ મુઠ ॥૧૪॥ કાચ તે સાચ કદી નવિ હોયે, રત્ન
 જ્યોતિ નહિ જાંખી ॥ સત્યવંતીના અવગુણ દાખી, જીવતી ગળે
 ફોણ માખી ॥ મુઠ ॥૧૫॥ સોને રયામ ન લાગે નજની, પરમેશ્વર છે
 સાખી ॥ મુક્તિતણા અભિલાષી યઇને, શીયળ રસ દ્યો સાખી ॥
 મુઠ ॥૧૬॥ જ્ઞાત્યાયયને પોડય વાસે, ફત્તેપુર ઉઠાસે ॥ પૂજ્ય પૂજા
 સ્વામી પચાયે, ભેટી કવિ ખોટીદાસે ॥ મુઠ ॥૧૭॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી જંઘુસ્વામીનું ચાઢાલિયું.

(રોડા.)

મો ગુરુ પડપડ્ય નમી, સમરી ચારહ નામ ॥ જલુસર ગુણ
 ગાવનાં, સીંગે વંછિત કામ ॥૧॥ બાજપણેથી જંલુએ, શીળ ધર્મો
 ચિરદાર ॥ આધુ અને આવક મને, શાંજ વડે અચ્ચાર ॥૨॥ અરમ
 કેળવી જાણીએ, મુખમ નવધર શોષ ॥ તેહ તણા ગુણ જાણીયે,
 ભાવે નમે નિશ દેશ. ॥૩॥

॥ દાલ ૧ લી ॥

(અનુમતિ દીધી માયે રોવંતા. એ રડી.)

જંલુકોપ ન જાણીએ. એ તો જોયણ લાખ વિસ્તારે ૨ ॥ ૧૬
 ખંડ વેતાડયે ક્રિયા, તેમા બરત લખ મુખકારે ૨ ॥ જ્ય જ્ય

યના સ્વાદથી હો નરકે પહોંચ્યો સાતમી, એહ વિષયનારે કમ ॥ સં
 ॥ પાં સંયમ વિષય હો જાયા દુષ્કર પાળવા, મેરૂ તોળવો હાય ॥ ખડ-
 ગની ધારા હો ઉપર બેટા ચાલવું, ભરવી આભરું ખાય ॥ સં ॥ ૬ ॥
 બાવીશ પરિસહ હો સહેવા બેટા સાધુને, રહેવું તે મન નિરધાર ॥
 મુખના સવાદી હો દુઃખ સહસો ઠેણી પરે, કહીએ છે વાત વિચાર
 ॥ સં ॥ ૭ ॥ કુમર તે બોલે હો સંયમ તોલે કો નહી, જેથી દુઃખનો રે
 છેહ ॥ વિષયના મુખથી હો આગળ દુઃખ હોવે ઘણું, સાચો ધર્મ
 નેહ ॥ સં ॥ ૮ ॥ આઠે તે રમણી હો પરણે એકજ વાર તો, પછે
 જિમ આવે રે હાય ॥ વયણ ન લોપુ હો માતા મોરી તાહફ, મે
 ધરિયું શીજત કાય ॥ સં ॥ ૯ ॥ ધવળ મંગળ હો વાળ વાળે બહુ
 પરે, પરણ્યા તે આઠે નાર ॥ મહોલે પધારિયા હો જંબુ તેહિજ
 રાતમાં, પણ મન ધરિયો જત ભાર ॥ સં ॥ ૧૦ ॥ ધ્યાનધરીને હો
 બેઠાં મુખે અણબોલતા, રાખી જતશું રંગ ॥ આવીને રમણી હો
 આઠે મળીને એકઠી, પહેરી અંગ સુરંગ ॥ સં ॥ ૧૧ ॥

॥ ઢાલ ૨ જી. ॥

(તિબ્બ અવસરે એક આવી જંબુકી રે એ રાગ.)

આઠે તે રમણી નમણી વીનવે રે, પિયુષ બોલો નહિ કિણ
 કાજ રે ॥ અમે તો પ્રભુજી કરિને આજખ્યા રે, અમચી તુમારે હાયે
 લાજ રે ॥ પરમવેરાગી પીતમ સાંભળો રે ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥
 ભોગસમય નવિ હોવે ભોગ રે ॥ પુરણ પુણ્યને ભોગે પ.મીયા રે, પાંચ
 ભતિના તુમે ભોગરે ॥ પરમગાન ॥ મુગતિના ઉપર કોઈએ માળવોરે,
 જેહને કાજે શહો છો દાખ રે ॥ મુખને આગળ ભોજન જે મળ્યું
 રે, નવિ તણએ ધરણ કેરી શીખ રે ॥ પરમગાન ॥ ભોગ છતાને છંદ્રી
 અયથો રે, તે તો જિમ તુમને મુખ યાય રે ॥ પણ જિમ મરૂધરને
 કણખી કદોરે, મૂરખ પહેલો તેહ ગણાયરે ॥ પરમ ॥ ૪ ॥ ઈંદુ
 એધુમકેરી લાલચે રે, કાખ્યાં પાકાં અન્ન નૈયાર રે ॥ મનની હામ
 ન પહેલી કંઈથી રે, નિમ તુમે પ્રીછો એહ વિચાર રે ॥ પરમ ॥
 ૫ ॥ વજતા તે બેઠ્યા જંબુસ્વામિજી રે, અમે નહી કાગ સરીખા
 નાર રે ॥ આ મિલની લાલચ લાગી ભુકિયો રે, પણ અમે ભોગ કરે
 પરિહાર રે ॥ પરમગાન ॥ ભોજન ન કીજે પ્રભુજી અતિ ઘણો રે, વનચરની
 નિમ અયે વાત રે ॥ નિર્વચ ફીટી નરભવ પામિયો રે, ફરી લેખે

ધામ્યે તેલિજા ભવ રા પરમ ॥ જા પ્રથે વાત કરી છે અતિ ઘણી
કહેતાં પાર ન આવે તેહ રે ॥ આઠ કયા તે ભાંખી જાણુએ રે, આઠ
કહી મુંદરિયે ધરિ નેહ રે ॥ પરમ ॥ ત્યા તે માટે પ્રભુજી વમને વીનવું
રે, વિલસો નરભવ કેરી લીલ રે ॥ કુંજર કાને જાણ્યા નહિ રહે
રે, પછી તુમે લેને સંઘમ શીંગ રે ॥ પરમ ॥ ત્યા મન હૃદ કરવા
આઠે નરિયાં રે, કહે છે જાણુ તવ દેશંત રે ॥ લલિતાંજ કુંમર
હુએ જિમ જામને રે, મુણને ધિર રાખીને મન રે ॥ પરમ ॥ ૧૦ ॥

॥ દાલ ૪ થી ॥

આલ-કહે જાણુત્રિયાને, મુણને ધિર મન રાખી ॥ એક નગરી
નિરૂપમ, પરિણ જલિ મુખી આખી ॥ ૧ ॥ બ્યવહારી નંદન
વદન મદન કિયે વાસ ॥ નવરિમાં સંચરિયે, લપુવધ લીલ વિલાસ
॥ ૨ ॥ ઉ-લપુ વયે મુંદર તેમ વિચલુ, ચડતે જોવન અતુર જિયે
॥ એએ રાણી નગર વિહોડે, નજરે પડિયે મયલુ જિયે ॥ ૩ ॥
તુરત તેડયે તવલુ આયે, અકરમાવ તવ વૃપતિ ગયે ॥ કુંમર
કેરી કોંટડીમાં, માસ પટ ઇંછિપરે રહ્યો ॥ ૪ ॥ આલ-કહે અવસર જાન-
ધર, પુકે જાળને ધાવે ॥ જાળે લલિતાંજ, જાહાર વહીને આવે
॥ ૫ ॥ દાસી તવ દેખી, તુરત તેડી ઘર દાવે ॥ શીમંત મુખી નર તલ-
લુ રાજ સમાવે ॥ ૬ ॥ ઉ-સકળ રાજ અજથી ટળિયા, વળીયા
તેહજ દીન ॥ એજ યજમાર સજી લલિતાંજ આવે જોમ મયંદ ॥ ૭ ॥
રાણી તેજ વરૂએ દીડી, ॥ દીડે લલિતાંજ કુંમાર ॥ વળી તે વખતે તે-
ડાવણને મૂડી દાસી તે વાર ॥ ૮ ॥ આલ-કહે જાણુત્રિયાને, કહો તુમ
આઠે નારી ॥ ફરિ આવે કે ન આવે, બેઠો બેઠો વિચરી ॥ ૯ ॥
તવ કર જોડીને, બેઠી બાગા આઠ ॥ તે ન રહે નગરિમાં, ન કરે
અંજ ઉચાટ ॥ ૧૦ ॥ ઉ-અંજ ઉચાટ તે કરવો હાયે, મૂરખ તે
કિમ પાસ પડે ॥ તે તો ઉદર નવમાસ વસીને, કિમ રતિ પતિયું ચિત્ત
ચડે ॥ ૧૧ ॥ કુંમર કેરી કોંટડી કામિની, મુર નર મુનિ જોષે વસ્ત્ર
કિયા ॥ મુજ મન સંઘમની લય લાગી, પાપ તાપ સહુ પરહરિયા
॥ ૧૨ ॥ આલ-સહુ શીખ હીયે તવ, જિમ સ્વામી મન આવે ॥ પ્રભવે
તવ ધાંચરે, જાણુ તસ સમજાવે ॥ ૧૩ ॥ જાણુનાં માય તાવ, આઠ
જાણુવણી નારી ॥ તેહનાં વળી માય તાવ, તે સર્વે મુખકારી ॥ ૧૪ ॥
ઉ-સરવાળે ધાંચરેને અનુવીચ, સજા મુણ ભંદાર ॥ અરિય

લેડ કર્મ વિદારી, ચરમ દેવળી સાર ॥૧૫॥ વીરતણા ત્રીજા પટધારી,
 જુઓ આગમમે વાત ॥ જંબુ ગુણ ગાયા અમે હરખે, પરમ સદા
 ગુણપાત્ર ॥૧૬॥ ચાલ-સત્તરથે પાંસઠે, માસ આવણુ શુદ્ધી બીજ ॥
 ॥ ગુણ ગાયા રાણપુરમાં, મીઠા જાણે અમીજ ॥૧૭॥ ગચ્છલોકે ગાજે,
 શ્રી તેજસિંહ પ્રતાપી ॥ તેહના પટધારી, કાઠાન કીર્તિ જગ બ્યાપી
 ॥૧૮॥ ઉઠ-કીર્તિદારક વંછિત દાયક, લાયક ધ્યાન સદાય ધરે ॥
 ખાવે સકળ પઢારથ પ્રાણી, જે નિશ્ચળ મુનિ ધ્યાન ધરે ॥ ૧૯ ॥
 ગુરૂ લક્ષ્મીચંદ ચરણ પસાયે, ગંગમુનિ કરજોડ કહે ॥ ભાવે બણ્યે
 અથવા મુણ્યે, મનવંછિત તે મુખ લહે ॥ ૨૦ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી ચંદનવાલાનું ત્રીદાઙ્ગિયું.

॥ દાણ ૧ લી. ॥

(આરણ્યક મુનિવર આદ્યા ગાયરી. એ દેશી.)

શ્રી સરસતિના રે પય પ્રણમી કરી, યુષ્મદ્ ચંદનબાજા ॥
 જેણે વીરનો રે અભિશ્રદ્ધ પુરીયો, લાધી મંગળ માળા ॥ દાન
 ઉત્તર ધરી બવિયણ દીજીએ ॥૧॥ એ આંકણી ॥ જેમ લહિયે જગ
 માનો ॥ ॥ સ્વર્ગ તણાં મુખ મહેજે પામીયે, નાસે દુર્ગતિ યાનો
 ॥ દાન ॥ ૨ ॥ નયરી કોસળી રે રાજ્ય કરે તિહાં, નામે સંતા-
 નિક બાલું ॥ મૃગાવતી રાણી રે સહિયર તેહની, નંદી નામે
 વખાલું ॥ દાન ॥ ૩ ॥ શેઠ ધનાયો રે તિણ નગરી વસે,
 ધનવંતમાં ચિરદારો ॥ મુળા નામે રે ધરણી જાણીએ, રૂપેરતિ
 અવતારો ॥ દાન ॥ ૪ ॥ એણે અવસર શ્રી વીર જિજ્ઞેશ્વર,
 કરતા ઉચ્ચ વિહારો ॥ પોસ વહ પડવે રે અભિશ્રદ્ધે મન ધરી,
 આવ્યા તિણ પુર સારો ॥ દાન ॥ ૫ ॥ રાજમુલ્ય હોય
 મસ્તક દુર કરી, કીધા તણ ઉપવાસો ॥ પગમાં બેડી રે રાત્રી
 દુઃખ ભરે, રહેતી પર ઘર વાસો ॥ દાન ॥ ૬ ॥ ખરે રે જ.
 પોરે રે બેડી ઉમરે, એક પગ બાહિર એક માંહે ॥ સુપડાને
 ખુલે રે અડદના બાકળા, મુજને આપે ઉચ્છાંહે ॥ દાન ॥ ૭ ॥
 એહબું ધારી રે મન માંહે પ્રભુ, ફરતા આહારને કાજે ॥ એક
 દિન આવ્યા રે નંદીના ઘરે, ઇયાંસમિતિ બિરાજે ॥ દાન ॥
 ૮ ॥ તવ સા રેખી રે મન હાથિંત યર્ષ, મોઢક લેઈ સારો
 ॥ વોહરાવે પણ પ્રભુ ॥ નવિ લીયે, શ્રીરી મયા તેણીવારો ॥

દાન ॥ ૬૬ ॥ નદી જઇને રે સદિયરને કહે, વીર જિનેશ્વર આલ્યા
 ૭ ॥ ભિષ્મ કાળે રે પણ લેત નથી, મનમાં અભિમંહ લાવ્યા ૭
 ॥ દાન ॥ ૧૦૧ ॥ તેદનાં વયજી સુણી નિજ નિયરમાં, ઘણા રે ઉપાય
 કરાવે ૭ ॥ એક નારિ તિહાં મોઢક લેઈ કરી, એક જણી ગીતજ
 ગાયે ૭ ॥ દાન ॥ ૧૧૧ ॥ એક નારી મૂંગાર સોદામણા, એક જણી
 બાળક લેઈ ૭ ॥ એક જણી મુકે રે વેલુજ કોઠણી, નાટક એક
 દેઈ ૭ ॥ દાન ॥ ૧૨૧ ॥ એત્રિપરે શામા રે રમણી રંગભરી, આણી
 હરખ અપારે ૭ ॥ વોહરાવે બહુ બાવ બહિન કરી, તો કિ ન
 લીયે આહારે ૭ ॥ દાન ॥ ૧૩ ॥ ધન્ય ધન્ય પ્રભુ ૭ વીર જિન-
 શ્વર, તુમ શુભને નદી પારે ૭ ॥ દુહર પરિસહ ચિતમાં આઢ
 રિયો, એહ અભિમંહ સારે ૭ ॥ દાન ॥ ૧૪ ॥ એણીપરે ફિરતાં
 રે માસ પચ્ચ જ યયા, ઉપર દિન પચવીસો ૭ ॥ અભિમંહ સરિયો
 રે જોગ મજે નહી, વિચરે શ્રી જગદીયો ૭ ॥ દાન ॥ ૧૫ ॥

દાલ ૨ જી.

(નમો નમો મનક મહામુનિ એ રેશી.)

તેજે અવસર તિહાં જાણિયે, રાય સતાનિક આલ્યો રે ॥ ચંપા
 નગરીની ઉપરે, સેના ચતુર ગ દળ લાવ્યો રે ॥ તેજે અવસર તિહાં
 જાણિયે ॥ ૧ ॥ એ આંઠણી ॥ દધિવાહન નળજો યયો, સેના સઘળી
 નાઠી રે ॥ ધારણી ખુઆ વસુમતી, બાંધ પટયા યઈ માઠી રે ॥
 તેજે ॥ ૨ ॥ મારગમાં જાતાં યકાં, સુભટને પુછે રાણી રે ॥ શું કર્યો
 અમને તમે, કરશું ધરણી શુભખાણી રે ॥ તેજે ॥ ૩ ॥ તેહ વચન
 થવણે સુણી, સતીય શિદામણિ તામ રે ॥ તતક્ષણ પ્રાણ તજ્યા
 સહી, જોજ્યો કર્મનાં કામ રે ॥ તેજે ॥ ૪ ॥ વસુમતી કુમરી લેઈ
 કરી, આલ્યો નિજ ઘર માંહી રે ॥ કોપ કરી ધરણી તિહાં, દેખી
 કુમરો હત્તાહી રે ॥ તેજે ॥ ૫ ॥ પ્રાંત સમય ગયો વેચવા,
 કુમરીને નિરધારે રે ॥ વેચ્યા પુછે મુલ તેહનો, કહે શત પચ
 દનારે રે ॥ તેજે ॥ ૬ ॥ એહવે તિહાં કહે આવિયો, શેઠ
 ધનાયો નામ રે ॥ તે કહે કુમરી લેશુ અમે, ખાસાં આપીશ દામ
 રે ॥ તેજે ॥ ૭ ॥ શેઠ વેચ્યા જગટે તિહાં, માંહો માંહો વિવાદો રે ॥
 પકેસરી સામિધ કરી, વેચ્યા હતાયો નાદો રે ॥ તેજે ॥ ૮ ॥
 યયાથી મુઝવીને, શેઠ તેડી ધર આવે રે ॥ મનમાં અતિ હજિ

લેક કમં વિદ્યારી, ચરમ કેવળી સાર ॥૧૫॥ વીરતણા ત્રીજ પટધારી,
 જુઓ આગમમેં વાત ॥ જંભુ ગુણ ગાયા અમે હરખે, પરમ સદા
 ગુણપાત્ર ॥૧૬॥ ચાલ-સત્તરથે પાંસડે, માસ આવણુ ગુદિ બીજ ॥
 ॥ ગુણ ગાયા રાણપુરમાં, મીઠા બણે અમીજ ॥૧૭॥ ગચ્છલોકે ગાજે,
 શ્રી તેજસિંહ પ્રતાપી ॥ તેહના પટધારી, કાહાન કીર્તિ જગ બ્યાપી
 ॥૧૮॥ ઉઠ-કીર્તિશરક વંછિત દાયક, લાયક ધ્યાન સદાય ધરે ॥
 પાવે સકળ પદારથ પ્રાણી, જે નિશ્ચળ મુનિ ધ્યાન ધરે ॥ ૧૯ ॥
 ગુરૂ લક્ષ્મીચંદ ચરણ પસાયે, ગંગમુનિ કરજોડ કહે ॥ ભાવે બણ્યે
 અથવા મુણ્યે, મનવંછિત તે મુખ લહે ॥ ૨૦ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી ચંદનબાલાનું ત્રીદાલિયું.

॥ દાલ ૧ લી. ॥

(અરણ્યક મુનિવર આદ્યા ગાયરી. એ ૨૨શી.)

શ્રી સરસતિના રે પય પ્રણમી કરી, યુજ્યું ચંદનબાળા ॥
 જેણે વીરનો રે અભિચહ પુરીયો, લાપી મંગળ માળા ॥ દાન
 ઉલટ ધરી ભવિષ્ય હીજીએ ॥૧॥ એ આંકણી ॥ જેમ લહિયે જગ
 માનો ॥ ॥ સ્વર્ગ તણા મુખ નહેજે પામીયે, નાસે દુર્ગતિ યાનો
 ॥ દાન ॥ ૨ ॥ નયરી કોસળી રે રાજ્ય કરે તિહાં, નામે સંતા-
 નિક બાજુ ॥ મુનાવતી રાણી રે અહિયર તેહની, નંદી નામે
 વખાણુ ॥ દાન ॥ ૩ ॥ શેઠ ધનાયો રે તિણ નગરી વસે,
 ધનવંતમા શિન્દારો ॥ મુળા નામે રે ઘરણી બળીએ, રૂપેરતિ
 અથતારો ॥ દાન ॥ ૪ ॥ એણે અવમર શ્રી વીર ત્રિજેશ્વર,
 કરતા ઉગ્ર વિહારો ॥ પોમ વહ પડવે રે અભિચહે મન ધરી,
 આવ્યા નિજ પુર સારો ॥ દાન ॥ ૫ ॥ રાજમુલ્ય હોય
 મસ્તક દુર કરી, કીધા ગણ ઉપવાસો ॥ પગમાં બેડી રે શેતી
 દુખ ભરે, રહેતી પગ ધન વાસો ॥ દાન ॥ ૬ ॥ ખરે રે બ-
 પોરે રે બેડી ઉમરે, એક પગ બાદે એક માંદે ॥ મુપડાને
 ખુલે રે અડહના બાકળા, મુજને આપે ઉચ્છાહે ॥ દાન ॥ ૭ ॥
 એહયું ધારી રે નન માંદે પ્રમુ, કરતા આહારને કાજે ॥ એક
 દિન આવ્યા રે નદીના ઘરે. ઇયાંસમિતિ બિરાજે ॥ દાન ॥
 ૮ ॥ તર સા દેખી રે મન હાર્ષિત ધર, મોહક હેઈ સારો
 ॥ પોહરાયે પાણુ પ્રમુજ નવિ લીયે, શ્રીરી ગયા તેણીવારો ॥

કરભરણાદિ ચિંતા નહી, સત્ત્વન મુત કલત્ર ધર ભારે ॥ રાજ
ચોરાદિ ભય તુજ નહિ, તોહી તુજ શિયિત આચારે ॥ શાંતિનાલા
વિવિધ દુઃખ દેખી તું લોકના, તુજ કિસિ ચંત મુનિરાજ રે ॥ તું
જના વર્જનાદિક પડયો, મુક મ આપણું કાજ રે ॥ શાંતિ ॥ ૧૦ ॥
આપણું પારકુ મ મ કરે, મુક મમતા પરિવાર રે ॥ ચિત્ત સમતા
રસે ભાવછે, મ કર બહુ બાદ્ય વિસ્તાર રે ॥ શાંતિ ॥ ૧૧ ॥ લોક
સત્કારે પૂજે સ્તવે, મુજ મળી લોકના વૃંદ રે ॥ મુજ યશ નામ
જગ વિસ્તર્યુ, ધર્યો અભિમાન મુજિંદ રે ॥ શાંત ॥ ૧૨ ॥ પૂરવ
મુનિ સારિખી નહી કિસિ, આપણી લખિને સિદ્ધિ રે ॥ અતિશય
ગુણ કિસ્યો તુજ નહિ, તોહી તુજ માનની બુદ્ધિ રે ॥ શાંતિ ॥ ૧૩ ॥
પૂર્વે પ્રભાવક મુનિ હુઆ, તેહને તું નહી તોલ રે ॥ આપ હીલું
ધણું ભાવજે, મુખ વાણું ધણું અમ બોલ રે ॥ શાંતિ ॥ ૧૪ ॥ નિ-
યતિ કરી જે જન રંજવા, વશ કયા જેહ બહુ લોક રે ॥ પૂરે દીધે
ન તે તાહરા, ગૃહિ મુનિના તરુ દેહ રે ॥ શાંતિ ॥ ૧૫ ॥ ગુરુ
પ્રસાદે ગુણ હીનને, હોવે છે તુ ગુણ ઝલિ રે ॥ તું ગુણ મત્સરી મત
હોયે, કર નિજ જીવની શુદ્ધિ રે ॥ શાંતિ ॥ ૧૬ ॥ સંયમ યોગ મૂકી
કરી, વશ કર્યા જેહ બહુ લોક રે ॥ શિષ્ય ગુરુ ભક્ત પુસ્તક
બંધા, અંતે દીધે સમ વિભાગ રે ॥ શાંતિ ॥ ૧૭ ॥ પ્રથમ સમતા
મુખ જગધિમાં, સુર નન્ન મુખ એક જિંદ રે ॥ તેજે તું સિંચ સમ
વેલગી, મૂકી દે અવર નમ દદ રે ॥ શાંતિ ॥ ૧૮ ॥ એક લણ
વિન્ધ જન્તુ પદે, તુ વસી જીવ સમભાવે રે ॥ સર્વ મૈત્રી સુધાપાનપે,
સકળ મુખ સન્મુખ લાવે રે ॥ શાંતિ ॥ ૧૯ ॥ આપ ગુણવંત ગુણ
રંજ્યો, દીન દુઃખા દેખી દુઃખ ચૂરે ॥ નિર્ગુણી દેશવિરતિ રહી,
સકળમુનિ મુખ મુચિ પૂર રે ॥ શાંતિ ॥ ૨૦ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી સુદર્શનશેઠની સજ્ઞાપ.

(૬૭) સરોવરિયાંરી પાળ આંખા દોષ નગરી મારા લાલ. એ રશી)

જંબૂદ્વીપે ભરત, શ્વેત સોહામણું ॥ મારા લાલ ॥ વહાણપુરી
નગરીમાં, નૃપ જન મંદાલો ॥ માં ॥ અબધા રાત્રી તાસ, મુવાસ રહે
મદા ॥ માં ॥ શેક મુદ્ગાંન રતનની, જામ છે સંપદા ॥ માં ॥ ૧ ॥
ગુણવંતી નામે રમણી, ધરણી છે તેહને ॥ માં ॥ શુદ્ધ છે જિનંવર ધન
મં, તલ્લી મતિ જેહને ॥ માં ॥ શેકજી જન ઉચ્ચાર, દીપા ગુરુ સ્વા-

વર્ણન, ઘરું શીતલું ॥માળા હુઈ પુષ્પની વૃદ્ધિ, ફુંદૂભી વાણ વર્ણ
 ॥માળા ચરણે લાગ્યો રાય, શ્રેષ્ઠિપદ યાપીયો ॥માળા ઘરઘર નગર
 નગરમાં, જય ડંઠો વાણ્યો ॥માળા ૧૩ ॥ શીયળ પ્રભાવે મંગળ,
 માળા સંપન્ને ॥માળા શીયળે ચેઠ માહેંદ્ર, મુરલોકે ઉપજે ॥માળા
 એકાવતરી જન્મ, જરા દુઃખ ભય નહી ॥માળા મુનિ મયાચંદવા-
 લીએ, ઇંછીપરે કહી ॥ મા ૦ ॥ ૧૪ ॥ સંવત ઇંદુ શશી નાગ, મહી-
 માને કરી ॥માળા નિર્મળ આવણ માસ, નગર ચોમાસું કરી ॥મા ૦
 ॥ પત્તણ્યો શીયળ સંખંધ, ભાવે કરી દીપતા ॥માળા ધન્ય ધન્ય તે
 નર નારી, વિષય રસ છપતા ॥ મા. ॥ ૧૫ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી તસ્કરપર્ણીશી.

(રમુપતિરામ દ્વયમાં રહેજેરે. એ રશી.)

ચોરી ચિત્ત ના ધરો નર નારી રે, પચમે પરતીત તુમારી રે ॥ ચો-
 રની ચોટે ચરચા યાય રે, ફિટફિટ લોકોમાં નિંદાય રે ॥ કલકે કુળ
 લજવાઈ જાય, ચોરી ચિત્ત ના ધરો નર નારી રે ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥
 ચોરનો કોઈ ન યાય સખાઈ રે ॥ માત તાત સન્નન મુલ ભાઈ રે ॥
 હડાછટ યાય વિગેવાઈ ॥ ચોરી. ॥ ૨ ॥ તસ્કર નર તરણા તોલે રે,
 આઠર દેઈ કોઈ ન ખોલે રે ॥ ઘેર આવે દાર ન ખોલે ॥ ચોરી. ॥ ૩ ॥
 તિરસ્કાર તેને સહુ ઠામે રે, કોઈ તેડે નહી શુભ કામે રે ॥ માલ ખીરે
 નહી વિણ દામે ॥ ચોરી. ॥ ૪ ॥ સહુ લોક છંડે વિશ્વાસ રે, કોઈ બે-
 સારે નહી પાસ રે ॥ જેની સારી નહી મુવાસ ॥ ચોરી ॥ ૫ ॥ જેને
 તસ્કરની પડી ટેવ રે, અણુદત્ત ઝહે અહમેવ રે ॥ ગણે નહી શુરધર્મ
 ને દેવ ॥ ચોરી. ॥ ૬ ॥ આત વ્યસન વશે જડખુદિ રે, કરે કેફ ન કાંઈ
 શુદ્ધિ રે ॥ કપટી કૂટીલની મતિ ડાંધી ॥ ચોરી. ॥ ૭ ॥ મુખે બોલે
 તેમીકું મીકું રે, મેલે નહી નજરે દીકું રે ॥ ક્યા રહિતનું દિલકું દીકું
 ॥ ચોરી. ॥ ૮ ॥ નિશાચારી યારી મળી. જોગ રે, શુકન્યાવળી સાધી
 વેગ રે ॥ જઈ રાજભંડર ઉર્જેગ ॥ ચોરી. ॥ ૯ ॥ મળી માણસ
 માદે ગામ રે, વાટ પાટે વિણસે દામ રે ॥ સંઘામમાં આવે કામ
 ॥ ચોરી. ॥ ૧૦ ॥ સધી ઉદીને ખાતર પાડી રે, લીધા માલ અ-
 મુલ્ય ઉપાડી રે ॥ જામે જુડ અન્યાય કરે દહાડી ॥ ચોરી. ॥ ૧૧ ॥
 પગી પડિત પગલાં જોતે રે, પાપિષ્ઠની પાસે પહોચો રે ॥ પક-
 ઠયો પ્રપંચી રોતો રે ॥ ચોરી. ॥ ૧૨ ॥ કર કેશ બાંધ્યા કશી તાણી

દે, પાંપણથી પડે પૂર પાણી દે ॥ અપી આપ કીધી જે કમાણી ॥
 ચેરીના૧૩૫ પગ બેડી ગળામાં તેડે દે, જોવા મળ્યા હલારો લોક
 દે ॥ મળ્યા માનવી થાકે થાકે ॥ ચેરીના૧૩૬ સહુ મુખથી ઉચ્ચરે
 એમ દે, જનેતાયે જણ્યો છુને કેમ દે ॥ ન્હાનો કાં ન મૂવો રહ્યો કોમ
 ॥ ચેરીના૧૩૭ બેઠે કુવચન કકવા બેલ દે, ફિટ ફિટ દે પુટલ ઠાલ
 દે ॥ નિર્દયી નિશુલ નિટોલ ॥ ચેરીના૧૩૮ ઠોટવાળ સેનાપતિ
 ઘસ દે, છડી છરપલે કણને નાસદે ॥ લેછ આપ્યા એહને ઉઘસ ॥
 ચેરીના૧૩૯ આરતા કોરડા છડી કંક દે, લીચણ ઠોળી પાદુ પ્રચંદરે
 ॥ મારે સાત ઇંડોના ખંડ ॥ ચેરીના૧૪૦ યવે યેષિત ત્રોડે માંસ
 દે, હોળે નિંદે હલે કરે હાંસ દે ॥ લીન લીન પીડયો ભૂખ ખ્યાસ ॥
 ચેરીના૧૪૧ કેવે નૃપ લિયે ઘર છુટી દે, છલ નેત્રને કાંડે ખુટી દે
 ॥ જાંધે તોયે તે ન થકે છુટી ॥ ચેરીના૧૪૨ મારે શૂળ મુસળ કુહાડે
 દે, મુઠ્ઠગર મુઠ્ઠિથી તાડે દે ॥ નેત્ર નરકમાં દુઃખ દેખાડે ॥ ચેરીના
 ૧૪૩ શીથ મૂડીને મુને લગાવે દે, અવળે ગરખવ ચડાવે દે ॥ કુસુમ
 કંદેલાની માળ પહેરાવે દે ॥ ચેરીના૧૪૪ વાળે વાળાં ને દેરવે ચોરેરે,
 પૂઠે ન્હાના માણસો નેર દે ॥ ઉડે એહને સોરબકોર ॥ ચોના ૧૪૫
 તેને લીયે શૂળી ગળે પાર દે, મરીને જલે તે જમ પાસદે ॥ છડે ચેરી
 કાંડે ખેડીઘસ ॥ ચોના ૧૪૬ ચેરી અવશુલ કહેતાં પ્રકામુદે, ઓગળીયે
 સોળનો આમુ દે ॥ બેડી મુરદો ચોમામુ ॥ ચેરીના ૧૪૭ ઇતિ ॥

અથ શ્રી સત્યવાવીરી.

(માળા ક્યાં છે દે, એ દેશી.)

ટેક મ મૂકો દે, ધરિયે ધર્મ વિવેક કે સત્ય ન રૂકો દે ॥ સત્ય
 થકી સહુ જગ સનમાને, ખ્યારા મારા ॥ ધ્યાન ધરે ધરણિકા ॥ શેષ
 વહન સૂધારસ વરસે, હિમ કરણ નિમ ચદોરે ॥ ટેકના૧ ॥ એ આંક-
 લી ॥ સત્ય વાયક હાયક નર જગમાં, ખ્યારાના હાયક ભુદ્ધિ નિધાન
 ॥ પદ પદ સપદ નવનિધિ પામે, મહિમા મેફ સમાન દે ॥ ટેકના ૨ ॥
 દ્વધ સરીખી કીરતિ પ્રસરે, ખ્યારાના જગમાંહી જથનો દકો ॥ વેરી
 તો વનવાસે નાસે, વાળ ન હોવે વડો દે ॥ ટેકના ૩ ॥ સત્ય થકી
 સહુ જગ વસ્થ થાવે, ખ્યારાના અહો નિશ એહને ધ્યાવે ॥ સુર
 નર પંહિત શીથ નમાવે, ઈંદ્ર આપે શુભ ગાવે દે ॥ ટેકના ૪ ॥ પાંચ સત્ય
 પુરે પ્રતિજ્ઞા પકડી, ખ્યારાના ॥ પ્રાણ છતાં નવિ મુકે ॥ ચાતુર ટેક

ધરી ધન જળશું, ચન્ય ઉઠકથી ન દુકે રે ॥ ટેક. ॥ ૫ ॥ મીન મરાજ
 સરોવર મેલી, ખ્યારા. ॥ છિત્તર દિલમાં ન આણો ॥ સત્યવાદી તેમ ટેકને
 ચેકી, મૃધાવાદ ન ટાણે રે ॥ ટેક ॥ ૬ ॥ સૂર મુલદઃ સંશ્રમે સનમુખ,
 ખ્યારા. ॥ આયુદ્ધ યુદ્ધ મચાવે ॥ પ્રાણની હાણ ગણે નહી મનમાં,
 ચરણ પાછા નવિ ઠાવે રે ॥ ટેક. ॥ ૭ ॥ રણમાં ધર શંસારે ઘણું છે,
 ખ્યારા. ॥ કોઈ ન સત્યને તોણે ॥ કષ્ટ પટે કાયરતા નાણે, 'બોલી વં
 ચન નવિ ટાણે રે ॥ ટેક. ॥ ૮ ॥ સીતા માતા જગત વિખ્યાતા, ખ્યા-
 રા. ॥ શિયળ રચણ ગુણ આણી ॥ સત્ય રાખણને પાવક પેઠાં, અમિ
 થી પ્રસંચો પાણી રે ॥ ટેક, ॥ ૯ ॥ ગજસુકુમાળમુનીસર મહોદા, ખ્યા-
 રા. ॥ ટેકથી ખ્યાનજ ધરીયા ॥ અમિ હઠન સહન કરીને, શિવ રમઃ
 છીને વરીયા રે ॥ ટેક. ॥ ૧૦ ॥ ઉદ્ધિમાં અરણિક શ્રાવકને, ખ્યારા. ॥
 દેવે પરિસહ લીધો ॥ પોતે ઉઠાઈ જાએ લીધો, તન મન નિશ્ચય કી-
 ધો રે ॥ ટેક. ॥ ૧૧ ॥ હરખ ધરી હરિશ્ચંદ નરેસર, ખ્યારા. ॥ કષ્ટ સ-
 હાં સત્ય માટે ॥ તાત ટેક રાખણ રપુરાયા, પરવરિયા વનવાટે રે ॥
 ટેક. ॥ ૧૨ ॥ હજી જગ લેઈ દશારણ ભદ્રે, ખ્યારા. ॥ વાંધાં શ્રી વર્દ-
 માન ॥ ઇંદ્ર સંગાયે અડિંગો લીધો, લીધો સંયમ ધરી માન રે ॥ ટેક.
 ॥ ૧૩ ॥ એમ અનેક નર ટેક અહીને, ખ્યારા. ॥ આહક ધર્મ સધીર
 ॥ સત્ય મુધારસ સ્વાદમા લીના, જ્યુ વન કોયલ કીર રે ॥ ટેક.
 ॥ ૧૪ ॥ કુંજનમે કરિ કેળિ કરંતા, ખ્યારા. ॥ આરામે અયનીશ ॥
 ॥ જળામાંહી મીન મરાજ સરોવર, મુક્તિ ધ્યાને મુનીશરે ॥ ટેક. ॥ ૧૫ ॥
 તિમહિજ સત્ય મુગંધે રસીયા, ખ્યારા. ॥ કસિયા શીજ કછોટા ॥
 મનમય મયન કરી મન છૂત્યો, મહિમંડળમા મોટા રે ॥ ટેક.
 ॥ ૧૬ ॥ વસુ વસુધાપતિ વસુધા વહિતો, ખ્યારા. ॥ સત્યવાદી તે સ-
 મિને ॥ અસત્ય વચન ઉચ્ચાર કર્યાંથી, સાતમી પુલ્કિયે પહોંત્યો રે
 ॥ ટેક ॥ ૧૭ ॥ કમળપ્રભગણિ ગુણને દરિયો, ખ્યારા. ॥ મન મા-
 તંગે ચઢિયો ॥ વિપરીત વચન પ્રકૃપ્યો ભારી, ભવ અટવી રડવ-
 ડિયો રે ॥ ટેક. ॥ ૧૮ ॥ અસત્યથી અવગુણ અનંતા, ખ્યારા. ॥ ગુણ
 સરવે જાય ઊડી ॥ સત્ય વિવંકના ટેકને ચેકી, ગયા દુઃખ દરિયે
 જુહી રે ॥ ટેક. ॥ ૧૯ ॥ સત્ય સરોવર નમના જળમાં, ખ્યારા. ॥ કેળિ
 રે મન ભાવે ॥ આતમ અંતર નિર્મળ ધાવે, કમ મલીન મજ
 જાવે રે ॥ ટેક. ॥ ૨૦ ॥ લેખ્યા સોમ શુભ પુવ્યના ભાગી, ખ્યારા. ॥
 અમ્મંજમસ વિધ ત્યાગી ॥ પૂત્ય પૂનજ સ્વામી સોભાગી,

ભાગે આંખોતણું રે, શવણે સુંવયું નવિ જાય ॥ તુજ આવે અવગુ-
ણ ઘણા રે, વળી ધોળી હોવે રોમરાય રે ॥ ધ. ૩ ॥ ઠેઠ દુઃખે વૃદ્ધ
રહે રે, મુખમાં શ્વાસ ન માય ॥ ગાલે પડે કરોચલી રે, રૂપ શરી-
રનું જાય રે ॥ ધ. ૪ ॥ જીભલડી પણ લડયડે રે, આણ ન
માને કોય ॥ ધેર સહુને અજખામણો રે, સાર ન પૂછે કોય રે ॥ ધ.
૫ ॥ ડીકરા તો નાસી ગયા રે; વહુઅર રે છે ગાળ ॥ ડીકરી નાવે
દુકડી રે, સળગ પડયો છે જંજાળ રે ॥ ધ. ૬ ॥ કાને તો ધાકો
પડી રે, સાંભળે નહીય લગાર ॥ આંખે તો છાયા વળીરે, ઝોતો કેળી
ન શકે લગાર રે ॥ ધ. ૭ ॥ ઉમરો તો ડુંગર થયો રે, પિળ થઇ
પરદેશ ॥ ગોળી તો ગંગા થઇ રે, તમે જીઓ જરાના વેશ રે
॥ ધ. ૮ ॥ ઘડપણ વહાલી લાપરી રે, ઘડપણ વહાલી શીત ॥
ઘડપણ વહાલી લાકડી રે; તમે જીઓ ઘડપણની રીત રે ॥ ધ. ૯ ॥
ઘડપણ તું અકલાગરો રે, અણ તેડયો મ આવેશ ॥ જોવનિયું જગ-
વાહણું રે, જાતન હું તાસ કરેશ રે ॥ ધ. ૧૦ ॥ કટકટ તું અજા-
ગીયા રે, જોવનનો તું કાળ ॥ રૂપ રંગને ભાગતો રે, તું તો મ્હોટો
ચંડાળ રે ॥ ધ. ૧૧ ॥ નીસ સે ઉત્સસમે રે, કવને હીજીયે ગાળ ॥
ઘડપણ કાં તું સરજીયો રે, લાગ્યો માહરે નિલાડ રે ॥ ધ. ૧૨ ॥
ઘડપણ તું સદા વડો રે, હું તુજ કરે જુહાર ॥ જો મેં કહી છે
વાતડી રે, જાણજો તાસ થીઆર રે ॥ ધ. ૧૩ ॥ કોઈ ન વંછે તુજ-
ને રે, તું તો દૂર વસાય ॥ વિનયવિજય ઉવઆયનો રે, રૂપવિજય
જીજી ગાય રે ॥ ધ. ૧૪ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી નવકાર વાલીની સજ્જાય.

કહેજો અતુર નર જો કોણ નારી, ધરમી જનને પ્યારી રે ॥ જો-
ણે જાયા બેટા મુખપ્રરી, પણ છે બાળકુમારી રે ॥ કહેજો ૧ ॥
જો આંકળી ॥ કોઈ ધર સતી ને કોઈ ધર લીલી, કોઈ ધર હીસે પીંગી
રે ॥ પંચ રૂપી છે બાળકુમારી, મનરંજન મતવાળી રે ॥ ક. ૨ ॥
દેવ આગળ જોભી રાખી, નયણાં બંધાણી રે ॥ નારી નહી પણ
મોહનગારી, જોગીધરને પ્યારી રે ॥ ક. ૩ ॥ એક પુરૂષ તસ ઉપર
કહે, ચાર સખીયું ખેલે રે ॥ એક બેર છે તેહને માથે, તે તસ કંડ ન મેલે
રે ॥ ક. ૪ ॥ નવ નવ નામે સદુ કોઈ માને, કહેજો અર્ધ વિચારી
રે ॥ વિનયવિજય ઉવઆયનો સેવક, રૂપવિજય જુદી સારી રે ॥ ક. ૫ ॥

અથ શ્રી જિનરક્ષિત અને જિનપાલિતનું ચોદાલિયું.

॥ દોહા ॥

અનંત સિદ્ધ આગે હુવા, વળિ હોવંતા જોહ ॥ અનાગતે જો
હોયશે, હું પ્રભુમું ધરિ નેહ ॥૧॥ પાપ અદારે અતિ જુરાં, પરિ-
બ્રહ્મ મહા વિકરાજ ॥ પ્રીતિ મિત્રાઈ જલે નહી, સદુ ગણને દિયે
જાગ ॥૨॥ દુઃખદાતા છે પરિબ્રહ્મ, મહોદી માયા જાગ ॥ દોનું બાઈ
એ દુઃખ સદાં, જિનરક્ષિત જિનપાળ ॥૩॥ ઘરમાં ધન છે અતિ
ઘણું, તોય ન પહોચી હામ ॥ પચી રહ્યા છે પ્રાણીયા, કિમ પામે
તે હામ ॥૪॥ કેલુ નગરી વસતા હતા, કિમ દુઃખ સદાં અપાર
॥ સાવધાન થઈ સાંભળે, તેહને કહું વિસ્તાર ॥ ૫ ॥

દાલ ૧ લી.

ચપા નગરી સોહામણી, રીકે દરખિત ઘામ રે, લોક વ્યાપારી
અતિ ભણા, વળિ ચોક ઘણુ તિણુ માંય રે ॥ ધનના લોભી વાર્ણી-
યા ॥૧॥ એ આંકણી ॥ ચોક માકંદીના રીકરા, દોનું વલ વ્યાપારી
રે ॥ નવા લેહને સમુદ્રમાં, ઉતરયા વાર અગીયારી રે ॥ ધન ॥૨॥
લગ્ન કમાઈ આવીયા, મેગવી માયા ભારીરે ॥ લેભ મટ્યો નહી
માંદહો, જારમી વાર દુખા તૈયારી રે ॥૩॥ આવી આભાપને ઈમ
કહે, જમે ભાથું સમુદ્ર વ્યાપારે રે ॥ માતાપિતા તથ ઈમ કહે, ભ-
લી નહી જારમી વારો રે ॥ ધન ॥૪॥ ઘરમાં ધન છે અતિ ઘણું,
તેહને લગાયો લેખે રે ॥ અત પેદી લગે નહિ ટમે, અલુષ્ટતાં
દુઃખ કેલુ દેખે રે ॥૫॥ માત્રાપે વચન કદાં ઘણું, પણ તે નહિ
કાંઈ પાવે રે ॥ કરિયાણુ લેઈ તિહાં ઘડી, સમુદ્ર માટે તે અલે રે
॥ ધન ॥૬॥ અનેક જોજન ગયા પછી, છીડીયો ઉઝાપાતો રે ॥ દે-
ખીને મન ચમકીયા, એ તો ભગડી દીસે છે વાતો રે ॥ ધન ॥૭॥ અ-
દાને વીજ ગાળ્યો, નવા કપલુ લગી રે ॥ વાવરે ચગી હેડી પડી,
કાંઈક નાંચર ભાંગી રે ॥ ધન ॥ ૮ ॥ વિધાધરની રીકરી, વિદ્યા
વિસરીયાં પસાવે રે ॥ ગડક દેખી સરપલુ છીપે, ફર જાદિર જિમ
નવે રે ॥ ધન ॥ ૯ ॥ ભરતારે કુટી ન્યાર તે, કાંઈ કોળાદગ શબ્દ
પેકારે રે ॥ નવા સમુદ્રમાં જુલતાં, રેવંતા રીવ પાડે રે ॥૧૦॥
૧૦ ॥ હાહાકાર હુલો ઘણે, તિહાં પડીયું હાથજ અથ રે ॥
બીજા તો મસડી પડ્યા, જે ભાઈ તરંતા ભય રે ॥ ધન ॥૧૧॥

સાલા ॥ ભે એ પાપિણી ભણ્યો, તો રોયે આપણને માર રે સાલા
 ॥ નારીનો નેક નિવારભે ॥૧॥ એ આંકણી ॥ હાં ॥ પૂરવ બાગમાં
 આવીયા, કાંઈ વસ્ત્ર આંચો તેણી વાર રે સાલા ॥ ઠેકને ઉતારે ઈંદાં
 મરી, ઠેકને ઉતારે પાર રે સાલા ॥ નાનાર ॥ હાં ॥ હાથ ભેટીને એમ
 કને, અમે દોનું દુઃખીયા અપાર રે સાલા ॥ કુપા કરી અમ ઉપરે,
 દુઃખમાંથી પાર ઉતાર રે સાલા ॥ ના ॥ ૩ ॥ હાં ॥ રેવીનો મિલ
 મન આજુભે, મ્હારી પીઠે એમો આપ રે સાલા ॥ ભે મન ડાઘું
 ભણ્યું, તો રેણું તમને ઢાળિ રે સાલા ॥ ના ॥ ૪ ॥ હાં ॥ ખીર
 ન મરી પીઠે મર્યો, રેવી આવી તેણિવાર રે સાલા ॥ હાથમાં ખડમ
 બીકામણું, મુખથી બોલે માર માર રે સાલા ॥ નાનાપા ॥ હાં ॥ કરાં
 વચન કર્યાં વળાં, પળ ઉરિયા નહીંય સમાર રે સાલા ॥ તવ
 શબ્દનાર સોળે સજી, મુંઘટ કાઢ્યો તેણીવાર રે સાલા ॥ નાના ॥
 હાં ॥ મીઠા વચન કર્યા પળા, મને કામ મેલી નિરધાર રે કંતા ॥ ઈંજ
 અટવી રૂબડમા, મને કોણ રોયે આપાર રે કંતા ॥ અબગા સાકમું
 ભેટ્યો ॥ ૫ ॥ હાં ॥ સુખ બેઠાંય સસારના, એમ કેમ હીયો છા છેકરે
 કંતા ॥ પ્રિય વિચારો પાછલી, મ્હારી દુઃખાળી દોષો ઠેક રે કંતા
 ॥ ૬ ॥ ૬ ॥ અવધિગાને ભેટ્યું ॥ અનરજિત ॥ ડગીયો ભણ રે
 કંતા ॥ ૭ ॥ અગવવાને કાચું ॥ ૮ ॥ અવધ આવી વાજુરે સાલા ॥ નાના ॥
 હાં ॥ અનિવાર્ય કરાવ ॥ ૯ ॥ અન કયા નાંક ॥ ૧૦ ॥ અન ॥ ૧૧ ॥
 રજિત ॥ ૧૨ ॥ અકરે ॥ ૧૩ ॥ અજાણ્યાર ॥ ૧૪ ॥ ૧૫ ॥ ૧૬ ॥
 અતર ॥ ૧૭ ॥ અકર ॥ ૧૮ ॥ અકર ॥ ૧૯ ॥ અકર ॥ ૨૦ ॥
 અકર ॥ ૨૧ ॥ અકર ॥ ૨૨ ॥ અકર ॥ ૨૩ ॥ અકર ॥ ૨૪ ॥
 અકર ॥ ૨૫ ॥ અકર ॥ ૨૬ ॥ અકર ॥ ૨૭ ॥ અકર ॥ ૨૮ ॥
 અકર ॥ ૨૯ ॥ અકર ॥ ૩૦ ॥ અકર ॥ ૩૧ ॥ અકર ॥ ૩૨ ॥
 અકર ॥ ૩૩ ॥ અકર ॥ ૩૪ ॥ અકર ॥ ૩૫ ॥ અકર ॥ ૩૬ ॥
 અકર ॥ ૩૭ ॥ અકર ॥ ૩૮ ॥ અકર ॥ ૩૯ ॥ અકર ॥ ૪૦ ॥
 અકર ॥ ૪૧ ॥ અકર ॥ ૪૨ ॥ અકર ॥ ૪૩ ॥ અકર ॥ ૪૪ ॥
 અકર ॥ ૪૫ ॥ અકર ॥ ૪૬ ॥ અકર ॥ ૪૭ ॥ અકર ॥ ૪૮ ॥
 અકર ॥ ૪૯ ॥ અકર ॥ ૫૦ ॥ અકર ॥ ૫૧ ॥ અકર ॥ ૫૨ ॥
 અકર ॥ ૫૩ ॥ અકર ॥ ૫૪ ॥ અકર ॥ ૫૫ ॥ અકર ॥ ૫૬ ॥
 અકર ॥ ૫૭ ॥ અકર ॥ ૫૮ ॥ અકર ॥ ૫૯ ॥ અકર ॥ ૬૦ ॥
 અકર ॥ ૬૧ ॥ અકર ॥ ૬૨ ॥ અકર ॥ ૬૩ ॥ અકર ॥ ૬૪ ॥
 અકર ॥ ૬૫ ॥ અકર ॥ ૬૬ ॥ અકર ॥ ૬૭ ॥ અકર ॥ ૬૮ ॥
 અકર ॥ ૬૯ ॥ અકર ॥ ૭૦ ॥ અકર ॥ ૭૧ ॥ અકર ॥ ૭૨ ॥
 અકર ॥ ૭૩ ॥ અકર ॥ ૭૪ ॥ અકર ॥ ૭૫ ॥ અકર ॥ ૭૬ ॥
 અકર ॥ ૭૭ ॥ અકર ॥ ૭૮ ॥ અકર ॥ ૭૯ ॥ અકર ॥ ૮૦ ॥
 અકર ॥ ૮૧ ॥ અકર ॥ ૮૨ ॥ અકર ॥ ૮૩ ॥ અકર ॥ ૮૪ ॥
 અકર ॥ ૮૫ ॥ અકર ॥ ૮૬ ॥ અકર ॥ ૮૭ ॥ અકર ॥ ૮૮ ॥
 અકર ॥ ૮૯ ॥ અકર ॥ ૯૦ ॥ અકર ॥ ૯૧ ॥ અકર ॥ ૯૨ ॥
 અકર ॥ ૯૩ ॥ અકર ॥ ૯૪ ॥ અકર ॥ ૯૫ ॥ અકર ॥ ૯૬ ॥
 અકર ॥ ૯૭ ॥ અકર ॥ ૯૮ ॥ અકર ॥ ૯૯ ॥ અકર ॥ ૧૦૦ ॥

લોલા ॥ જો એ પાપિણી જાણ્યો, તો દેશે આપણને માર રે લાલા
 ॥ નારીનો નેહ નિવારજો ॥૧॥ એ આંકણી ॥ હાં ॥ પૂરવ જાગમાં
 આવીયા, કાંઈ યશ આગ્યો તેણી વાર રે લાલા ॥ ઠેકને ઉતારે ઈંદાં
 થકી, ઠેકને ઉતારે પાર રે લાલા ॥ નાનારા હાં ॥ હાથ જોડીને એમ
 કહે; અમે દોનું દુઃખીયા અપાર રે લાલા ॥ કૃપા કરી અમ ઉપરે,
 દુઃખમાંથી પાર ઉતાર રે લાલા ॥ ના ॥ ૩ ॥ હાં ॥ દેવીનો મોહ
 મત આણજો, મહારી પીઠે બેસો આય રે લાલા ॥ જો મન યશું
 જાણ્યું, તો દેશું તમને કાજિ રે લાલા ॥ ના ॥ ૪ ॥ હાં ॥ પીર
 જ ધરી પીઠે ચઢ્યો, દેવી આવી તેણિવાર રે લાલા ॥ હાથમાં ખડમ
 બીહામણું, મુખથી બેલે માર માર રે લાલા ॥ નાનાપા હાં ॥ કરકાં
 વચન કલાં ઘણાં, પણ ડરિયા નહીંય લગાર રે લાલા ॥ તવ
 શણગાર સોજો સજી, ધુધટ કાઢ્યો તેણિવાર રે લાલા ॥ નાનારા ॥
 હાં ॥ મીઠાં વચન કલાં ઘણાં, મને કાંઈ મેલી નિરધાર રે કંતા ॥ ઈંદુ
 અટવી ઉજડમાં, મને કોણ દેશે આધાર રે કંતા ॥ અબજા સાહમું
 જોઈએ ॥ ૫ ॥ હાં ॥ સુખ ભોગવો સંસારના, એમ કેમ દીયો છો છેકરે
 કંતા ॥ પ્રિત વિચારો પાછલી, મહારી દુઃખણી દેખો દેહ રે કંતા
 ॥ અગાદા ॥ હાં ॥ અવધિગાને જોઈયુ, જિતરસિત ડગીયો જાણુ રે
 લાલા ॥ ચળાવવાને કારણે તે જોઈ વિધ બોલે વાણુ રે લાલા ॥ નાનારા ॥
 હાં ॥ જિનપાસિત કંઠાં ૭, અને કય. નહિ કિલ્લમાય રે કંતા ॥ જિન
 રસિત તું માહરે, પ્રાણઆધારજ ધાય રે કંતા ॥ અ ॥ ૧૦ ॥ હાં ॥
 અંતર દય રૂઢન કરે, વગિ કંઠે આકલ પોકાર રે કંતા ॥ આટી
 નજરે જગાવતી, હું હેમુ તુજ આલસાર રે કંતા ॥ અ ॥ ૧૧ ॥
 હાં ॥ કુશલણી પૂઠિ કરે, વગી નથ વૂરણનો મેકરે કંતા ॥ તીન ઘંટા
 જાજાવતી, એતો બેલ વચન સનેહ રે કંતા ॥ અ ॥ ૧૨ ॥ હાં ॥ મેં
 ઉપગાર ક્રિયા ધણા તુમે વિસરી નત જાઓ રે કંતા ॥ જો વૃત્તિ
 તે જલકાય ઘા. અંવા નિર્લજ તુમે ન યાઓ રે કંતા ॥ અ ॥ ૧૩ ॥
 હાં ॥ કિમ મુજથી તુખા થયા નહીં હું કાટી નાય રે કંતા ॥
 તુમારે હરિશણુ દેખીને હું તો પન પુણુ ચિત્ત ઝાય રે કંતા ॥
 એ ॥ ૧૪ ॥ કાલ ભગ્નમુદમા ક. મુકો, મને એકલગ્રી નિરધાર રે
 કંતા ॥ પ્રાણ તજુ તુમ ઉપરે, મહારે બીજો કવણ આધાર રે કંતા
 ॥ અ ॥ ૧૫ ॥ હાં ॥ મુજને ન મેલો અંકલી, તમે દયા કરો મહારાજ રે
 કંતા ॥ તુમ વિણુ ઈચારો નહીં ૨૬ ૨૭ ૨૮ ૨૯ ૩૦ ૩૧ ૩૨ ૩૩ ૩૪ ૩૫ ૩૬ ૩૭ ૩૮ ૩૯ ૪૦ ૪૧ ૪૨ ૪૩ ૪૪ ૪૫ ૪૬ ૪૭ ૪૮ ૪૯ ૫૦ ૫૧ ૫૨ ૫૩ ૫૪ ૫૫ ૫૬ ૫૭ ૫૮ ૫૯ ૬૦ ૬૧ ૬૨ ૬૩ ૬૪ ૬૫ ૬૬ ૬૭ ૬૮ ૬૯ ૭૦ ૭૧ ૭૨ ૭૩ ૭૪ ૭૫ ૭૬ ૭૭ ૭૮ ૭૯ ૮૦ ૮૧ ૮૨ ૮૩ ૮૪ ૮૫ ૮૬ ૮૭ ૮૮ ૮૯ ૯૦ ૯૧ ૯૨ ૯૩ ૯૪ ૯૫ ૯૬ ૯૭ ૯૮ ૯૯ ૧૦૦

શુભ ગંધીર ॥ મેરૂ તણી પરે ધીર ॥ મુનીનાગાના ૧ ॥ એ આંકણી
 તુંગીયા નગરી સુદર રે, જિતશત્રુ નામે રાય ॥ રાજ રીતી ચાલે
 સદા રે, આણ ન લોપી જાય ॥ મુનારા ॥ તિણ નગરી બ્યવહારિયે
 રે, હત વયે શુભ અંગ ॥ હત નારી તેહની રે, પીયુશું રાતી
 રંગ ॥ મુનીનાગા ॥ અહંનક શુભ વાલહોરે, ચંદ્ર વંદન સુક્રમાળ ॥
 લક્ષણ બત્રીયે ચોભતોરે, લોલા લચ્છ બુખાળ ॥ મુની ૦ ॥ ખા ઇલ
 અવસર તિહાં આવીયે રે, અહંનક મિત્ર સૂરીય ॥ હતયે વંદન
 આદ્યે રે, ધર્મ મુલે મન હિંસ ॥ મુનીનાગા ॥ વેરાગ્યે મન વાળિયું
 રે, દોહિલે એ અવતાર ॥ આયં દેશ કુળ મોટકે રે, દોહિલે જન્મ
 વિચાર ॥ મુનાગા ॥ જૈન ધર્મ તે દોહિલોરે, દોહિલો સાધુ સંયોગ ॥
 રાજ જલ્દિ પામી ધણી રે, ભવ ભવ લામિની ભોગ ॥ મુનીનાગા
 હત સુણી તે દેશના રે, મન ભીન્યો વેરાગ ॥ ઘર આવી ઘરણી
 ભણી રે, તેહ સુણાવે લાગ ॥ મુનીનાગા ॥ વળતી બોલી વાલહો રે,
 સાંભળો ભવન પ્રાણ ॥ પિયુ પાળે કોણ માહરે રે, મુખ દુઃખ કેરો
 જણ ॥ મુનીનાગા ॥ બાળક સુત માયે કરી રે, લીધો સંયમ ભાર ॥
 પંખ વિના રી પંખણી રે, કંથ વિના રી નાર ॥ મુનીનાગા ॥ પાંડા
 ધાર તણી પરે રે, સંયમ સુધો પંથ ॥ આરાધે જિન આણુયું રે,
 હત નામે નિગંથ ॥ મુનીનાગા ૧ ॥ કોમળ કાયા ન્હાનકે રે, અહંનક
 કામરાય ॥ પ્રભ ધરી પાળે પિતારે, આપ ગોચરીયે જાય ॥ મુની ૦
 ॥ ૧ ॥ બાળક સુત બેઠો રહે રે, તાવડ ન શણ ખમાય ॥ વૈયાવચ્ચ
 કરે તાતની રે, મોહ ન હત્યો જાય ॥ મુનીનાગા ૧ ॥ ઇલ અવસર હત
 સ્થાયી રે, પાળી નિરતિચાર ॥ પરલોકે પહોંત્યા સહી રે, બાળક
 કોણ આધાર ॥ મુની ૦ ॥ ૧૪ ॥

॥ રેહા ॥

અહંનક છાંન્ડા રહે, હાથ થકી મુખ નીડ ॥ પાળ જે નયણું
 નીગળે, તેહ જણાવે પીડ ॥ ૧ ॥

ટાલ ૨ જી.

(પ્રવહણ તિહાંથી પૂરીયાં રે લોલ. એ દશી.)

અહંનક ચિત્ત ચિંતવે રે લા ૦ ॥ કોણ કરશે મુજ સારે હો
 તાત ॥ ધણી ટળી રણીયો થયો રે લા ૦ ॥ અવર ન કોઈ આધારે
 હો તાત ॥ બના ૧ ॥ એ આંકણી ૧ ॥ પૂર્વ પરે સઘળું ટળુ રેલાલ, બેઠો
 રહે તે જોડે હો તાત ॥ મુનિવર વોહરણ પાગરયા રે લાલ, આધુ

ગુણ ગંભીર ॥ ગ્રેર તણી પરે ધીર ॥ મુનીનાગા ॥ ૧૧ ॥ એ આંકણી
 તુગીયા નગરી સુદર રે, જિતશત્રુ નામે રાય ॥ રાજ રીતી ચાકે
 સદા રે, આણ ન લોપી જાય ॥ મુનારા ॥ તિણ નગરી બ્યવહારિયે
 રે, કત વયે શુભ અંગ ॥ કતા નારી તેહની રે, પીયુષ રાતી
 રંગ ॥ મુનીનાગા ॥ અહંનક શુભ વાલહેરે, ચંદ્ર વંદન મુકુમાળ ॥
 લશણ બત્રીયે ચોખતોરે, લોલા લચ્છ બુખાળ ॥ મુની ॥ ૧૨ ॥ ધિ
 અવસર તિહાં આવીયે રે, અહંનક મિત્ર સૂરીય ॥ કતયે વંદન
 આપ્યે રે, ધર્મ મુણે મન હિંસ ॥ મુનીનાગા ॥ વૈરાગ્યે મન વાળિયું
 રે, દોહિલે એ અવતાર ॥ આર્ય દેશ કુળ મોટકે રે, દોહિલો જન્મ
 વિચાર ॥ મુનાગા ॥ જૈન ધર્મ તે દોહિલોરે, દોહિલો સાધુ સયોગ ॥
 રાજ શક્તિ પામી ઘણી રે, ભવ ભવ ભામિની ભોગ ॥ મુનીનાગા ॥
 કત સુણી તે દેશના રે, મન ભીન્ન્યે વૈરાગ ॥ ધર આવી ધરણી
 ભણી રે, તેહ સુણાવે લાગ ॥ મુનીનાગા ॥ વળતી બેલી વાલહી રે,
 સાંભળો જીવન પ્રણ ॥ પિયુ પાળે કોણ માહરે રે, મુખ દુઃખ કેરો
 ભણ ॥ મુનીનાગા ॥ બળક સુત માયે કરી રે, લીધો સંયમ ભાર ॥
 પંચ વિના રી પંખણી રે, કંચ વિના રી નાર ॥ મુનીનાગા ॥ ૧૩ ॥
 ધાર તણી પરે રે, સયમ મુધો પથ ॥ આરાધે જિન આણુમું રે,
 કત નામે નિગંથ ॥ મુનીનાગા ॥ ૧૪ ॥ કોમળ કાયા ન્હાનકો રે, અહંનક
 જાવરાય ॥ પ્રમ ધરી પાળે પિતારે, આપ ગોચરીયે જાય ॥ મુની
 ॥ ૧૫ ॥ બાળક સુત બેઠો રહે રે, તાવડ ન ફાણ ખમાય ॥ વૈયાવચ્ચ
 કરે તાતની રે, મોહ ન જીત્યો જાય ॥ મુનીનાગા ॥ ૧૬ ॥ ઇણ અવસર કત
 સાધુજી રે, પાળી નિરતિચાર ॥ પરલોકે પહોંત્યા સહી રે, બાળક
 કોણ આધાર ॥ મુની ॥ ૧૭ ॥

॥ દોહા ॥

અહંનક છાંન્ધ રહે, હાય થકી મુખ નીડ ॥ પાણ જે નયણાં
 નીગળે, તેહ જણાવે પીડ ॥ ૧ ॥

દાલ ર જી.

(પ્રવહજ તિહાંથી પૂરીયાં રે લોલ. એ દેશી.)

અહંનક ચિત્ત ચિંતવે રે લાં ॥ કોણ કરશે મુજ સારરે હો
 તાત ॥ ૧ ॥ ઘણી ટળી રહીયો થયો રે લાં ॥ અવર ન કોઈ આધારરે
 હો તાત ॥ ૨ ॥ ૧૧ ॥ એ આંકણી પૂર્વ પરે સધળું ટળ્યું રે લાલ, બેઠો
 રહો તો જોડરે હો તાત ॥ મુનિવર વોહરણ પાંગરયા રે લાલ, સાધુ

વે રે ॥ મુનિના૧નાનેક દ્રષ્ટે સન્મુખ જીવે, આજસ મોડેજીરે
 ॥ અજગા તે આતુર થઈ, પ્રગટ કીયે મન રંગે રે ॥ મુનિના૧૧૫
 હે શુભવંતા આધુજી, ભમવું ધર ધર બારે રોા ફીણા ફર પાળવી,
 વિષમો તુમ આચારે રે ॥ મુનિના૧૨૧ મહોટાં મંદિર માળીયાં, અ-
 વરી માંહે વાસો રે ॥ મુખે રહો મેલી કરી, પર ધર ઠેરી આચારે
 ॥ મુનિના૧૧૩૧ કિહાં દિહિયા સોહામણા, કુલતણા મહકારે રે ॥
 કિહાં ધરનીનજ પોડવું, કાંકરાશું વ્યવહારે રે મુનિના૧૧૪ ॥
 ॥ રેહાના ॥

મુગુણ સહુણા આધુજી, ભમવું દેશ વિદેશ ॥ રમનો મંદિર મા-
 ગિયે, જોવન તારો દેશ ॥ ૧ ॥ જેત મુની અજગા તણા, જિરયા
 માર કિંગાર ॥ હાથો પજુ જુર્યો ધણું, અહંન્નક અજગાર ॥ ૨ ॥

॥ દાલ ૪ થી. ॥

(યાકો વીરો ચારિત્ર લીવે એ રસી.)

મદ્યેષ પધારો મન રંગી, બલિકારી તુમ વેગ ॥ મુનિવરા
 ગ્રેહ નિહાડી પાયે પડું, ચત્રલો નો ચત્રજ ન દેશ ॥ મુનિના૧૧૫
 મહેલોના ॥ ૧ ॥ એ આજની ॥ તાજ ન કીજે હો તાડતા, સરખોતકા
 નયોત ॥ મુનિના૧૧૬ ॥ આજાવજી છે દેહિલુ, કેમ છીજે વિજી ભો-
 જ ॥ મુનિના૧૧૭ ॥ મહેલોના ॥ ૨ ॥ એ મંદિર એ માળીયાં, એ દિહિયાખા-
 ટ ॥ મુના ॥ એ મિનીના તુનખા, રવજી જડયા એ ખાટ ॥ મુનાએયો
 બારે વિહું દિરો, હેમ જડિયા દિહિયા ॥ મુના ॥ મહેલોના ॥ ૩ ॥ એ તા-
 ચીજા એરડા, રવજી જડયા પડયાજી ॥ મુના ॥ એ ધનજોવન તુમ
 વમુ, અજગી લીજી જુપાજી ॥ મુના ॥ મહેલોના ॥ ૪ ॥ મુનીવર ચલીવા
 માળીયે, ચાલી મવા અજગાર ॥ મુના ॥ આમિનાંશું બીનો રહે,
 વિરજે વિવવ વિરજ ॥ મુનિના૧૧૮ ॥ મહેલોના ॥ ૫ ॥ સુખ ચાખારે માળી
 વે, સુખ દિહિયાખાટ ॥ મુના ॥ સુખ ચાખારે એરડે, પૂરે મનની
 અજગ ॥ મુના ॥ મહેલોના ॥ ૬ ॥ સુખ ચાખારીયે ચાત્રો, કમકે કવ
 તે જલ ॥ મુના ॥ મુજ મરજલ મેલો, માનિનિ મેલ ઉજ-
 લ ॥ મુના ॥ મહેલોના ॥ ૭ ॥ અજગા આનમે ચી, સુખ વિરજો
 ન અજગ ॥ મુના ॥ જે જોહને મન માળીયા, તે તેહને મન સુવ
 ॥ મુના ॥ મહેલોના ॥ ૮ ॥ જેટ કુલ તાજીવે, મેલી મરવે રીત ॥
 મુના ॥ અજગા અજગ રવા, છાંત્રી મુકમુ પ્રીત ॥ મુના ॥ મહેલોના

તેહવે તિહાં ગઈ સાધવી રે, મુતની લેતી સાર રે, રંગ રાતો ॥૧૧॥
 ઠાળાહળ મુણી સામટો રે, હેઠ નિહાળો જામ રે, રંગ રાતો ॥ ૧૨૦ ॥
 પડતી સાધવી રે, માતા દીડી તામરે, રંગ રાતો ॥૨૧॥ જોવે જતાં
 આંવતાં રે, લોક મળ્યા લખકોઠ રે, રંગ રાતો ॥ અહંન્નક ચિત્ત
 ચિંતવે રે, રમત રમણી છોડ રે, રંગ રાતો ॥૩૧॥ હાં હાં ! ! ધિક મુજને
 પટો રે, મેં કીધું કોણ કામ રે, રંગ રાતો ॥ ગુરુ છંડી ગોષે રંમું રે,
 માતા ટળવળે આમરે, રંગ રાતો ॥૪૧॥ કેહનાં મંદિર માળિયાં રે,
 કેહનાં રમણી રંગ રે, રંગ રાતો ॥ જાવું દુર વિદેશડે રે, ચાર દિવસનો
 સંગ રે, રંગ રાતો ॥૫૧॥ વાલેશર પણ આપણા રે, ઉઠી આઘા બાથ
 રે, રંગ રાતો ॥ કો કો કેહને પડખે નહી રે, શીખ ન માગે કાંચરે, રંગ
 રાતો ॥૬૧॥ ક્ષણ દિસે વ્યવહારીયો રે, તે ક્ષણ માંહે નિરાશ રે, રંગ
 રાતો ॥ ક્ષણ હિંચળે ખેલવું રે ક્ષણ શમશાને વાસરે, રંગ રાતો
 ॥૭૧॥ તન ધન જોવન કરિમા રે, મૂઢ કરે અહંકાર રે, રંગ રાતો ॥
 આઠે મદ્યું આલતાં રે, તે પણ ગયા નિરહ કાર રે, રંગ રાતો ॥૮૧॥
 રાવણ સરિખા રાજવી રે, લંકા સરિખો કોટ રે, રંગ રાતો ॥ રૂઠે
 કમે રોજડયા રે, રામચંદ્રકી ચોટ રે, રંગ રાતો ॥૯૧॥ જો મૂછે વજ્ર
 ધાંલતાં રે, કરતા મોઢા મોઢ રે, રંગ રાતો ॥ તેહ મસાણે સંચર્યા
 રે માન અધુરાં છોડ રે, રંગ રાતો ॥ ૧૦ ॥ હું બુઝ્યો જલ
 આપથી રે, એહ ન જાણી રીત રે, રંગ રાતો ॥ આતમ હિત છાંડી
 કરી રે, પર શું માંડી પ્રીત રે, રંગ રાતો ॥૧૧॥

॥ દોહા ॥

અહંન્નક ઉઠી ગયો, ખેલ અધુરો છોડ ॥ કામિની ટળવળતી
 રહી, માય નમે કરજોડ ॥૧॥ હું અપગધી તુમ તણો, માય ખમાવું
 તેહ ॥ મોહ તણે વચ માળીયે, જમતો નવલે નેહ ॥૨॥

॥ દાલ ૭ મી. ॥

(કપૂર હોવે અતિ ઉજળો, એ રશી.)

વચ્છતણાં મુણી વયણવા રે, રામાંચિત થઇ દેહ ॥ વિકળપણું
 વેગે ગયું રે, દુધે વુઠયા મેહ રે ॥ નંદન, શું કીધું તેં એહ ॥૧॥ એ
 આંકણી ॥ સ્વારથ સહુને વાલહો રે, સ્વારથ સુધા સંગ ॥ સો હી
 સ્વારથ અણપુગતેરે, સહુ આપણુડે રંગરે ॥ નંદનનારાઃ નિઃસ્નેહામુખ
 મીઠાચરે, નાપે મનનો હેત ॥ કાચી કળી કણેયર તણી રે, તન રાતો

તેહવે તિહાં ગઈ સાધવી રે, સુતની લેતી સાર રે, રંગ રાતો ॥૧૧॥
 ઠાળાહળ મુણી સામટો રે, હેડ નિહાળો જામ રે, રંગ રાતો ॥ ૧૨૦ ॥
 પડતી સાધવી રે, માતા હીડી તામરે, રંગ રાતો ॥૨૧॥ જોવે જાતાં
 જાંવતાં રે, લોક મળ્યા લખકોડ રે, રંગ રાતો ॥ અહંન્નક ચિત્ત
 ચિંતવે રે, રમત રમણી છોડ રે, રંગ રાતો ॥૩૧॥ હાં હાં ! ! ધિયુ મુજને
 પડે રે, મેં છીધું કોણ કામ રે, રંગ રાતો ॥ ગુરુ છંડી ગોખે રંમું રે,
 માતા ટળવળે આમરે, રંગ રાતો ॥૪૧॥ કેહનાં મંદિર માળિયાં રે,
 કેહનાં રમણી રંગ રે, રંગ રાતો ॥ જાવું દુર વિદેશડે રે, ચાર દિવસનો
 સંગ રે, રંગ રાતો ॥૫૧॥ વાલેશર પળ આપણા રે, ઉડી આપા જાવ
 રે, રંગ રાતો ॥ ઠે ઠે કેહને પડખે નહી રે, શીખ ન માગે કાંચરે, રંગ
 રાતો ॥૬૧॥ ક્ષણ દિસે વ્યવહારીયો રે, તે ક્ષણ માંહે નિરાશ રે, રંગ
 રાતો ॥ ક્ષણ દિગ્ગણે ખેલવું રે ક્ષણ શમશાને વાસરે, રંગ રાતો
 ॥૭૧॥ તન ધન જોવન કરિમા રે, મૃદ કરે અહંકાર રે, રંગ રાતો ॥
 આઠે મહશું આલતાં રે, તે પણ ગયા નિરહ કાર રે, રંગ રાતો ॥૮૧॥
 રાવણ સરિખા રાજવી રે, લકા સરિખો કોટ રે, રંગ રાતો ॥ રૂઠે
 કમે રાજગ્યા રે, રામચંદ્રકી ચોટ રે, રંગ રાતો ॥૯૧॥ જે મૂછે વળ
 ધાંલતાં રે, કરતા મોડા મોડ રે, રંગ રાતો ॥ તેહ મસાણે સંચર્યા
 રે માન અધુરા છોડ રે, રંગ રાતો ॥ ૧૦ ॥ હું બુદ્ધો જલ
 આપથી રે, એહ ન જાણી રીત રે, રંગ રાતો ॥ આતમ કિંત છાંડી
 કરી રે, પર શું માડી પ્રાંત રે, રંગ રાતો ॥૧૧॥

॥ દોહા ॥

અહંન્નક ઉડી ગયો, ખેલ અધુરો છોડ ॥ કામિની ટળવળતી
 રહી, માય નમે કરજોડ ॥૧॥ હું અપનધી તુમ તણે, માય ખમાવું
 તેહ ॥ મોહ તણે વશ માળીયે, જામતો નવલે નેહ ॥૨॥

॥ દાલ ૭ મી. ॥

(કપૂર હોવે અતિ ઉજળો, એ દરહી.)

વચ્છતણાં મુણી વચ્છણા રે, રોમાંચિત થઈ દેહ ॥ વિકળપણું
 વેગે ગયું રે, દુષે વુઠ્યા મેહ રે ॥ નંદન, શું છીધું તેં એહ ॥૧॥ એ
 આંકણી ॥ સ્વારથ સહુને વાલહો રે, સ્વારથ સુધો સંગ ॥ સો હી
 સ્વારથ અણપુગતેરે, સહુ આપણે રંગરે ॥ નંદનગારા નિરનેહામુખ
 મીઠકારે, નાપે મનનો હેન ॥ કાચી કળી કલેયર તણી રે, તન રાતો

મન રવેત રે ॥ નંદન ॥ ૩ ॥ ઠાણ કર્યાં દુઃખ વીસરીયાં રે, એ
પ્રેમદાની પ્રિય ॥ જનમ અવિત જોડને હોડે રે, તે વિરલાની નીવ
રે, ॥ નંદન ॥ ૪ ॥ પ્રેમતણાં ફળ પાડુઆં રે, પ્રત્યક્ષ હીસે હાલ ॥
પ્રાણ તપે નિદ્રા ખપે રે, નિત્ય નવો ઉમાહ રે ॥ નંદન ॥ ૫ ॥
ફેરે ન શયો રૂપ ॥ રૂપે શયો ગુણવંત ॥ ઇંદ્રવારણી ફળ ફુટ્યાં
રે, હેર ભર્યાં એકંત રે ॥ નંદન ॥ ૬ ॥ અંતરબાની આપણાં રે,
અવ સમાણાં જોય ॥ તે પણ વેળાવી વળે રે, સાથ ન આવે
ઠાય રે ॥ નંદન ॥ ૭ ॥ સાથ ન આવે મુંદરા રે, સાથ ન આવે
આપ ॥ ઉડી જાણું એકલું રે, હાલ લેઈ હાય રે, ॥ નંદન ॥ ૮ ॥
કરકંડુ જે જોડને રે, જસદત ચકવતિ જોય ॥ વિલ જન
માંનું નહી રે, સાતમી પહોત્યો સોય રે ॥ નંદન ॥ ૯ ॥
જે અસપે જિનવણે રે, સુરવરો ધર્મ મુખણ ॥ ફેર જન
સમર તે લહે રે, મીઠાં અમીય સમાન રે ॥ નંદન ॥ ૧૦ ॥

॥ રોહા ॥

સવિત્રી ચિર સેહરો વેરામે મન વાળી ॥ છેડી રૂપ ॥
લખાં, હકિ આજ્યો નનકાળ ॥ ૧ ॥ ને તરણી નર્યો રૂરે રે,
વયો મુનિંદ ॥ મેલ વિના જેમ વેલડી જેમ રૂડેડે રૂડેડા

દાલ ૮ મી.

। વરસાગાની રશી.

૥૧૥ જિનતણી રીખ સોહામણી, જે કરે કુળ અવતંસ ॥ તે લહે
લીલા આણુંકશુ, જેમ વિલસે રે ગંગાજળ હંસ કે ॥ ભોળાજા સંવત
સત્તર ચિટોતરે, વડ ખરતર ગચ્છ વાસા ॥ ગણિ મહિમાસાગર કિત
વહે, આણુંદે રે કહ્યો રાસ વિલાસ કે ॥ ભેં ॥ ૮ ॥ ઇતિ. ॥

અય શ્રી સનત્કુમાર ચક્રવર્તિની સજ્જાય.

સરસતિ સરેસ વચન રસ માગું, તોરે પાયે લાગું ॥ સનતકુમાર
ચક્રી ગુણ ગાઉં, જિમ હું નિર્મળ થાઉં ॥ રંગીલા રાણા રહો ભવન
રહો રહો ॥ મેરે સનંત કુમાર, વિનવે સવિ પરિવાર ॥ ૧ ॥ એ આં-
કણી ॥ રૂપ અનોપમ ઇંદ્રે વખાણ્યુ, સુર સુણી ઈમ વાયા ॥ પ્રાકાશ રૂપ
કરીદોય આયા, રૂરિરૂરિ નિરખત કાયા ॥ ૨૦ ॥ ૭૦ ॥ મેં ॥ ૧૨ ॥
જેહપો વખાણ્યો તેહવો, રૂપ અનોપમ ભારી ॥ સતવના સાં
ભળી મનમાં હરખ્યો, આણ્યો ગર્વ અપારી ॥ ૨૦ ॥ ૭૦ ॥ મેં ॥ ૧૩ ॥
અય શુ નિરખે લાલ રંગીલે, ખેળ ભરી મુજ કાયા ॥ નાકિ પા-
ઈ જળ છત્ર ધરાયુ, તબ એજ્યો ભારી કાયા ॥ ૨૦ ॥ ૭૦ ॥ મેં ॥ ૧૪ ॥
મુગટ કુડગ દાર મોતિના કરી ચામુનાર બનાયા ॥ છત્ર ધરાવિ શિં-
દાનન મેઘા નવ રંગ કાઢ્યો બાયા ॥ ૨૦ ॥ ૭૦ ॥ મેં ॥ ૧૫ ॥
એના રૂપ પલકાવુ, સુણ રો વકા નવ. ભાળ રોગ તેરી રેકુમે
ઉપન્યા, નવં મ કરી કાચી કાયા ॥ ૨૦ ॥ ૭૦ ॥ મેં ॥ ૧૬ ॥
ધણ ચક્રી મનના નામની રેવની વાળી ॥ તુરત તબોળ નાંખીને
એવે, રમભરી કાયા પલકાવ્યા ॥ ૨૦ ॥ ૭૦ ॥ મેં ॥ ૧૭ ॥
આગિયા મેઘા મેઘી ને નાવે રૂપ. ૭૦ ॥ ૭૦ ॥ મેં ॥ ૧૮ ॥
મેઘા; મેઘી ને નવના નવના ૭૦ ॥ ૭૦ ॥ મેં ॥ ૧૯ ॥
અનેકુનિ મેઘી મેઘી ને નવના. નાયા ૭૦ ॥ ૭૦ ॥ મેં ॥ ૨૦ ॥
કે: ન મેઘ રજા નવ. ૭૦ ॥ ૭૦ ॥ મેં ॥ ૨૧ ॥
ધમધમ વાજે કમલ ૭૦ ॥ ૭૦ ॥ મેં ॥ ૨૨ ॥
જૈનની પછીવ રંગે ૭૦ ॥ ૭૦ ॥ મેં ॥ ૨૩ ॥
દિલ્લુ દામે, કિન કેહાવડ કીજે. અક લાખને બાણું સદસને,
નવલે કરી નિખીજે. ૭૦ ॥ ૭૦ ॥ મેં ॥ ૨૪ ॥
હેને કરી જુએ, અને રૂપ નવિ રે. ૭૦ ॥ ૭૦ ॥ મેં ॥ ૨૫ ॥
ચક્રી, સનંતકુમાર નવિ એવ ૭૦ ॥ ૭૦ ॥ મેં ॥ ૨૬ ॥

કૃપમાં પડયો ॥૧૩॥ અણુહુતાં કિયાં આળ અન્યને, અલિક ઝોયરી
 મેળ્યું ધનને ॥ સદગુરુ તણે સંગ ના કર્યો, અરર ! પાપથી પિંડ
 મેં ભર્યો ॥ ૧૪ ॥ પરની ચોવટે વૂગડી કરી, નૃપ સભા જૂડી
 સાદારી ભરી ॥ પિયુન પૂર્ત હું લાંચ લાલચી, પશુ પલે રહ્યા
 પાપમાં પચી ॥૧૫॥ પરપૂઠે પરા દોષ દાખવા, જશતણે થણે સ્વાદ
 ચાખવા ॥ રહસ્ય વાત તો મેં કરી છતી, ભવ અરણ્યમાં હું રૂળ્યો
 અતિ ॥૧૬॥ અધમ કામમાં હવં મેં ધયો, ધરમ ધ્યાનમાં અમૃત
 ભયો ॥ દુરગુણે રચ્યો મોદમા મચ્યો, અરર ! કર્મના નૃત્યમાં
 નચ્યો ॥ ૧૭ ॥ છળ વિદ્યા કરી અર્થ સંચિયા, જૂઠ ઘણું લવી લોક
 વંચિયા ॥ પતિત રાંકને છેતયાં બહુ, અરર ! પાપ હું કેટલાં કહું
 ॥૧૮॥ શરિર શોધતો મેં નવિ કયો, જડ પ્રસંગથી યોનિમાં રૂયો ॥
 શુદ્ધ વિચાર તો ચિત્ત ના ચડ્યો, મિચ્છત શત્રુ તો મુજને નડ્યો
 ॥ ૧૯ ॥ કરમ વેરિએ વીટિયો મને, કરગરી કૈ અજ્ઞ જિનને ॥
 કર ગ્રહો પ્રભુ રાંક જાણિને, કિલ્લ દયા પદો મહેર આણિને ॥૨૦॥
 તકશિરો ઘણી કે શકે ગણી, બખાંશયો ગુના જગતના ઘણી ॥ રિજ
 કરી ખરી ત્રોડી ત્રાસને, શરણ રાખજો ખોડિલાસને ॥૨૧॥ નજ મુજ
 અહો ચંદ્રમા ગ્રહી, પટણ પ્રાચિથી પશ્ચિમે સહી ॥ ચતુરમાસમાં
 બંદરે રહી, લલિતછાંદની ભેડ એ કહી ॥ ૨૨ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી કુંઠરિક પુંડરેત્તુ ચોઢાલિયું.

॥ દોહા. ॥

તેણે કાળે તેણે સમે, નયરી કુંઠરગિણી સાર ॥ મહાપદ
 નામે રાજા ભણે, પદ્માવતિ તસ નાર ॥૧॥ તેહના દોય કુમાર છે, રૂપે
 અદ્ભુત ભણ્યું ॥ કુંઠરિકને પુઠરિક ભણ્યાં, તેહના નામ વખાણ્યું ॥૨॥
 એહવે તિહાં કહે આવિયા, શ્રી ધર્મયોષ યવીર ॥ તેહની દેશના
 સાંભળી, જુઝયો કુંઠરિક વીર ॥૩॥ કુંઠરિક ધન તણ નીકળ્યો, ભણી
 અધિર સંસાર ॥ વેરાચ્યશું જલિ છાંડને, લીધો સંયમ ભાર ॥ ૪ ॥
 વિહાર કિયો તિણ ગામથી, જનપદ દેશ મજાર ॥ ચારિત્ર પાળતાં
 નિમંત્રું, વહિ ગયાં વર્ષ દહાર ॥૫॥ એહવે કુંઠરિક મુનિવર, આઘ્યા
 તિણહિજ ગામ ॥ અનુમતિ માગી ઉતયાં, ખગર થઈ ઠામ ઠામ
 ॥૬॥ પુંઠરિક મુણી વધામણી, હેટે હરખીત યાય ॥ સજ્જ થઈ સવિ
 સયજશું, ભાઈ વંદાવુંને ભાય ॥૭॥ કર્મગતિ છે વંકડી, લોપી કિનયું
 ન ભાય ॥ કિણ વિધ અનરથ ઊપજે, તે મુણને ચિત્ત દાય ॥૮॥

કરી, કીર્તિ ઉપ વિહાર ॥૧॥ પુંડરિક મનમાં ચિંતયે, હરીન કહું
ગુણે રાધ ॥ એતો મનમાં ધારિયો, સંયમનું ચિત્ત લાધ ॥૨॥

॥ दाल४ थी. ॥

(૯ લો. મયુરા નગરીના રાજ્યો. એ ૧૨ી.)

૭૬૦ પુંડરિક મનમાં ચિંતવે, ૭૬૦ એ સંસાર અસાર ॥ ૭૬૦
 મંથમગ્ની મુખીયા થયા, ૭૬૦ ધન ધન તે અણગાર ॥ ચતુર નર,
 પાળો સંવમ મુખકાર ॥ ૧ ॥ એ આંકળી ॥ ૭૬૦ વૈરાગ્ય મનમાં
 આણીયો, ૭૬૦ સંયમરસ આવ્યો પૂર ॥ ૭૬૦ કામ પડે ચીડા રડા
 ૭૬૦ તે જાણો સાચા મુર ॥ ચગારા ॥ ૭૬૦ મુધા પીડા આમને, ૭૬૦
 નિશ્ચા લેવજુ મુનિ જાય ॥ ૭૬૦ ઘર ઘર આરે ગોચરી, ૭૬૦ અંત
 પ્રાંત આદાર જાય ॥ ૭૬૦ ॥ ૩ ॥ ૭૬૦ અરસ નિરસ આદાર કોમળો,
 ૭૬૦ આદાર કયો સમભાવ ॥ ૭૬૦ શરીરે વેદના ઉપની, કુળા આ-
 દાર ને પ્રભાવ ॥ ૭૬૦ ॥ ૪ ॥ ૭૬૦ મરણ તણા સંમુખ થયા, ૭૬૦
 દરિયા નદી મન માય ॥ ૭૬૦ સડણ પડણ એ દેહ છે ૭૬૦ ચિત્ર ન
 ત્રિશરવો ત્યાય ॥ ૭૬૦ ૫ ॥ ૭૬૦ શરીરે વેદના ઉપની, ૭૬૦ માનું
 અડતની ધાર, ૭૬૦ જાળ વિજા માછલી દગવળે, ૭૬૦ તેહવી વેદન
 અપાર ॥ ૭૬૦ ૬ ॥ ૭૬૦ સમતાભાવ મુનિ જાવતા, ૭૬૦ પુંડરિકે
 કીધો કાળ ॥ ૭૬૦ દેવકોક થયા દેવતા, ૭૬૦ સ્વાયં નિદ્રા નતકાળ ॥ ૭૬૦
 ૭ ॥ ૭૬૦ સર્વોચ્ચલિદમા ઉપન્યા, ૭૬૦ પામ્યા મુખ અપાર ॥ ૭૬૦
 એકમ અવતારી થયા, ૭૬૦ જુદી માનવ અવતાર ॥ ૭૬૦ ૮ ॥ ૭૬૦
 મહાવિદેહમાં રેવળે, ૭૬૦ કુંચ કુળે કદિ અપાર ॥ ૭૬૦ દ્રુપદતિહા
 તળી પરે, ૭૬૦ પામ્યો જવનો પાર ॥ ૭૬૦ ૯ ॥ ૭૬૦ જાત્યમુખ મારે
 કંઈ, ૭૬૦ કુંડરિક પુંડરિક અધિકાર ॥ ૭૬૦ કુંડરિક નરકે સાનથી,
 ૭૬૦ પુંડરિક ખેડે પાર ॥ ૭૬૦ ૧૦ ॥ ૭૬૦ એવું જાણીને યેતજે, ૭૬૦
 પાવણાં કુંજ એક ॥ ૭૬૦ પુણવળી પુંડરિક મુખ હશે, ૭૬૦ સદામુકે
 કહે મુખે તેહ ॥ ૭૬૦ ૧૧ ॥ ૭૬૦ એક નભધ પુરે થયે, ૭૬૦ સં-
 વમ મુખ નિર્વાણ ॥ ૭૬૦ શય વવજુ ઇન્દ્રિયરે કહે, ૭૬૦ અમમ
 વવજુ મેઘજુ ॥ ૭૬૦ ૧૩ ॥ ૭૬૦ ॥

अथ श्री गल्पवृक्षार्थः.

(ମିଳନ ଓ ବିଭାଜନ ଦ୍ଵାରା)

ଆମିନିଆ ମିଳିତ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ, ଉପରୋକ୍ତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳ ଦେଖି ଦିଅ

કમળમળ આચારજે, વયજી પ્રજ્ઞેયો ભારી રે ॥ મરતાં શય ન
કાઢીયો, હુઆ અનંત સંસારી રે ॥ શં ॥૨૦॥ ઇત્યાદિક જટુજા
હુઆ, સમકિતવંત વિરાધી રે ॥ મરી મરી નરકે ગયા, કેઈ નીચી
ગતિ લાધી રે ॥ શં ॥૨૧॥ રૂપ્યા રૂળે છે રૂળશે ધણા, શય દૂષ-
ણ મન રાખી રે ॥ શંકા મૂળ મ લાવજો, ઇલાં સૂત્ર બે.લે છે સાખી
રે ॥શં ॥૨૨॥ દેખી શ્રેણિકને ચેતણા, સાધુ નિયાળા કીધાં રે ॥
સમવસરણ બેઠાં થકાં, વીરે ચોખ્યા કરી લીધા રે ॥શં ॥ ૨૩ ॥
ચિત્ત ચાલ્યો રહનેભિનો, વચન લગાયો દેવો રે ॥ રાજમતી પ્રતિ-
બોધિયો, નિશ્ચય થઇ ગયા મોક્ષે રે ॥ શં ॥૨૪॥ મેઘમુનિ કુંજ
પાઇજો, વીર મળ્યા ગુરૂ ભારી રે ॥ પીરજ દેઈ ધિર થાપીયો, હુ-
ઓ એક અવતારી રે ॥ શં ॥૨૫॥ ગોતમસ્વામી જ્ઞાની વડા,
વચન મહિ ખળાયા રે ॥ આજુ'દને રે ખમાવીયા, પાતક દૂર પઢાયા
રે ॥શં ॥૨૬॥ મહાશયક નિજ નારને, ક્રોધ કરી બેઠ્યો કોપીરો
વીરે પ્રાયશ્ચિત્ત દેઈ શુદ્ધ કિયો, ગોતમને ઘેર મૂડી શોશાનારજાશ
માંહિત્રા આવક બાળી, દેવ આઈ કુંજ લીધા રે ॥ કેઈક કદે ચાલ
ગયા, માન તિવાચ્ય શુદ્ધ કીધા રે ॥શં ॥૨૭॥ શંખે પોસો કીધો કોલ
દેઈ, પુષ્પગી પ્રમુખ કુંજ પાવાડે ॥ વીર ફળ કદા કાંધનાં, શંખજીને
સદુચ્યે ખમાયા રે ॥ શં ॥૨૮॥ કદા ન માન્યો ચિત્તનરો, શંભૂતી
નિવારો કીધા રે ॥ શય સહિત પ્રકાશન હુઆ, નરક તણો કુંજ
લીધો રે ॥ શં ॥૨૯॥ ચારણ પ્રમજી અવંત પવંતે, વિચરે કરી અવ
જગ રે ॥ વિરાધક વિજી આગાધવા, ચતુર લેખે સભાગરે ॥શં ॥
૩૦ ॥ ચારે નયના ચાલીવ. ન નિ માન સધારા રે ॥ આજોઈ
નિશ્ચય હુઆ, પાંચ. નરજગા રહે રે ॥ શય કાઢી સૂધી હુઓ,
સાચાં આનમ કાંસો રે ॥ શં ॥૩૧॥ કદા ને પચ્ચખાલમે, લાગી
ભવે કેઈ દેવો રે ॥ નનુડ પાંચ આગોવને, શુદ્ધ હુઆ મળે
મીઠો રે ॥ શં ॥૩૨॥ નરકને અન્ધ કરી, પૂરો કલિય ન પડમે
રે ॥ આનમ દેવ શે કાઢે, ન પંખવથી દરો રે ॥ શં ॥૩૩॥
આજોઈ ઉચ્ચવજા હુઆ, હરે મ.વ. દેવો રે ॥ જાપિ જેમજી
ઇન કદે, તુમે નિહનજા નુન દેખે રે ॥શં ॥૩૪॥ ઇતિ.

અથ શ્રી મેવકુમારનું ચોદાલિયું.

॥ દાન ? લી ॥

અથ નરકજર નુડ નીકો રે, શ્રી જૈનમ મજુજર ॥ અન શ-

કરે ને જનમાં શુભ ઉપમારી આજંવ શુભ પૂરા ॥ મગટે તસ પુ-
 વવન્ય અંકુરા ॥ સમા ॥ જા પરાદેથી મજાગો રાયા, મેતારજ
 ખતિ કિલ અયા ॥ ખધક સિધ્ધ સુખ જનંત પાયા ॥ સમા ॥ ૮ ॥
 અવવંતી મેલી તનુ માયા, જંભુકે વિદારી કાયા ॥ ઉપસર્ગ શુભ
 મને સહિયા ॥ સમા ॥ ૯ ॥ ખમાવી આતમ શુદ્ધ કીને, તો આ
 પણ કાજ સકળ સીએ ॥ સજ્જન સદુ સમતા રસ પીને ॥ સમા ॥
 ૧૧૦ ॥ સમા છે ભવ ભવ મુખકારી, મુલ્કી ને ધરશે નરનારી ॥ તાસ
 વદનો પર ભડ વારી ॥ સમા ॥ ૧૧ ॥ ખેડીદાસ શીખ હુએ ધરશે,
 સમાધિક ધર્મને આચરશે ॥ વેગે તે ચિવરમણી વરશે ॥ સમા ॥ ૧૨ ॥

અથ શ્રી દીવાનું દાંદાલિયું.

દાલ ૧ લાં.

દશ ધારો દીવો કહેા એ. મન દાણામની માંય ॥ બવિક જન
 સાંભળે રે ॥ નામ કહું હવે નેહના એ નાંભળે ચિત રાખી કાય ॥
 બવિક ૦ ૧.૧. એ આકલ્પી. ૧. પુનવ પશ્ચિમ એ કહિએ, ઉત્તર દક્ષિણ
 તેમ ૦.૨. ચાર તુલ્ય બીજાં ૩૬. એ. ઉચી નીચી દગ દશિ એમ
 ૦.૩. રે ૦.૪. પડે રે પગ નિય એ. પા.પ. જ.એ મદ નેહ ૧. ૦. ૦. ॥
 કે.૫. રે ૦.૬. છે કે કીએ એ કે.૬. જ.એ દીવ. રે. ૧. ૦. ૦. ॥ ૩ ॥
 કોઈક દીવે પડવ. નય એ. કે.૬. જ.એ પડવ. રે. ૧. ૦. ૦. ॥ ૪ ॥
 બલી દય. પા.૬. એ. એ. પડેલા કાગ ૦. ૦. ૦. ॥ ૫ ॥

દાલ ૨ જી.

એક દક્ષિણે કે.૭. રે. રે. રે. મા.૫. દીવ. ને. પા. ૧. આગની
 ઉચી મયે. માહે એવ બને છે નિ. ૨. ॥ આગની દીવો બળે
 દી રાગ ૦.૧. એ આ.કલ્પી. એક આગની કમ કહે, મહારે પ-
 દીવાને અમ્યા ૦. નેહ કામી પે. નેહ રે. રે. રે. મા.હિ એવ બ-
 કાયા ૦. ૦. ૦. ૦. એક આગની કમ કહે, મને નાવે અધ-
 ૦. ૦. ૦. ૦. પા.ને તો હુએ સુ. રે. રે. મા.હી પણ. બને છે પગ ૦. ॥
 ૦. ૦. ૦. ૦. જગચર ધ.ચર એ ચર ચમે. નિહા તો હવે અધારી
 ઉત્તર કુલે મહેના રાકે. એ. વિનરી મદ સવિવાત ૦. ૦. ૦.
 કાન્ય મરુર દીવે પડે, જિન ધાણી ૦. ૦. ૦. ૦. ૦. ૦. ૦. ૦. ૦. ૦. ૦.
 દિયાં. તેને પીક મહોતી ય.ય. ૦. ૦. ૦. ૦. ૦. ૦. ૦. ૦. ૦. ૦.

કુદાં પડે, તેનાં બળે મુખ આંખ ને માણુ ॥૬૧॥ એવ નલે એકનો,
 કે કાં નલે શ્રી જગભાણુ ॥ અં ॥૬૨॥ આંખો બળે પોતાતણી તે
 તો ખટકે સરવે હેહ ॥ પર પીડાને નલે નહી, અઝાનીનાં લશ્વ
 એક ॥ અં ॥૬૩॥ હશ માણુજ તાહરે કહ્યા, મચ્છર દાને પુદાને માણુ
 આઠ માણુ બહાડા સહુ કોઇને, માણુ એવતણે આધાર ॥ અં ॥
 ॥૬૪॥ પારધીએ માંડયો વન પાસલો, ઘેર માંડયો દીવાનો પાસ ॥
 એ હતો હજનો લોકપી, એને ઇંદ્રિય તણે સવાહ ॥ અં ॥૬૫॥
 પાંચ ઇંદ્રિને કારણે, હમણાં કરે છે બહુજન પાપ ॥ પણ પછી
 કરશે જોરતો, જ્યારે પડશે જમને હાથ ॥ અં ॥૬૬॥ વીર કહે મુ-
 જુ ગોધમા, ભારે કરમીને નવિ કરુણાય ॥ હજુ કરમી હોય એવડ,
 તેનાં હેયાં તન્ત કુમળાય ॥ અં ॥૬૭॥ જ્ઞાન રૂપી દીવા કરો, ધર્મ
 કરુણીની કરો વાટ ॥ તપ રૂપી તેજ મીચિયે, પછી અજવાળું આ-
 ખી રાત ॥ અં ॥૬૮॥ સવત અઢાર પંચાશિયે, ગામ ગોંડગ
 કિયો રે ચોમામ ॥ ઋષિ મૂળચક્રે મમ કહે, એ તો દીવાતણી સ-
 જાય ॥ અં ॥ ૧૩ ॥ મંત્રિ ॥

॥ અથ શ્રી ઉપદેશી મજ્જાયા. ॥

(ગમ કુંભરી)

જિગરી જ્ઞાન મુધારે, નાથ જિન જિગરી જ્ઞાન મુધારે ॥ શાસન
 નાયક સખ મુન સ્થાય, પીતંગલ જિનગયા રે ॥ હાયક ખાયક
 સખેન મુકુંડન, તારક જિતક ધર.ય. રે ॥ બહા તારક ॥ જિગરી
 જ્ઞાન મુધારે, નાથ જિન જિગરી જ્ઞાન મુધારે ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥
 સાધ સરોપા દુવા ચડે રી, પન્નગ પરમ દુઃખદર્ષ રે ॥ ઠંક દિયો
 તખ પ્રમુ પ્રતિષ્ઠ્યો, દિયો. મ્વર્ગ મુખદર્ષ રે ॥ બહા દિયો ॥
 જિગરી ॥ ૨ ॥ નતિ મુકુમાળા ચક્રવર્તી, પગમે જટ દિયા તા-
 ગ્ય રે ॥ દીન દયાળા સંકટ ડાળ્યા, કર દિયા ઝાકઝમાળા રે ॥ બ-
 હા કરદિયા ॥ જિગરી ॥ ૩ ॥ ઇંદ્રમુતિ અન્યમત મેલીને, જિન-
 સં બાહ મચાવા રે ॥ મનકે મશય મેટ દિયા તખ, મણુધર પહવી
 પાયા રે ॥ બહા મણુધર ॥ જિગરી ॥ ૪ ॥ મગધદેશ નરનથ
 નગીને, નિવમ જા વિદીને રે ॥ ગેલીક નૃપકું નિજ પહ દિને, આ-
 ધ બરોબર દીને રે ॥ બહા આપ ॥ જિગરી ॥ ૫ ॥ અર્જુન મા-
 લી કરત સંહારી, ષટ નરને એક નારી રે ॥ પ્રમુ ઉપગારી કર્મ

એ, કામી નર તેહ પતંગ રે ॥ બ્રહ્મહત્ત ચકી નરકે ગયો, સે તો
 ભોગતણો કરિ સંગ રે ॥ ધન્યબાહ્યા નારી અબળા નામ ધરાવંતી,
 પશુ સબળાને સમજાવે રે ॥ નારી હરિહર બ્રહ્મા સારિખા તેને
 ધ્યાન થકી ચુકાવે રે ॥ ધન્ય ॥ ૧૦ ॥ નારી મોહ તણી છે વેણી,
 મુરીકંતા દેખો નામ રે ॥ જેણે એર દિયો ભરતારને, નારી પાપતણું
 છે કામ રે ॥ ધન્ય ॥ ૧૧ ॥ જીઓ શામારાણીના કેળથી, ચારસે
 નવાણું પરિવાર રે ॥ સિંહસેન રાજાએ બાળીયો, દુઃખ વિષાકે
 અધિકાર રે ॥ ધન્ય ॥ ૧૨ ॥ રાણી કેકઈએ વર માગીયો, રાજા ઇચ્છે
 રથની પાસ રે ॥ ભરતને રાજ્ય અપાવિયું, પછે રામ ગયા વનવાસ રે
 ॥ ધન્ય ॥ ૧૩ ॥ મુરપનખા આડીયે ગઈ, રાજા રાવણની પાસ રે
 ॥ તેણે ઠરી સીતા અપહરી, રાવણ લંકાતણો વિનાશ રે ॥ ધન્ય ॥
 ૧૪ ॥ જરાસંધની દીકરી, રાજા કંશતણે ધર નાર રે ॥ જીવજસા-
 ના કેળથી, થયો કુળતણો સંહાર રે ॥ ધન્ય ॥ ૧૫ ॥ નારી સી રત્ન
 બાળીએ, ચિસકહજારમાં ચિરદાર રે ॥ શાંતિ કુંથુ અરનાથે તણ,
 હું ભડ તેહની બલિહારિ રે ॥ ધન્ય ॥ ૧૬ ॥ નેમિનાથ જીજીએ
 તણ, તે તો ઉત્કૃષ્ટા બ્રહ્મચારિ રે ॥ ધણુ ભવમાં મુગતે ગયા, તેનો
 મુત્રે છે વિસ્તાર રે ॥ ધન્ય ॥ ૧૭ ॥ જેવો રે રંગ પતંગનો, તેહવો
 નારીનો સંગ રે ॥ એણું જાણીને છોડ્યો, મુનિ માણેક કહે ઉચ્છ-
 રંગ રે ॥ ધન્ય ॥ ૧૮ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી રાજુલવાવીશી.

॥ શોભા. ॥

શાશન નાયક સમરિયે, ગણધર જાગું પાય ॥ રાજુલ બાવીશી
 કહુ, તે મુખએ ચિત્ત ટાય ॥ ૧ ॥ ચિત્ત અજ્યો રહનેમિનો, દેખી
 રાજુલ કપ ॥ કટાન દેઈ સમજાવીયો, પડતો દુર્ગતિ કપ ॥ ૨ ॥

દાલ ? લી.

(પ્રભુ ઉડીને, સમરિયે, દો બચિયજી મંગલિક શરણાં ચાર. એરે.)

રાજુભની ઈમ વિનવે દો મુનિવર મન ચળિયો તું ઘેર ॥ થોથ
 તે મુખને કારણે દો મુગ કારે પડયો અધ એણા મુજ મુજ સાધુજી,
 દો મુનિવર મન ચળિયો તું ઘેર ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ ચાર મહાવત
 અગ્રવાં દો મુગ મેરુ જેડકો ભર ॥ વચ્ચાતણી વાંછા કશે, છે

મું 'ધિક્ ત્હોરો અવતાર ॥ મુલુ ॥ ૨૨ ॥ વેરાગે મન વાગિને, હો
 મું લીધો સંયમ ભાર ॥ અળ કાયરપણું કાંઈ કરો, હો મું દેખિ
 પરાઈ નાર ॥ મુલુ ॥ ૩૩ ॥ રાજપંથને છાંદીને હો મું ઉજડ પંથ
 મત ભય ॥ અમૃત ભોજન ત્યાગિને, હો મું કુસા ખાય બલાયા ॥
 મુલુ ॥ ૪૪ ॥ ગજ સ્વારી છાંદીને હો મું ખર ઊપર મત બેશ ॥
 સ્વર્ગતણું મુખ છાંદીને હો મું પાતાળે મત પેશ ॥ મુલુ ૫ ॥
 અંકન બાળી કાયલા કરે હો મું કાકને અંબ બબુલ ॥ કુલુ વાવે
 ધર આંગણે, હો મું તાહરો કશિયો મુલ ॥ મુલુ ॥ ૬ ॥ ઘેર ઘેર
 ફરતાં ગોચરી હો મું દેખશે સુંદર નાર ॥ હઠનામા વૃક્ષની પડે
 હો મું ધણો ઉઠાયો ભાર ॥ મુલુ ॥ ૭ ॥ વાગ્યાતણી વાંછા કરે
 હો મું મધનકુળ મતિ હોય ॥ રત્નચિંતામણિ ખાયને, હો મું કી-
 ચડમાં મત બોધ ॥ મુલુ ॥ ૮ ॥ યે અધકીવીરનુના પોતરા, હો મું સ-
 મુદ્રવિજયના પુત ॥ હું ભોજક વિશ્વનુની પોતરી; હો મું ઉમસેનની
 મુય ॥ મુલુ ॥ ૯ ॥ કુળ મ્હોટો આપજ તણો હો મું જણ સામો
 તું ભેય ॥ કામભોગને વાંછતાં, હો મું ભલો ન કહેશે કોય ॥
 મુલુ ॥ ૧૦ ॥ ગોવાળ ભંડારી સારિખા હો મું હમાલ ઉઠાયો
 ભાર ॥ બેજ મજુરી અરથીયાં હો મું નહીં માલ સરદાર ॥ મુલુ ૧૧ ॥
 ૩૫ ધણું નારી તણું, હો મું વસ્ત્ર અને શણગાર ॥
 દેખી દેખી સિદ્ધાવશે હો મું ઠેણ કહેશે અણગાર ॥ મુલુ ॥
 ૧૨ ॥ મનમમતાં ધિક્તણું, હો મું મુખ વિલસાં ધર માંય ॥ તેહ
 ચકી ન્યારા રહ્યા, હો મું ત્યાગી કહ્યા જીનરાય ॥ મુલુ ॥ ૧૩ ॥
 આવે વૈશ્વમલુ દેવતા હો મું નળ કુબેરની ભત ॥ સુપનામે વંછ
 નહી, હો મું તાહરી કેટલી વાત ॥ મુલુ ॥ ૧૪ ॥ જિહાં તિહાં
 તુમે વિચરશે, હો મું નગરીને વળી ગામ ॥ સ્ત્રી દેખી ચિત્ત ઝેલ
 શે, હો મું નારી નરકનું કામ ॥ મુલુ ॥ ૧૫ ॥ સરવે સરખા નર
 નહી, હો મું સરિખી નહિ સવિ નાર ॥ કેઈ જુડા ને કેઈ ભલા,
 હો મું આશ્યો ભય સંસાર ॥ મુલુ ॥ ૧૬ ॥ આહો સુંદરી બેનડી
 હો મું સતિયોમાં શિરદાર ॥ કરણી કરી મુગતે મર્ધ હો મું નામ
 લિયાં નિસ્તાર ॥ મુલુ ॥ ૧૭ ॥ તીર્થકર બાવીસમા હો મું ને
 જગ મ્હોટા હોય ॥ બાળપણે તણ નીસર્ધો હો મું બધવ સામું
 ભેય ॥ મુલુ ॥ ૧૮ ॥ નારી કપની વેલડી હો મું નારી કપની
 ખાણ ॥ કરણી કરે ચિત્ત નિર્મળી હો મું કહું અમારું માના ॥ મુલુ ૧૯ ॥

ઠોડી ॥ સકળ નિજ ગેહ મુખ છોડી વેશ્યાતણી, સંગતે પામિયે
 દુઃખ ઠોડી વાં ॥ ૫૫ ॥ ચોરિકા વ્યસનથી દુઃખ દુર્ગતિ તણાં, ભાજન
 તેજના ભવનમાંથી ॥ ચોર મંડુક હરી ચિત્રક પ્રમુખને, રાજક-
 ઠાહિ દુઃખ નરક પ્રહી ॥ ૫૬ ॥ દુઃખનું ઘર થયો જેહ મૃગયા
 થકી, રાધયો વનમાંથી મેલી સીતા ॥ હરણને મારવા નિજ વસા
 હારવા, લપટી રાવણે લીધી સીતા ॥ વાં ॥ ૫૭ ॥ વામુદેવાદ્ધ સમ
 ઋદ્ધિસે નાયુતો, જાસ મહિ માંહી મહિમા વિરાજે ॥ પ્રબળ લોકાધિ
 નાઠો પરચી થકી, નારની તત્ર અધાપિ ગાજે ॥ વાં ॥ ૫૮ ॥ એમ
 અનેક થયા એક વ્યસન થકી, દુઃખો થયા ને કહેવાય કેતું ॥ જેહને
 સાત વ્યસન હોય મોકળાં, તે લહે દુઃખ જળિ મેરુ જેતું ॥
 વાં ॥ ૫૯ ॥ એમ જાણી કરી વ્યસનને વારિયે, ધારિયે ધર્મ વર
 ધરિય નેહા ॥ સંયમે ધીર શુર ચરણ આરાધિયે, નય કહે જિમ
 લહિયે મુખ સમહી ॥ વાં ॥ ૬૦ ॥

અથ શ્રી સ્ત્રીને શીલાગળની સજ્જાય.

નાથ કહે તું સુણને નારી, શીખાજી છ નારી જી ॥ વચન તે
 સઘળાં વીણી લેયે, તેહના કારજ સરજે ॥ શાણાં થઈએ જી ॥ ૧ ॥ એ
 આંકણી ॥ જાત્રા જોગરણને વિહવામાં, મા ॥ નાથે રહીએ જી ॥ આસરી-
 યામાં જળ ભરવાને, નામુ સાથે જઈએ ॥ ૨ ॥ ૧૧ ॥ દિશા અધારીને
 એકલકાં, મારગમાં નવિ જઈએ જી ॥ એકલી જાણી આજ ચલાવે, એવડું
 શાને કરીએ ॥ ૩ ॥ ૧૨ ॥ વહાણમાં વેલેરા ઉઠી, ધરનો ધંધો કરીએ જી ॥
 નણુંદ જેઠાણી પાસે જઈને, મુખ દુઃખ વાત ન કરીએ ॥ ૪ ॥ ૧૩ ॥
 ચોકામાં ચતુરાઈએ રહીએ, રાધંતા નવિ રમીએ જી ॥ સહુ કોને
 પ્રસાદ કરાવી, પાછળ પોને જમીએ ॥ ૫ ॥ ૧૪ ॥ ગાંડે પહેરી
 ઘરમાં રહીએ, બહાર પગ નવિ ભરીએ જી ॥ સસરા જેઠની લાજ
 કરીને, મોં આગળથી ટળીએ ॥ ૬ ॥ ૧૫ ॥ છુટે કેશે શિર ઉપાડે,
 આંગણમાં નવિ જઈએ જી ॥ પુરુષ તણો પડછાયો દેખી, મોં
 આગળ નવિ રહીએ ॥ ૭ ॥ ૧૬ ॥ એકાંતે દીવરીયા સાથે, હાથે તાળી
 ન લઈએ જી ॥ પ્રેમ તણીને વાત કરે તો, મોં આગળથી ખરીએ
 ॥ ૮ ॥ ૧૭ ॥ આભરણ પહેરી અંગ શોભાવી, હાથે કપડું ન લઈ
 એ જી ॥ પિયુડે જો પરદેશ સધાવે, તો કાજળ રેખ ન કઈએ

॥ શાં ॥ ૧૧ ॥ પીપ્પા સાથે કોષ ન કરીએ, રીસાઈ નવિ રહીએ
 ૮ ॥ ઉંચાં ઊંચાં ઉત્કરંને, તાડન કદિય ન કરીએ ॥ શાં ॥ ૧૦ ॥
 જિજ્ઞાસુ મંદિર માંહી ક્યારે, એકલકાં નવિ જઈએ ૮ ॥ એકલી બાપી
 આજ ચલાવે, એવડું શાને સહીએ ॥ શાં ॥ ૧૧ ॥ દિશિયલ નારીને
 સંગ ન કરીએ, તસ સંગે નવિ ફરીએ ૮ ॥ મારગ જાતાં વિચાર
 કરીને, ઉચે પાવ ન ધરીએ ॥ શાં ॥ ૧૨ ॥ ઉદરયતન વાચક ઇમ
 બેઠે, જે નર નારી બણે ૮ ॥ તેહનાં પાતક દુરે દગશે, મુક્તિ
 પુરીમાં મળશે ॥ શાં ॥ ૧૩ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી કુણ્ડની સંજ્ઞાય.

શુદ્ધ સંવેગી દીરિયા ધારી, પણ કુટિલાઈ ન મૂકે ॥ બાહ્ય પ્ર-
 કારે કિરિયા પાળે, અભ્યંતરથી ચૂકે ॥ જિજ્ઞાસુ કપટી કદિયા એહ,
 એહનું નામ ન લીજે ॥ ૧ ॥ એ આંકલ્પી ॥ રંગેત કપડાં ખસે ધા-
 બળી, કાખ દેખાવી બેઠે ॥ તરણી મુંદર દેખી વિશેષે, પુરતક વાં-
 ચવા બેઠે ॥ જિં ॥ ૨ ॥ પેંડા દેખી પડયો કાઢે, પડયા માન કરાવે,
 ॥ ખાજાં વહોરે ખાંત કરીને, પૂરીને વેગિરાવે ॥ જિં ॥ ૩ ॥ જ્ઞાન
 વિરે ઉપદેશ દેઈને, સમૂહ પરીચહ રાખે ॥ એ કપટીનું નામ ન
 લીજે, ઇમ ઉત્સુક જે ભાંખે ॥ જિં ॥ ૪ ॥ તાજ કુટવા સાથે ચાલી,
 અવિઝા છે કયા બાર ॥ યાત્રાને મિષ એણિપરે વિચરે, દુર રહ્યા
 આચાર ॥ જિં ॥ ૫ ॥ પથેર ધીથી કરે પારલું, બળી ખાવે અધ-
 શેર ॥ તોહિ સાજા ઇણિપરે બેઠે, ઉપવાસે આવે ફેર ॥ જિં ॥ ૬ ॥
 જગજાની પદે પગલાં માંડે, આડું દોડું જુવે ॥ મહિલા સાથે બેઠે
 મીડું, સાધુ વેષ બીજેરે ॥ જિં ॥ ૭ ॥ આચારાંગે વસતો ભાંખ્યો,
 સ્વેતને માને પેતે ॥ તે તે મારગ દુરે મુક્યો, કપડા રંગે દેતે ॥ જિં
 ॥ ૮ ॥ બાહ્યગર જિમ બાહ્ય બેઠે, પીવરે માંડી બળ ॥ સંવેગી
 મુખ મત જણો, એ સહુ આજ જાંબળ ॥ જિં ॥ ૯ ॥ જિં ॥ ૧૦ ॥
 અગેચર હોવે, માસકંઠ તિહા ડીજે ॥ સુખશાતાયે પડિલેહણ ચાલે,
 સાધુ જન્મ ફળ લીજે ॥ જિં ॥ ૧૧ ॥ રાત્રિ જગાવે મહિલા મળીને,
 ગાવે ગીત રસાજ ॥ ચાર કથનાં કર્મજ બાંધે, મનમાં ઘઈ ઉજ-
 માળ ॥ જિં ॥ ૧૨ ॥ મધ્યાને મહિલાને તેડે, હસીને પુછે વાત ॥ અહા -

મો ઉપધાન વહો તો, અમ તુમ મળશે ધાત ॥ જિં ॥ ૧૨ ॥ તવતે
કામિની હસીને બોલે, સાચું કહો છો સ્વામ ॥ ગચ્છવાસી શુરૂ આ
વી તે વડશે, તવ તુમ જાશે મામ ॥ જિં ॥ ૧૩ ॥ નીચું જોઈને ધજિ
પરે ભાંજે, ભજુવાનો અપ કીજે ॥ ન્દાની વચ છે હજીય તુમારી,
એક એક ગાથા હીજે ॥ જિં ॥ ૧૪ ॥ પોટકની પરે પચે ચાલે, શે-
હેરમાં નીચું જોવે ॥ ગડબડ ગાડાની પરે ચાલે, જિનશાસનને વિ-
ગોવે ॥ જિં ॥ ૧૫ ॥ રૂમાલ પાકાં રૂડાં વેચે, જુના દાઘમાં આવે ॥
તૃષ્ણા તોયે કિમદિ ન મુકે, વજિ જાછે કોઈ આવે ॥ જિં ॥ ૧૬ ॥
છકાય જીવનો દાહ કરાવે, કામ કામ પાપ બધાવે ॥ આંબિલ તપનું
એકું લઈને, કાંઈ અમને વહોરાવે ॥ જિં ॥ ૧૭ ॥ કઢામદમાં પ-
હેલાં મતનો, એકને લાગે દોષ ॥ મૃયાવાજ તો પગ પગ બોલે, તે-
કનો ન કરો ગોપ ॥ જિં ॥ ૧૮ ॥ અહત વસ્તુ અજણ થઈને, સા-
ધારણ ગ્રીસાવે ॥ ચોથા વતની વાત મહોટી, તેકમાં કામ જગાવે ॥
જિં ॥ ૧૯ ॥ વિધવા પાને વિદવત થઈને, કામ કુમંગી માગે ॥ વા-
વમની પરે મૈથુન મેવે, ચોથાવતને ભાગે ॥ જિં ॥ ૨૦ ॥ મૈથુન
મેવે પનિમદ માંડે પ્રાણ પાકે બાંધે ॥ રામજની પરે લોટયા હીં-
ંગે વગાડે ॥ જિં ॥ ૨૧ ॥ કડ આડમાડી ને અડાઈ, નામ
ધનને તરની ॥ મ દમ. કમજુ ન રે જાવે, પ્રગટે તવ હોય સાંગી
જગ ॥ નવન રોગિય. થઈને નિલજ, પામતયા થઈ
નમ ॥ ચોરસી ॥ વહોરી નવ મહાદા ધરમા પેમે ॥ જિં ॥
રડ નુન મુદલિ ન ની નાત, દાંચે કરે છે ચાળા ॥ મહો
મહો રૂને નમ ॥ અમ ક જે ના ॥ જિં ॥ ૨૨ ॥ એ કપડીને
નવ નવ રે જગુ ના મેન વિશેષો ॥ મેન ઉચાપી મદા એ
મુટે અનુચ જગમ કા નાવે ॥ જિં ॥ ૨૩ ॥ આદિ થડી અરિ-
હન અચ. ૦૦૪ ૨૫ ૫૫.૫ ને મ ૩ ૧૦૦ મેમે મહુ ધમ બોલે, વા-
ગુને અ. ૦૫ ૨૦ ૦૦ મુગ પચ મિથ્યાત્વે ચાલે, સમજતે
નહિ કેમ ॥ જિનમનને. માનવ ભાડીને, કમલે કરે વિશેષ ॥ જિં ॥
૨૦૦ ॥ અ. ૫ નનીને. નવ નજીને, સાધુ વચને મહીએ ॥ વાઘી
વચક જન રૂન વેવે, જિન અ. ૩. ૨૧૨ પ્રદિયે ॥ જિં ॥ ૨૪ ॥

અથ શ્રી પાંચ પાંડવની સજ્જાય.

હસ્તિનાપુર વર ભદ્રું, જિહાં પાંડુરાજ સાર રે ॥ તસ ધરણી
કુંતા સતી, વળી માહેત્રી બીજી નાર રે ॥ વળિ ૦ ॥ પાંડવ પાંચે
વાંદતાં મન મોહેરે, મન મોહે મોહનવેલિ ॥ ત્રિજગમાંહે દીપતા
અતિ સોહેરે ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ પાંચ પાંડવ કુંતાતણ, તેમાં
જગત વિખ્યાત હોય રે ॥ પંચ સહેદર સારિખા, નગ કુબેર સરિખા
હોય રે ॥ નજ ૦ ॥ પાં ॥ ૨ ॥ એક દિન સ્થવિર પધારિયા, પાંચ ભાં-
ધવ વાંદવા બંધ રે ॥ દેશના મુણી મન ગહગદ્યા, ભાઈ સમજ
બંધ છે આય રે ॥ ભાઈ ૦ ॥ પાં ૦ ॥ ૩ ॥ જિનવર ચકવતિ જે હવા
સિયર ન રદ્યા દોષ દેવ ભૂપ રે ॥ તન ધન જોવન કારમાં, સંસારનું
વિષમ સ્વરૂપ રે ॥ સં ૦ ॥ પાં ૦ ॥ ૪ ॥ સંસાર માંહે પલેવડું ભા-
વ્યું તે કેમ જોલાય રે ॥ જિનવર વાણી સીંચતાં, આપણું ભવ
ભવનાંદુઃખ બંધ રે ॥ આ ૦ ॥ પાં ૦ ॥ ૫ ॥ પાંડવ પાંચે વિચારિયું આ-
પણ લેશું સંયમ ભાર રે ॥ પુત્રને રાજ્ય સોંપી કરી, દ્રોપદીશું કરે
વિચાર રે ॥ દ્રો ૦ ॥ પાં ૦ ॥ ૬ ॥ દ્રોપદી વળતું એમ કહે, એમ મેલશું
સંસારને પાસ રે ॥ કંઈ વિના શી કામિની, મુજ ભલો નહી ધર-
વાસ રે ॥ મુ ૦ ॥ પાં ૦ ॥ ૭ ॥ પાંચે આવી ગુરૂને કહે, અમે લેશું
સંયમ ભાર રે ॥ માનવ ભવ અતિ દોહિલો, અમે પાળવો સંયમ
સાર રે ॥ અ ૦ ॥ પાં ૦ ॥ ૮ ॥ ગુરૂ કહે પાંડવ મુલો, તમે રાજપુત્ર
મુકુભાર રે ॥ ચારિત્ર પંચ અતિ દોહિલો, તમે કેમ સહેચો ભૂખાજ
રે ॥ ત ૦ ॥ પાં ૦ ॥ ૯ ॥ ઘર ઘર ભિન્ન ભાગવી; વળિ હીંદવું ઘર ઘર
ભાર રે ॥ પાંચ અણુવાણે ચાલવું, વાજ ચાલવું ખાંડાની ધાર રે, ॥
૧૦ ॥ પાં ૦ ॥ ૧૦ ॥ સંયમ ભારગ આદરી, જિવિ પાળે નિરતિચાર
રે ॥ દોષ બેનાગીય ટાળતા, સાધુ લે છે મુદ્ધ આહાર રે ॥ સા ૦
॥ પાં ૦ ॥ ૧૧ ॥ તપ તપે અતિ આકાર, માસખમણ મન રંગરે ॥ જિહાં
લજે નેમિને વાંદિયે, અભિમદ્ધ કરિયો મન ચંગ રે ॥ અ ૦ ॥ પાં ૦ ॥ ૧૨ ॥
હસ્તિશીર્ષ પુર પધારિયા, પરણાને દિવસ તે બલ રે ॥ નગરમાં
કરતાં એસરી, મુરખું નેમિતતું નિર્વાણ રે ॥ મુ ૦ ॥ પાં ૦ ॥ ૧૩ ॥ આહાર
વહેયો તે લઈ વજ્ય, આખ્યા નિજ ગુરૂની પાસ રે ॥ ગુરૂને કહે
અમે સાંજજી, નેમી પહોંત્યા શિવપુર વાસ રે ॥ ને ૦ ॥ પાં ૦ ॥ ૧૪ ॥ અમ
મનેદરથ મનમાં રદ્યા, નવિ પહોંત્ય ગદા ત્રિરુદર રે ॥ અહાર
લેવો જુગનો નહિ, અમને અણુમણુ આર રે ॥ અ ૦ ॥ પાં ૦ ॥ ૧૫ ॥

માસખમણનું પારલું, નવિ કીધું મુનિવર કોઇ રે ॥ અહાર પરઠંયો
કંસશાળીએ, પાંચે ચઢ્યા વિમળગિરિ હોય રે ॥ પાંઠ ॥ પાંઠ ॥ ૧૬ ॥
તિહાં જઈ અણસણ અનસરું, પાદોપ ગમન સારરે ॥ શિક્ષા ઉપર
સંચારો, ઋષિ પોદ્યા જિમ વૃક્ષ ટાળરે ॥ ઋણાપાંઠા ૧૭ ॥ દોય મા-
સની સંલેયણા, અંતે પામ્યા કેવળ સાર રે ॥ પાંડવ પાંચ મુગતે
ગયા, તવ હુવો જય જયકાર રે ॥ તળાપાંઠા ૧૮ ॥ શ્રી હીરવિજયમુરી
શણે, તપગચ્છ ઉદોતકારરે ॥ કરજોડી ઠવિયણ શણે, મુજ આ-
વાગમન નિવાર રે ॥ મુઠ ॥ પાંઠ ॥ ૧૯ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી રાવણને શીલામળની સજ્ઞાય.

(સિદ્ધચક્ર પદ વંદા, એ દેશી.)

સીતા હરિ રાવણ ધર આણી, જોલે મદોદરી વાણી ॥ અવર
સતી જગ એહ સમાણી, નવિ દીકિ નવિ જાણી રે ॥ રાવણ રામ-
ધરણી કાં આણી ॥ એમ તુજ મતિ કાં મુજાણી રે, રાવણ સીતા
કાં ધર આણી ॥ સીતા આણે યારો ફજેતી, રહેશે જુગ જુગ વાણી
રે ॥ રાગા રામ ધરણી કાં આણી ॥ ૧ ॥ એ આકણી ॥ સમજિત શુદ્ધ
શિયળ ગુણખાણી, સિદ્ધ સમા મુખ વાણી ॥ સકળ સતી શિરમુકુટ
કહાણી, દોહિલી એ દુહવાણીરે ॥ રાગાસીતાગારા ॥ ઇશરથ નંદનની
પટરાણી, માને ઇંદ્ર ઇંદ્રાણી ॥ લંકાપતિ મૂકો ઉતાવળ, એહશું કરો
મહેરજાની રે ॥ રાગાસીતાગા ૩ ॥ પરદારાશું પ્રીત પુરાણી, કરતાં ન
રહે પાણી ॥ દુર્ગતિ આવે એહ કમાણી, એડ્યા કેવળનાણી રે ॥
રાગાસીતાગા ૪ ॥ શિયળ ગુણે મુરલોક ગવાણી, સમરે છે મુર વિમાની ॥
એહતણા ગુણ અત્ર સિદ્ધાંતે, કહો કિમ એહ હરાણી રે ॥ રાગાસીતા
પા ॥ પાપ પરંપર પિયુશિખાણી, રાધાવેણ વરાણી ॥ પતિવ્રતા વ્રત
રમે રંગાણી, કિમ તરિયે નાવ કાણી રે ॥ રાગાસીતા ૬ ॥ તું છે પૂરણ
પુરુષ પ્રમાણી, હું તુજ મતિ તોડાણી ॥ પર રમણી લંપટ નહિ
નિવોણી; કીર્તિ કમળા હાણી રે ॥ રાગાસીતા ૭ ॥ કંથ કહો કુમતિ
ઉપાઈ, સતી સીતા ન પીછાણી ॥ અથવા જે વિધિ લખિય લખાણી
તેહ કુણ ટાળે પ્રાણી રે ॥ રાગાસીતા ૮ ॥ અકુતરશો ચોકચો વરાણી, એહ
સમ કોઈનવિ જાણી ॥ અમ આવે દુર્ગતિ ઉત્તણી, એહ કોઈનવિ
પીછાણી રે ॥ રાગાસીતા ૯ ॥ ગિયળ સગળ ગુણ, અંથ કહેવાણી, એહ

માસખમણુનુ પારણુ, નવિ દીધું મુનિવર ઠાઈ રે ॥ અહાર પરઠવ્યો
કંસચાળીએ, પાંચે ચઢ્યા વિમળગિરિ હોય રે ॥ પાં૦ ॥ પાં૦ ॥ ૧૬ ॥
તિહાં જઈ અણુસણુ અનસર્યું, પાદોષ ગમન સારરે ॥ શિલા ઉપર
સચારડો, ઋષિ પોઢ્યા જિમ વૃક્ષ ડાળરે ॥ ૪૦ ॥ પાં૦ ॥ ૧૭ ॥ ઢોય મા-
સની સલેષણા, અંતે પામ્યા કેવળ આર રે ॥ પાંડવ પાંચ મુગતે
ગયા, તવ હુવો જય જયકાર રે ॥ ૪૦ ॥ પાં૦ ॥ ૧૮ ॥ શ્રી હીરવિજયમુરી
રાજીએ, તપગચ્છ ઉઘોતકારરે ॥ કરજોડી કવિયજ્ઞ બલે, મુજ આ-
વાગમન નિવાર રે ॥ મુ૦ ॥ પાં૦ ॥ ૧૯ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી રાવણને શીલામળની સજ્ઞાય.

(સિદ્ધચક્ર પદ વંદો, એ રશી.)

સીતા હરિ રાવણુ ઘર આણી, ગાંલે મહોદરી વાણી ॥ અવર
સતી જગ એહ સમાણી, નવિ દીકિ નવિ જાણી રે ॥ રાવણુ રામ-
ધરણી કા આણી ॥ એમ તુજ મતિ કાં મુજાણી રે, રાવણુ સીતા
કાં ઘર આણી ॥ સીતા આણે થારે ફજેતી, રહેશે જુગ જુગ વાઠ
રે ॥ ૪૦ ॥ રામ ધરણી કા આણી ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ સમક્ષિત
શિયળ ગુણુઆણી, સિદ્ધ નમા મુખ વાણી ॥ સકળ સતી ચિર-
કહાણી, દોહિલી એ દુહવાણીરે ॥ ૪૦ ॥ સીતાગારા ॥ હરચ નંદ
પટરાણી, માને ઇંદ્ર ઇંદ્રાણી ॥ લકષ્મણ મૂકો ઉતાવળ, એહશું
મહેરઆની રે ॥ ૪૦ ॥ સીતાગારા ૩ ॥ પરદારાગુ પ્રીત પુરાણી, કર
રહે પાણી ॥ દુર્ગતિ આપે એહ કમાણી, બોધ્યા કેવળનાઈ
રાગાસીતાગારા ૪ ॥ શિયળ ગુણુ મુરલોક ગવાણી, સમરે છે મુર વિ
એહતણા ગુણુ નત્ર સિદ્ધાતે, કહો કિમ એહ હરાણી રે ॥ ૪૦
પા ॥ પાપ પરંપર પિયુરિગઆણી, રાધાવેણુ વરાણી ॥ પતિવ
ર ગે રમાણી, કિમ તરિયે નાવ કાણી રે ॥ ૪૦ ॥ સીતાગારા ૫ ॥ તું
પુરુષ પ્રમાણી ॥ તું તુલ્ય મનિ પેજાણી ॥ પર રમણી લપ
નિવોણી; કીર્તિ કમળા હજાણી રે ॥ ૪૦ ॥ સીતાગારા ૬ ॥ કંથ કહો
ઉપાઈ, સતી સીતા ન પીછાણી ॥ અથવા જે વિધિ લખિય
તેહ કુણુ ટાળે પ્રાણી રે ॥ ૪૦ ॥ સીતાગારા ૭ ॥ અનુ તરશે ચોકચો વરા-
સમ ઠાઈ જાણી ॥ અમ આવે દુર્ગતિ ઉજાણી, એહ રે
૧ ॥ ૪૦ ॥ સીતાગારા ૮ ॥ શિયળ સળગ ગુણુ, અથ કહેવા

અથ ધ્રી પાંચ ઇન્દ્રિયોની સજ્ઞાયા.

કાયા રૂપી બન્યો પાંજરો, તેમાં પાંચ મુજબનો વાસા ॥ તેહ-
ને છુટા મુકે થકે, કરે અતિયે વિનાશ ॥ હે મુરખો, ન મેલો ઇન્દ્રિય
માંજી ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ જ્યોતે તે રીવો ગગદળે, માંદી બળે
રૂઠાં ને પતંગ ॥ વામુનજો રસ લોલખી, બળે રીવા ઠેરે સંગ ॥ હે
મું ॥ ૨ ॥ વીણા વલણે વનમાં પારખી, જેની મુરતા વીણામાં
જાય ॥ એતાવજો રસ લોલખી, મુગનું જાણે શરીર વેધાય ॥ હે
મું ॥ ૩ ॥ જળમાં મ્હાલે રૂપી માછલી, તેની મુરતા તે લોટમાં
જાય ॥ છલાવજો રસ લોલખી, તેનું ગળું કાઠે વેધાય ॥ હે મું ॥ ૪ ॥
સાંજ પટે ને રાવ આયમે, જમરો જઈ બેઠો કમળને ઊડ ॥ માણ
તજો રસ લોલખી, ગળે કીધો કમળને તોડ ॥ હે મું ॥ ૫ ॥ મયગ
માતો મદ કરે, તેની મુરતા હાથણીમાં જાય ॥ કામ તજો રસ લોલખી,
પટે અજાડી માંચ હે મું ॥ ૬ ॥ એક ઇન્દ્રિય જેની વશ નહિ,
તેહના એક હવાલ ॥ પાંચ ઇન્દ્રિય જેની વશ નહિ, તેહના કબજ
હવાલ ॥ હે મું ॥ ૭ ॥ પાંચ ઇન્દ્રિય જેને વશ કરી, જાણી અધિર
સંતાર ॥ તે પ્રાણી કનં અપાયને, પહોત્યા કાંઈ મોક્ષ મોઝર ॥ હે
મું ॥ ૮ ॥ ઇતિ. ॥

અથ ધ્રી અન્યત્ર સંબંધની સજ્ઞાયા.

(ધન ધન સંપત્તિ સાચા રાજા, ઝં રેશી,)

કહેનાંરે સગપણ કેહની માયા, કેહનાં સતજન સગાઈ રે ॥
સતજન વરગ ઠોઈ ન સાથ અવે, આપે આપ કમાઈ રે ॥ કેહનાં
॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ મ્હાંરે મ્હાંરે સો કહે પ્રાણી, ત્હાંરે ઠોણ સ-
હાઈ રે ॥ આપ સવારય સહુને વહાલો, કુણ સતજન કુણ માઈરે ॥
કેહનાં ॥ ૨ ॥ ગુણથી ઉઠે પ્રસન્ન આયો, જુઓ માત સગાઈ રે
॥ પુત્ર મારણને અમિજ કીધી, સાખનાં ધર નિપજાઈ રે ॥ કેં ॥
૩ ॥ કાષ્ઠપંજર ધાલીને મારે, શસ્ત્ર મઢી ઢોડે ધાઈ રે ॥ કોણિકે
નિજ તાલજ હલિયો, તો કિયાં રહી પુત્ર સગાઈ રે ॥ કેં ॥ ૪ ॥ બ-
રત જાહુબગ આપે લીધા, આપ આપે સજ થઈ રે ॥ બાર વરસ
સંજામજ કીધો, તે કિહાં રહી જાત સગાઈ રે ॥ કેં ॥ ૫ ॥ ગુરુ
ઉપરેશથી શાસ પ્રદેશી, સુધુ સમકિત પાઈ રે ॥ સ્વારય ॥

॥ જાં ॥ સાં ॥ ૨૬ ॥ અનુમતિ લેઈ પિતાતણી રે લાલ, લોપો સંધ-
મ ભાર હો ॥ જાં ॥ ચાર મહાવ્રત ઉચ્યાં રે લાલ, રહે શુરૂણી
ની લાર હો ॥ જાં ॥ સાં ॥ ૨૭ ॥ કરન્નેડી વિનંતી કરે રે લાલ, ઘે
મુજને આદેશ હો ॥ જાં ॥ વનમાંડી કાઉસગ કરું રે લાલ, લે-
શું આતાપના તેમ હો ॥ જાં ॥ સાં ॥ ૨૮ ॥ શુરૂણી વચન લોપી
કરી રે લાલ, ગઈ બાગ મઝાર હો ॥ જાં ॥ છઠ છઠ તપ કાઉસ-
ગ કરે રે લાલ, દીઠા છે ગણિકા નાર હો ॥ જાં ॥ સાં ॥ ૨૯ ॥ ગ-
ણિકા દેખી નિચાલું કરે રે લાલ, પાંચે પુરૂષની નાર હો ॥ જાં ॥
અધમાસની સંલેહણા કરી રે લાલ, ખીજે સર્ગ અવતાર હો ॥ જાં ॥
સાં ॥ ૩૦ ॥ નવ પગ આયુધ્ય ભોગવી રે લાલ, દેવા ગણિકા
નાર હો ॥ જાં ॥ દુપદ રાજા ઘેર અવતરી રે લાલ, ચૂલણી કૂખે દ્રો-
પદી નાર હો ॥ જાં ॥ સાં ॥ ૩૧ ॥ પાંચ પાંડવ ઘેર ભારજા રે લાલ,
હુધ અતિ મુજાણુ હો ॥ જાં ॥ સંધમ લેઈ સ્વર્ગે ગઈ રે લાલ, પ-
છે જાણે નિર્વાણુ હો ॥ જાં ॥ સાં ॥ ૩૨ ॥ મહાવિદેહમાં સિદ્ધયે રે
લાલ, પંચમે ઈવળજાન હો ॥ જાં ॥ પાંચે પાંડવ મુગતિ ગયા રે
લાલ, પહોત્યા અવિચળ ઠાણુ હો ॥ જાં ॥ સાં ॥ ૩૩ ॥ ઈતિ. ॥

અથ શ્રી નિંદાવારકનીસજ્જાય.

મ મ કર જીવડા રે નિંદા પારડી, મ મ કરજે વિષવાદ ॥ અવ-
શુણુ ઢાંકીરે શુણુ પ્રગટ કરે, મૃગમદ જિમ રે જવાપ ॥ મમના ૧ ॥
એ આંકણી ॥ શુણુ છે પુરા રે શ્રી અરિહંતના, એવર દુલ્લે રે કોય ॥
જગ સદુ આલે રે જિમ માદગ મદયું, શુણુવંત વિરલો રે કોય ॥
મમના ૨ ॥ પુઠ ન મુજે રે પ્રાણી આપણી, કિમ મુજે પર પુઠ ॥ મ-
રમને મોસો રે કહેનો ન બોલીએ, લાખ લહેબાંધી મુક ॥ મમના
૩ ॥ રાગે દેરે રે સ્વામી હું ભર્યો, ભરિયો વિષય કષાય ॥ રીસ
ધણેરી ને મુજ મન ઉપજે, કિમ પામું ભવ પાર ॥ મમના ૪ ॥ સેવા
હીજેરે મુધા સાધુની, વહિયે જિજીવસ આણુ ॥ પરાણે જઈને રે તેહશું
બોલીયે, જે કોય તત્વના જાણુ ॥ મમના ૫ ॥ જોહમાં જોટલા રે શુણુ
જ્યો તેટલા, જિમ રાયણુની રે કોણી ॥ સહજ કયે જીવ મુંદર
આપણો, સહજ મુંદરના રે બોલ ॥ મમના ૬ ॥

અથ શ્રી પાંચ ઇન્દ્રિયોની સજ્ઞાય.

શ્રાયા રૂપી બન્ધો પાંચરો, તેમાં પાંચ ભુજંગનો વાસ ॥ તેહ-
ને છુટા મુકે થકે, કરે અતિશે વિનાશ ॥ હે મુરખો, ન મેલો ઇન્દ્રિય
મોહથી ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ જ્યોતે તે દીવો ઝગહળે; માંહી બળે
રૂઠાં ને પતંગ ॥ ચમુતલો રસ લોહણી, બળે દીવા કેરે સંગ ॥ હે
મું ॥ ૨ ॥ વીણા વળવે વનમાં પારખી, જેની મુરતા વીણામાં
બળ ॥ એતાતલો રસ લોહણી, મૃગનું બાલે શરીર વેધાય ॥ હે
મું ॥ ૩ ॥ જગમાં મ્હાલે રૂપી માછલી, તેની મુરતા તે લોટમાં
બળ ॥ એતાતલો રસ લોહણી, તેનું ગળું કાઠે વેધાય ॥ હે મું ॥ ૪ ॥
સાંજ પડે ને રાવ અથમે, સમરો જઈ બેઠો કમળને છોડ ॥ માણ
તલો રસ લોહણી, ગળે દીપો કમળને તોડ ॥ હે મું ॥ ૫ ॥ મયગળ
માલો મહાજરે, તેની મુરતા હાથણીમાં બળ ॥ કામ તલો રસ લોહણી,
પડે અલગી માંચ હે મું ॥ ૬ ॥ એક ઇન્દ્રિય જેની વચ નહિ,
તેહના એક હવાલ ॥ પાંચ ઇન્દ્રિય જેની વચ નહિ, તેહના કવલ
હવાલ ॥ હે મું ॥ ૭ ॥ પાંચ ઇન્દ્રિય જેને વચ કરી, બહી અધિર
સંતાર ॥ તે પ્રણી કર્મ બધાયને, પહેલ્યા કાંઈ મોક્ષ મોજાર ॥ હે
મું ॥ ૮ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી અન્યત્ર સંબંધની સજ્ઞાય.

(૫૧ ૫૧ સુપ્રતિ સાધ્યા રાજ, જિ રેશી,)

કહેનારે સતપણ કેહની માપા, કેહનાં સજ્જન સમર્થ દે ॥
સજ્જન વરજ કોઈ ન સાધ્ય જ વે, આપે આપ કમાઈ દે ॥ કેહનાં
॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ મ્હાં મ્હાં હો કહે પ્રણી, ત્યાં કોણ સ-
હાઈ દે ॥ આપ સવારથ સદુને વહાલો, કુણ સજ્જન કુણ માડદે ॥
કેહનાં ॥ ૨ ॥ સુલણી ઉદરે જાહજત અપો, જુઓ માત્ર સમર્થ દે
॥ પુત્ર મારણને અસિજ દીધી, લાખનાં ધર નિષકર્ષ દે ॥ કે ॥
૩ ॥ કાલ્યંબર ઘાલીને મારે, શત્રુ સદી દોરે ઘડ દે ॥ કોણકે
નિજ વાતજ દહિયો, તો કિયાં રહી પુત્ર સરકદે ॥ કેન્દ્રજા બ-
રત આદુભજ આપે લગીયા, આપ આપે સજ્જ થઈ દે ॥ જર વરસ
સજ્જામજ દીધો, તે કિયાં રહી જન સમર્થ દે ॥ કે ॥ ૫ ॥ મુલ
ઉપદેશથી શબ પ્રેરશી, મુખ સમર્થ થઈ દે ॥ સ્વાસ્થ વિજ્ઞ સુરિય

નારી, માયો પિયુ વિષ પાઈરે ॥કેળા ૬॥ નિજ અંગજનાં અંગજ
 છેડે, જુઓ રાહુકેતુ કમાઈ રે ॥ સહુ સહુને નિજ સ્વારથ બહાલો,
 કુણુ ગુરુ ને કુણુ બાઈ રે ॥ ૭ ॥ મુજુમ ફરમુ રામજ દોઈ, માહિ
 માહિ વેદ જનાઈ રે ॥ ક્રોધ કરીને નરકે પહોત્યા, તો કિહાં રહી
 તાત સગાઈ રે ॥ કે૦ ॥ ૮ ॥ આણાકયે તો પર્વત સાથે, કીધી મિત્ર
 હગાઈ રે ॥ મરણ પામી તે મનમાં હરખ્યો, તો કિહાં રહી મિત્ર
 સગાઈ રે ॥ ૯ ॥ આપ સ્વારથ સહુને વહાલો, કુણુ સજ્જન કુણુ
 માઈ રે ॥ જમરાજનો તેડો આયો, ટગમગ જાયે બાઈરે ॥ કે૦ ॥
 ૧૦ ॥ સાચો શ્રી જિનધર્મ સખાઈ, આરાધો લય લાઈ રે ॥ દેવવિ-
 જયે કવિ શિષ્યનો ઇણિપરે, તત્ત્વવિજય મુખદાઈ રે ॥ કે૦ ॥ ૧૧ ॥

અથ શ્રી વિનંતીની સજ્જાય.

વીર સુણો મોરી વીનતી, વાત મનની હો કહું જોડી હાય કે ॥
 બાળકની પરે વીનવું મોરા સ્વામી હો, સુણો ત્રીશુવન નાય કે ॥ વીર૦
 ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ તુમ દગ્ગન વિણ હું બગ્યો, મુજ સ્વામી હો
 બલસમુદ્ર મઝાર કે ॥ ૬ ॥ ખ અનંતાં મેં સહ્યાં, તે કહેતાં હો નાંવ
 આવે પાર કે ॥ વીર૦ ॥ ૨ ॥ પર ઉપગારી તમે પ્રભુ, દુઃખ ભાગો
 હો જગ દીનદયાળ કે ॥ તેણે તુમ ચરણે આવીયો, સ્વામી મુજને
 હો નિજ નયણ નિહાળ કે ॥ વીર૦ ॥ ૩ ॥ અપરાધી પણ ઉદયો,
 કહું કેના હો તોરા અવદાત કે ॥ તાર કરો હવે માહરી, મનમાહી હો
 આણી મોરી વાત કે ॥ વીર૦ ॥ ૪ ॥ અવગુણી પણ ઉદયો, તે ઉપર
 હો કરિ કરુણ સ્વામ કે ॥ પરમ ભગન હું તાહરો, તેને તાંકે હો
 નહિ દીલનુ કામ કે ॥ વીર૦ ॥ ૫ ॥ શુભપાણિ પ્રતિજુગવ્યો, જેણે
 કીધો હો તુજને ઉપસર્ગ કે ॥ ડંક દિયો અડકોશીએ, તોયે કીધો
 હો તસ આઠમે સર્ગ કે ॥ વીર૦ ॥ ૬ ॥ ગોશાળે અવગુણ ધણા, કી-
 ધા તોરા હો બેઠ્યો અવરજબાદ કે ॥ તે બળતો તેં રાખીયો, શીત-
 લેશ્યા હો મૂકી મુપસાદ કે ॥ વીર૦ ॥ ૭ ॥ એ કોણુ છે ઇદ્રિજનીયો,
 એમ કહેતો હો આયો તુમ તીર કે ॥ તે ગોતમને તેં કીધો, પોતાનો
 હો કાંઈ વન વણર કે ॥ વીર૦ ॥ ૮ ॥ વયણુ ઉત્યાપી તાહરાં, જે
 જયકયો હો તુજ સાથે જમાળ કે ॥ તેહને પણ પાંદરે ભવે, શિવ-
 ગામી હો કીધો તેં દૃષ્ટાળ કે ॥ વીર૦ ॥ ૯ ॥ અર્ધમુક્તો જલિ જે

રમ્યો, જળમાંથી હો જાંબી મટીની પાળ કે ॥ તરતી મેલી પાતરી
 તેં તારો હો તેહને તનપાળ કે ॥ વીરના ૧૦ ॥ બાર વરસ વેશ્યા
 ઘરે, રમ્ય મૂડી હો કાંઈ સંબંધ જાર કે ॥ તે નંદીવેળ ઉદયો, શિવપ-
 દવી હો રીધી તસ સાર કે ॥ વીરના ૧૧ ॥ પંચ મહાનત પરિહરી,
 ઘરવાસે હો રહો વરં ચેવીય કે ॥ તે પલુ આદ્રેકુમારને તેં તારો
 હો કાંઈ વીચવા વિચ કે ॥ વીરના ૧૨ ॥ રાય યેજીક શાળી ચે-
 લણા, રૂપ દેખી હો ચિત્ત સુખ્યા જોડ કે ॥ સમવસરણ સાધુ સા-
 ખવી, તેં દીધા હો આશયિક તેહ કે ॥ વીરના ૧૩ ॥ મત નદી નદી
 આપણી, નહિ પેપથ હો વજિ નદી તસ દિખ્ય કે ॥ તે પલુ યે-
 જીક રાવને, તેં દીધો હો સ્વામી આપ સરીખ કે ॥ વીરના ૧૪ ॥
 જોમ જોને છે ઉદરમાં, કહું હેતા હો તોરા અવદાન કે ॥ બાર કપે
 હવે મહારી, મનમાંથી હો અણી મોરી વાત કે ॥ વીરના ૧૫ ॥
 સંબંધ શુદ્ધ પળે નદી, નદી તેવું હો મુલ દયાન જાન કે ॥ પલુ આ-
 ખાર છે જોરો, જોર તાહરો હો ધરે નિશ્ચય પ્યાન કે ॥ વીરના ૧૬ ॥
 મેહ મરીતવે વરસતો, નરિ જોવે હો તેહ દામકુદામ કે ॥ ત્રિકા
 સદયે સુલુ કરે, સ્વામી સાથે હો સુખ વણિન દામ કે ॥ વીરના ૧૭ ॥
 તુમ નામે સુખ સંપદ, તુમ નામે હો જાવે દુઃખ દૂર કે ॥ તુમ
 નામે વણિવ દુલે, તુમ નામે હો નિત્ય અનંદ પૂર કે ॥ વીરના ૧૮ ॥
 ૫ ૧૮ ॥ ૩૪ ॥ ૫ ૧૯ ॥ ૫ ૨૦ ॥ ૫ ૨૧ ॥ ૫ ૨૨ ॥ ૫ ૨૩ ॥ ૫ ૨૪ ॥ ૫ ૨૫ ॥
 ૫ ૨૬ ॥ ૫ ૨૭ ॥ ૫ ૨૮ ॥ ૫ ૨૯ ॥ ૫ ૩૦ ॥ ૫ ૩૧ ॥ ૫ ૩૨ ॥ ૫ ૩૩ ॥ ૫ ૩૪ ॥ ૫ ૩૫ ॥ ૫ ૩૬ ॥ ૫ ૩૭ ॥ ૫ ૩૮ ॥ ૫ ૩૯ ॥ ૫ ૪૦ ॥ ૫ ૪૧ ॥ ૫ ૪૨ ॥ ૫ ૪૩ ॥ ૫ ૪૪ ॥ ૫ ૪૫ ॥ ૫ ૪૬ ॥ ૫ ૪૭ ॥ ૫ ૪૮ ॥ ૫ ૪૯ ॥ ૫ ૫૦ ॥ ૫ ૫૧ ॥ ૫ ૫૨ ॥ ૫ ૫૩ ॥ ૫ ૫૪ ॥ ૫ ૫૫ ॥ ૫ ૫૬ ॥ ૫ ૫૭ ॥ ૫ ૫૮ ॥ ૫ ૫૯ ॥ ૫ ૬૦ ॥ ૫ ૬૧ ॥ ૫ ૬૨ ॥ ૫ ૬૩ ॥ ૫ ૬૪ ॥ ૫ ૬૫ ॥ ૫ ૬૬ ॥ ૫ ૬૭ ॥ ૫ ૬૮ ॥ ૫ ૬૯ ॥ ૫ ૭૦ ॥ ૫ ૭૧ ॥ ૫ ૭૨ ॥ ૫ ૭૩ ॥ ૫ ૭૪ ॥ ૫ ૭૫ ॥ ૫ ૭૬ ॥ ૫ ૭૭ ॥ ૫ ૭૮ ॥ ૫ ૭૯ ॥ ૫ ૮૦ ॥ ૫ ૮૧ ॥ ૫ ૮૨ ॥ ૫ ૮૩ ॥ ૫ ૮૪ ॥ ૫ ૮૫ ॥ ૫ ૮૬ ॥ ૫ ૮૭ ॥ ૫ ૮૮ ॥ ૫ ૮૯ ॥ ૫ ૯૦ ॥ ૫ ૯૧ ॥ ૫ ૯૨ ॥ ૫ ૯૩ ॥ ૫ ૯૪ ॥ ૫ ૯૫ ॥ ૫ ૯૬ ॥ ૫ ૯૭ ॥ ૫ ૯૮ ॥ ૫ ૯૯ ॥ ૫ ૧૦૦ ॥

शतावधानी पंडितश्री रत्नचंद्रजी कृत पदो वीर
प्रभुर्ना स्तुति विषे.

સમ સ્વા-શુભવંતી શુભસુત્ર એ સ્વા

જ્યારે તો પ્રભુદેવ, હમણાં જ્યારે તો પ્રભુદેવ,
 યાજ્ઞન નૃસિંહ પીર, હમણાં જ્યારે તો પ્રભુદેવ. એ ટી,
 યાજ્ઞન સરિસ સરિસ જ્યારે, તત્ત્વ રમે જ્યારે;
 તેમાં નૃસિંહ તરંગ નિરમે, શુદ્ધ જ્યારે અમ દેવ. હમણાં ૧
 સત્ત્વિ જ્યારે જોઈ પ્રાપ્ત, વાસ્તવિક તત્ત્વ સ્વરૂપ,

૧. અસ્તિકતામાં રમિયે તેથી, આનંદ થાય અનૂપ. હમારાં ૨
 ૨. આપ પ્રકાશિત જ્ઞાન બગીચે, ખીટ્યાં છે બહુ ફૂલ;
 ૩. મુગંધિવાયુની સરલ ક્ષેરથી, અમે યજ્ઞએ મથગુલ, હમારાં ૩
 ૪. આપ વિશાલ વિચાર ભુમિયે, ઉછર્યાં કત્થ અંકુર;
 ૫. રસ ભર તેનાં ફલ આખીને, રહેશું આપ હંજુર, હમારાં ૪
 ૬. નામ આપનું નિશદ્ધિન ખાઈ, રમી રહું અમંડર;
 ૭. તેની ખાતર પ્રાણ અર્પવા, અમે હીયે મંજુર, હમારાં ૫
 ૮. માર્ગે જતાવા અમ ઉપર જે, કયો મહા ઉપકાર;
 ૯. અર્પણ કરિએ સર્વ તથાપિ, થાય ન પ્રત્યુપકાર. હમારાં ૬
 ૧૦. ચરણ આપના ચરણ હમારે, મરણ જન્મ જાય ફર;
 ૧૧. લોભી આતક રત્નચંદ્ર બ્યમ, તમ દર્શન આતુર. હમારાં ૭

ધનની તૃષ્ણા ન રાખવા વિધે.

॥ અરે શું માનવનું અભિમાન એ રાગ. ॥

૧. ધરે શું ધનનું નિશદ્ધિન ધ્યાન, કટપના કરી કરીરે;
 પારણા ધરી ધરી રે. એ ટેક.
 ૨. જાણે તું મુજ સાથ આવશે, આ આરે ખરે;
 પણ આખર પસ્તાવે થાશે, આમાંરે ખરે. ધરે શું ૧
 ૩. હાથી રથો સાથી હવેલી સાહેબી જેની હતી;
 કરતાં હજારો હાથ જોડી માનથી જેને નતિ,
 હોલત હમામ તમામ હામો કામ જેને લાગતી;
 અંતે ગમા તે હાથ ઘસતા ચાલી ના એકે રતિ. ધરે શું ૨
 ૪. સ્વચ્છતા મનની ગુમાવી કામ બહનામી કરી,
 રે છંદગી દુષિત બનાવી સત્યતાને પરહરી;
 લાખો કઢાપિ મેળવી તેમાં તું શું મલકાય છે,
 જોતો નથી વિષ વૃક્ષ કેરા, મૂલિયા રોપાય છે. ધરે શું ૩
 ૫. ધનતરંગના રંગ ક્ષણિક આ જોતો શું નથી,
 અનંત લોગને ભંગ પલકમાં જોતો શું નથી. ધરે શું ૪
 ૬. સંતોષ મુખને લેશ પણ ધન કલેશમાં લીકો નહીં,
 તૃષ્ણા તણા તણખાથી શાન્તિ ભરમીજુત બને સહી;

૨૧ માનવી બહુ મૂલ્ય છે આ રત્ન તારા હાથમાં,
દેહીય નદી તેને કહી હોશીજનોના સાયમાં. ધરે શું ૫

સમય ન ગુમાવવા વિધે.

“મન તું ગમાર યામાં” એ રાગ.

જુલ તો હવે તું ખામાં, વીરને વિચારી જામાં, એ ટેક, ખામી
બહુ વાર વેદા, ખેલ તો ખેલ્યા અખેલા ॥ કામ તેં કર્યો નકામાં,
વીરને ॥ જુલ ॥ ૧ ॥ યાન્તિને બધો છે હોજ, યુદ્ધી તેની રાન્ત
મોજ, ધુમખાચકે મૂંઝમાં, વીરને ॥ જુલ ॥ ૨ ॥ ક્રાખ ક્વાહને
વખેડી, લિખેડીમું જુનિ ભેડી, કાક મેગમાં ગજામાં, વીરને ॥
જુલ ॥ ૩ ॥ વિવલ વિઝાસ વામી, કામનાને કાપ કામી, વાસના
વધે લણમાં, વીરને ॥ જુલ ॥ ૪ ॥ ધર્મ સાધનેને પામી, રંચ
નહી રાખ જામી, ધમાધમમાંહિ ધામાં, વીરને ॥ જુલ ॥ ૫ ॥
સમય વૃક્ષ જો કરી તેં, બાલુ તું ડુબ્યો સરિતેં, હવે બેવડું યામાં,
વીરને ॥ જુલ ॥ ૬ ॥ હોજ કુંટારો ફરે છે, ઘીડું દ્રવ્ય તે હરે
છે. આલમાન રહે યામાં, વીરને ॥ જુલ ॥ ૭ ॥ ધર્મ રત્નને જ-
જને, રાખી સાય તે મળને, મ્હાલ મોક્ષની મજામાં, વીરને ॥
જુલ ॥ ૮ ॥

સત્સંગ કરવા વિધે

“પહેરી ચાળી લાકો મારો કરતાં આપ્યાં” એ રાગ,
ચેલી જોને આપ્યો સમય નહોં આપે, પ્રકૃત યકને વેળા
રખે તું જમાવે; છે ભવાટવી આ મ્હોટી, ઉભા કુંટારા કોટી કુંટી
લે જો આકૃત યાવે ॥ ચેલી ॥ ૧ ॥ સિંહ સાવજ મ્હોટા ફાટી
ભેડા છે પુંછ પછાડી, તેની માથે ઉમરવા છે બહુ મુરકેલી, ગુરૂ
ચરલે, ચરલે જો ભેડા તુ, તોજ ફાવે ॥ ચેલી ॥ ૨ ॥ ગુરૂ ચાઓ
ચાઓ રાખે, નિર્ભય માર્ગ વહી દાખે, જ્યાં ચેરો નહીં કહિ બીવ
રાવે ॥ ચેલી ॥ ૩ ॥ વલુ અમુલ્ય રત્નને આપે, હાંમે રસ્તો ઝટ
કાપે, તટ ખેંચાડી મોક્ષમુખિયે યાપે, શીખ રત્ન, કરી વલ, માને
જે, શુદ્ધ ભાવે ॥ ચેલી ॥ ૪ ॥

૧. આસ્તિકતામાં રમિયે તેથી, આનંદ થાય અનૂપ. હંમારાં ૨
 ૨. આપ પ્રકાશિત જ્ઞાન બગીચે, ખીટ્યાં છે બહુ ફૂલ;
 ૩. મુગંધિવાયુની સરલ ફેરથી, અમે થઈએ મથગુલ, હંમારાં ૩
 ૪. આપ વિશાલ વિચાર ભુમિયે, ઉછર્યા કંઈ અંકુર;
 ૫. રસ ભર તેનાં ફલ આખીને, રહેશું આપ હંજુર, હંમારાં ૪
 ૬. નામ આપનું નિશ્ચિન ધ્યાને, રમી રહું અમઉર,
 ૭. તેની ખાતર પ્રાણ અર્પવા, અમે છીએ મંજુર, હંમારાં ૫
 ૮. માર્ગ બતાવા અમ ઉપર જે, કયો મહા ઉપકાર;
 ૯. અર્પણ કરિએ સર્વ તથાપિ, થાય ન પ્રત્યુપકાર. હંમારાં ૬
 ૧૦. ચરણ આપના ચરણ હંમારે, મરણ જન્મ ભય દૂર;
 ૧૧. લેખી આતક રત્નચંદ્ર જ્યમ, તમ દર્શન આતૂર. હંમારાં ૭

ધનનો તૃણા ન રાલવા વિષે.

“અરે શું માનવનું અભિમાન એ રાગ.”

- ધરે શું ધનનું નિશ્ચિન ધ્યાન, કંપના કરી કરીરે;
 પારણા ધરી ધરી રે. એ ટેક.
 ભણે તું મુજ સાથ આવશે, આ આરે ખરે;
 પણ આખર પરતાવો થાશે, આમાંરે ખરે. ધરે શું ૧
 હાથી રથો સાથી હવેલી સાહેબી જેની હતી;
 કરતાં હજારો હાથ ભેડી માનથી જેને નતિ,
 દોલત હમામ તમામ હામો કામ જેને લાગતી;
 અંતે ગમા તે હાથ ઘસતા ચાલી ના એકે રતિ. ધરે શું ૨
 સ્વચ્છતા મનની ગુમાવી કામ બહનામી કરી,
 રે છંદગી દુષિત બનાવી સત્યતાને પરહરી;
 લાખો કદાપિ મેળવી તેમાં તું શું મલકાય છે,
 ભોતો નથી વિષ વૃક્ષ કેરા, મૂલિયા રોપાય છે. ધરે શું ૩
 ધનતરંગના રંગ લાલિક આ ભોતો શું નથી,
 અનંત ભોગનો ભંગ પલકમાં ભોતો શું નથી. ધરે શું ૪
 સંતોષ મુખનો લેશ પણ ધન કલેશમાં દીઠો નહીં,
 તૃણા તણા તણખાણી શાન્તિ બરમીશુત બને સહી;

[illegible]

ભાવ ધ૦ ॥ ૧૦ ॥ માટે તિજુ દિવસે ભાવ દિવાળી, કરવતા હોવે
 નિત્ય મંગલ ભાઈ ॥ ભાવ ધ૦ ॥ ૧૧ ॥ મનસ્વચ્છરૂપી વસ્ત્ર પહેરી,
 શીલ શલ્કાદે શરીર ચોભાઈ ॥ ભાવ ધ૦ ॥ ૧૨ ॥ જિન માર્ગરૂપ
 દેશમાં વિચરે, જ્ઞાનામૃત ભટ્ટુ સોજન ખાઈ ॥ ભાવ ધ૦ ॥ ૧૩ ॥
 સમકિત દીવો કરમાં ધરીને, અજ્ઞાન તિમિર મુકો દૂર ઉડાઈ ॥ ભા-
 વ ધ૦ ॥ ૧૪ ॥ લેશ માત્ર એ ભાવ દિવાલી, ગાઈ સંધ હેતે દહ
 મન ઠાઈ ॥ ભાવ ધ૦ ॥ ૧૫ ॥ કમ્મલ અંજલિ વીર શુભાવે, દિવાલી
 જોડી પિણુ રાગ માંઈ ॥ ભાવ ધ૦ ॥ ૧૬ ॥

વિદ્યાર કરતી વસતે શ્રાવકોને શિલામળ આપવા વિષે.

“ ઓધવજી સંદેશા કેજે શામને ” એ રાગ.

શ્રાવકજી સદુ જૈનમાર્ગ અજવાલજો, વેર વિરોધી કારણ કરીને
 દૂરજો, પ્રેમ ધરીને નિત્ય નિયમ જત પાલજો, અરિહંતનું રાખી
 સમરણ ઉરજો ॥ આ૦ ॥ ૧ ॥ શ્રવણ કરેલી શિખ સદા સંભાળજો,
 ગુણઆદક ગુણવાન બની ગંભીરજો, અવગુણ અંતર ધટાડના
 અલગ કરી, પવિત્ર ઘડને પામો ભવજલ તીરજો, ॥ આ૦ ॥ ૨ ॥
 ઇંદ્રતણા મુખ અનેક વખતે પામિયા ભારે પામ્યા રાજ્ય ભૂમી
 ભંડારજો, પરમ પ્રકાશક પરમ પથ નવ પામિયા, પામ્યા નદી
 કહિ સમદક્ષિ મુખકારજો, ॥ આ૦ ॥ ૩ ॥ કાલ અનંતો આયત્રીયા
 અજ્ઞાનમાં, જન્મ મરણના ખમિયા દુખ અપારજો, કોઈક આસ
 મુકૂતના સ યોગથી, આવકુલમા પામ્યા નર અવતારજો ॥ આ૦ ॥
 ૪ ॥ પરિહરજો તમે પરિચય પાપી લોકનો, સકગુણીયલ સત્ત્વનને
 કરજો સત્ત્વ, દોષ દે. ૧ દુ પદાવકને દૂરે કરી, ભવહર પ્રભુને
 ભજજો ધરી ઉમંગજો ॥ આ૦ ॥ ૫ ॥ વિષયવાસના વિકલ્પ વહેમ
 વિસારજો, અટરધટના વિષથી પામી વિરામજો, સત્ય શીલના
 મુદર ધરી શિલમરનં. પાપ તાપ તજી પામો અવિચલ પામજો ॥
 આ૦ ॥ ૬ ॥ મરતા મુધિ પણ મિથ્યા વચન ન બોલજું, ઉદાર બની
 ને કરજો પર ઉપકરજો, કલ્યા કલેશ કુસપ કહિ કરવા નહિ,
 સમુદ્ગની સતતને એ છે નારજો ॥ આ૦ ॥ ૭ ॥ ધામ ધરા સંજ-
 ઘિ સ્વપ્ન સમાન છે, વિન્યાય યતાં કલ્પ નવ ભાગે વારજો, માટે

મિથ્યા સ્વરૂપ તણ મનહા થકી, ભાવિક થઈને ભગ્નને ભય હર-
નારને ॥ આ૦ ॥ ૮ ॥ સદ્ગુરુનો સદ્ગ્રેષ્ઠ સ્મરણમાં રાખજો, પવિત્ર
પથે કરજો નિત્ય પ્રયાસજો, વિષમ દશા અંતરની સહુ અલગી કરી,
શુભાખચંદ્ર વેરાગે કરી વાસજો ॥ આ૦ ॥ ૯ ॥

અથ શ્રી ગજસુકુમાલપું દીદાલિયું.

॥ દાલ ૧ લી ॥

સરસતિ સમરે ચારદારે, પલર્ણ મુગુરૂ પસાય ॥ ગજસુકુમાળ શુભે
ભયો દે, ઉલટ અંગ સવાય ॥ મોરા છવન, ધર્મ દેયામાં ધાર ॥ ૧ ॥
એ આંકણી ॥ હીપે નગરી દારિકાં દે, વસુદેવ નરપતિ ચંદ ॥ શ્રી
કૃષ્ણ રાત્ય કરે તિહાં દે, પ્રગટયે પૂનમ ચંદ ॥ મો૦ ॥ ૨ ॥ ન્યાયવંત
નગરી ઘણી દે, ભગિયો બભળદ્ર વીર ॥ ઠોઈ ઠળા શુભે કરી દે,
આપે અતિ મન ધીર ॥ મો૦ ॥ ૩ ॥ સ્વામી નેમિ સમોસયો દે,
સહસા વન મોઝર ॥ બહુ પરિવારે પરિવયો દે, શુભ મલિન
ભંદાર ॥ મો૦ ॥ ૪ ॥ વંદન આબ્યા વિવેકથી દે, કૃષ્ણાદિક નર નાર ॥
વાણી મુણાપે નેમિજી દે, ભેડી પર્વદા બાર ॥ મો૦ ॥ ૫ ॥ ગજસુ-
કુમાળ શુભે ભયો દે, આબ્યા વંદન એહ ॥ વિનય કરીને વાંઘીયારે,
ત્રિકરણ કરીને તેહ ॥ મો૦ ॥ ૬ ॥ યે દેયના પ્રભુ નેમિ છ દે, આ ઇ
અધિર સંસાર ॥ એક ઘડીમાં ઉઠ ચલે દે, ઠોઈ નહીં રાખણદાર ॥
મો૦ ॥ ૭ ॥ વિધ વિધ કરીને વીનવું દે, સાંભળો સહુ નર નાર ॥
॥ અંતે ઠોઈ ઠેહનું નહીં દે, આખર ધર્મ આધાર ॥ મો૦ ॥ ૮ ॥
સ્વામીની વાણી સાંભળી દે, ગજસુકુમાળ શુભવંત ॥ વેરાગ્યે મન
વાળિયું દે, આણવા ભવને અંત ॥ મો૦ ॥ ૯ ॥ આબ્યા ઘેર
ઉત્થાવળા દે, ન કયો વિલંબ લગાર ॥ માતા મુજ અનુમતિ દિયો
દે, લેશું સંયમ બાર ॥ મો૦ ॥ ૧૦ ॥

॥ દાલ ૨ જી ॥

કહે માતા કુમારને દે લાલ, સાંભળો ગજસુકુમાર દે ॥ પ્રવી-
ણ પુત્ર ॥ હીણ દુહર પાળવી દે લાલ, નું છે ન્દાને બાળ દે ॥
મ૦ ॥ અનુમતિ હું આપુ નહિ દે લાલ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥
સાંભળો મુન મુખ લોગવો દે લાલ, મલિ માલેક ભંદાર દે ॥ મ૦ ॥
મુખ છંદો છે મુલે દાવમાં દે લાલ, તુમે પરિહીત દાણ પ્રજ્ઞ દે

પ્ર૦ ॥ અ૦ ॥૨ ॥ ચાર મહાનત કલાં નેમિજી રે લાલ, મોંમાં મૂંઘ
 જેવાં હોય હો ॥ મોરી માત ॥ નાણાં દિયે તે નહીં મળે રે લાલ,
 કુંવરઃ અવલ મુજ એહ હો ॥ મો૦ ॥ દિયો અનુમતિ દીક્ષા લઉં
 રે લાલ ॥૩ ॥ સાંભળો સુત સંયમ લણી રે લાલ, પચ્ચ પરાધી
 જેહરે ॥ પ્ર૦ ॥ આઠ કરમ આવી નહે રે લાલ, તેહને તું કેમ છતેય
 રે ॥ પ્ર૦ ॥ અ૦ ॥ ૪ ॥ મન નિર્ભંજ નાળે કો રે લાલ, જ્ઞાનના
 ગોળા જેહ હો ॥ મો૦ ॥ ઉપસર્ગ અગ્નિ હાડુ દિયું રે લાલ, ઉગ્રી
 રેહ એહ હો ॥ મો૦ ॥ કિં ॥૫ ॥ ચાર ચાર અતિ આકરા રે લાલ,
 હોંડા લૂંટી જાય રે ॥ પ્ર૦ ॥ હરા દુશ્મન વળી તાહાંસ રે લાલ, આ
 હા રેવે ધાય રે ॥ પ્ર૦ ॥ અ૦ ॥૬ ॥ ખેમ ખમનો માંહરે રે લાલ,
 લૂટ્યો કેલે ન લુટાય હો ॥ મો૦ ॥ શિયળ સેના સુધી કહે રે લાલ,
 મહાસ દુશ્મન દુરે જાય હો ॥ મો૦ ॥ કિયો ॥૭ ॥ જા મોહ મંહિપતિ
 જે માટકો રે લાલ, ધીરજ કેમ ધરીય રે ॥ પ્ર૦ ॥ જલમ એ જુગ-
 ને નહે રે લાલ, તેહરે તું કેમ છતીય રે ॥ પ્ર૦ ॥ અ૦ ॥ ૮ ॥
 કેમજ મન કબાનથી રે લાલ, ભાવ ભાથો ભરપૂર હો ॥ મો૦ ॥ ત્રિ-
 કરણ મન તીરજ કહે રે લાલ, મોહ મંહિપતિ કો દુર હો ॥ મો૦ ॥
 કિયો ॥ ૯ ॥ સૌજન ભલિ ભલિ ભાતનાં રે લાલ, મુખડી સાતે
 ભાતરે ॥ પ્ર૦ ॥ સરસ નિરસ આહાર આવશે રે લાલ, તે ખાશે
 કેમ કરી ખાંત રે ॥ પ્ર૦ ॥ અ૦ ॥ ૧૦ ॥ સમકિત સાતે મુખડી રે
 લાલ, મન ધિર મિતીયુર હો ॥ મો૦ ॥ ગગનગાંડીયા જ્ઞાનના રે
 લાલ, ભાવ ભલો ભરપૂર હો ॥ મો૦ ॥ કિયો ॥ ૧૧ ॥ શોવન યજ
 સોહામલો રે લાલ, શાગ શાગ ધન ગોળ રે ॥ પ્ર૦ ॥ સરલો સૌજન
 મન માનતાં રે લાલ, ઉપર મુખ તંબોજરે ॥ પ્ર૦ ॥ અ૦ ॥ ૧૨ ॥
 કંચન યાગી કાચલી રે લાલ, સમના શાગ પૂત ગોળ હો ॥ મો૦ ॥
 સરલ સૌજન સત્યાપનાં રે લાલ, સિયર મન મુખ તંબોજ હો ॥
 મો૦ ॥ કિયો ॥ ૧૩ ॥ ઉપમર્ગ તુજને અતિ ઘણેરે લાલ, વળિ પ-
 રિત્તક આવીય રે ॥ પ્ર૦ ॥ અમી ન શકે તું ખરો રે લાલ, પછી
 જલપે કરીયરે ॥ પ્ર૦ ॥ અ૦ ॥ ૧૪ ॥ ઉપસર્ગ જે મુજ ઉપજે રે
 લાલ, તે જાણ્યે કરીને ખમાવ હો ॥ મો૦ ॥ પ્રીતે કરી પરિચલ સદુ
 રે લાલ, ભગિવ. જે કોઈ આવીય હો ॥ મો૦ ॥ કિયો ॥ ૧૫ ॥
 વચન નમ્રી વેશઃવચન રે લાલ, મૂંઘોળી લવ માત રે ॥ પ્ર૦ ॥
 નવલે તે આમુ નીવરયા રે લાલ, સાતગ મુન મુજાન રે ॥ પ્ર૦ ॥

૨૦ ॥ ૧૬ ॥ માન વચન માતતણું રે લાલ, તુમને કહું 'હું' હું' એહ રે ॥
 સોભાગી મુંદર ॥ મુગુલુ મુતા સોમલ તણી રે લાલ, પરલો પનોતા એહ
 રે ॥ સોના ધર્મ હેવામાં મુંધરો રે લાલ ॥ સોના ॥ ૧૭ ॥ માત મનો-
 રથ પૂરવા રે લાલ, ન કરશે મુખ નાકાર રે ॥ સોના ॥ એચ્છવ મટો-
 ચ્છવ કરી ધણ રે લાલ, પરણાવું પુત્ર કુમાર રે ॥ સોના ધર્મ ॥ ૧૮ ॥
 કહે કુમાર માતાભણી રે લાલ, સાંભળે મોરી માય હો ॥ મોરા માત
 ॥ મન મહારે વેરાવમાં રે લાલ, એક દણ લાખેલી જાય હો ॥
 મોના ॥ દિયોના ૧૬ ॥ માતા વિચરે ચિત્તમાં રે લાલ, રાખ્યો ન રહેએહ
 રે ॥ મોના અશિષ આપી અતિ ધણી રે લાલ, લિયો દીક્ષા ધરીનેહ
 રે ॥ મોના ધર્મ હેવા માંદી ધરો રે લાલ ॥ સોના ધર્મ ॥ ૨૦ ॥ બેસાયા
 સેવકે મુત ભણી રે લાલ, એચ્છવ દીધો અપાર રે ॥ સોના અબ્યા
 નેમિલ આગળે રે લાલ, ભાવે લે સંયમ ભાર રે ॥ સોના ॥ ૨૧ ॥
 ૨૧ ॥ માતા કહે નિજ પુત્રને રે લાલ, સાંભળ મુત મુનણ રે ॥
 સોના ॥ સંયમ મુધા પાળજે રે લાલ, પામજે પદ નિર્વાણ રે ॥ સોના
 ॥ ૨૨ ॥ ૨૨ ॥ એમ અશિષ માતા દિયે રે લાલ, અબ્યાં સદુ ઘેર એહ
 રે ॥ સોના ॥ અબ્યા નેમિલ આગળે રે લાલ, જજસુકુમાર ગુણગેહ રે ॥
 સોના ॥ ૨૩ ॥ ૨૩ ॥ આગ આપો જો નેમિલ રે લાલ, કાઉસગ કહે સમે-
 શાન રે ॥ સોના ॥ મન યિર રાખીશ માહારે રે લાલ, પામું પદ નિર-
 વાણ રે ॥ સોના ॥ ૨૪ ॥ ૨૪ ॥ આજ્ઞા આપી નેમિલ રે લાલ, અ-
 બ્યા જિહાં સમશાન રે ॥ સોના ॥ મન યિર રાખી અપણું રે
 લાલ, ધરવા લાગ્યા ધ્યાન રે ॥ સોના ॥ ૨૫ ॥ ૨૫ ॥ સોમલ સસરે
 દેખિયા રે લાલ, ઉપનયું મનમાં પૂરવ વેર રે ॥ સોના કુમતિ સોમલ
 કીધે ચડ્યો રે લાલ, મનમાં ન આણી મહેર રે ॥ સોના ધનાશિર
 ઉપર જાંધી મુલો રે લાલ, માટી કેરી પાળ રે ॥ સોના ॥ ખેર અંગારા
 ધજધજ્યા રે લાલ, તે મૂક્યા તત્કાળ રે ॥ સોના ॥ ૨૬ ॥ ૨૬ ॥ ફટફટ
 પુટે હાડકાં રે લાલ, તટ તટ ત્રુટે ચામરે ॥ સોના સંતોષી સસરો
 મળ્યો રે લાલ, તુરત સાયું તેણું કામ રે ॥ સોના ॥ ૨૭ ॥ ૨૭ ॥
 સોભાગી શુકલ ધ્યાને ચડ્યા રે લાલ, ઉપનયું કેવળ નાણ રે ॥ સોના
 દણમાં કર્મ અપાવિને રે લાલ, મુનિ મુગતે ગયા જાણ રે ॥ સોના
 ॥ ૨૮ ॥ ૨૮ ॥ જજસુકુમાર મુગતે ગયા રે લાલ, વંદુ વારંવાર રે ॥ સોના
 ॥ મન યિર રાખ્યું અપણું રે લાલ, પામ્યા ભવનો પાર રે ॥ સોના
 ॥ ૨૯ ॥ ૨૯ ॥ શી વિજયધર્મ મુરી તલો રે લાલ, રાગવિજય ઉવગાય

દે ॥ સો ૦ ॥ તસ ચિધ્ય લશણુ શુભે કરી દે લાલ, પખણું તે મુગુર
પસાય દે ॥ સો ૦ ॥ ધ૦ ॥ ૩૧ ॥ સોળસેને બાસક સમેરે લાલ,
સાંગાનેર મઝાર દે ॥ સો ૦ ॥ શુભ ગયા માસ કાશુભે દે લાલ, શુકલ
છક સોમવાર દે ॥ સો ૦ ॥ ધ૦ ॥ ૩૨ ॥ કહે મકન મોહનતણે દે
લાલ, સાધુ તણી સંજ્ઞાય દે ॥ સો ૦ ॥ બજુભે ગણુભે ભલિ ભાત-
શુરે લાલ, પામભે ભવનો પારદે ॥ સો ૦ ॥ ધ૦ ॥ ૩૩ ॥ ઇતિગા:

અથ શ્રી સોલસુપનની સજ્ઞાય.

॥ રાદા ॥

શ્રી શુર પદ પ્રણમી કરી, સોળ સુપન સુવિચાર ॥ દુષ્ક્રમ
સમયતણા કહું, શાસ્ત્રતણે અનુસાર ॥ ૧ ॥

॥ દાલ ૧ લી. ॥

(શારદા જુષદાઈ એ દેરી.)

પાટલીપુર નયરે, ચંદ્રગુપ્ત રાજન ॥ ચાણાવક નામે, જુદિ
નિધાન પ્રધાન ॥ એક દિન પોષધમાં, સૂવા રવણિ મઝાર ॥ તવ
દેખે નરપતિ, સોળ સુપન મુખકાર ॥ ૧ ॥ ત્રોટક-મુખકારક વા-
રક દુઃખકેરાં, નિરખે નૃપ વડ વખતે ॥ વાજિંત તરે ઉગત મુરે,
આવી બેઠો તખતે ॥ ચાણાવક નાયક મતિકેરો, આવી પ્રણમે પાય
॥ સોળ સુપન રવણાંતરે લાધ્યા, તે બેઠે નરરાય ॥ ૨ ॥ ચાલ-
પુર મુઢલે દેખે, મુરતરૂ ભાંગી લાગ ॥ ત્રીજે આયમિયો, સૂરજ
જિંભ અકાગ ॥ ત્રીજે ચંદ્ર ચાલણી, ચેગે નાચ્યાં જુન ॥ પાંચમે
બાર ફણે, લીડો આઢ અફમુન ॥ ૩ ॥ ત્રોટ-અતિ અફમુન
વિમાન વજ્રુ, લિમ છે મુઢલે દેખે ॥ કમળ ઉકરડે સાતમે અઢમે,
આગિયો અધારે પેખે ॥ મુકો ત્રયેવર નવમે ફણિજ, પામે ભરિ
યો નીર ॥ ઇસમે મુઢલે સાવન યજે, પુતરો ખાયે ખીર ॥ ૪ ॥
ચાલ-જજ ઉપર ચડિયા, વાનર દેખે ઈચાર ॥ મયોદા લેપે, સા-
ગર મુપન એ બાર ॥ બેઠે રયે જુતા, વાજગ્ર તેરમે દેખે ॥ આંખાં
લિમ રવણાં, ચેઢમે મુપને પેખે ॥ પદા ત્રોટ-લિમ દેખે પતરમે
વૃષભે, ચડિયા રાજકુમાર ॥ કાગળ મજ બેઠુ માદો મહિ, વડગ
સોળ એ ચાર ॥ એઢવા સોળ મુપન જે લાધ્યાં, અંબારે નૃપ બાધ્યા
એકરે અલી ત્રિયે વધઈ, વનપાળક અભિરામ ॥ ૬ ॥ ચાલ-જજ.

રે ॥ સોા ॥ તસ શિષ્ય લક્ષણ ગુણે કરી રે લાલ, પમણું તે મુગુર
પસાય રે ॥ સોા ॥ ધ૦ ॥ ૩૧ ॥ સોળસેને બાસક સમેરે લાલ,
સાંગાનેર મઝર રે ॥ સોા ગુણ ગયા માસ કાગુણે રે લાલ, શુકલ
છક સોમવાર રે ॥ સોા ॥ ધ૦ ॥ ૩૨ ॥ કહે મકન મોહનતણે રે
લાલ, સાધુ તણી સંન્યાય રે ॥ સોા લણ્ણને ગણ્ણને ભલિ ભાત-
શુરે લાલ, પામળે ભવનો પારરે ॥ સોાધ૦ા૩૩ ॥ ઇતિગ્ધ :

અથ શ્રી સોલસુપનની સજ્ઞાય.

॥ રાહા ॥

શ્રી ગુરૂ પદ પ્રણુમી કરી, સોળ સુપન સુવિચાર ॥ દુસમ
સમયતણા કહું, શાસ્ત્રતણે અનુસાર ॥ ૧ ॥

॥ ઢાલ ૧ લી. ॥

(શારદા બુધદાઢ એ રશી.)

પાટલીપુર નયરે, ચંદ્રગુપ્ત રાજન ॥ આણ્ણયક નામે, છુદિ
નિધાન પ્રધાન ॥ એક દિન પોષધમાં, સૂવા રચણિ મઝર ॥ તવ
દેખે નરપતિ, સોળ સુપન સુખકાર ॥૧॥ ત્રોટક- સુખકારક વા-
રક દુઃખકેરાં, નિરખે નૃપ વડ વખતે ॥ વાજિંત્ર તરે ઉગત મુરે,
આવી બેઠો તખતે ॥ આણ્ણવક નાયક મતિકેરો, આવી પ્રણુમે પાય
॥ સોળ સુપન રચણાતરે લાધ્યા, તે બોલે નરરાય ॥ ૨ ॥ આલ-
ધુર સુહણે દેખે, સુરતરૂ ભાંગી ડાગ ॥ બીજે આધમિયો, સૂરજ
બિંબ અકાળ ॥ ત્રીજે ચંદ્ર આલણી, ચોથે નારનાં ભુત ॥ પાંચમે
બાર કુણ્ણો, દીઠો આહ અહુભુત ॥ ૩ ॥ ત્રોા- અતિ અહુભુત
વિમાન વજ્ર્યુ, તિમ છે સુહણે દેખે ॥ કમળ ઉકરડે સાતમે આઠમે,
આગિયો અધારે પેખે ॥ મુકો તરોવર નવમે દક્ષિણ, પાસે ભરિ
યો નીર ॥ દસમે સુહણે સાવન યાળે, કુતરો ખાયે ખીર ॥ ૪ ॥
આલ-ગજ ઉપર ચઢિયા, વાનર દેખે ઈચ્ચાર ॥ મર્યાદા લોપે, સા-
ગર સુપન એ બાર ॥ મ્હોટે રથે જુતા, વાછડા તેરમે દેખે ॥ જાંખાં
તિમ રચણાં, આઠમે સુપને પેખે ॥ ૫ ॥ ત્રોા-તિમ દેખે પત્તરમે
નૃપલે, ચઢિયા રાજકુમાર ॥ કાળા ગજ બેહુ માહો માંહે, વઢતા
સોળ એ સાર ॥ એહવાં સેળ સુપન જે લાધ્યાં, સંભારે નૃપ જામા
એહવે આવી દિયે વધાર્ધ, વનપાળક અભિરામ ॥૬॥ આલ-જા-

અમતણું રે, પછી જઈ કહેજો સગાંને વાત રે ॥ પુ. ૧૭ ॥ એક ના-
ટક કરતાં થકી રે, ગયાં વપં દોય હામર ॥ દેવતા મનમાં ચિંતવે રે,
હવે કરવો કવણ વિચાર રે ॥ પુ. ૧૮ ॥ સધળું કુટુંબ પુરૂ થયું
રે, હવે કહેજું કેહેને જાય ॥ દુર્ગંધ ઉડે મનુષ્ય સોકની રે, હવે જાય
અમારી બજાય રે ॥ પુ. ૧૯ ॥ ઉદયરતન વાચકે કહે રે, દેવસોકની
સમજાય ॥ જાણે ગણેને સાંભરે રે, તેનાં પાતક દૂર પડાયરે ॥ પુ. ૨૦ ॥

અથ શ્રી દશ પચ્ચાણના ફલની સજ્ઞાય.

પ્રથમ ઉડી દશવિધ પચ્ચાણ મુશુરૂ સમીપ કરો નિત જાણ ॥
તેહનણાં ફળ જે છે સાર, એક મના થઈ મુણો વિચાર ॥ સો વરસ
છુટે નારકી, કામ આકામા નરકે થકી ॥ નવકારથી તણે પચ્ચાણ,
એટલું ફળ ભવિષ્ય સહિનાણ ॥ ૨ ॥ બીજું પોરશીનું પચ્ચાણ,
વરસ સહસ્ર એક તેહનું માન ॥ માત્રપોરશી દસ સહસ્ર વરીસ,
એકલાખ પુરિમદ જાણીય ॥ ૩ ॥ એકામણે દશલાખ પ્રમાણ, ઈમ
જાણી કરવું પચ્ચાણ ॥ નીચિયે એક કાંત્રી જાણ, દશકોટી વળિ એ-
કલાખ ॥ ૪ ॥ વરસ કોડિ નાં એકલકન, જે ઉત્તમ નર કરે એક ચિ-
ત ॥ આગિત કરતા કાંત્રી મદનન, કર્મ જાપાયે સાદુ અવરસ ॥ ૫ ॥
વરસ સહન દશકોટી જાણ, રતન જે પવાસન પચ્ચાણ ॥ છત્રાણે
પચ્ચાણે વળી, કોડિ વાગ કરા કરે કેવળી ॥ ૬ ॥ અતુમ કરતાં કોડિ
દશલાખ, આ જિનવન્ની એકજ આ ના ॥ દશ કોટીકોટી વરસ, જે કરશે
ફળ દોશે તન ॥ ૭ ॥ આજ કર્યા જાણ ફળ સાર, તેહનો એકથો દળે
વિચાર ॥ ૮ ॥ ઈમ જાણી કરવું પચ્ચાણ જિમ પામો નિશ્ચય નિરવાણ ॥ ૯ ॥

અથ શ્રી તેર કારીયાની તેર સજ્ઞાય.

॥ શોધા. ॥

પાસ જિનપેર પાવ જાન, તમરી સરસનિ ખાવ ॥ આગિત
કરજો આકરી, દેવી જો મુ પચાવ ॥ ૧ ॥ ભવિ પ્રાણી ભલે જુઃ
વશું, મુણએ દોઈ કન - અવનુ કવવિચારિને, પરિહરએ અ-
ભિમન ॥ ૨ ॥ ધર્મ ફળનવ. નવિ દીવે, દુર્જન કાઢીયા તેર ॥
નરક પથ નિશ્ચ દુષ, નાંક નિદા દૂર ને દૂર ॥ ૩ ॥

અથ શ્રી આલંકારકાઠીયાની સંજ્ઞાપ.

(૨૨ી. દમીરિયાની,)

આજસ અમથી પરિહરે, આજસ છે દુઃખદાય ॥ સર્વજ્ઞ ॥
 અલ્પિય આજસુ ધર વસે, લગી તે દૂર નંય ॥ સર્વજ્ઞ ॥ આજસં
 ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ આજસુ અજગે ધરમથી, આજસુને સદેહ
 ॥ સં ॥ ૨ ॥ શંકુ શંકુ નિતં નવા ઉપજે, હેડે તે વિધાવીસે ॥ સં ॥
 ૩ ॥ ૨ ॥ પુણે નરભવ પામીયે, ચિહ્ન ગતિ ભેમતીં એય ॥ સં ॥
 ૪ ॥ આરંભ દેસ ઉત્તમ કુળે, ભાગ્યે જન્મજ હોય ॥ સં ॥ આં ॥ ૫ ॥
 આજસ પરિહરે પ્રાણીયાં, ધર્મે ઉદ્યમ માંડ ॥ સં ॥ સામંત સુધી
 લઈ, આજસ કાઠીયો છાંડ ॥ સં ॥ આં ॥ ૬ ॥ ઉદ્ધિય પૂરી પાં-
 મીને, સોભળ સૂત્ર સિદ્ધાંત ॥ સં ॥ આં ॥ ૭ ॥ દેવગુરુ ધર્મને આજણી
 સેવે મન એકાંત ॥ સં ॥ આં ॥ ૮ ॥ આજસે પાંખ્યાં પ્રાણીયાં, ન કરે
 ધર્મ વ્યાપાર ॥ સં ॥ પાંખ્યાં ચિંતાંમણી પરિહરિ, તે ગહે કાંચ ગમ્માર
 ॥ સં ॥ આં ॥ ૯ ॥ ઉદ્યમથી મુખ ઉપજે, ઉદ્યમે દારિદ્ર નય ॥ સં ॥ વિધા
 લંકાથી ચકરી, ઉદ્યમે સંકેષી યાય ॥ સં ॥ આં ॥ ૧૦ ॥ આજસ
 જાયે પીડીયાં, ઇંદ્રોક્ષે સીદાય ॥ સં ॥ પરલોકનું શુ પુણવું, ભવો-
 ભવ દુઃખીયા યાય ॥ સં ॥ આં ॥ ૧૧ ॥ નારી નિશ્ચં છે તેહને, આજસુ
 મોહિ ઇન ॥ સં ॥ સંજ્ઞાનમાં શોભા નહીં, આજસુ દુઃખીયો દીને
 ॥ સં ॥ આં ॥ ૧૨ ॥ પાપી નર આજસુ ભલા, ધરમી ઉદ્યમવંત ॥
 સં ॥ ૧૩ ॥ અંજિ ભોળીયો, ભાયે તે ભગવંત ॥ સં ॥ આં ॥
 ૧૪ ॥ ધર્મે દીસે બહુ આજસુ, પાપે ઉદ્યમવંત ॥ સં ॥ પાપે પરભવ
 દુઃખ લહે, ધર્મે મુખ અનંત ॥ સં ॥ આં ॥ ૧૫ ॥ આંદ્રે અરણિક
 અનુન મુનિ, દહમહારી ધીર ॥ સં ॥ આજસ ગોહડું નાંખીને, ઉ-
 ધમે યથા વડેવીર ॥ સં ॥ આં ॥ ૧૬ ॥ એહવું જાણીને ઉદ્યમે, ધરમ
 કરે નર નાર ॥ સં ॥ વીર કહે આજસ વિરમીયે, વિશુદ્ધ કરી
 વિચાર ॥ સં ॥ આં ॥ ૧૭ ॥ ઇતિ ॥

૨ અથ શ્રી મોહકાઠીયાની સંજ્ઞાપ.

(પ્રભુની ચાકરી રે, એ રેસી.)

મોહે વાંછાં પ્રાણીયો રે, ન કરે ધર્મ સુચંગ કે ॥ મોહે મૂંઝીયો રે ॥

દેવ શુદ્ધ નવિ ઓળખે રે, ન કરે ઉત્તમ સંગ કે ॥ મોઁ ॥ ૧ ॥ ઊંચ-
 ડામાં છક્યો રહે રે, રમે રામાને ધામ કે ॥ મોઁ ॥ ૨ ॥ ઘડી અથવા અથ
 ઘડીરે, ન કરે આતમ કામ કે ॥ મો. ॥ ૨ ॥ હું એહને એહ માહરો
 રે, એ માહરો પરિવારે કે ॥ મો. ॥ ૩ ॥ રાત દિવસ રાતો રહેરે, ભર-
 મે ભુલ્યો ગમાર કે ॥ મો. ॥ ૩ ॥ ધર્મે નાવે કુકેટો રે, બેઠો રમાડે
 ખાજ કે ॥ મો. ॥ સુખનું મૂળ એ સુંદરી રે, અવર આજ પંખાજ કે
 ॥ મો. ॥ ૪ ॥ ધન ધર રમણી કારણે રે, ન ગણે માય ને પાપ કે ॥ મોઁ ॥
 લોકોની લજ્જા પરિહારિ રે, ન ગણે પુણ્ય ને પાપ કે ॥ મો. ॥ પા-
 રાગી નર બહુ દુઃખ સહે રે, જિમ જગ ચોજ મણકે ॥ મો. ॥
 તલ સરસવને પીલતાં રે વેળુ કદિય ન દીઠ કે ॥ મો. ॥ ૬ ॥
 રાગ દ્રેષ મૂળ કર્મનું રે, રસનું મૂળ એ વ્યાધિ કે ॥ ૬ ॥ મનું મૂળ
 સનેહ છે રે, એ છાંડે હોય સમાધિ કે ॥ મો. ॥ ૭ ॥ શિવપુર ભૂતાં-
 ચખલા રે, દો એ દુરમન ભેર કે ॥ મો. ॥ સાતનું સાહુ નવિર-
 હે રે, નાઠે મોહની ચોર કે ॥ મો. ॥ ૮ ॥ સ્વાસ્થીયા જગમાં સહુ રે,
 લોળાને પડી ભુલ કે ॥ મો. ॥ સુરીકંતા ચુલણી પડે રે, એ સંસાર-
 રનું શૂળ કે ॥ મો. ॥ ૯ ॥ એહવું જાણીને ઉઘમે રે, મોહને કેરો માર કે
 ॥ મો. ॥ શરામાં શીરોમણી રે, સિદ્ધ વધુ ઉર હાર કે ॥ મો. ॥ ૧૦ ॥
 શ્રીવીર કહે મોહકાઠીયો રે, વિરમો વિશવા વીચ કે ॥ મો. ॥
 ચિરમ્યાથી જગમા હશે રે, વિશુદ્ધ જગના ધણ કે ॥ મો. ॥ ૧૧ ॥ ઇતિ ॥

૩ અથ શ્રી અવજ્ઞાકાઠીયાની સજ્ઞાય.

(૭ હો ભણ્યું અવધી પ્રયુજને, એ દેશી.)

૭ હો અવજ્ઞા કરતા અવડા, પ્રાણી બાંધે બહોળાં કર્મ ॥ ૭ ॥
 ભવસાગર ભરી ભમે, પ્રાણી ફક્કર તસ શિવશર્મ ॥ ચતુર નર, અ-
 વજ્ઞા ફર નિવાર ॥ ૧ ॥ એ આકલ્પી ॥ ૭ ॥ આપ શુણે અરબુડા,
 પ્રાં પરગુણુ સેવા રે મૂળ ॥ ૭ ॥ બાધિબીજ ફક્કર તસે, પ્રાં ભવમા-
 હે ભમે તુંગ ॥ ચ. ॥ ૨ ॥ ૭ નિંદક નર એહવા હોવે, પ્રાં જિમ
 જગ લોક સ્વભાવ ॥ ૭ ॥ રૂધિર પીયે પય પરિહરે, પ્રાં હરખે છિદે
 પાવ ॥ ચ. ॥ ૩ ॥ ૭ સુધા કામ સદાગમ તણ, પ્રાં પીયે નિંદક
 ત્રિપે પૂર ॥ ૭ ॥ બુંડ સૂઅર બુખર કરે, પ્રાં પરિહરે ફર કપૂર
 ॥ ચ. ॥ ૪ ॥ ૭ આપણી ઉન્નતિ કારણે; પ્રાં અછતા પરના રે દોષ
 ॥ ૭ ॥ તલ સમ છિદ્ર પરતણે; પ્રાં દાખવે મેરૂ લેખ ॥ ચ. ॥ ૫ ॥

૫ અથ શ્રી ક્રોધકાઠીયાની સજ્જાય.

(સંયમ મારગ મુધા પાળે, આતમને અનુવાળે. એ રશી.)

પંચમો કાઠીયો પરિહરો પ્રાણી, પરમ પદનો એ વેરી ॥ ધરમે
 ધનનો ધૂતણહારો; જાજળમાન એ એરી રે ॥ પ્રાણી, ક્રોધ કરો પરિ-
 હાર ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ સમકિત મુરતરૂ છાયા પામે, દેશવિરતિ
 રહો દુર ॥ સર્વ વિરતિ મુર સંપદ કરાં, પામે નંદિ મુખ પૂર રે ॥
 પ્રાં ૦ ॥ ૨ ॥ ક્રોધે કરી મુખ હાવે કાળું, બકુટી બચકર રાતી ॥ કિ-
 ત્તોસ કુમાર સરિજો દિસે, આતમગુણનો ધાતી રે ॥ પ્રાણાંગા ક્રો-
 ધે આવયો કાંઈ ન જાણે, હિત અહિતની વાંત ॥ વારે તિમં તિમં
 વધતો થાયે, કરે કોઈ ઉતપાતરે ॥ પ્રાં ૦ ॥ ૩ ॥ ધરમી ઉપર દ્રેષ ધરી
 ને, ધરમ સ્થાનિકે ને છોડે ॥ એક ઉપર અદોખાઈ આંણી, સંહુ સંગાતે
 તોડે રે, ॥ પ્રાં ૦ ॥ ૪ ॥ જોએ આવશે એણે હામે; તે મુજ આવણુ નેમ
 ॥ મેનમેળે મહારાઈ કરતો, સદગતિ પામે કેમ રે ॥ પ્રાં ૦ ॥ ૫ ॥ માથી
 મચ્છરી મુસાવાઈ, ક્રોધી કુગતિ ગામી ॥ અહિં કષ્ટાણીયા ઉદ્ધર્મ
 કરી, પ્રત્યક્ષ પરમાધામી રે ॥ પ્રાં ૦ ॥ ૬ ॥ પૂરવકોડી લગે ને પાંડ્યું;
 સંયમ મુખનું મૂળ ॥ દોષ ધરીમાં ક્રોધે જાળી, ધમ્યું સાનું કરે પૂજ રે
 ॥ પ્રાં ૦ ॥ ૭ ॥ ક્રોધ અંતર હાહ સમાવે સીચો સદાગમ વાણી ॥ મુર્ચ્છિ-
 રીખ સુધારસ પીજે, વરવા શિવ પટરાણી રે ॥ પ્રાં ૦ ॥ ૮ ॥ ક્રોધ
 કાઠીયો દૂર નિવારી, અરિહંત આણા પાળે ॥ વીરવિમળ કહે વિશુદ્ધ
 તે નર, આતમ ગુણ અનુઆળે રે ॥ પ્રાં ૦ ॥ ૯ ॥ ઇતિ. ॥

૬ અથ શ્રી પ્રમાદકાઠીયાની સજ્જાય.

(અતુર સનેહી મોહનાં એ રશી.)

છકા કાઠીયો છંડીયો, આગમનો હિતકારો રે ॥ વેરી તે વહાલો
 ન કીજો; દુર્ગતિના દાતારો રે ॥ પ્રમાદ પરિહરો પ્રાણીયા ॥ ૧ ॥ એ
 આંકણી ॥ પ્રમાદે પૂર્યા પ્રાણીયા, ઇંડલોડે સીદાઈ રે ॥ પરલોડેડું
 પૂછવું, બવબવ દુઃખીયા યાય રે ॥ પ્રાં ૦ ॥ ૨ ॥ મધરાયશ્યુતુ ઉદારિકા,
 વિષય લલિતાંગ વગોયો રે ॥ ક્રોધે કેઈ કુગતે ગયા, વિકલાયે ધમને
 જોયો રે ॥ પ્રાં ૦ ॥ ૩ ॥ પ્રમાદે પુર્વ વિસરે, વિસરે અમો વિચારો રે ॥
 રાંક થઈ તે રદવડયા, રૂળે બહુજ સંસારો રે ॥ પ્રાં ૦ ॥ ૪ ॥ રમતાયે

કે જન સાંભળો ॥ બીહતો રહે તે બાપડો હો રાજ, સીત તારે
બહુ તામ રે ॥ ભ૦ ॥ ૧૧ ॥ શું જઈએ ઉપાગ્રયે હો રાજ, શું કહે
જિજ્ઞાસુ કુખ રે ॥ ભ૦ ॥ ૧૨ ॥ રાત દિવસ રસ રંગમે હો રાજ, વાળીવરે
ધમ સાધ રે ॥ ભ૦ ॥ ૧૩ ॥ પાપ કરમ કરી પરભવે હો રાજ, દુઃખ
સહે અગાધ રે ॥ ભ૦ ॥ ૧૪ ॥ ભમે સંસારી પ્રાણીયા હો રાજ, આં
પછે આવે ઠેમરે ॥ ભ૦ ॥ ૧૫ ॥ પેટ ભરવું સહા હો રાજ, શુક્રભાંજે
છે એમ રે ॥ ભ૦ ॥ ૧૬ ॥ આપ અજ્ઞાન અવરચા હો રા, કરે સાનીની
ખીજ રે ॥ ભ૦ ॥ ૧૭ ॥ દેશ ધરે ધરમી ઉપરે હો રાજ, દુહર તસ બેધિ-
બીજરે ॥ ભ૦ ॥ ૧૮ ॥ ધરમી વનથી વેગળે હો રાજ, નાવે સાધુને
સંગરે ॥ ભ૦ ॥ ૧૯ ॥ જિમ કિરત્ય રહો હો રાજ, જિમ વન રોઝ
કુવંગ રે ॥ ભ૦ ॥ ૨૦ ॥ મૂરખ નર ભણે નહિ હો રાજ, મુષુતાં મુખ
સિદ્ધાંત રે ॥ ભ૦ ॥ ૨૧ ॥ ભવસાગર બુરી તરે હો રાજ, એકજ મંત્ર
મહંતરે ॥ ભ૦ ॥ ૨૨ ॥ ભય તણે ભવિ સેવીયે હો રાજ, મુગડ સં-
દાગમ રીઝ રે ॥ ભ૦ ॥ ૨૩ ॥ શ્રી વીર કહે વિશુદ્ધ સહા હો રાજ, તે લહે
મુખે બોધબીજ રે ॥ ભ૦ ॥ ૨૪ ॥ ઇતિ ॥

૧ અથ શ્રી ગોકકાઠીયાની સજ્જાપ.

(તું ગિયાગિરિ શિખર માટે એ રશી.)

શ્રી વીર વાણી ગિરિ ધારો, વારો શોક સંતાપરે ॥ શોક કરતાં
રકમ બાપે, આડે તેણે દુઃખ આપ રે ॥ શ્રી વીર ॥ ૧ ॥ એ આંકણી
હ માત પિત્ર પરિવાર પરભવ, પહોંત્યા મડે શોકે રે ॥ આય જ-
રમે પહેરે પહોંત્યા, ધરમ કામે શોકે રે ॥ શ્રીગાર ॥ કુદુંબ કારજ
ચાલ બહી, જે કરે ધરનાં કામ રે ॥ યાત્રા પૂજા શુક્ર વંદન, નાવે
ધર્મ મુદામ રે ॥ શ્રીગાર ॥ સાડ વજ્ર પહેરી બાવે, નિમજ્જ કાજે નિ-
રસકરે ॥ પુત્ર પુત્રી પરજાવે પ્રેમે, ધરમે કાઠે વક રે ॥ શ્રીગાર ॥
ધમ ન બળે મુખ મનમા, એ સંસાર મરૂપ રે ॥ ગગન બહરી
ઉડક બુદ્ધ, વીજળી નખ્યા રૂપ રે ॥ શ્રીગાર ॥ નખ્યા વેગ્ય એક
તરુવર, વિવંગ લહે વિશ્વામ રે ॥ યંચે પ્રજાત તેહજ પંખી, બાવે
કામિકામ રે ॥ શ્રી. ॥ ૨ ॥ નયન પરિજન એ ન્યાય, મનિયો તુજ
પરિવાર ॥ નદુ અપણી મને બાળે, કરજીને અનુસાર રે ॥ શ્રીગાર ॥
દ્રવ્ય એતિ માટે કરનાં યવે, કપો કેમ પરિવાર શોકેડી મનિયે

૧૧ અથ શ્રી વ્યાસેવકાઠીયાની સજ્જાય.

(દેશી વીંછીયાની.)

રાત દિવસ વ્યાસેવમાં લાલ, કાળ નય કેઇ વેળા રે લાલ ॥
 ધર ધરણી પરિવારમાં લાલ, મનડું મેલું એળિ રે લાલ ॥ વાસેવ
 ચિત્તે વાહીયો ॥૧॥ એ આંકણી ॥ વ્યાસેવ ચિત્તમાં નવિ હુવે લાલ,
 કારજની કાંઈ સિદ્ધિ રે લાલ ॥ એકો પદારથ નવિ હુવે લાલ, બાણ-
 ગર નિમ જલિ રે લાલ ॥ વ્યા. ॥ ૨ ॥ પડિકમણાં પોષધ કરે લાલ,
 સામાયિકને ધ્યાન રે લાલ ॥ વ્યાસેવ ચિત્તમાં જેહને લાલ, ન રહે
 તે કાંઈ માન રે લાલ ॥ વ્યા. ॥ ૩ ॥ ધર્મ રથાનક આવે કદા લાલ,
 વ્યાસેવ ચિત્તે જેસે રે લાલ ॥ જિનવાણી પ્રાણી નવિ પીયે લાલ,
 આત્મધ્યાને પેસે રે લાલ ॥ વ્યા. ॥ ૪ ॥ કીધું ને કરવું થલું લાલ, સં-
 સારીનું કારજ સાર રે લાલ ॥ વ્યાસેવ ચિત્તમાંહી કરે લાલ, આં-
 ગળી આંખ વિચાર રે લાલ ॥ વ્યા. ॥ ૫ ॥ બેટા બેટી પરણાવવા લાલ,
 પરિજન પોષણ કાજ રે લાલ ॥ ઠોરની પરે ધસતો ફરે લાલ, ચિત્તે
 અનેક ઈલાજ રે લાલ ॥ વ્યા. ॥ ૬ ॥ વિષય વિષ સરિખા કદા
 લાલ, વિષથી એક ભવ હાર રે લાલ ॥ વિષય નાણી વિષતા કદા
 લાલ, મારે અનંતી વાર રે લાલ ॥ વ્યા. ॥ ૭ ॥ તનુ વ્યાપિ
 વિષ મંત્રથી લાલ, ગારૂડી ઠકે આણે રે લાલ ॥ સકળ વ્યાપિત મન
 સંકળી લાલ, પરમપદને માણે રે લાલ ॥ વ્યા. ॥ ૮ ॥ દીપ શિખા પરે
 ઝલતો લાલ, વ્યાસેવ ચિત્તને રાખે રે લાલ ॥ શ્રી વીર કહે તેહજ
 નરા લાલ, વિશુદ્ધ પદને આખે રે લાલ ॥ વ્યા. ॥ ૯ ॥ ઇતિ. ॥

૧૨ અથ શ્રી કતોહલ કાઠીયાની સજ્જાય.

(શિરેકનો ચેરો મગાવ હો રાજ એ દેશી.)

કતોહલ વાઝો પ્રાણિયો રાજ, ન કરે ધર્મશું રંગ હો રાજ
 ॥ એકો ચેરો ચેવટે રાજ, કરે દીલાનો સંગ હો રાજ ॥ કતોહલ
 ॥ એ આંકણી ॥ હાંશી કરત પ્રાણિયા રાજ, લપુના પામે ભેર
 રાજ ॥ સજ્જનમાં ચોભા નહિ રાજ, બાંધે કમો કઠોર હો
 ॥ ૧. ॥ ૨ ॥ નટ વિટશું મગતો રહે રાજ, વેશ્યાશું રામે વ-
 હો રાજ ॥ ઘૂલે રમે જુવારિશું રાજ, ફરે સગ અપવચ્છ હો

તેજે કપટ કેળવિયો ભારી ૯ ॥ ૩૦ ॥ ૧૪ ॥ રચણાદેવી તો કપટની કુડી
 જેણે જિન રક્ષિતને માયો ૯ ॥ અતિ દેવે તેણે અનરથ કીધો, તરત
 ત્રિયણે પરાયો ૯ ॥ ૩૦ ॥ ૧૫ ॥ કમચંતીની કયા નવિ આણી, વળિ
 પાતાની પટરાણી ૯ ॥ રાત્રિયે છોકિ ગયો રણ માંદી, અહો કપટ
 કયાંથી ભરાણી ૯ ॥ ૩૦ ॥ ૧૬ ॥ કોણિક કુમરે કપટ કેળવિયું, જે
 જે દિલમે' ખેલી જગાઈ ૯ ॥ કપટે પિતાને પાંજરે દીધો, કપટી મૂળ
 ન ગણે સમાઈ ૯ ॥ ૩૦ ॥ ૧૭ ॥ સાધ ઉદાઈ તો ચેહેરમે' આયો, એક
 જુમત અણગારો ૯ ॥ ઠેરી ભાણેજને એર દેવરાયો, કપટીના એ સમ-
 આરો ૯ ॥ ૩૦ ॥ ૧૮ ॥ કપિલ પ્રાદાણ તો વિષય વિદુદો, જેનો
 કપટયું ભરિયો પેટો ૯ ॥ અભયારાણી એહની' સાધણ, પણ રહ્યો
 મુદય'ન ચેટો ૯ ॥ ૩૦ ॥ ૧૯ ॥ બારવરસ રહ્યો સાધુપણમે', પણ કપ-
 ટીની ખબર ન કાંઈ ૯ ॥ રાય ઉદાઈને ભારી નાઠે, અભવ્ય ક્યા
 દિલ નાઈ ૯ ॥ ૩૦ ॥ ૨૦ ॥ મહાબળ મુનિવરે કેળવી માયા, મલિ
 કુમરીનો હુઓ અચોરો ૯ ॥ કપટ કમ' કેહને નવિ છોકે, એહમાં ફાર
 ન ફેરો ૯ ॥ ૩૦ ॥ ૨૧ ॥ કપટી પુરૂષ મરિને હોય નારી, નારી
 નપુંસક થાવે ૯, નપુંસક હોવે નરકનો ગામી, કપટનાં એ ફળ પાવે
 ૯ ॥ ૩૦ ॥ ૨૨ ॥ એહવાં દુઃખ મુણી જે નર ડરશે, સરળ ભાવ 'મન
 આણી ૯, શુદ્ધ સ્વભાવ સદા સંતોષી, તે સમળે ચતુર વિજાણી
 ૯ ॥ ૩૦ ॥ ૨૩ ॥ એમ જાણી ઠાઈ કપટ ન રાખો, જો મુગતિ જવાનો
 પ્રેમ ૯ ॥ ભદ્રકને ભગવંત વખાણે, જાપિ રાયચંદ કહે એમ ૯ ॥
 ૩૦ ॥ ૨૪ ॥ કપટપચીસી પૂરણ કીધી, મેહત નગર મોઝાર ૯ ॥ અવણે
 મુણત હરખે ભવિ પ્રાણિ, જેહને જિનધમ' આરો ૯ ॥ ૩૦ ॥ ૨૫ ॥ ઇતિના

અથ શ્રી વાદની સજ્જાય.

કિણયું વાદ વિવાદ ન કીજે, તેમાં વીરાં જણાયું વિશેષ ૯ ॥
 નામ કહું' હવે ન્યારાં ન્યારાં, તે મુણજો મુવિવેક ૯ ॥ વીરાં જણા
 યું વાદ ન કીજે ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ પહેલે બેલે ધનવંત સાથે,
 નહીં વાદનું કામ ૯ ॥ મુરખ હોય તે વાદ બનાવે, નિરધન ખોવે
 કામ ૯ ॥ વીરાં ॥ ૨ ॥ ખીંજે બેલે બળવંત સાથે, નહીં વાદનું કામ
 ૯ ॥ લંકાગદ જેણે લુંટી લીધો, દંખો લક્ષ્મણ રામ ૯ ॥ વીરાં ॥
 ૩ ॥ ત્રીજે બેલે બહુ પરિવારયું, તુરત લગાવે લંક ૯ ॥ અણયું નેર

નહીંરે લાલ, જીવ કદિય ન પાગ્યે એન રે ॥ મુ૦ ॥ જાગ્યાગા રતન
 હીરાને મોતીનાં રે લાલ, માણેક પાનાં પ્રવાળ રે ॥ મુ૦ ॥ જીવે કિયો
 ઝવેરનો પારખો રે લાલ, પણ અજાની ઠંઠણપાળ રે ॥ મુ૦ ॥ જાગ્યા
 ૪ ॥ આયો સોના રૂપાનો પારખો રે લાલ, હુવો સરાફ બહાર રે ॥
 મુ૦ ॥ સાધુ સંગત કીધી નહીં રે લાલ, તો કાઈ ન સરીયો કાજ રે
 ॥ મુ૦ ॥ જા ॥ પા ॥ સાખોનાં તો લેખાં કિયાં રે લાલ કોઠે લીધા કમાય
 રે ॥ મુ૦ ॥ દાન સુપારે દિયો નહીં રે લાલ, તેણે લીધા જનમારો
 હાર રે ॥ મુ૦ ॥ જા૦ ॥ ૬ ॥ પંડિત પદિયો પારસી રે લાલ, વળી
 જ્યોતિષ વેધક ઠીક રે ॥ મુ૦ ॥ પિંગળ પુરાણ કુરાન ભણ્યો રે લાલ,
 ધર્મ ન કરેથી સવિ શીર રે ॥ મુ૦ ॥ જા૦ ॥ ૭ ॥ વ્યાકરણ ભણીયો
 ભણીપરે લાલ, તકશાસ્ત્ર ટીકાકાર રે ॥ મુ૦ ॥ નામમાળાને લીલાવતી
 રે લાલ, પણ ભણ્યો નહીં ભવપાર રે ॥ મુ૦ ॥ જા૦ ॥ ૮ ॥ ભણ્યો
 અઠપત્રીને આરણી રે લાલ, રાગ ભણ્યા છત્રીય રે ॥ મુ૦ ॥ કળા
 બહોંતેર શીખીયો રે લાલ, પણ ન જોળખ્યા જગદીય રે ॥ મુ૦ ॥
 જા૦ ॥ ૯ ॥ ખરડાં ખાતા રોજનાં રે લાલ, વળી હુંડી ને ખત રે
 ॥ મુ૦ ॥ લેખાં જોખામાં ઘણું ચોકશી રે લાલ, પણ ન જોળખ્યાં
 નવ તત્ત્વ રે ॥ મુ૦ ॥ જા૦ ॥ ૧૦ ॥ કીધી પંચાત પારકી રે લાલ, લીધા
 લોકે.માં જય રે ॥ મુ૦ ॥ પણ પોતે પુણ્ય સમ્યો નહીં રે લાલ, તેમાં
 કાઈ ન જણે કસ રે ॥ મુ૦ ॥ જા૦ ॥ ૧૧ ॥ વાત કહી જણે ભણીપરે
 રે લાલ, તે મુણી રીઝે રાજા રાવ રે ॥ મુ૦ ॥ તેહની પાસે પુછે વા
 રતા રે લાલ, મનમુખાના દાવ રે ॥ મુ૦ ॥ જા૦ ॥ ૧૨ ॥ જોખ કિયો
 ભગવંતનો રે લાલ, જોયો મુહપતિ જાલ રે ॥ મુ૦ ॥ મુત્ર વાંચે પણ
 સમજે નહીં રે લાલ, હિંસા ધર્મને લાલ રે ॥ મુ૦ ॥ જા૦ ॥ ૧૩ ॥
 સમકિત પામીને વમે રે લાલ, હુઈ જાવે અંધા બદ રે ॥ મુ૦ ॥
 જમાણીને પરે જોઈ ક્યો રે લાલ, નિહવ મિથ્યાદષ્ટિ રે ॥ મુ૦ ॥
 જા૦ ॥ ૧૪ ॥ કોઈ મનુષ્ય કહે માહરે રે લાલ, નહીં રાગ દેવ કોઈ
 રે ॥ મુ૦ ॥ સધળા જોખ ગહારે સરિખા રે લાલ, પીગું પીગું કુખ
 દોષ રે ॥ મુ૦ ॥ જા૦ ॥ ૧૫ ॥ કિંદાં રતન કિંદાં કાંકરો રે લાલ, કિંદાં
 સરસવ કિંદાં મેર ॥ મુ૦ ॥ સદુ જોખ ન જણે સરિખા રે લાલ,
 જોખ જોખમેં દેર રે ॥ મુ૦ ॥ જા૦ ॥ ૧૬ ॥ મુગુરૂ રત્નકર સરિખા રે
 લાલ, કુગુરૂ ભણીએ કાચ રે ॥ મુ૦ ॥ કુગુરૂ કુખાવે કુંડમેં રે લાલ,
 મુગુરૂને પદિત સાચ રે ॥ મુ૦ ॥ જા૦ ॥ ૧૭ ॥ જોગ જોગ જણે સરિ-

મુદ્ધર્શન થેઠ રે ॥ પ્રા. ॥ નમિરાયે સંયમ આકરિયો, તે તો પહોલો
 મુગતિ ઠેઠ રે ॥ પ્રા. ॥ ચિ. ॥ ૬ ॥ ભુગુ પ્રાક્ષણના હોય ભાળક, વળિ
 તે તણા પ્રધાન રે ॥ પ્રા. ॥ જાતિરમરણથી મુખ પામ્યા, મુલુતાં આ
 જ્ઞાન રે ॥ પ્રા. ॥ ચિ. ॥ ૭ ॥ ત્રીજો બોલે યથાતથ્ય મુખનો, જીવ
 રાજી દુવે દેખે રે ॥ પ્રા. ॥ સદિ વૃદ્ધિ પામે તે પ્રભાતે, એકના
 અર્થ અનેક રે ॥ પ્રા. ॥ ચિ. ॥ ૮ ॥ ધણ કિજ બવે કેઇ મુગતિ સધાયા,
 એકયો મુખનો શ્રીક રે ॥ પ્રા. ॥ અરિહંતાદિકની, માંય દેખે, ભગવં
 તીમાં અધિકાર રે ॥ પ્રા. ॥ ચિ. ॥ ૯ ॥ એથે બોલે દેવના હર્શન, જેઠ
 રીઠે ઠરે નેણ રે ॥ પ્રા. ॥ જગમગ જ્યોત ઉઘોત વિરાજે, વળિ સર્મ કિ
 ક્રીનાં સેણ રે ॥ પ્રા. ॥ ચિ. ॥ ૧૦ ॥ સોમત પ્રાક્ષણને સમજાયો, સમ
 દષ્ટિ દેવે આચરે ॥ પ્રા. ॥ સમક્ષિ માંદી કરિ દિયો સેઠો, સૂત્ર નિરંયાવ
 જિજ્ઞા માંય રે ॥ પ્રા. ॥ ચિ. ॥ ૧૧ ॥ શકડાળ નામે કુંભારની પાસે, મુર
 આધ ઉસો સાક્ષાત રે ॥ પ્રા. ॥ વીર જિજ્ઞંસુ રિ દિયો ભેટો, દુવો
 આવક મેટિ મિથ્યાત રે ॥ પ્રા. ॥ ચિ. ॥ ૧૨ ॥ પાંચમે બોલે અવધિજ્ઞાની,
 સૂત્ર નદીમાં વિસ્તાર રે ॥ પ્રા. ॥ આનંદ આવક જિમ મુખ પામે,
 અમલજી કંચીકુમાર રે ॥ પ્રા. ॥ ચિ. ॥ ૧૩ ॥ સર્વાયંતિદિના દેવતા દેખે,
 તિકાં બેઠા થકાં લોકનાળ રે ॥ પ્રા. ॥ અરિહંત દેવને પ્રધાન પૂછે,
 ઉત્તર દેવે દીનકયાળ રે ॥ પ્રા. ॥ ચિ. ॥ ૧૪ ॥ અવધિ લહી અરિ
 હંત દેવ આવે, માતાના મળે માંય રે ॥ પ્રા. ॥ પેટમાં પેઠયા
 દુનિયા દેખે, પૂરાં પુણ્ય સમ્યા જિનરાય રે ॥ પ્રા. ॥ ચિ. ॥ ૧૫ ॥
 છઠે બોલે અવધિદર્શન, દેખ રવિ સંસાર રે ॥ પ્રા. ॥ સાતમે બોલે
 મુલુને હો જ્ઞાની, મનપયંવ વિસ્તાર રે ॥ પ્રા. ॥ ચિ. ॥ ૧૬ ॥ દેવ
 સમુદ્રને અડાધ, તેમાં સહી પચેદ્રિય હોય રે ॥ પ્રા. ॥ તેઠ જીવેના
 મનનો વાતો, છાનો ન રહે હોય રે ॥ પ્રા. ॥ ચિ. ॥ ૧૭ ॥
 મનપયંવજ્ઞાની હોવે મુનિવર, વળિ લખિવંત અણગદર રે ॥ પ્રા. ॥
 ॥ સત્ય પુરૂષ જેણે સૂત્રને મૂક્યાં, ચોનાળી ગણધાર રે ॥ પ્રા. ॥
 ચિ. ॥ ૧૮ ॥ કેવળજ્ઞાની અઠમે બોલે, નવમે કેવળ દર્શનો આજુરે
 ॥ પ્રા. ॥ ચોદ મજ ન્યાં છ દેખી, સર્વે વાતોના બજુ રે ॥ પ્રા. ॥
 ચિ. ॥ ૧૯ ॥ લોકમાંદી ઉચોતજ ગીધો, કેવળી દુવા ચોવીશ રે ॥
 પ્રા. ॥ તીરથ યાત્રાં કર્મને કામ્યા, જગન્નારણ જગદીશ રે ॥ પ્રા. ॥
 ચિ. ॥ ૨૦ ॥ બધન્વ તીર્થકર વીશ મિરાજે, ઉદ્ધૃષ્ટ સયને આઠ
 રે ॥ પ્રા. ॥ જગધર સાધુ નમુ પ્રિય નામી, કેવળી પાટોપંદ રે ॥

પ્રા. ॥ ચિ. ॥ ૨૧ ॥ કથમે ભેલે ઠેવળ મરણે, તે પહોંચે
 વાજુ રે ॥ પ્રા. ॥ એ હય ભોલ હુવા સપૂરણ, સ્ત્રી વીર
 પ્રમાણ રે ॥ પ્રા. ॥ ચિ. ॥ ૨૨ ॥ નેવું જાના નામજ ચા
 કહેા અંતગત માંહી અતરે ॥ પ્રા. ॥ ઠેવળ મરણે મુકતે સિધા
 સહુ સિદ્ધ થયાં ભગવંત રે ॥ પ્રા. ॥ ચિ. ॥ ૨૩ ॥ હયામુતરક
 માંહે ઘાસ્યા, જાનિ સમવાયાંમની સાખ રે ॥ પ્રા. ॥ સમાધિ
 સ્વીધી હુઈ સપૂરણ, સર્વિ રાયચંદલ એમ ભાંખે રે ॥ પ્રા. ॥ ચિ.
 ૨૪ ॥ પ્રસાદ પૂજ્ય જેમલકરે, કયો જ્ઞાનવલ્લભ અભ્યાસરે ॥ પ્રા. ॥
 સંવત અદારસે 'વર્ષ' તેત્રોથે, એકત નગર લોભાસ રે ॥ પ્રા.
 ॥ ચિ. ॥ ૨૫ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી લોભપચારી.

લોભી મનુષ્યની પ્રીતિ ન કીજે, લોભીને અટકળી લીજે ॥
 વિલની વાત કહેવાં તિલુ આગે, તિલુથું આપણે કાજ ન સીકે
 ॥ લોભી ॥ ૧ ॥ એ આકર્ષી ॥ લોભી મનુષ્યને તો લલ્લ ન કાંઈ,
 નેહ કપટ લોભી ભેટે ॥ વિસારી યં મેત્રો વહાલાથું, પ્રીતિ પહે-
 લાથુ તોડે ॥ લોભી ॥ ૨ ॥ લાલચ ન જાવે લોભી મનુષ્યને, મનની
 વૃષ્ટા ન મૂકે ॥ ધર જા, મરણ ને વિસરજા, ચિત્તની વાત ન
 મુકે ॥ લોભી ॥ ૩ ॥ લોભી ધન ધરવીના પાલે, ઉઠી ખસિ ખસિ
 ખાણે ॥ તરફ તરફ કે જે દિન કાઢે, તે ધન જાવે જોર ને આપે ॥
 લોભી ॥ ૪ ॥ લોભી મનુષ્ય તે. હોયે લજાડી ગુણ અણુદુષ્ટા આવે ॥
 ॥ લોભી ॥ ૫ ॥ લોભી મનુષ્ય દન દિયે નવિ જા, હરખે હાય ન હાલે
 ॥ પાપ ઉદયે પાન દિયે નવિ જાવે, લોભી દિયે તેહને પાડે ॥
 લોભી ॥ ૬ ॥ અહર તે. લોભી અધિકો ખવે, પછે કહે પેટ ફાટે ॥
 દુઃખ પાવે દરિદ્ર કહાવે. હવે મહારી ન. પ્રીયે. તુરે ॥ લોભી ॥ ૭ ॥
 લોભી છતે દ્રોમ હુખ ખવે. એક ધાન્યની ખાટી ॥ લોભી ॥ ૮ ॥
 લોભી પલ દામ ન ખરવે માય. પકડા ક. દા ॥ લોભી ॥ ૯ ॥
 લોભી કયન કહે ક. કે. એક માય છુ કય લ. બી ॥ લોભી ॥ ૧૦ ॥
 લોભી ન. ગાઈ, એક ગાય. ન. ર. ગી ॥ લોભી ॥ ૧૧ ॥
 લોભી ન. ગાઈ, એક ગાય. ન. ર. ગી ॥ લોભી ॥ ૧૨ ॥
 લોભી ન. ગાઈ, એક ગાય. ન. ર. ગી ॥ લોભી ॥ ૧૩ ॥
 લોભી ન. ગાઈ, એક ગાય. ન. ર. ગી ॥ લોભી ॥ ૧૪ ॥
 લોભી ન. ગાઈ, એક ગાય. ન. ર. ગી ॥ લોભી ॥ ૧૫ ॥
 લોભી ન. ગાઈ, એક ગાય. ન. ર. ગી ॥ લોભી ॥ ૧૬ ॥
 લોભી ન. ગાઈ, એક ગાય. ન. ર. ગી ॥ લોભી ॥ ૧૭ ॥
 લોભી ન. ગાઈ, એક ગાય. ન. ર. ગી ॥ લોભી ॥ ૧૮ ॥
 લોભી ન. ગાઈ, એક ગાય. ન. ર. ગી ॥ લોભી ॥ ૧૯ ॥
 લોભી ન. ગાઈ, એક ગાય. ન. ર. ગી ॥ લોભી ॥ ૨૦ ॥

માયા મહા ધુતારી ૭ ॥ લો ॥ ૧૦ ॥ કનરય રાજા હુવો લોભી, વિ
 સ્તાર જ્ઞાતામે' ભંજ્યો ૭ ॥ અગ ઉપાંગ ન રાજ્યાં કુમરનાં,
 હૃદયે દયા નહીં રાખી ૭ ॥ લો ॥ ૧૧ ॥ કોઈ વાતની કમી નહિ
 ઠોણિકને, તોય રાજ્યશુ' મન હુવે આપે ૭ ॥ પકડી પિતાને પાંજરે
 દીધો, પેછે વહેમ કુમરશુ' લાગ્યો ૭ ॥ લો ॥ ૧૨ ॥ બારમી વાર
 સમુદ્રમાં ચાડ્યા, નાવ ભાગી સમુદ્ર વિચાળે ૭ ॥ રયાણાદેવીનાં દુઃખ
 તેણે દીધાં, જિન્નરક્ષિત જિનપાળે ૭ ॥ લો ॥ ૧૩ ॥ નંદરાતની નવ
 ડુંગરિયાં, આખર કામ ન આપે ૭ ॥ મરિને રાય પહોત્યા માટી ગતિયે,
 ઘણો લોભી નરકની સાંઈ ૭ ॥ લો ॥ ૧૪ ॥ સુખમ નામે આક્રમો
 ચક્રી, સાતમે ખંઠ લેવા ચાડ્યો ૭ ॥ પ્રત્યક્ષ ડુબ ગયો જળમાંડી,
 તૃષ્ણાયે નરકમાં ઘાડ્યો ૭ ॥ લો ॥ ૧૫ ॥ કંસે કમ' તો ભૂડો કીધો
 ઉમસેનને પાંજરે ઘાડ્યો ૭ ॥ કૃષ્ણ વાસુદેવે કંસને માર્યો, પાધરો
 નરકમાં ચાડ્યો ૭ ॥ લો ॥ ૧૬ ॥ દેવતા લોભી કહ્યાં સુત્રમાંડી, રત્ન
 ચોરીને ભાગે ૭ ॥ પછે છ માસ લગે' રિવ પાડે, વજ્રતણા માર લાગે
 ૭ ॥ લો ॥ ૧૭ ॥ લોભી તો તુરત કરે લડાઈ, લોભી હુઈ ભવે લુણ
 હરામી ૭ ॥ લોભી મનુષ્ય તો ગળું કપાવે, મહા લોભી નરકનો
 ગામી ૭ ॥ લો ॥ ૧૮ ॥ લોભી ધર્મની વાત વિગોવે, લોભી મેલે
 નિજ યાકી ૭ ॥ નાત જાતમા કહે લોભીને, એકમાં નહી કાંઈ બાકી
 ૭ ॥ લો ॥ ૧૯ ॥ પાપનું મૂળ તો લોભી મહાએ, ગુણ સઘળા લોભી
 બાળે ૭ ॥ લોભી માણસ તો સુંમ કહાવે, તેનું નામ પ્રસાતે સહુ
 ટાળે ૭ ॥ લો ॥ ૨૦ ॥ લોભી તો ગુણ કિણશું નવિ રાખે, લોભીને
 નહી કાંઈ લજિયા ૭ ॥ વહાલા સગાશું ગાળજ બોલે, કરે કોડીને
 માટે કજિયા ૭ ॥ લો ॥ ૨૧ ॥ કુચુર કુદેવ કુધર્મમે ધ્યાવે, પૂજે દેવતા
 કેવી ૭ ॥ મહા અનરય કરે ધનને અર્થે, રનાન કરી ધુપ ખેવે ૭
 ॥ લો ॥ ૨૨ ॥ પરિશદ્ધ છુટયા વિણ મોક્ષ ન ભવે, જ્યાં લગે જીવને
 મમતા ૭ ॥ ઋષિ રાયચંદ કહે ઉત્તમ પ્રાણી, તુમે આણો અબઢી
 સમતા ૭ ॥ લો ॥ ૨૩ ॥ લોભ પચીશી ભેડી જુગતિશું, લોભ તજે
 તેહને સાળાશે ૭ ॥ પ્રસાદ પૂજ્ય જેમલજ કહે, શેહેર વિકાનેર ચો-
 માસો ૭ ॥ લો ॥ ૨૪ ॥ સંવત અઢારશે વખે ચોત્રીશે, આશે મુઠિ
 દિન માસો ૭ ॥ લોભ ત્યાગી ને વડા વૈરાગી, કરશે અમરાપુરિમે
 વાસો ૭ ॥ લો ॥ ૨૫ ॥ ઇતિ. ॥

માયા મહા પુતારી જી ॥ લો ૦ ॥ ૧૦ ॥ કનરથ રાજ હુવો લોભી, વિ
 સ્તાર જ્ઞાતામે' સંજ્ઞયો ॥ અગ ઉપાંગ ન રાજ્યાં કુમરનાં,
 હુકમે કયા નહીં રાખી ॥ લો ૦ ॥ ૧૧ ॥ કોઈ વાતની કમી નહિ
 કોણિકને, તોય રાજ્યથુ' મન હુવો આયો ॥ પકડી પિતાને પાંજરે
 દીધો, પંછે વહેમ કુમરથુ' લાગ્યો ॥ લો ૦ ॥ ૧૨ ॥ બારમી વાર
 સમુદ્રમાં ચાડ્યા, નાવ ભાગી સમુદ્ર વિચાળે ॥ રયાણાદેવીનાં દુઃખ
 તેણે દીકાં, જિન્નરક્ષિત જિનપાળે ॥ લો ૦ ॥ ૧૩ ॥ નંદરાતની નવ
 દુઃગરિયાં, આખર કામ ન આઈ ॥ મરિને રાય પહોત્યા માફી ગતિયે,
 ઘણો લોભી નરકની સાંઈ ॥ લો ૦ ॥ ૧૪ ॥ મુખૂમ નામે આઠમો
 ચક્રી, સાતમો ખંડ લેવા ચાડ્યો ॥ પ્રત્યક્ષ દુખ ગયો જળમાંહી,
 તૃષ્ણાયે નરકમાં ધાડ્યો ॥ લો ૦ ॥ ૧૫ ॥ કંસે કમ' તો ભૂલે કીધો
 ઉત્તસેનને પાંજરે ધાડ્યો ॥ કૃષ્ણ વાસુદેવે કંસને માયો, પાધરો
 નરકમાં ચાડ્યો ॥ લો ૦ ॥ ૧૬ ॥ દેવતા લોભી કહ્યાં મુત્રમાંહી, રત્ન
 ચોરીને ભાગે ॥ પછે છ માસ લગે' રિવ ગાડે, વજ્રતણે માર લાગે
 ॥ લો ૦ ॥ ૧૭ ॥ લોભી તો તુરત કરે લડાઈ, લોભી હુઈ ભાવે લુલ
 હરામી ॥ લોભી મનુષ્ય તો મથું કપાવે, મહા લોભી નરકને
 ગામી ॥ લો ૦ ॥ ૧૮ ॥ લોભી ધર્મની વાત વિગોવે, લોભી મેલે
 નિજ ચક્રી ॥ નાત જાતમા કહે લોભીને, એહમાં નહીં કાંઈ બાકી
 ॥ લો ૦ ॥ ૧૯ ॥ પાપનું મૂળ તો લોભી જ્ઞાએ, ગુણ સઘળા લોભી
 બાળે ॥ લોભી માણસ તો સુમ કહાવે, તેનું નામ પ્રભાતે સહુ
 ટાળે ॥ લો ૦ ॥ ૨૦ ॥ લોભી તો ગુણ કિંજરું નવિ રાખે, લોભીને
 નહીં કાંઈ લજિયા ॥ વહાણા સગાથું ગાળજ બોલે, કરે કોડીને
 માટે કજિયા ॥ લો ૦ ॥ ૨૧ ॥ કુગુરુ કુદેવ કુધર્મમે ધ્યાવે, પૂજે દેવતા
 દેવી ॥ મહા અનરથ કરે ધનને અર્થે, સ્નાન કરી ધુપ ખેવે ॥
 લો ૦ ॥ ૨૨ ॥ પરિશ્રદ્ધ છુટયા વિણ મોહ ન જાવે, જ્યાં લગે જવને
 મમતા ॥ જવિ રાયચંદ્ર કહે ઉત્તમ પ્રાણી, તુમે આણો અબહી
 સમતા ॥ લો ૦ ॥ ૨૩ ॥ લોભ પચીશી ભેડી જુગતિયું, લોભ તજે
 તેહને આબારો ॥ પ્રસાદ પૂજ્ય જેમણે કરે, શેહેર વિકાનેર ચા-
 માસો ॥ લો ૦ ॥ ૨૪ ॥ સંવત અઢારશે વર્ષ ચોત્રોશે, આશે શુક્ર
 દિન માસો ॥ લોભ ત્યાગી ને વડા વેરાગી, કરશે અમરાપુરિમે
 વાસો ॥ લો ૦ ॥ ૨૫ ॥ ઇતિ. ॥

મુખ ભોગવો સંસારનાં, આંછી હેઠે હેજ રે ॥ ચા૦ ॥ તન ધન
 છે ભેગન કારમો, કારમો કુટુંબ પરીવાર રે ॥ નદી પુર સમ
 ભળીએ, ભાતાં ન સાગે વાર રે ॥ ચા૦ ॥ ઠા કલ અછી જળ જિં-
 હો, પીપળ પાકો પાન રે ॥ ચા૦ ॥ તેમ એ આયુ ધિર નહિ, બેઠવો
 સધ્યાનો વાન રે ॥ ચા૦ ॥ ૫ ॥ સાધુ તથો પંથ દોહિતો, હૃદયે
 પાગવો શુર રે ॥ ચા૦ ॥ પાછળથી પરતાવયો, મુજ નંદનદુઃખ પુર રે
 ॥ ચા૦ ॥ ૬ ॥ સંયમ લેઈ પરતાવતા, નર કાયર તે કદાચ રે ॥ ચા૦ ॥
 સિંહનછી પરે પાળિયું, સંયમ મોરી માય રે ॥ ચા૦ ॥ ૭ ॥

॥ દોશ્વ ॥

કુમરતણાં વયજાં મુછી, માતા ચિંતે એમ ॥ કુખ કને જઈ
 વીનનું, શુભ મહોચ્છવ હોય એમ ॥ ૧ ॥

॥ દાલ ૩ જી ॥

આત્મ શાવચ્ચા તિલ્લા નંબે આવે, તિલ્લા છે કુખ નરિંદ રે ॥ મીડ
 વચન સામે કાલેરી, કાસર નંબે છે તુજ નહ રે ॥ અનુમતિ માગે
 છે ॥ મુજ મનુજનુ મ પ્રજા ૨, ને તવિ સાગે છે ॥ મંજિ માલેક મેલી
 અ ઘર રે, ને તવિ ત્યાગે છે ॥ મુજ પ્રાણતથો આધાર રે, અનુમતિ
 માગે છે ॥ ૧ ॥ એ આકળી ॥ કત વામર માગુ તુમ કને, કરવા મહો-
 ચ્છવ સાર રે ॥ અંદણા આરા નહાત રે, ભાલી તુમે નિરધાર રે ॥
 અંક ૧૨ ॥ વચન મુખા દુખજી ઇમ માગે તુમે ચિન્ત ન કરયો
 દોષ રે ॥ અંબે સ્વચંદ્ર તુમે નંબે આ રમે કરયું નિજ મુખ હોય
 રે ॥ અંક ૧૩ ॥ હર્ષે રી કુખ વધાવીને, માતાજી નિજ ઘર આવે
 રે ॥ કુખ તથાગી નહિ ઇવને, વાચ્યા પાને નધાવે રે ॥ અંક ૧૪
 ॥ અંક ૧૫ ॥ નંબે નંબે નંબે ॥ નંબે નંબે મુખારી રે ॥ કુખ
 દીનજ એ દેવ વિન્ય વધાગા દુખ નિવારે રે ॥ અંક ૧૬ ॥ ૫ ॥ કુખ
 કહે કુખ ૧૦ રે ॥ ૧૨ ॥ રવાને કાંજે જઈએ ॥ અંક ૧૭ ॥ રાત્ર મરણ
 નિવારે, તે મુખીવા યાને રહીએ રે ॥ અંક ૧૮ ॥ ૧ ॥ વચન કુખજી ઇમ
 કહે, એ કાજ તજી મનિ ન્યારી રે ॥ મુખથી દગી તવિ દગે, દગી
 ન દગે વારી રે ॥ અંક ૧૯ ॥

સતિ સિર આગ્યું રે આજ ॥ પોજ જડવું નગરની, તોરે ઉતરશે
 ગાજ ॥૬૧॥ ભૂંગળ તો ભાગે નહિ, ધણુ ન લાગે ધાયા ॥ ચપાપોજ ન
 ઉધડે, આકુળ વ્યાકુળ થય ॥૧૧૧॥ આકાશે ઉભા દેવતા, બોલે એકવા
 બોલ ॥ સતિ જળ સીંચે આલણી, તો રે ઉધડશે પોજ ॥૬૨॥ રાજ
 મન આજુદિયો, નગર ધણી છે નાર ॥ અતે ઉર છે માહરું; સતિય
 શિરોમણી સાર ॥૬૩॥ અતે ઉર ક્યું એકકું, કૃપા કાંકે નહિ માગા
 કાચે તાંતણે આલણી, તુડી જાયે ત્રાગ ॥૧૧૨॥ અતે ઉર યમું કયામ-
 હું, રાજ થયો નિરાય ॥ માંટીપણું મનમાં રહું, ધિક્ક પડયો ધર-
 નાસ ॥૧૧૩॥ નગર પડહ વજડાવીયો, વરતી હીસે હેરાન ॥ પ્રજાને
 પીડા ધણી, કોઈ દિયો અવિતહાન ॥૧૧૪॥ પડહ આગ્યો ધર આંગણે,
 નગરી હાલ કલોલ ॥ જો માતા અનુમતિ દિયો, તો હું ઉધાડું રે
 પોજ ॥૧૧૫॥ વળિ વળિ વડુઅર શું કહું, નહિ નિર્જાને લાજ ॥
 નવકુળ નાગ નારી ગયા, આગ્યું કાકિડે રાજ ॥૧૧૬॥ દોષ હીજે નીજ
 કર્મને, કલંકે ચડાગ્યું રે માય ॥ પડહ છળી ઉભી રહી, જઈ સંજ
 ગાગ્યો રાય ॥૧૧૭॥ વેગે ને ગઈ વધામણી, રાજ નહિ વિચાર ॥
 પ્રત્યક્ષ જુઓ એ પારખુ, ત્યાં જઈ કરો તપાસ ॥૧૧૮॥ મુખાસન
 ત્રેસી કરી, આવી જિહ્વા છે રે બુપ ॥ વહન તે પુનમ ચંદ્રો, કેળી
 હરખો બુપ ॥૧૧૯॥ રાજ મન આજુદિયો, હેડે હાં ન માય ॥ પ્ર-
 જાને પીડા ધણી; સાર કરો મારી માય ॥૧૨૦॥ અવર પુરુષ જાંધવ
 પિન્દ, સતિ મનમાદી માય ॥ માનવ નહુ મેડાયે ચડી, સતીને
 જુએ સદુ કોવ ॥૧૨૧॥ કાચે તાંતણે આલણી, સતી કળા ચહી
 સોજ ॥ કામિની કૃપ જળે જા, ઉધારી તણ પોજ ॥૨૦॥ કોઈ
 પીયર કોઈ સહરે, કોઈ હોયે માને મોસાજ ॥ ચોથી પોજ ઉધા-
 ઢ્યો, જે હસે શિવજ આસજ ॥૨૧॥ ચોથા પોજ ઉધાડ્યો, જે હશે
 શિવજ નિકલે ॥ મુગ નર હોઝયે. નાખીયા, મુજદાએ ટાંક્યું કલંકે
 ॥૨૨॥ નક ગ્યું નગરી નણું, માન ઉતારી રે ગાજ ॥ રાય નણા પ્ર-
 સંસા કરે, સતિય શિરોમણી સાર ॥૨૩॥ જે નરનરી પાજયે, તે
 તરશે સંસાર ॥ સિદ્ધ તર્જા, મુખ પામયે, અમરતણે અવતાર ॥૨૪॥
 સંલો કહે શિવને સતી, મદિલાયે રાખ્યું રે માન ॥ નાવજ કેસ
 કુષમાં, રહેયે સેન્ય કરે ॥૨૫॥ છીંત. ॥

કુરકે કરખ નિધાન, અથવા પદવી તહે પ્રધાન ॥૧૭॥ ગુણ કુરકતાં
 રનછી રંગ, પામે નિરજે ઉત્તમ સંગ ॥ કદી પુરકે પહેરે વસ્ત્ર, સાથજ
 પુરકે બધેન શસ્ત્ર ॥૧૮॥ ગૂઝ કુરકે વહન ચડે, જંઘા પુરકે પથે
 ખડે ॥ ગીરી પુરકે સપદા વધે, અથવા કેઈ અસિતિત સપે ॥૧૯॥
 પગ ઉપર પુરકે ધન હોય, પગતગિયે સવિશેષો જ્યે ॥ પગ આં-
 ગુળિયો જિયે કુરકરે, તવ અભિષ્ઠ ધર આવી બરે ॥૨૦॥ પુરુષ
 અંગુલી જે જમણે, વામ અંગુળ ફળ નારી તળે ॥ 'દુરત' ફળે
 આપે સુભગને, મધ્યમ ફળ આપે વિદિવને ॥૨૧॥ દિવમ તણું ફળ
 બેઠમું કમે, વળિ વિપરીત કદ્યું નિશિ સમે ॥ પ્રથમચારી બાજકુમાર;
 રાજા પ્રમુખ ફળપતિ સાર ॥૨૨॥ અંબત નંદ ભવનરસ ચંદ, હસ-
 દસ દિન મહિમાજુંદ ॥ કદી વાત તન ફરકજુ તણી, આગમ વાણી
 જિશિ ગુરુભણી ॥૨૩॥

અથ શ્રી સર્વાર્થમિદ્ધ વિમાનની સજ્ઞાય.

જગદાનંદન વીનજું રે, ત્રિસક્તા નંદન વીર ॥ છોડૂની પદે શી-
 ખવે રે, પુણ્ય કરે નિશ દીશે રે ॥ પુણ્ય ન મુકીએ ॥ જેહથી શિ-
 વમુખ હોય રે, તે કેમ ચૂકીએ ॥૧॥ એ આકળી ॥ સર્વોથ સિદ્ધે
 અછે રે, સુરને મુખ અનેક ॥ તેં વિવરીને હું કહું રે, સાંભળએ મુ-
 વિવેકો રે ॥ પુ૦ ॥૨॥ સર્વોથસિદ્ધે અછે રે, ચંદ્રુએ ચે:સાજ ॥
 મોતી કુમખો તિહાં વટો રે, એપે અકઝમાળો રે ॥ પુ૦ ॥૩॥ એક
 વચ્ચે મોતી વડુ રે, ચેસઠ મણનુ માન ॥ ચાર મોતી તસ પાખતી
 રે, બત્રીસ મણના પ્રધાનોરે ॥ પુ૦ ॥૪॥ સોળમણાં વળી ચેભતાંરે,
 અઠ મુક્તાફળ ચંગ ॥ આઠમણા સોળજ સુણોરે, આઠી રંગ અભંગો
 રે ॥ પુ૦ ॥૫॥ ચારમણાં વળિ ચિરાહરૂ રે, મુક્તાફળ બત્રીશ ॥ જે
 મણ કેરાં મનોહરૂ રે, ચેસઠ કહે જગ દીશે રે ॥ પુ૦ ॥૬॥ એક
 મણા વળિ બાણુએ રે, એકસોને આઠ વીશ ॥ તેહનું વણું ન સાંભળી
 રે, કોણ ન મૂણે શીશે રે ॥ પુ૦ ॥૭॥ સરવાળે સઘળાં મળી રે,
 હોયશે ત્રેપન હોય ॥ વસ્યાકારે બાણુએ રે, તે મોતી સહુ કોયોરે
 ॥ પુ૦ ॥ પવન લહે પદાવિયાં રે, સમકાળ તે બાણુ ॥ મુખ્ય મોતીનું
 આફળે રે, રમણુ જણુજુ તામો રે ॥ પુ૦ ॥૮॥ તે માટે તિહાં દેવતા
 રે, અતિ મૂખીયા પુણ્યવંત ॥ તિણે નારે લીલા લહે રે, માનેમુખ

ફાકે ઝગડા કરી ધર્મના કુન્દમાં, ઠેમ આયુ અરે ભવ્ય ગાળો;
તત્ત્વ નહિ અન્યથા કોઈ કાળે થતું, સત્યસારાંશયો ધર્મ પાળો. સર્વ.૮
વીર વચનો સહા સર્વ સાપેક્ષ છે, સમજીએ જ્ઞાનને દીલ ધારી;
બુદ્ધિસાગર યદા મુકિતના પન્થમાં, વીરવચનો મહા ઉપકારી. સર્વ.૯

પ્રમાતિયું

કુતજ્ઞાઈ

જગ અળ આતમા જગ અળ આતમા, દીલ નવકારનું સ્મરણકીજે
કોણ હું શાયકી આવિયો ક્યાંયકી, કૃત્ય શું આતમા કેમ છીજે.

ભગ. ॥ ૧ ॥

હેમ આદેયને જ્ઞેય શું જગ વિયે, આજ લગી આત્મહિત શું વિચાર્યું;
ચેત ચેતન પ્રભુ ઉંઘ નવિ આજણુ, મોહ માયાયકી જીવન હાર્યું.

ભગ. ॥ ૨ ॥

આસ ઉન્નાસમાં આયુરે ભય છે, વીતિયું જીવન નહિ ફેર આવે;
રાજ રાણા ગયા દેવ દાનવ ગયા, અમર નહિ કોઈ જગમાં રહાવે.

ભય. ॥ ૪ ॥

દલસુખભાઈ ગીરધરભાઈ કૃત.

વીર પ્રાર્થના.

(ભુજંગી છંદ)

નમું વીર સ્વામી, મહા ઉપકારી, કૃપા દુઃખ નાંખો વિદારી;
જાતિ ચાર ફેરાની વેળા નિવારો, ક્યાણુ પ્રભુ દાસ જાણી ઉગારો. ૧
મહા નીચ કમે પુરે ઘેર ઘાટ્યો; વડેરા અરિ મોહની સાથે મહાદ્યો;
તથાપિ તમારો નયો છુટકારો, ક્યાણુ પ્રભુ દાસ જાણી ઉગારો. ૨
પડયા ચાર ચંદાળ ઠેઠે હમારી, ક્યા દાસની મો નાંખો નિવારી;
કરો રંક રાજી શિશુ આ તમારો; ક્યાણુ પ્રભુ દાસ જાણી ઉગારો. ૩
યયો લંપટી જામીનીએ જમાવ્યો, મનુ જન્મ પામી વૃથા મેં ગુમાવ્યો;
જુડ્યો સિન્ધુ સંસાર ક્યાંછે કિનારો, ક્યાણુ પ્રભુ દાસ જાણી ઉગારો. ૪
તયાં આપ પેતે વયાં સિદ્ધ રાણી, ભમું ફેરાનિ કમે કમાણી;
મમ્યા નાયનો સાથ કીજે ઉદ્ધારો, ક્યાણુ પ્રભુ દાસ જાણી ઉગારો. ૫

- માત તાત ભગિની ખોટાં બાણવાંરે, ધર્મ વિના સગું ન મુકાય;
ધર ધ્યાન સદા જનરાજનું રે. ૪
- ઘેલી માયા માટે તું મથી મરેરે, પેસો પેદા કરવાને શુભતાન;
ધર ધ્યાન સદા જનરાજનું રે. ૫
- પર ઉપકારે પાઈ નવ આપતોરે, લોલો યઈ ગયો નાશન;
ધર ધ્યાન સદા જનરાજનું રે. ૬
- અભિમાન ધરે આ દેહનું રે, નથી હાડ ચર્મમાં કંઈ માલ;
ધર ધ્યાન સદા જનરાજનું રે. ૭
- ભલકો એ ઉપરથી દીસતોરે, માંહે ગંદાઈ તણો એ ખાળ;
ધર ધ્યાન સદા જનરાજનું રે. ૮
- માયા માયાને મુખે તું જપીરે, મુખે મુતો નહિ પલ્લવાર;
ધર ધ્યાન સદા જનરાજનું રે. ૯
- પણ માયા સઘળી પડી રહેરે, ખાઈશ જમનો અઝેરો તું માર;
ધર ધ્યાન સદા જનરાજનું રે. ૧૦
- એક સાચું ચરણ શ્રી અરિહંતનું રે, બાકી સરવે છે આળ પંખાળ;
ધર ધ્યાન સદા જનરાજનું રે. ૧૧
- કહે માણિકપુરે દિલપુશાહરે, ધર્મ કરે ઉતરીશ ભવપાર;
ધર ધ્યાન સદા જનરાજનું રે. ૧૨

ઉપદેશ પદ.

(રાગ કાશી—ધીરાના પકનો)

- જીવકલા ચેતોરે, જગમાંથી જાતું સહી;
અજ્ઞાને અપોરે, મુંઝાયો તું મોહી રહી, ૭૦ ૧
- જૂઠા સંસારે માયા કરીને, મેળવે ધન અપાર;
પરલોકમાં એ તારી પાછળ, આવે નહિ કાંઈ નિરધાર,
આવ્યા તેણું જાણુરે, સાથે પુન્ય પાપ લઈ. ૭૦ ૨
- કેતું ધન, નારીને પુત્રો, માત પિતાદી સર્વ;
મર્ણ સમયે યાયે અજગ્યા, ત્યારે ઉતરશે ગર્વ,
પાછળથી પરત્તાઈશ રે, સમજ તુજ હૃદય મહી. ૭૦ ૩
- ફાળ વેળીને સોગું કમું તે, જાયે જરૂર પર હાથ;

ચક્તિ ન કાંચ ॥ સાહે વચન સહુ તણું, દિન જુરતાં જાય ॥૭૦॥
 પદ ॥ ખાટ પડયો ખુખુ કરે, મુગાળી દેહ ॥ હાલ હુકમ ચાહે નહી,
 દિયે પરિજન છેહ ॥ ૭૦ ॥ ૫૭ ॥ આંખ ગળે એ પડ મિલે, પડે
 મુહડે લાળ ॥ બેટા બેટી ને વહુ, ન કરે સંભાળ ॥૭૦ ॥ ૫૮ ॥
 દશમે દશકે આવીયો, તવ પૂરી આય ॥ પુણ્ય પાપ ફળ ભોગવી,
 પ્રાણી પરભવ જાય ॥ ૭૦ ॥ ૫૯ ॥ દશ દ્રષ્ટાંતે દોહિલો, લહી નર-
 ભવ સાર ॥ શ્રી જિનધર્મ સમાચરે, તે પામે ભવપાર ॥૭૦ ॥ ૬૦ ॥
 તંદુષુપણે જે તપ તપે, પાળે નિર્મળ શીળ ॥ તે સંસાર તરી કરી
 લહે અવિચળ લીલ ॥ ૭૦ ॥ ૬૧ ॥ કોટી રતન કવડી સાટે, કાંઈ
 ગમે રે સંસાર ॥ ધર્મ વિના એ જીવને, નહીં કોઈ આધાર ॥૭૦ ॥
 ૬૨ ॥ કાયા માયા કારમી, કારમો પરિવાર ॥ તન ધન જોળન કારમાં,
 સાચો ધર્મ સંસાર ॥૭૦ ॥ ૬૩ ॥ ચૌદરાજ પ્રમાણુ એ, છેલ્લોક મ-
 હંત ॥ જનમ મરણ કરી ફરસિયો, જીવ વાર અનંત ॥૭૦ ॥ ૬૪ ॥
 આપ સવારથીઓ સહુ, નહીં કેહનો કોય ॥ જિન સ્વારથ અણુપુ-
 ગતાં, સુત પણ રિપુ હોય ॥ ૭૦ ॥ ૬૫ ॥ જરા ન આવે જિહાં
 લગે, જિહાં લગે સગળ શરીર ॥ ધર્મ કરો જીવ તિહાં લગે, યદ્ય
 સાહસ ધીર ॥ ૭૦ ॥ ૬૬ ॥ આરજ દેશ લલ્યો હવે, લાધ્યો શુર
 સંભોગ ॥ અંગ થકી આજસ તજે, કરો મુકૂત સંગ ॥૭૦ ॥ ૬૭ ॥
 શ્રી નેમિરાજ તણી પરે, ચેતો ચિત્ત માંહિ ॥ સ્વારથનાં સહુ કો
 સગાં, કોઈ કોઈનો નાંહિ ॥ ૭૦ ॥ ૬૮ ॥ ભોગ સંયોગ તજી સહુ,
 થયાં જે અણુગાર ॥ ધન ધન તસ માતા પિતા, ધન ધન અવતાર
 ॥ ૭૦ ॥ ૬૯ ॥ સુરતડ સુરમણિ સારિયો, સેવો શ્રી જિનધર્મ ॥ જિલુથી
 મુખ સંપતિ વધે, કીજે તેહજ કર્મ ॥૭૦ ॥ ૭૦ ॥ તંદુલવ્યાળીમે
 અછે, એહનો અધિકાર ॥ તિલુથી ઉદરીને કહ્યો, નહીં જૂઠ વિચાર
 ॥૭૦ ॥ ૭૧ ॥ કળશા ॥ ઇહ જિનધર્મ વિચાર સાંભળિ, લહિયે સંયમ
 ભાર એા વળિ સિંહની પરે સદા પાળે, નિયમ નિરતિચાર એ ॥
 સંસારનાં મુખ સકળ ભોગવિ, તે લહે ભવ પાર એ ॥ શ્રી રત્નકવ
 મુશિષ્ય રંગે, ઈમ કહે શ્રી સાર એ ॥ ૭૨ ॥

અથ શ્રી નેમનાસ્વામીની લાવળી.

ચલી જાન શ્રી નેમ જિલુંદકી, રથ ઘોડા મુંદિર હાથી ॥ જી રે
 રથ ઘોડા મુંદિર હાથી ॥ રમજીમ રમજીમ ધૂધર ધમકે, મુંદિર સખ-

॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ વિરૂપા વિષય વિલાસ ॥ સુખ યોગાં દુઃખ
 ઘણાં જોઈથી રે, લઇયે નરક નિવાસ ॥ ૨ ॥ કુંભીમાં પાક
 કરે તસ દેહનો રે, તિલ્લ જિમ ઘાણી માંય ॥ પીલી પીલી રસ કાઢે
 તેહનો રે, મહેર ન આવે ત્યાંય ॥ ૩ ॥ નાહા જાણે ત્રીજી
 નરક લાગે રે, મન મરતાં બચાવતાં ॥ પુઠે પરમાધામી મુર પુલે
 રે, જોહવા કાળ કૃતાંત ॥ ૪ ॥ કાંત વિચે દિયે દશ આંગળીરે,
 ફરી ફરી લાગે પાપ ॥ વેદન સહેતાં કાળ ગયો ઘણો રે, હવે મુજ
 સહો ન જાય ॥ ૫ ॥ ૫ ॥ જ્યાં જાય ત્યાં છોડે મારવા રે, કોઈન
 પૂછે માર ॥ ૬ ॥ બચાવે સોર કરે ઘણો રે, નિપટ દેવેનિરધાર ॥ ૭ ॥

॥ ટાલ ૪ થી. ॥

(૩ જીવ જિનધર્મ કીજાએ. એ રશી.)

પરમાધામી મુક કહે, સામળો તુમે ભાઈ ॥ કહે ચો દોષ જ.
 મારડો નિજ દેખો કમાઈ ॥ પરમાધામી. ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ પાપ
 તુમે કીધાં ઘણાં, મહુ જીવ વિલાસ ॥ પીડ ન જાણી પરતણી, કુડાં
 મુખ ભાંખાં ॥ ૨ ॥ ૨ ॥ ચોરી જાણ્યા ધન પારકા, સેવી પરન્પરી
 આરંભ કીધા અતિ જણા, પગ નહિ નવિ મારી ॥ ૩ ॥ ૩ ॥ માતપિતા
 મુક જોગ્યા, કીધા ક્રોધ અપાર ॥ માન માયા લોભ મન ધર્યો,
 મદિ દીન ગમર ॥ ૪ ॥ ૪ ॥ નિશિભોજન કીધાં ઘણા, મહુ જીવ
 દિયા માર ॥ બચાવે ઘણા ભાખ્યા, પાનનો નહી પાર ॥ ૫ ॥ ૫ ॥

॥ ટાલ ૫ માં. ॥

એમ કહાં મુર વેદનાએ, વેર ક્રોધીરે ત્યાદિ તો ॥ શિલા કંઠગ
 વજ્રનણા એ, નિદા પછાડે સાદિ તો ॥ ૧ ॥ નવજ વહન કીડા ભરે
 એ, જીભ કરે રાત ખડ નો ॥ એ ફગ નિશિભોજન તણા એ જાણે
 ૫ ૫ અખડ નો. ॥ ૨ ॥ ૨ ॥ નરક વરે નરકે તાતા, મુખના રેડે નમ
 તો ॥ અગ્ની વરણી પુતળી એ. ૨૫૪ કરાવે જામ તો ॥ ૩ ॥ ઝિનું
 ને અતિ અકરુ એ, અણ તનુ નીર તો ॥ તે ઘાલે નમ આજ
 માં એ, ઠનમા ભરેય ઠમીર તો ॥ ૪ ॥ ૪ ॥ અધિન લીલામણે

ચેતન હવે જાગ્યોરે, કાયાનાં વેળુ સંભારી,
 ધ્યાવે રૂપ નાચુરે, અંતરમાંહિ અવધારી;
 છંદ્રી કાયાની માયાને, ધ્યાવે આપોઆપ,
 નિરાકાર નિઃસગી નિર્મળા, કરનો અજપાતપ;
 અંતર સુખ ભોગીરે, થયો હવે જયકારી.
 કાયાની માયાથી અજગા, રહેલું ધારી ધ્યાન,
 અલખ સ્વરૂપી આતમ દેવા, શક્તિથી ભગવાન;
 બુદ્ધિસાગર ધ્યાનેરે, વાત સત્ય નિર્ધારી,

ચેતન. ૬

ચેતન. ૧૦

પદ.

(વેદરક્ષી વનમાં લલપણે.)

- જાગીને જો તું જીવતા, કોણ છે તું શું કર્મ;
 ક્યાંથી આવ્યો ક્યાં જાવશે, મૃખ સમજ્યો ન મર્મ. જાગીને. ૧
- મિત્રકતમાં શુ મોહીયો, જૂઠું જગનેરે જાણ;
 દેહી પણ નહીં દેહ છે, પરખો દેહ પ્રમાણ. જાગીને. ૨
- કુઠ કષ્ટમા કાઢતાં, જુદા જીવન ભાઈ,
 અંતે એકીકો આતમા, મારી પાનં સગાઈ. જાગીને. ૩
- મુંઝવ્યો શુ માયા માનીને, કદી નુંકે ન કાળ;
 લાખ લાખોપતિ કોભના, બન્યા અંતે ખેડાલ. જાગીને. ૪
- અઘડાતો શુ આશમ, આરે અજ ન અંત;
 ચતુર વિવેકી ચેતીને, સેવ મદગુર ન ત. જાગીને. ૫
- કાચ કુપ કાચા કારમી દાર્દ્રી મુકી દે દાર્દ્ર;
 જાજી લે પ્રભુને ભાવથી, અરે પહેર તું આઠ જાગીને. ૬
- જીવતર ચાલ્યુ જાય છે, જેવું નહીંઓતું નીર;
 ધર્મ કરો ધરી ધ્યાનને, વાટે વાજેરે વીર. જાગીને. ૭
- આવ્યો અવનન આતમા, ભોળા મત્રમ ભૂલ;
 બુદ્ધિસાગર, મોહ જાજમા, અંતે ધ્યાની ધૂળ. જાગીને. ૮

પદ

- ઘટ ખોજ્યા બિન પાર ન આવેરે, દોડત દોડત મનની ડોટે;
 પુસ્તક શોધ્યા વાયુ શોધ્યા, પડી ખખર નહીં ઘરકી;
 સદગુરૂ સંગે રહો ઉમંગે, લહો ખખર અન્દરકી. ઘટ૦ ૧
- જ્યાં ત્યાં માથું મારીનેરે, જુલ્યો ભમે પર ચેર;

છે ક્ષણિક ખલક આ બાજી, મુખ સ્વમાથી કેમ રાજી;
 જગ જડ મૈંજમાંથી ખારો, સંસાર૦
 આ ચલિત લક્ષ્મી છે જોવી, ક્ષણમાં કયાંઈ ક્ષણ કેવી;
 કહી રંકે રાય યાનારો, સંસાર૦
 અધિકાર પતંગજ જેવો, નથી સહાકાળનો રહેવો;
 આ ચાર દિવસનો ચાળો, સંસાર૦
 કોણ સગું સંબંધી તારું, સ્વારથથી કે જો મારું;
 કરશે તે ભોગવનારો, સંસાર૦
 ભુજો કાળ કાળ કડકડતી, જોતામાં નાખે ધરતી;
 પછી પાડે સો પોકારો, સંસાર૦
 ભુજો અમીતૃત્તિ ચિતધારી, નવખંડ મધ્યે બલિહારી;
 પણ જમ કિંકર નવ હાયો, સંસાર૦
 ક્યમ મોહ મધ્યે ત્રપટાયો, તેં તૃષ્ણા કંટક ખાયો;
 નહિ કડે ઉતરનારો, સંસાર૦
 તમે જાજો બજો ભવતારણ, જે યથા જંતને કારણ;
 જાપતાં યાજો ડુંગરો, સંસાર૦
 નકુળ ને નમતા નખો મુળ દુઃ વચન નહિ બાજો;
 વળી કામ કાષ્ઠને મારો, સંસાર૦
 દો આખર નાથ ન આવે, મનજી બળિ કર આવે;
 છે જૈન ધર્મ જવકારો, સંસાર૦
 તું સમકિત નાચું નાધે, જં યદી ચાર બદુ લાવે;
 મનના ધારો નર નારો, સંસાર૦
 જિનવર ગું બળિ નખો, પાખંડી પથ ન દાખો;
 સુનસગી રસેયો આરો, સંસાર૦
 મદી મધ્યે દુઃખો ઝાઝા, ધરમે વાગે ગુમ વાજાં;
 પીરજથી ધર્મ મુધારો, સંસાર૦
 મેવક જૈન શામજી જોલે, આ નાજો ધર્મ અલખાલે;
 લખા દોષ કરી વિચરો, સંસાર૦

જૈન સમજાયમાળા ભાગ ૨ જો
 મમામમ.

